

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๒๓

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องแจ้งที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม จำนวน ๔ เรื่อง

๑. รับทราบ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๕๗ คน ได้ยื่นคำร้องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง ต่อประธานวุฒิสภา จำนวน ๓ คำร้อง ๑

๒. รับทราบ วุฒิสภาจะมีการดำเนินการคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเพื่อนำเสนอให้สมาชิกวุฒิสภาเลือกเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จากบัญชีรายชื่อผู้สมัคร จำนวน ๖๗ คน แยกเป็น ๕ ด้าน ๓

๓. รับทราบ ตามที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรศักดิ์ ศิริพรอดุลศิลป์ และคณะ ในฐานะผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้นำคำร้องขอของประชาชน จำนวนรวม ๕๗,๘๐๔ คน มายื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อขอให้ลงมติถอดถอนกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๑๑ คน ออกจากตำแหน่งนั้น ขณะนี้

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) **ครั้งที่ ๒๓**

หน้า

อยู่ในระหว่างการส่งข้อมูลรายชื่อและหมายเลขประจำตัวประชาชน
ของผู้เข้าชื่อไปตรวจสอบ จะต้องรอผลการตรวจสอบ จึงทำให้
ไม่สามารถส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนได้ทัน
จึงเห็นควรขยายเวลาการดำเนินการตรวจสอบคำร้องขอดังกล่าว
ต่อไปอีก ๓๐ วัน ๕

๔. รับทราบ ตามที่นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๖๙ คน ได้ยื่นคำร้อง
ต่อประธานวุฒิสภาขอให้ถอดถอนนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกจากตำแหน่ง และ ป.ป.ช. มีมติว่า
ข้อกล่าวหาดังกล่าวไม่มีมูล จึงให้ข้อกล่าวหาดังกล่าวตกไป ๗

๕. รับทราบ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน
๒๕๔๒ เห็นชอบให้เดือนพฤศจิกายนของทุกปี เป็นเดือนรณรงค์
ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ๙

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ๑๐

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ๑๐

- พิจารณา เรื่องการขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๑๑

- ตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการต่างประเทศแทน
ตำแหน่งที่ว่าง ๑๑

ผู้อภิปราย

- รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ ๑๑

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) **ครั้งที่ ๒๓**

หน้า

- พิจารณา เรื่องการขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๑๒

ผู้อภิปราย

- นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ ๑๒

เรื่องด่วน

๑. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๑๔

๒. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๑๔

ผู้อภิปราย

- นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) ๑๙,๕๓, ๖๓,๖๗
- นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง ๒๒
- นายเจริญ ภักดีวานิช ๒๖
- นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ ๒๘
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๓๐
- รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล ๓๒
- นายวันชัย สอนศิริ ๓๕
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๓๖
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๓๙
- นายสุริยา ปันจอร์ ๔๒
- นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง ๔๔
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๔๗

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) **ครั้งที่ ๒๓**

หน้า

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู ๔๕
- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๕๑
- นางอุษา หงส์กาญจนกุล (ผู้ชี้แจง) ๖๔
- นายประหยัด ดีอ่อง (ผู้ชี้แจง) ๖๔
- พันตำรวจโท จิตต์ศรี โยหะ มุกดาธนพงศ์ ๖๖
- นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ๖๖,๖๗ ๗๑,๗๒

๓. ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๗๓

ผู้อภิปราย

- นายตวง อันทะไชย ๗๕,๙๘
- นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) ๗๘,๑๐๘
- นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) ๘๐
- นายกฤช อาทิตย์แก้ว ๘๓,๙๖
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย ๘๓
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๘๗
- รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ๘๙
- นายวิเชียร คันฉ่อง ๙๒
- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม ๙๓
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๑๐๑
- นางสาวรสนา โตสิตระกูล ๑๐๒
- พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น ๑๐๔

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) **ครั้งที่ ๒๓**

หน้า

- พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ๑๐๗
- นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ๑๐๗,๑๐๘, ๑๐๙,๑๑๑

๔. ร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๑๑๑

ผู้อภิปราย

- นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) ๑๑๔
- นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) ๑๑๕
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๑๑๖
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๑๑๙
- นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ๑๒๓,๑๒๔

๕. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ๑๒๔

ผู้อภิปราย

- นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) ๑๒๖,๑๙๕, ๑๙๘
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๑๒๗,๑๓๐, ๑๓๒,๑๓๓, ๑๓๔,๑๓๕, ๑๓๖,๑๓๗, ๑๓๘,๑๓๙,

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) **ครั้งที่ ๒๓**

หน้า

- นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) ๑๒๕,๑๓๖, ๑๓๘,๑๓๙, ๑๔๖,๑๕๒, ๑๕๕,๑๖๖, ๑๗๘
- นายนพปฎล เมฆเมฆา (กรรมาธิการวิสามัญ) ๑๓๓,๑๓๕, ๑๔๓,๑๔๔, ๑๔๖,๑๗๓
- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๑๔๑,๑๔๔, ๑๔๕,๑๔๗, ๑๗๖,๑๗๙, ๑๘๒,๑๘๕, ๑๙๐,๑๙๗, ๑๙๘
- นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๑๕๖,๑๖๔, ๑๖๗,๑๘๖, ๑๘๗
- นางสาวรสนา โตสิตระกูล ๑๕๘
- นายเจริญ ภักดีวานิช ๑๖๐,๑๖๕

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) **ครั้งที่ ๒๓**

หน้า

- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม (กรรมาธิการวิสามัญ) ๑๖๒
- นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ (ผู้ชี้แจง) ๑๖๙,๑๘๑
- นายสาย กังกเวคิน ๑๗๒
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๑๘๖,๑๙๒
- นายวันชัย สอนศิริ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๑๖๔,๑๘๗, ๑๙๔
- นายคำนูณ สิทธิสมาน ๑๙๓

๖. ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๑๙๘

<u>ผู้อภิปราย</u>

- นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) ๒๐๐,๒๑๔
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๒๐๑,๒๐๓
- นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) ๒๐๒,๒๐๓
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๒๐๔,๒๑๕, ๒๒๗,๒๓๘
- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม (กรรมาธิการวิสามัญ) ๒๐๘,๒๓๑
- นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๒๑๐,๒๑๑, ๒๑๗,๒๒๑, ๒๒๓,๒๓๔, ๒๓๘
- นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ (ผู้ชี้แจง) ๒๑๒,๒๒๐, ๒๓๓

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) **ครั้งที่ ๒๓**

หน้า

- พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๒๑๘,๒๒๒, ๒๒๕
- นายนพปฎล เมฆเมฆา (กรรมาธิการวิสามัญ) ๒๑๙,๒๒๖
- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๒๑๙
- รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล ๒๒๒
- นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการวิสามัญ) ๒๓๐
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย ๒๓๘,๒๓๙ ๒๔๑

๗. ร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ๒๔๑

ผู้อภิปราย

- นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) ๒๔๒

๘. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ๒๔๖

ผู้อภิปราย

- นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) ๒๔๗
- นายวันชัย สอนศิริ ๒๔๘
- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๒๕๐,๒๕๒, ๒๕๓
- นายวราสิทธิ์ กาญจนสูตร (กรรมาธิการวิสามัญ) ๒๕๑

หน้า

๘. พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ตามมาตรา ๒๕๑ ของรัฐธรรมนูญฯ พร้อมนี้ได้เสนอรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมาด้วยแล้ว) ๒๕๕

ผู้อภิปราย

- นายคำนูณ สิทธิสมาน ๒๕๗
- นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) ๒๕๗
- รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล ๒๖๖

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๔๖ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ท่านมาลงชื่อทั้งหมด ๘๗ ท่าน ครบองค์ประชุม ผมขอเปิดการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป)

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ท่านสมาชิกครับ มีเรื่องที่จะแจ้งที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุมทั้งหมด ๕ เรื่อง เรื่องที่ ๑ ด้วยเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๕๗ คน ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นคำร้องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งต่อประธานวุฒิสภา จำนวน ๓ คำร้อง คือ

คำร้องที่ ๑ คำร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๑ ประกอบมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ

คำร้องที่ ๒ คำร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอน พลอากาศเอก สุกำพล สุวรรณทัต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๑ ประกอบมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญ

คำร้องที่ ๓ คำร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอน พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก ซึ่งได้กระทำความผิดในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๑ ประกอบมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งขณะนี้

อยู่ระหว่างที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการขอให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการตรวจสอบสมาชิกภาพและลายมือชื่อของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าชื่อร้องขอ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๒ วุฒิสภาจะมีการดำเนินการคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเพื่อนำเสนอให้สมาชิกวุฒิสภาพิจารณาคัดเลือกเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จากบัญชีรายชื่อผู้สมัคร จำนวน ๖๗ คน แยกเป็น ๕ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านกิจการกระจายเสียง จำนวน ๘ คน

๒. ด้านกิจการโทรทัศน์ จำนวน ๘ คน

๓. ด้านกิจการโทรคมนาคม จำนวน ๑๐ คน

๔. ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวน ๑๓ คน และ

๕. ด้านการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน จำนวน ๒๘ คน

โดยจะเป็นการคัดเลือกนอกรอบเพื่อคัดเลือกให้เหลือด้านละ ๒ คน ซึ่งเป็นจำนวน ๒ เท่าของจำนวนกรรมการในแต่ละด้าน และกรณีที่มีผู้ได้คะแนนเสียงเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเกินจำนวนที่ต้องการให้นำรายชื่อเฉพาะผู้ได้คะแนนเสียงเท่ากันมาให้สมาชิกออกเสียงลงคะแนนเลือกใหม่ต่อเนื่องกันไปจนกว่าจะมีสมาชิกผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการครบจำนวนที่ต้องการ ซึ่งในการคัดเลือกนอกรอบจะดำเนินการคัดเลือกให้แล้วเสร็จเพื่อให้กรรมการครบตามจำนวนดังกล่าว ในการนี้จึงขอให้ท่านสมาชิกทุกท่านอยู่ร่วมออกเสียงลงคะแนนจนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการ และอาจจะมีการเลือกรอบ ๒ ในกรณีที่คะแนนเสียงเท่ากัน และเพื่อให้บุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อให้วุฒิสภาพิจารณาคัดเลือกเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานแล้ว จะมีการนัดประชุมวุฒิสภาเพื่อเลือกให้เหลือด้านละ ๑ คนอีกครั้งต่อไป ดังนั้นผมจึงขอกำหนดที่จัดให้มีการเลือกนอกรอบในวันจันทร์ที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ณ บริเวณห้องโถง ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๑ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๑.๓๐ นาฬิกา----------

ซึ่งเมื่อท่านสมาชิกวุฒิสภาลงคะแนนครบทุกท่านแล้ว เมื่อหมดเวลาการออกเสียงลงคะแนน ผมจะจัดให้มีการนับคะแนนที่บริเวณเขตเลือกตั้งดังกล่าว ทั้งนี้ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้จัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการคัดเลือกให้ท่านสมาชิกทุกท่านแล้วนะครับ จะมีเอกสารดังนี้

๑. รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการพร้อมด้วยบัญชีรายชื่อประวัติย่อและวิสัยทัศน์ของผู้สมัครเข้ารับการดำเนินการคัดเลือก

๒. สรุปกระบวนการได้มาซึ่งกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน

๓. ขั้นตอนการลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับการดำเนินการคัดเลือกเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน

นอกจากนี้สมาชิกวุฒิสภาสามารถตรวจดูรายละเอียดของผู้สมัครทั้งหมดได้ที่ห้องประชุมคณะกรรมาธิการ หมายเลข ๑๑๖ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ ซึ่งผมได้ให้เจ้าหน้าที่จัดทำสำเนาเอกสารและหลักฐานประกอบการสมัครของผู้สมัครจะได้จัดวางไว้ที่ห้องดังกล่าวแล้ว ในการนี้เชิญท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านมาใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามวัน เวลา สถานที่ดังกล่าว โดยพร้อมเพรียงกัน จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่จะแจ้งเรื่องที่ ๓ ตามที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรศักดิ์ ศิริพรอดุลศิลป์ และคณะ ในฐานะผู้ริเริ่มการรวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้นำคำร้องของประชาชนจำนวน ๕๗,๘๐๔ คน มายื่นต่อประธานวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อขอให้วุฒิสภาลงมติถอดถอนกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๑๑ คน ออกจากตำแหน่ง ซึ่งตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๑๓ วรรคสอง กำหนดให้ เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๑ วรรคสามของรัฐธรรมนูญให้ประธานวุฒิสภาดำเนินการตรวจสอบและพิจารณาว่าคำร้องถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และส่งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ซึ่งกำหนดระยะเวลา ๓๐ วันนับตั้งแต่วันที่ประธานวุฒิสภาได้รับคำร้อง จะครบกำหนดในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และเนื่องจากขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดส่งข้อมูลรายละเอียดและหมายเลขประจำตัวประชาชนของผู้เข้าชื่อไปตรวจสอบยังสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เพื่อตรวจสอบรายชื่อผู้เข้าชื่อและหมายเลขประจำตัวประชาชนจากฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎร์ว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๙๙ หรือไม่ และส่งข้อมูลรายชื่อและเลขหมายประจำตัวประชาชนของผู้เข้าชื่อไปยังสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อตรวจสอบว่าผู้เข้าชื่อมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๐ (๒) หรือไม่ อีกทั้งจะต้องรอผลการตรวจสอบจากหน่วยงานดังกล่าว จึงทำให้ไม่สามารถส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้นจึงเห็นควรขยายเวลาการดำเนินการตรวจสอบคำร้องของข้อมูลดังกล่าวต่อไปอีก ๓๐ วัน คือนับตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๘ แห่งระเบียบวุฒิสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตรวจสอบและการพิจารณาคำร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญออกจากตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๓ จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ขยายเวลาออกไปอีก ๓๐ วันนะครับ

เรื่องที่ ๔ ที่แจ้งให้ทราบตามที่นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๖๙ คน ได้ยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาขอให้ถอดถอนนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกจากตำแหน่ง ซึ่งประธานวุฒิสภาได้ส่งคำร้องดังกล่าวไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว ----------

- ๓/๑

บัดนี้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้พิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีคำร้องขอให้ถอดถอนนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกจากตำแหน่ง กรณีมีพฤติการณ์ส่อว่าทุจริตต่อหน้าที่ ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง กรณีทุจริตในการจัดซื้อที่ดินเพื่อเก็บน้ำดิบของการประปาส่วนภูมิภาคเสร็จแล้ว และมีมติว่าข้อกล่าวหาดังกล่าวไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาดังกล่าวตกไป จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๕ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๒ เห็นชอบให้เดือนพฤศจิกายนของทุกปีเป็นเดือนรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวและหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสื่อมวลชน ได้ระดมความร่วมมือในการจัดกิจกรรมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์รณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศตลอดทั้งเดือน เพื่อให้สังคมได้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของปัญหาความรุนแรงดังกล่าว ตลอดจนเห็นถึงความสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจและเข้าถึงสิทธิของตนเองในการใช้กฎหมายอันเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของบุคคลในครอบครัวจากความรุนแรง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กและสตรี อีกทั้งในสังคมทุกภาคส่วนได้ร่วมมือเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในการนี้ผมจึงขอเชิญชวนท่านสมาชิกทุกท่านร่วมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว เพื่อให้เป็นไปตามมติ ครม.

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี

ท่านสมาชิกครับ ด้วยประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. .... วุฒิสภา คือท่านนฤมล ศิริวัฒน์ ได้มีหนังสือถึงผม ขอให้ที่ประชุมนั้นพิจารณาให้ขยายเวลาในการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวออกไปอีก ๓๐ วัน เนื่องจากว่าไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันอังคารที่ ๒๐ พฤศจิกายน

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้อง ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. .... ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ออกไปอีก ๓๐ วัน เชิญอาจารย์พรพันธุ์ครับ

รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ดิฉัน พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา ดิฉันขอกราบเรียนท่านประธาน โดยได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมาธิการการต่างประเทศ เนื่องจากในคณะกรรมาธิการการต่างประเทศได้มีกรรมาธิการลาออกไป ๑ ท่าน และถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ทำให้ไม่สามารถเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้อีก ๑ ท่าน คณะกรรมาธิการการต่างประเทศจึงใคร่ขอเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อพิจารณาแต่งตั้งนายสุรจิต ชิรเวทย์ เป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่าง และ นายสมชาย แสวงการ เป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่าง ทั้ง ๒ ตำแหน่ง ขอเรียนมาเพื่อทราบค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าคณะกรรมาธิการการต่างประเทศมีจำนวนท่านกรรมาธิการทั้งหมด ๑๒ ท่าน ขณะนี้มีเพียงแค่ ๑๐ ท่าน ก็ว่างอยู่ ๒ ท่าน ท่านอาจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ ได้เสนอขอที่จะแต่งตั้งท่านสมชาย แสวงการ และท่านสุรจิต ชิรเวทย์ เป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่าง ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่ขัดข้อง ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ท่านสมาชิกครับ เชิญท่านเดชอุดมครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ : ขอบคุณท่านประธานครับ ต้องกราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ การพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. .... ขออนุญาตขยายระยะเวลาไปอีก ๓๐ วันครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. .... ซึ่งจะครบกำหนดวันอังคารที่ ๒๐ พฤศจิกายน คณะกรรมาธิการไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จทัน เนื่องจากเป็นกฎหมายการเงิน จะมีเวลาถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปอีก ๓๐ วัน ที่ประชุมขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่ขัดข้อง ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ต่อไปจะเป็นเรื่องด่วน ท่านสมาชิกครับ วันนี้จะมีการพิจารณาเรื่องด่วนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๓ จำนวน ๔ เรื่อง แล้วก็เป็นร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วอีก ๔ เรื่อง จึงมีทั้งหมดขณะนี้ ๘ เรื่องด้วยกัน ผมขอหารือที่ประชุมอย่างนี้ว่า ในร่าง พ.ร.บ. ที่จะต้องพิจารณารับหลักการในวาระที่ ๑ นั้นมีทั้งหมด ๔ ร่างด้วยกัน ผมจะขอความร่วมมือท่านสมาชิกว่า การอภิปรายนั้นถ้าผมจะขอให้ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะอภิปรายในแต่ละร่างนั้นท่านกรุณายกมือขึ้น แล้วถ้าเกิดยกมือขึ้นแล้วผมเอาแค่นั้น หลังจากนั้นเมื่อครบทุกคนที่ยกมือแล้วจะไม่อนุญาตให้มีการอภิปรายอีก ท่านต้องแจ้งความจำนงไว้ก่อนเลย ถ้าอย่างนี้จะดีไหมครับ ไม่อย่างนั้นวันนี้ผมพิจารณาไม่เสร็จ ๘ ฉบับ ถ้าท่านเห็นสมควรว่าเอาเฉพาะสมาชิกที่แจ้งความจำนงยกมือขึ้นในที่ประชุมแห่งนี้ แล้วผมจะกำหนดเวลาท่านละ ๕ นาที หรือไม่เกิน ๗ นาที ถ้าอย่างนี้จะทำให้การพิจารณาเร็วขึ้น ถ้าท่านไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ผมขอใช้แนวทางอันนี้ในการพิจารณา ขอบคุณมากครับ ท่านสมาชิกครับ โดยที่ร่าง พ.ร.บ. ในระเบียบวาระการประชุมเรื่องด่วนเรื่องที่ ๑ เรื่องด่วนเรื่องที่ ๒ เป็นร่าง พ.ร.บ. ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกัน ดังนั้นผมก็จะขอหารือที่ประชุมว่า ผมจะขอให้อภิปรายใน ๒ เรื่องนี้ไปในคราวเดียวกันแล้วแยกลงมติ ท่านจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่ขัดข้อง ผมก็จะเริ่มทั้ง ๒ ร่างเลยนะครับ เรื่องด่วนเรื่องที่ ๑ ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว และเรื่องด่วนเรื่องที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ประธานวุฒิสภา : ทั้ง ๒ ร่างนี้มีสมาชิกท่านใดจะอภิปรายไหม ท่านกรุณายกมือขึ้นนะครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกถ้าท่านประสงค์ที่จะอภิปรายในร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่าง พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ท่านได้กรุณาเข้าห้องประชุมและแสดงความจำนงตอนนี้ครับ เจ้าหน้าที่ช่วยนับทีครับ ท่านกอบกุล ท่านวิชาญ อาจารย์สุมล อาจารย์สุรศักดิ์ ท่านวันชัย ท่านอาจารย์เจริญ ท่านอนุรักษ์ มีใครอีกไหมครับ ท่านสิริวัฒน์ ท่านอาจารย์สุริยา ผมให้เวลานิดหน่อย เสียเวลาตอนนี้ดีกว่าไปเสียเวลาตอนอื่น มีไหม ท่านที่อยู่ข้างนอกห้องประชุม คุณหมอเจตน์ ท่านทวีศักดิ์ อาจารย์วรวิทย์ บารู ๑๐ ท่านแล้วเอาแค่นี้นะครับ เพราะฉะนั้นผมกำหนดให้ท่านละ ๕ นาที ๒ เรื่องนี้จะ ๑ ชั่วโมงแล้ว กฎหมาย ๘ ฉบับนี้ผมจะให้เสร็จภายในเย็นนี้หรือเปล่าไม่ทราบ จะพยายามบริหารเวลา ขอความร่วมมือทุกท่านอยู่แล้วก็ได้แจ้งความจำนงในกฎหมายฉบับต่อไป เรื่องด่วนที่ ๓ และเรื่องด่วนที่ ๔ ----------

ท่านแรกเชิญอาจารย์เจริญ ๕ นาทีครับ อาจารย์เจริญเดี๋ยวนะครับ ผมยังไม่ได้อ่านบันทึกหลักการและเหตุผลเลย ผมอาจจะรีบร้อนไปหน่อย ด้วยร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้ลงมติทั้ง ๒ ฉบับ ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน โดยที่ร่าง พ.ร.บ. ทั้ง ๒ ฉบับนี้เกี่ยวข้องด้วยการเงิน เราจะมีเวลาพิจารณาทั้งหมด ๓๐ วันด้วยกัน ซึ่งขณะนี้เหลือเวลาอีกเพียงแค่ ๒๓ วัน แล้ววันนี้ท่านสันติ พร้อมพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีหนังสือแจ้งว่ามีภารกิจสำคัญ ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ และได้มอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ท่านชลน่าน ศรีแก้ว เข้าร่วมประชุม และนอกจากนี้ก็ยังมีผู้ที่จะเข้าชี้แจงอีก ๔ ท่านด้วยกัน คือ

๑. นางอุษา หงส์กาญจนกุล รองเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

๒. นายประหยัด ดีอ่อง ที่ปรึกษากฎหมาย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๓. นางมยุรี ผิวสุวรรณ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

๔. นายสุคนธ์ บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

ซึ่งกระผมได้อนุญาตนะครับ เพราะฉะนั้นระหว่างที่รัฐมนตรียังมาไม่ถึง ผมก็จะให้ท่านเลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านบันทึกหลักการและเหตุผลไปก่อนทั้ง ๒ ฉบับ เชิญเลขาธิการวุฒิสภาครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังต่อไปนี้

(๑) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “เลขาธิการ” และกำหนดให้มีบทนิยามคำว่า “ผู้อำนวยการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมสถานะและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และเพิ่มมาตรา ๑๓ (๔/๑))

(๓) กำหนดขั้นตอนและวิธีการให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติดำเนินการตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ (เพิ่มมาตรา ๑๓/๑)

(๔) กำหนดให้การกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวคนพิการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคสาม)

(๕) กำหนดขั้นตอนและวิธีการให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๑)

(๖) กำหนดให้องค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๒)

(๗) กำหนดให้มีศูนย์บริการคนพิการ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๓ และมาตรา ๒๐/๔)

(๘) กำหนดให้คณะอนุกรรมการบริการกองทุนสามารถมอบหมายให้คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ในการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติโครงการ กำหนดวงเงิน และรายการค่าใช้จ่ายแทนได้ (เพิ่มมาตรา ๒๖ วรรคสอง)

<u>เหตุผล</u>

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังขาดมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ จึงเป็นการสมควรกำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีฐานะเป็นกรม ----------

และกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น รวมทั้งกำหนดให้องค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นที่ให้บริการแก่คนพิการมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมากขึ้น ตลอดจนกำหนดให้มีศูนย์บริการคนพิการเพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางให้การบริการ และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับการตามกฎหมายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีชลน่าน ศรีแก้ว ท่านมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ทำหน้าที่แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่ได้มอบให้ผมมาทำหน้าที่แทนพร้อมกับคณะเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่นี้ โดยเฉพาะที่จะขออนุญาตท่านประธานได้กรุณาอนุญาตให้ตัวแทนของกระทรวงได้เข้ามาร่วมชี้แจงด้วยอีก ๔ ท่าน ประกอบด้วย นายอุษา หงส์กาญจนกุล เป็นรองเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ นายประหยัด ดีอ่อง ที่ปรึกษากฎหมาย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นางมยุรี ผิวสุวรรณ ผู้เชี่ยวชาญด้านส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และนายสุคนธ์ บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เข้าร่วมชี้แจง กระผมต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ในกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว ก็หวังว่าทางสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่านจะได้ให้โอกาสให้ความกรุณาที่จะพิจารณากฎหมายฉบับนี้ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพื่อที่จะไปตอบสนองในสิ่งที่เป็นความคาดหวังต่อผู้พิการ ซึ่งขณะนี้ในประเทศเรามีทั้งหมดถึง ๑,๙๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ ๒.๙

ของประชากรทั้งหมด ผมมั่นใจว่าสมาชิกวุฒิสภาจะได้พิจารณากฎหมายอย่างนี้เพื่อคนพิการด้วยความรอบคอบและเป็นประโยชน์สูงสุด กราบขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ ผมได้อนุญาตให้ตัวแทนจากสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติเข้าร่วมเพื่อชี้แจง เมื่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นอย่างไรนั้น จะต้องไปแก้กฎหมายกระทรวง ทบวง กรม เพราะฉะนั้นจะพิจารณาพร้อมกัน เชิญเลขาธิการได้อ่านหลักการและเหตุผลของการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

<u>หลักการ</u>

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อยกฐานะสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขึ้นเป็นสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
(เพิ่มมาตรา ๑๗ (๔/๑))

<u>เหตุผล</u>

เนื่องจากมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐยังไม่เพียงพอ อันจำเป็นต้องกำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีอำนาจในการตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวก สวัสดิการและความช่วยเหลืออื่น----------

- ๗/๑

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ สามารถปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวสมควร ยกฐานะสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติเป็นกรมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติรับหลักการในวาระที่ ๑ ทั้งร่าง พ.ร.บ. ทั้ง ๒ ฉบับที่กล่าวถึง ผมได้มอบให้ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาไปพิจารณาว่าจะมอบให้คณะกรรมาธิการสามัญชุดใดพิจารณา ซึ่งที่ประชุมก็ได้มอบให้คณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส เป็นผู้พิจารณา ท่านประธานคณะกรรมาธิการมีอะไรจะเพิ่มเติมไหมครับ เชิญท่านเพ็ญพักตร์ครับ

นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง : กราบเรียนท่านประวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา ขอกราบเรียนเสนอรายงานของคณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา จำนวน ๖ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ จำนวน ๓ ฉบับ และ

๒. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ จำนวน ๓ ฉบับ

โดยใช้ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอเป็นหลักในการพิจารณา และเนื่องจากยังไม่มีการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา แต่เพื่อให้การดำเนินงานของวุฒิสภาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ประธานวุฒิสภาจึงมอบหมายให้คณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๖ ฉบับดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖

กระบวนการการพิจารณาศึกษา ที่ประชุมคณะกรรมาธิการมีมติมอบหมายให้คณะอนุกรรมาธิการด้านคนพิการในคณะกรรมาธิการที่มีนายมณเฑียร บุญตัน เป็นประธานคณะอนุกรรมาธิการ ทำหน้าที่พิจารณาศึกษาแล้วนำมาเสนอคณะกรรมาธิการเพื่อพิจารณา บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้จัดทำผลการพิจารณาศึกษาพร้อมทั้งข้อสังเกตปรากฏตามรายงานที่ได้นำเสนอที่ประชุม โดยดิฉันขอสรุปให้ที่ประชุมทราบโดยย่อดังนี้

๑. คณะกรรมาธิการเห็นว่าวุฒิสภาควรรับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไว้พิจารณา เนื่องจากในปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างมาตรฐานในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในสิ่งที่อำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ เป็นการสมควรที่จะกำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีฐานะเป็นนิติบุคคล ----------

และกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น รวมทั้งกำหนดให้องค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดให้บริการแก่คนพิการมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมากขึ้น ตลอดจนกำหนดให้มีศูนย์บริการคนพิการเพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการ และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และวุฒิสภาควรรับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เนื่องจากเพื่อให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติสามารถปฏิบัติหน้าที่เพิ่มขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่กำหนดให้อำนาจหน้าที่ไว้ให้มีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว สมควรยกฐานะสำนักงานเป็นกรมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๒. คณะกรรมาธิการได้ให้ข้อสังเกตโดยคณะกรรมาธิการได้พิจารณาควบคู่ไปกับคณะกรรมาธิการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีมติให้มีการแก้ไขให้แล้วเสร็จในครั้งแรกตามที่คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ยอมรับแนวทางในการแก้ไขของเครือข่ายคนพิการก่อนที่จะมีการแก้ไขอีกครั้ง ก่อนจะถูกบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๒ เนื้อหาของรายงานจึงเป็นการแก้ไขตามคณะกรรมาธิการวิสามัญสภาผู้แทนราษฎรที่มีมติเห็นชอบในครั้งแรกเกือบทั้งหมด โดยสาระที่ควรกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติดังนี้

๑. กำหนดให้มีคณะกรรมการขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการขึ้นมา โดยเฉพาะเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องนี้โดยเฉพาะ ภายใต้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติที่ทำหน้าที่ออกระเบียบมาควบคุมและกำหนดวิธีการทำงาน ซึ่งเป็นเพียงคณะอนุกรรมการ ไม่สามารถที่จะบังคับใช้กฎหมายให้เกิดผลชัดเจนในทางปฏิบัติได้

๒. เพิ่มอำนาจหน้าที่ให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติให้สามารถคุ้มครองสิทธิคนพิการได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการในพื้นที่ต่าง ๆ

๓. องค์กรของคนพิการสามารถจัดแสดงพื้นที่สาธารณะได้ เพื่อยกเว้นความผิดตามความในพระราชบัญญัติควบคุมคนขอทาน พ.ศ. ๒๔๘๔ เนื่องจากต้องการคุ้มครองสิทธิคนพิการให้สามารถแสดงศิลปะในพื้นที่สาธารณะได้ เพราะกรณีนี้หากคนทั่วไปสามารถแสดงเปิดหมวกได้ แต่หากคนพิการจะถูกวินิจฉัยจากเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าเป็นคนขอทาน ซึ่งมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมคนขอทานข้างต้น

๔. กำหนดให้กองทุนมีสภาพเป็นนิติบุคคล เพื่อความคล่องตัวในการทำงานและปราศจากระบบการเมืองเข้ามายุ่งเกี่ยว เพราะปัจจุบันกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมีเงินอยู่ถึง ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท และจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากยอดการส่งเงินเข้ากองทุนของนายจ้างที่ไม่สามารถจ้างคนพิการเข้าทำงาน โดยนำรูปแบบการบริหารจัดการแบบกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพแห่งชาติเพื่อเป็นต้นแบบของกองทุนด้านสังคมอื่น ๆ เช่น กองทุนด้านเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ หรือด้านสวัสดิการสังคม เมื่อกลุ่มเป้าหมายนั้นมาบริหารจัดการกองทุนเองจะก่อให้เกิดระบบธรรมาภิบาลขึ้นได้

๕. สร้างช่องทางในการให้ความช่วยเหลือทางทะเบียนราษฎร์ให้กับคนพิการที่ถูกทอดทิ้ง ไม่สามารถที่เข้าถึงสิทธิตามกฎหมายได้ ให้เข้าสู่ระบบเพื่อรับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นเท่าเทียมกับทุกคนทั่วไป ขอขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านกรรมาธิการ ท่านสมาชิกครับ ต่อไป ผมจะเปิดให้ท่านได้อภิปรายในร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่าง พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไปในคราวเดียวกันนะครับ โดยผมขอจัดลำดับการอภิปราย มีทั้งหมด ๑๑ ท่าน ๕ ท่านแรกก่อน ก็คือ ๑. ท่านเจริญ ภักดีวานิช ๒. ท่านสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ ๓. พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๔. รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล และ ๕. ท่านวันชัย สอนศิริ ท่านละ ๕ นาที เชิญท่านเจริญ ภักดีวานิช ครับ

นายเจริญ ภักดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ก่อนอื่นต้องขอบคุณทางรัฐบาล แล้วก็ทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้เสนอแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมสั้น ๆ ในเวลาจำกัด ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานจะกรุณาดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๔ โดยเฉพาะมาตรา ๕๔ บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิเข้าถึงและได้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างมีศักดิ์ศรี ได้รับการฟื้นฟู ซึ่งทั้งหมดกระผมกราบเรียนเพื่อประหยัดเวลา รัฐธรรมนูญต้องการที่จะให้รัฐบาลดำเนินการในเรื่องลักษณะอย่างนี้เพื่อช่วยคนพิการ เมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรีก็บอกคนพิการของไทยประมาณ ๑ ล้าน ๕ แสนคน กระผมคิดว่าน่าจะมากกว่านี้ เพราะฉะนั้นประโยชน์จากพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยคนพิการให้มีโอกาสเข้าถึงในสิ่งที่อำนวยความสะดวกและสิทธิของเขาควรจะได้รับตามรัฐธรรมนูญ กระผมดูหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอยู่ ๓ เรื่อง ท่านประธานครับ

อันแรกก็คือ เพื่อแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นที่สาธารณะ ซึ่งขณะนี้จริง ๆ แล้วไม่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

อันที่ ๒ ก็คือ ต้องการที่จะแก้ปัญหาในการที่จะให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นที่สาธารณะ

อันที่ ๓ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลือจากรัฐ

กระผมมีข้อสังเกตพระราชบัญญัติอยู่ ๓ เรื่อง ก็ขอชื่นชมมาตรา ๑๐ ก่อนท่านประธานครับ ที่มีอยู่ในกฎหมาย ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๖ คือ ให้มีอนุกรรมการบริหารกองทุนขึ้นในระดับจังหวัด กระผมก็ขอฝากคณะกรรมาธิการ จังหวัดกรอบอนุมัติเงินก็ดี หรือการจ่ายเงินหรืออนุมัติโครงการก็ดี กรอบตรงนี้จะต้องชัดเจน

อันที่ ๒ ขอให้จังหวัดแต่ละจังหวัดได้ใช้กองทุนนี้ เนื่องจากกองทุนท่านรัฐมนตรี ผมลองติดตามดูบางปีได้ ๕๐ - ๖๐ ล้านบาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อมีคณะอนุกรรมการระดับจังหวัดขึ้นมา รัฐบาลควรจัดงบประมาณเพิ่มเติมในกองทุนนี้เพื่อให้ก้อนโตขึ้น เพราะฉะนั้นอันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี คนต่างจังหวัดที่พิการจะได้มีโอกาสขึ้น

ประการที่ ๒ กระผมขอกราบเรียนก็คือในมาตรา ๑๐ ผมกราบเรียนว่าถ้าจะให้เกิดประโยชน์จริง ๆ กรอบที่กระผมกราบเรียนขอให้ชัดเจนแล้วก็ช่วยให้เกิดมีประสิทธิภาพขึ้น กระผมจะกราบเรียนท่านประธานในมาตรา ๖ การตรวจสอบผู้ที่ได้รับสิทธิของคนพิการ กระผมคิดว่าให้คำแนะนำช่วยเหลือคนพิการและสามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ตรงนี้ผมคิดว่าไม่ว่าจะขึ้นรถเมล์ก็ตาม หรือจะไปสนามบินสุวรรณภูมิก็ตาม สิ่งอำนวยความสะดวกบริการสาธารณะของเรายังต้องเพิ่มอย่างมาก คณะกรรมาธิการช่วยไปทบทวนแล้วรีบเสนอรัฐบาลเป็นการด่วนในการที่จะให้เกิดคุณภาพขึ้น

ประเด็นสุดท้าย ในเวลาที่จำกัด ผมติดใจในมาตรา ๗ มีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตรวจสอบการใช้สิทธิ ผมลองติดตามดูเรื่องเดียวท่านประธาน ก็คือในมาตรา ๓๓ ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนรับคนพิการเข้าทำงานในอัตราส่วน คนปกติ ๑๐๐ คน ต่อคนพิการ ๑ คน กระผมตามดูกระทรวงยุติธรรมเพิ่งประชุมเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคมที่ผ่านมานี้ เพื่อกำหนดว่าหน่วยงานเหล่านี้ กระทรวงจะรับคนพิการเข้าทำงาน กระผมยังไม่เห็นกระทรวงอื่นหรือไม่เห็นว่าคนพิการได้ไปนั่งทำงานโดยใช้มาตรานี้ เพราะฉะนั้นขอให้คณะกรรมาธิการได้ติดตาม หรือถ้าเผื่อท่านมีข้อมูลตอบสภาว่าขณะนี้มีหลายกระทรวงรับคนพิการเข้าไปนั่งทำงานในหน่วยงานของรัฐมีที่ไหนบ้าง เพราะ พ.ร.บ. ออกมาหลายปีแล้ว----------

แต่ขณะนี้คนพิการไปทำงานในหน่วยงานของรัฐกับของเอกชนร้อยละ ๑ ที่ว่านี้ กระทรวงยุติธรรมก็มี ๒ เรื่องที่ออกมาในการประชุมเมื่อบ่ายวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

๑. ก็คือการรับคนพิการเข้าทำงานในหน่วยงานของกระทรวง

๒. ก็คือจัดที่ให้คนพิการไปประกอบกิจกรรมหารายได้ในกระทรวง

กระผมอยากเห็นกระทรวงอื่นดำเนินการให้เป็นรูปธรรม อยากให้คนพิการเข้าไปทำงาน เพราะคนพิการที่มีความสามารถสูงรับโทรศัพท์ สามารถที่จะพูดภาษาหลายภาษามีศักยภาพสูงมากนะครับ ก็ขอให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ หน่วยงานต่าง ๆ ถ้าเรารับหน่วยงานแต่ละกระทรวง แต่ละจังหวัด มีตัวแทนคนพิการเข้าไปทำงานที่เป็นรูปธรรมจากมาตรา ๓๓ เพราะว่าในมาตรา ๗ นั้นกำหนดให้ติดตามเรื่องหน่วยงานของรัฐ ก็กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ ครับ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในเวลา ๕ นาที ผมขออนุญาตได้เรียนท่านประธานในเบื้องต้นว่า ท่านประธานเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและทราบดีว่าสังคมไทยของเรานั้นเป็นสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำสูงมาก สูงที่สุดในอาเซียน (ASEAN) มีผู้คนจำนวนไม่น้อยที่เป็นผู้ที่ทั้งได้ชื่อว่าเป็นคนพิการ ทั้งได้ชื่อว่าเป็นคนที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก คนด้อยโอกาส คนจน คนชายขอบ คนเล็กคนน้อย แล้วแต่ที่เราจะเรียกกัน คนเหล่านี้นั้นยังไม่ได้รับโอกาสเท่าที่ควร ยังเข้าถึงการบริการจากรัฐยังน้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศอารยะทั้งหลาย ดังนั้นโดยสภาพปัญหาที่ดำรงอยู่ ผมจึงเรียนว่าผมจึงเห็นด้วยในทุกพระราชบัญญัติหรือทุกมาตรการที่รัฐบาลหรือรัฐจะพึงมีในการที่จะลดช่องว่างระหว่างคนที่ไม่มีดังกล่าว หรือคนที่ขาดในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะคนพิการ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้ได้ขยายอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการออกไป อันนี้ผมก็เห็นด้วย เพราะว่าจะทำให้การบริการหรืออำนวยความสะดวกให้กับคนพิการนั้นได้เพิ่มมากขึ้น ผมยังชื่นชมทางกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่ได้มีการประกาศประเภทของคนพิการถึง ๗ ประเภท แต่ว่าผมอยากเรียนว่า ประเภทที่ผมเองเห็นด้วยนั้นก็ยังไม่แน่ใจว่าท่านจะมีข้อมูลมากน้อย

เพียงใด เช่น ประเภทที่ท่านคิดว่ามีความพิการทางด้านการเรียนรู้ มีความพิการทางด้านจิตใจและพฤติกรรม เป็นต้นอย่างนี้นะครับ ซึ่งเรื่องนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นเรื่องใหม่สำหรับสังคมไทยและน่าสนใจ ถ้าหากว่าท่านได้บุกกระทำในเรื่องเหล่านี้ ได้ขยายบทบาทในส่วนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผมคิดว่าจะเป็นเรื่องที่ดีในอนาคตท่านประธานครับ ผมยังอยากจะได้อภิปรายโดยที่จะสนับสนุนข้อสังเกตของทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่าน ซึ่งด้วยเวลาที่จำกัด ผมขออนุญาตอ่านสั้น ๆ อย่างนี้นะครับ สภาผู้แทนราษฎรมีข้อสังเกตหลายประการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในด้านต่าง ๆ ที่ต้องพึงพิจารณาประกอบ

๑. ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม

๒. ด้านการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ทางด้านภูมิสถาปัตย์

๓. ด้านการเข้าถึงสิทธิทางด้านการรักษาพยาบาลและการสาธารณสุข

๔. ด้านการเข้าถึงสิทธิทางด้านการศึกษา

๕. ด้านสิทธิและโอกาสในการจ้างงานและการประกอบอาชีพ

๖. ด้านสวัสดิการ

๗. ด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารและเทคโนโลยีสำหรับคนพิการ

๘. ด้านกีฬา เป็นต้น

ที่จริงมีอีกหลายข้อ แต่ว่าเนื่องจากผมมีประเด็นสุดท้ายที่อยากจะกราบเรียนท่านประธาน ซึ่งไม่พูดในที่นี้ไม่ได้ ผมมักจะพูดท้วงติงไว้หลายครั้งในเรื่องของการขยายหรือยกระดับหน่วยงาน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พ่วงเข้ามาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขหรือปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ยกฐานะสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีฐานะเทียบเท่ากรม เปลี่ยนตำแหน่งเลขาธิการเป็นผู้อำนวยการ ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าอธิบดีกรม ท่านประธานครับ ตรงนี้ไม่ถึงกับเสียหายอะไรมาก เพราะว่าทางเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงในที่ประชุมวิปวุฒิสภาว่า องค์กรนี้มีฐานะเทียบเท่ากรมอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าทำให้เป็นนิติบุคคล แต่ผมต้องพูดในที่นี้ เพราะว่าระยะหลัง ๆ มีแนวคิดจากของส่วนราชการ หรือแม้แต่จากส่วนรัฐบาลเอง ----------

พยายามที่จะสร้างหน่วยงานเพิ่มก็ตาม หรือยกฐานะหน่วยงานให้มีฐานะสูงขึ้นก็ตาม ผมคิดว่าการคิดเช่นนี้ผมอยากจะแสดงความห่วงใยว่า ไม่น่าจะเป็นแนวคิดหลักในการที่จะไปแก้ไขปัญหาในภารกิจหรือในปัญหาด้านต่าง ๆ ที่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ได้รับผิดชอบอยู่ มิหนำซ้ำท่านประธานครับ ท่านประธานทราบดีว่าราชการไทยนั้น เรามีข้าราชการ ๒ ล้านกว่าคน เป็นระบบราชการที่ใหญ่โตมโหฬารที่สุดในโลกเมื่อเทียบกับประชากร และเมื่อเทียบกับงบประมาณระหว่างใช้งบประมาณประจำและงบประมาณในการลงทุนหรือการพัฒนานั้น ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้งบในด้านการหล่อเลี้ยงหรือรักษาระบบราชการนั้นมากที่สุดประเทศหนึ่ง ท่านประธาน คือเราใช้มากกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เราใช้หนี้เพียง ๔ – ๕ เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือเราใช้สำหรับการพัฒนางบลงทุนทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นจ้างเหมา จัดซื้อจัดจ้างหรืออะไรต่าง ๆ เพียงแค่ ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ดังนั้นจึงเป็นปัญหาหรือเป็นจุดอ่อนในการพัฒนาประเทศ เงินภาษีจากประชาชนทั้งหมดไม่ได้เข้าไปสู่ประชาชนอย่างแท้จริง ดังนั้นผมจึงขออนุญาตท่านประธานว่า การยกฐานะหน่วยงานหรือการเพิ่มหน่วยงานนั้นไม่น่าจะเป็นเรื่องที่เป็นแนวคิดหลักของรัฐบาลหรือของข้าราชการอีกต่อไป ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เนื่องจากเป็นวาระที่ ๑ ปกติสมาชิกวุฒิสภาเราก็ไม่เคยที่จะไม่รับในวาระที่ ๑ นี้ แต่เหตุผลที่กระผมจำเป็นต้องขอใช้สิทธิอภิปรายนี้ก็เพื่อจะให้ความสะดวกแล้วก็เกิดประโยชน์แก่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ กระผมขอเริ่มต้นจากร่างพระราชบัญญัติฉบับแรกก่อน คือร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ อันนี้ก็สืบเนื่องมาจากที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาให้ข้อมูลว่า ขณะนี้มีคนพิการอยู่ในประเทศไทยถึง ๑.๙ ล้านคน ซึ่งเป็นเปอร์เซ็นต์ที่สูงนะครับ ข้อมูลตรงนี้ก็สอดคล้องกับข้อมูลซึ่งได้มีการอภิปราย

ตอนที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรว่า แนวโน้มในอนาคตจำนวนคนพิการในประเทศจะสูงขึ้น เพราะฉะนั้นก็กราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า รัฐบาลนี้มองปัญหาในประเด็นนี้อย่างไร คือเห็นตัวเลขแนวโน้มที่คนพิการจะสูงขึ้นแล้วอยู่เฉย ๆ หรือว่าจะมอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุข หรือว่ากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ไปทำการวิจัยว่า สาเหตุที่จำนวนคนพิการในประเทศไทยเราจะสูงขึ้นนี้เกิดจากมูลฐานอะไร ผมคิดว่าถ้าสมมุติว่าเราไม่ทำตรงนี้ ต่อไปปัญหาก็จะเกิดบานปลายขึ้นเรื่อย ๆ แล้วเราก็จะแก้ปัญหาที่ปลายเหตุไม่ตรงกับต้นเหตุของปัญหา เพราะฉะนั้นโอกาสที่การแก้ปัญหาจะสำเร็จนั้นค่อนข้างจะยากนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ในเหตุผลที่ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เหตุผลหนึ่งก็คือว่า พระราชบัญญัติ ๒๕๕๐ นั้นขาดมาตรการที่จะส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในรายละเอียดของมาตรการที่ว่าขาดไปนี้สาระสำคัญคืออะไร ผมดูในมาตราต่าง ๆ นั้นส่วนใหญ่ก็จะเป็นการกำหนดหน้าที่ให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ซึ่งคนพิการไปขอใช้สิทธิแล้วเพิกเฉย ไม่ดูแลอะไรต่าง ๆ ตรงนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ก็คิดว่าอาจจะไม่ครอบคลุมในข้อสงสัยว่า เหตุใดเราจึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเก่านะครับ

ประเด็นที่ ๓ ท่านประธานครับ สืบเนื่องมาจากที่ประธานคณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภาได้กรุณาพูดเท้าความไปถึงเรื่องคนขอทาน เราก็คงเห็นอยู่บ่อย ๆ ใช่ไหมว่า มีผู้แสวงประโยชน์เอาคนขอทานมาปล่อยไว้ตามสะพานลอยแล้วก็ให้ขอทาน หารายได้ แล้วก็ไปเก็บอะไรต่าง ๆ ----------

ในต่างประเทศบางประเทศเราก็จะไม่เห็นลักษณะนี้นะครับ ผมได้พยายามดูแล้วว่าไม่ทราบว่าอยู่ในมาตราไหนของร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้ที่จะมีสิ่งที่จะเชื่อมโยงที่เราจะให้ได้แก้ปัญหาเรื่องมีผู้ที่แสวงประโยชน์จากความพิการของมนุษย์ด้วยความไร้มนุษยธรรม ตรงนี้ถ้าสมมุติว่าสามารถชี้แจงได้ว่าอยู่ตรงมาตราไหน ผมก็คิดว่าในวาระที่ ๒ นี้เราคงจะช่วยกันแปรญัตติแก้ไขเพื่อจะให้ผู้ที่พิการนั้นไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบเช่นนี้ แล้วในอนาคตนี้เราก็คงไม่เห็นคนพิการตามสะพานลอย หรือว่าตามที่ต่าง ๆ ท่านประธานครับ ในต่างประเทศนะครับ ในบางกิจกรรมของรัฐเขาก็มอบให้คนพิการทำงานนั้น เพราะว่าคนพิการก็มีอยู่หลายระดับ ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่น ในการสอบใบขับขี่ในอเมริกานั้น หลายรัฐหรือหลายเมืองนี้จะมอบงานนี้ให้แก่คนพิการหรือว่าเป็นแฮนดิแคป (Handicap) เพราะฉะนั้นเขาก็จะมีรายได้มาจุนเจือ มาดูแล ก็แก้ปัญหาสิ่งนี้ได้ ประเด็นสุดท้ายครับ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ซึ่งจะยกฐานะสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติขึ้นเป็นกรมระยะหลังนี้จะมีหลายหน่วยงาน ใช้โอกาสตรงนี้ที่จะยกฐานะ เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติก็ได้อภิปรายไปแล้วว่าในการยกฐานะขึ้นเป็นกรมนั้น สิ่งที่ตามมาก็คือ ภาระทางด้านงบประมาณ เราไม่ขัดขวาง ถ้าสมมุติว่ายกฐานะเป็นกรมและทำประโยชน์ได้ก็ขออนุญาตกราบเรียนว่า ผมให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ แต่ขอฟังคำตอบรายละเอียดที่ถามไว้ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ทุกคำถามของท่านสมาชิกครับ เมื่อจบอภิปรายทั้ง ๑๑ ท่านแล้ว ท่านรัฐมนตรีแล้วก็เจ้าหน้าที่จะชี้แจงนะครับ ต่อไปอาจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล ๕ นาที เชิญครับ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล : ขอบพระคุณท่านประธานค่ะ ดิฉัน รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภา ก็ขอแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมแล้วก็อภิปรายเพิ่มเติมจากเพื่อนสมาชิกที่ได้แสดงความคิดเห็นไปต่อร่าง พ.ร.บ. ทั้ง ๒ ฉบับนี้ ในหลักการดิฉันคิดว่าในภาพรวมนี้สมาชิกส่วนใหญ่ก็คงเห็นด้วยในการที่จะให้มีการปรับปรุงร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับคนพิการต่อไป มีข้อที่ดิฉันคิดว่าอาจจะยังไม่ชัดเจนอยู่หลายประเด็น ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับแรกนี้

ในประเด็นแรก คือประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องของตรวจสอบในกรณีที่หน่วยงานเข้าใจว่าน่าจะเป็นมาตรา ๑๓/๑ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดที่มีหน้าที่รับผิดชอบไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ดิฉันคิดว่าให้สำนักงานดำเนินการใน (๑) กับ (๒) ยังขาดความชัดเจนในกรณีที่จะใช้เป็นมาตรการทางกฎหมาย เพราะว่าหากไม่ปฏิบัติตามก็ให้แจ้งหน่วยงาน ถ้าหน่วยงานยังไม่ทำอะไร ล่าช้าจนเกินไป ซึ่งก็ไม่ทราบว่าล่าช้าอย่างไรก็ให้รายงานต่อคณะกรรมการ ซึ่งไม่เป็นมาตรการที่ชัดเจนทางด้านกฎหมาย ดิฉันคิดว่าน่าจะมีความชัดเจนมากกว่านั้น

ประเด็นที่ ๒ ก็คือประเด็นของการออกบัตร การให้มีบัตรประจำตัวคนพิการ ข้อนี้ดิฉันอยากให้ท่านเพื่อนสมาชิกได้ลองคิดเปรียบเทียบกันว่า ในมาตราที่บอกว่าให้มีบัตรแล้วก็มีอายุบัตรประจำตัวของคนพิการ กับอีกมาตราหนึ่งที่บอกว่า ในกรณีที่บัตรประจำตัวประชาชนสามารถบรรจุข้อมูลคนพิการได้ครบถ้วนตามร่าง พ.ร.บ.นี้ ก็ให้ใช้บัตรประจำตัวประชาชนแทนบัตรประจำตัวคนพิการ ในกรณีที่เราอยากให้บุคคลมีบัตรต่างหากกับการที่ให้ข้อมูลทุกอย่างอยู่ในบัตรประจำตัวประชาชนเพื่อให้เขามีสถานะ มีสิทธิและมีความเป็นมนุษย์เหมือน ๆ กันนี้ ดิฉันคิดว่าการใส่ข้อมูลทุกอย่างของคนพิการเข้าไปในบัตรประจำตัวประชาชนน่าจะมีประโยชน์สำหรับเขามากกว่าการที่จะต้องให้เขาไปยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการต่างหาก เพราะทำให้กลายเป็นมาตรฐานหรือทำให้เขาเป็นประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งในประเทศไทยไป

ประเด็นต่อไป คือเรื่องเกี่ยวกับการให้อำนาจศูนย์บริการประจำจังหวัดให้สามารถมอบหมายให้คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประจำจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ในการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติโครงการ จำนวนวงเงินอะไรนี้ --------

ดิฉันคิดว่าตรงนี้ก็ยังไม่ค่อยชัดเจน เพราะว่าคณะอนุกรรมการบริหารกองทุน ซึ่งเดี๋ยวคงจะว่าต่อไปว่า จะต้องให้เข้าไปอยู่ภายใต้กระทรวงหรือให้เป็นองค์กรที่อิสระกว่านั้น มอบหมายให้คณะอนุกรรมการประจำจังหวัดไปทำหน้าที่อนุมัติการจ่ายเงิน ตรงนี้โดยหลักการของการกระจายอำนาจเป็นสิ่งที่ดี แต่ในหลักการของการดูวงเงินว่าควรจะกระจายใช้ไปอย่างไรให้เหมาะสมกับคนพิการทั่วประเทศ ดิฉันว่าอาจจะยังขาดความชัดเจน อีกประเด็นหนึ่งคือ ประเด็นของการกำหนดให้องค์กรส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณเพื่อตั้งเป็นกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการนี้ ปรากฏว่าใช้คำว่า “อาจ” ใช้คำว่า “อาจ” ก็แปลว่า ส่วนท้องถิ่นให้ก็ได้ ไม่ให้ก็ได้ ซึ่งประเด็นนั้นดิฉันคิดว่าจะมีปัญหาในอนาคต

ประเด็นสุดท้ายของร่าง พ.ร.บ. นี้ก็คือว่า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะรับคนพิการเข้าทำงานตามมาตราอะไรนี้ ให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานการณ์นั้นอาจให้สัมปทานจัดสถานที่ หรือรับจ้างเหมาช่วงงาน ดิฉันคิดว่ามาตรานี้ซึ่งเป็นมาตราสุดท้ายในทางปฏิบัตินี้ไม่ชัดเจนว่าจะทำได้อย่างไร เพราะฉะนั้นน่าจะมีความชัดเจนมากกว่านั้น ขอให้นึกถึงในทางปฏิบัติให้มาก ๆ ว่าจะทำอย่างไรให้คนพิการนี้ได้รับการดูแลในกรณีที่นายจ้างเขาคิดว่า คนพิการนั้นไม่เหมาะสมกับงานของบริษัทเขา หรือว่าไม่เหมาะสมกับงานของสถานประกอบการนั้น ๆ น่าจะมีหลักการที่ชัดเจนกว่านั้น

สุดท้ายเกี่ยวกับเรื่องกองทุน ซึ่งไปอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ว่า ให้โอนกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการนี้ไปด้วย ดิฉันคิดว่ากรณีนี้น่าจะพิจารณาให้มากว่ากองทุนส่งเสริมนี้จะให้มีความเป็นอิสระมากไหม ถ้ามากก็ไม่ควรจะโอนเข้าไปอยู่ในส่วนราชการ เพราะการบริหารกองทุนควรจะให้เหมือนกับการบริหารกองทุนสภาวิจัยแห่งชาติหรืออะไรทำนองนั้น เพื่อให้เงินกองทุนเขาสามารถช่วยดูแลคนพิการได้โดยไม่ต้องไปขอเงินจากที่อื่น ซึ่งดิฉันคิดว่าต้องบริหารกองทุนให้ดี ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ต่อจากท่านวันชัยก็จะเป็นอาจารย์สุมล สุตะวิริยวัฒน์ ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช แล้วก็อาจารย์สุริยา ปันจอร์ เชิญท่านวันชัย ๕ นาทีครับ

นายวันชัย สอนศิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ เรื่องที่ผมจะกราบเรียนต่อท่านประธานต่อไปนี้ ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ตรงนี้กรุณารับฟังด้วย เพราะประเด็นที่ผมจะกราบเรียนนี้เป็นประเด็นสำคัญ กราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่า ดูจากกฎหมายฉบับนี้แล้ว ในมาตรา ๙ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ และมาตรา ๒๐/๔ ผมอ่านโดยละเอียดแล้วเห็นว่าเป็นการแก้ไขกฎหมายที่ดี เป็นประโยชน์ต่อผู้พิการเป็นอย่างยิ่งครับ ท่านประธานที่เคารพ แต่สิ่งหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนว่า เขียนกฎหมายจะดีอย่างไรก็ตาม จะเลิศ ประเสริฐ รัดกุมอย่างไรก็ตาม แต่ถ้าทางปฏิบัติไม่ดีแล้วกฎหมายนั้นก็สักแต่ว่าเป็นตัวอักษรครับ ท่านรัฐมนตรี ผมอยากจะยกตัวอย่างเรื่องคนพิการ เจตคติต่อคนพิการนี้ผมถือว่าเรื่องใหญ่ในอดีตครับ ท่านประธานที่เคารพ เราอาจจะมีความรังเกียจคนที่เป็นกระเทย เกย์ ตุ๊ด แต๋ว ทอม ดี้ ในอดีตสมัยท่านประธานหนุ่ม ๆ อาจจะมีความรู้สึกว่า ชายรักชาย หญิงรักหญิง คนที่เป็นเพศที่ ๓ นี้น่ารังเกียจ แต่ปัจจุบันนี้เป็นอย่างไรครับ เรารู้สึกเฉย ๆ ยอมรับได้ เหตุที่เรายอมรับได้นั้น เพราะเราเห็นความรู้ความสามารถของเขาที่แสดงออกนั้นปรากฏ ไม่ว่าจะเป็นครูบาอาจารย์ ดารานักร้อง ศิลปิน ส.ส. ส.ว. รัฐมนตรี ไม่ว่าจะเป็นเพศใด อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเขาจะมาเป็นรัฐมนตรีเขาก็สามารถเป็นได้ ----------

เพราะสิ่งที่ความรู้ความสามารถของเขานั้นปรากฏจนกระทั่งเจตคติของประชาชนที่มีต่อเพศที่ ๓ นั้นลดน้อยถอยลงไปจนถือเป็นเรื่องปกติ ตรงนี้ที่ผมยกตัวอย่างครับ ท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ตรงนี้ เรื่องคนพิการเรายังมีเจตคติว่าเขาเป็นคนพิการ อ่อนด้อย เราไม่ค่อยยอมรับกัน และสิ่งที่เรามักปรากฏเห็นคนพิการนั้นก็คือขอทานไปโชว์ (Show) ตามงานวัดงานวาคือคนพิการครับ สิ่งนี้ผมถือว่ารัฐบาลจะเป็นหัวขบวนสำคัญครับ ท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรี ท่านจะต้องมีการสนับสนุน ส่งเสริมอย่างจริงจัง คนพิการคนไหนที่เขามีความรู้ความสามารถเด่น ๆ เห็นเป็นที่ปรากฏชัดที่จะเป็นผู้นำทางสังคมได้ ท่านรัฐมนตรีรัฐบาลนั้นอย่าสักแต่ว่ามีกฎหมายที่ผมเอ่ย ท่านต้องสนับสนุนเขาให้เขามาแสดงออก คนพิการเขาจะได้รู้สึกว่าเขาไม่ท้อแท้ จะได้ไม่สิ้นหวัง เพราะรัฐบาลเอาจริงเอาจัง สนับสนุน ส่งเสริม เยียวยา และหาทางแก้ไขจริง ๆ ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ผมจึงกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า อยากให้สนับสนุนคนพิการ อยากให้ส่งเสริมคนพิการในหลายมิติ ในหลายเรื่องหลายราว อยากทำกันให้จริง ๆ เลยครับ คนไหนเก่งเรื่องดารา นักร้อง ศิลปิน เอามาเลยครับ รัฐทำ คนไหนเก่งเรื่องการบริหารการปกครอง ส่งเสริมเลยครับ อย่างอาจารย์มณเฑียร เราในสภานี้หลาย ๆ คนที่ไม่พิการบางทียังสู้ท่านอาจารย์มณเฑียรไม่ได้เลยครับ เก่งมากครับ รู้แม้กระทั่งว่ารายงานการประชุมตรงไหนที่ตกตรงนั้น ผิดตรงนี้ อย่างนี้เราต้องส่งเสริม ใครครับ ตัวรัฐบาล รัฐมนตรีนั่นละครับ ผมจึงกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เขาจะได้ไม่ท้อแท้ ครอบครัวเขาญาติพี่น้องเขาจะได้ไม่รังเกียจคนพิการ ต้องเริ่มโดยการสนับสนุนว่าครอบครัวนี้มีคนพิการเกิดขึ้นมานั้นรัฐจะเข้าไปดูแล เข้าไปอุ้มสมอย่างไรบ้าง ไม่ใช่ว่าเปิดมา เด็กเกิดมาแล้วเราก็สักแต่ว่าสนับสนุน คนพิการ ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีครับ อยากให้ดูแลเป็นพิเศษมากกว่าคนปกติครับ เพราะวันหนึ่งผมอยากเห็นคนพิการมานั่งเป็นรัฐมนตรีบ้าง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์สุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันขอร่วมอภิปรายในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ก่อนอื่นขอบคุณรัฐบาลที่ผ่านร่างนี้จากสภาผู้แทนราษฎรมาสู่วุฒิสภา ดิฉันสนับสนุนอย่างเต็มที่ และเห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะยกฐานะให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติขึ้นเป็นกรม เพราะดิฉันคิดว่าสำนักงานนี้ยกฐานะเป็นกรมมีคุณค่ามหาศาลอย่างมากมาย สมควรอย่างยิ่ง โดยรัฐบาลอย่าพึงตระหนกในการว่าตั้งกรมแล้วจะต้องใช้งบประมาณ สูญเสียงบประมาณ สูญเสียบุคลากร ต้องเพิ่มโน่นเพิ่มนี่ ไม่ต้องกลัว เพราะกรมนี้มีความสำคัญต่อคนพิการทั่วทั้งประเทศ เราเสียรายได้ตั้งเยอะแยะ ใช้งบประมาณอย่างสิ้นเปลืองมากมายตั้งเยอะแยะ ฉะนั้นดิฉันเห็นด้วยในการที่ยกฐานะให้เป็นกรม เพราะศักยภาพ ศักดิ์ศรีย่อมมีขึ้น แล้วให้เห็นว่ารัฐบาลนั้นให้การดูแลเอาใจใส่คนพิการ สิ่งที่ดิฉันอยากจะร่วมอภิปรายในช่วงเวลาสั้น ๆ ในเรื่องที่สำคัญ ๒ เรื่อง ก็คือ ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ----------

ซึ่งเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้พูดไปแล้วว่า อย่ามองว่าคนพิการนั้นเป็นขอทานหรือน่าสงสาร เป็นที่น่ารังเกียจของสังคม เราต้องยอมรับสังคมนั้นรังเกียจ ในอดีตนี้ไม่ต้องพูดถึงรังเกียจมากเลยกับคนพิการ เดี๋ยวนี้โลกเจริญขึ้น มีการศึกษา มีการสื่อสารที่รวดเร็วทำให้มองเห็นแล้วว่าคนพิการมีความรู้ความสามารถเยอะแยะ เหมือนที่เพื่อนสมาชิกยกตัวอย่างท่านอาจารย์มณเฑียร บุญตัน เก่งมาก ดิฉันยอมรับ แล้วอีกหลายคนที่รู้จักที่เป็นคนพิการแต่เป็นคนพิการด้านสายตาที่มีความสามารถ แต่คนพิการด้านอื่นที่น่าสงสารอย่างมาก ๆ ที่ดิฉันได้เห็นแล้วประสบ ซึ่งตรงนี้ทำให้เห็นว่าสังคมหรือประเทศไทยนี้เอาใจใส่น้อย แล้วรัฐบาลอย่าคิดว่าเดือนละ ๕๐๐ บาทให้คนพิการพอแล้ว นี่คือการดูแลคนพิการ ไม่ใช่นะคะ นั่นคือการให้ทางรูปธรรมที่ไม่ได้มีการเยียวยาทางจิตใจเลยแม้แต่นิดเดียว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ต้องคิดทำอะไร ทำอย่างไรที่จะเยียวยาจิตใจของคนพิการที่จิตใจเขาบอบช้ำมากกว่าเราหลายร้อยเท่าเป็นเรื่องใหญ่ค่ะ อีกด้านหนึ่งที่ดิฉันเห็นความสำคัญอย่างยิ่งและจะต้องพูดถึงก็คือเรื่องการเข้าถึงสิทธิทางด้านการศึกษา เพราะจังหวัดเพชรบุรีบ้านดิฉันนั้นมีโรงเรียนที่เกี่ยวกับคนพิการหลายแห่งซึ่งดิฉันชื่นชม ไม่ว่าจะเป็นทั้งภาครัฐและเอกชน ภาครัฐนั้นนานมาแล้วที่มีโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เป็นของกระทรวงศึกษาธิการที่ดูแลเด็กพิการหลายด้าน พิการซ้ำซ้อน เดี๋ยวนี้ก็เปลี่ยนชื่อให้เพราะขึ้นเป็นโรงเรียนปัญญานุกูล ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ไม่เก็บค่าเล่าเรียน หลวงหรือราชการเป็นคนดูแลให้งบประมาณ แต่สิ่งที่ดิฉันอยากยกย่องก็คือว่า มูลนิธิของคนตาบอดของประเทศไทยได้ใช้งบประมาณส่วนตัวของมูลนิธิเป็นเอกชนไปตั้งโรงเรียนธรรมิกวิทยาที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี เป็นโรงเรียนที่ส่งเสริมด้านวิทยาศาสตร์สำหรับคนตาบอด ซึ่งอย่างนี้เป็นแห่งแรกในประเทศไทย ซึ่งอย่างนี้เพราะว่ามีคนเมืองเพชรบุรีใจดียกที่ให้ ๓๕ ไร่ ก็ทำการตั้งโรงเรียน โดยมูลนิธิออกงบประมาณในการก่อสร้างอาคารทั้งสิ้น ไม่มีราชการให้ความช่วยเหลือนอกจากค่าหัวของเด็ก ซึ่งเด็กพิการทั่วประเทศด้านตาบอดก็จะมาเรียนที่นี่มีประมาณ ๔๐ คน เพราะฉะนั้น ๔๐ คนก็ได้ค่าหัวแค่นั้นจาก ๔๐ คน ไม่มีเงินอื่นซัพพอร์ท (Support) ไม่มีเงินอื่นสนับสนุน เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะเรียกร้องว่าให้รัฐบาลนั้นคิดถึง

คนพิการเหล่านี้แล้วให้งบประมาณสนับสนุนกับคนพิการมากกว่านี้ เอาใจใส่ให้มากกว่านี้ เพราะเขาด้อยโอกาสมากกว่าเราเยอะแยะ ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา กราบเรียนท่านประธานนะครับ ผมต้องกราบขอบคุณทางรัฐบาลที่นำเสนอกฎหมาย ๒ ฉบับ ซึ่งผมคิดว่ากฎหมาย ๒ ฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ดี และเป็นกฎหมายที่สอดคล้องกับตัวรัฐธรรมนูญที่กำหนด ในเรื่องบทบัญญัติเรื่องความเสมอภาค โดยเฉพาะในเรื่องของการพยายามที่จะสร้างความเสมอภาคให้กับคนพิการ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญในมาตรา ๓๐ ขออนุญาตอ่าน ก็คือเรื่องการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่าง เรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สถานภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ก็คือมาตรการของรัฐต้องกำหนดขึ้น เพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลใช้สิทธิเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ตลอดถึงมาตรา ๕๔ บุคคลซึ่งเป็นผู้พิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ ผมคิดว่ารัฐบาลมีความพยายามที่จะดำเนินการออกกฎหมาย ๒ ฉบับนี้ เพื่อสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ พยายามที่จะให้คนพิการซึ่งอาจจะมีความบกพร่องไม่ว่าทางด้านใดด้านหนึ่งนี้พยายามที่จะได้รับประโยชน์นะครับ ----------

ผมคิดว่าโดยหลักแล้ว โดยเฉพาะในตัวร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่พยายามจะยกในส่วนของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติขึ้นมาเป็นระดับกรม ทำให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญต่อคนพิการจำนวนคน ๒ ล้านคน ซึ่งผมคิดว่าโดยขอบเขตของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๓ ซึ่งได้มีการยกระดับขึ้นมาเป็นกรมนี้ ผมคิดว่าเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่จะส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการต่อไป ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของกรมดังกล่าวนี้ ท่านมีความเป็นกรมก็คือประสานร่วมมือกับหน่วยงาน แล้วก็โดยเฉพาะในเรื่องนโยบายยุทธศาสตร์ แล้วก็ทำแผนงานเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการต่าง ๆ เหล่านั้น โดยภาพรวมถึงแม้จะมีในเรื่องของตัวภาระงบประมาณบ้าง แต่ผมคิดว่าเราก็คงต้องให้ความสำคัญกลุ่มชนกลุ่มนี้ซึ่งเป็นกลุ่มชนที่สำคัญของประเทศซึ่งไม่ได้หมายความว่าเป็นคนพิการแล้วไม่สามารถจะทำงานช่วยเหลือประเทศชาติได้ ผมคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งที่รัฐจะต้องพยายามที่จะช่วยเหลือหามาตรการต่าง ๆ เหล่านั้นสนับสนุน ซึ่งผมคิดว่ามีความจำเป็นนะครับ

อีกประการหนึ่ง ในส่วนของกฎหมายฉบับนี้ โดยภาพรวมผมคิดว่าโดยเฉพาะกฎหมายร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผมคิดว่ามีมาตรการหลาย ๆ มาตรการที่รัฐบาลช่วยเหลือไว้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกำหนดขั้นตอนวิธีการ ให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาตินี้ดำเนินการตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ หรือเรื่องกำหนดขั้นตอนวิธีการให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่กฎหมายดังกล่าวนี้สนองความต้องการของคนพิการ หรือการกำหนดให้องค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดให้บริการแก่คนพิการ มีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตลอดจนถึงมีศูนย์บริการคนพิการ เพราะฉะนั้นโดยภาพรวมแล้วผมคิดว่า ถ้าเรามองภาพรวมจากกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ ผมคิดว่ามีแต่ข้อดีมากมายหลายประการ เช่น เป็นผลดีต่อภาพ

ความร่วมมือในการรับมือสถานการณ์ปัญหาคนพิการในอนาคตที่มีแนวโน้มที่จะรุนแรงขึ้น เป็นผลดีต่อการขับเคลื่อนงานป้องกันแก้ไขปัญหาคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เป็นผลดีต่อการขับเคลื่อนส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศในด้านต่าง ๆ หรือว่าเป็นผลดีในแง่ของระบบการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น รวมตลอดถึงเป็นผลดีต่อในแง่ของการขับเคลื่อนตามภารกิจใหม่ ๆ ที่จะทำให้กลุ่มเป้าหมายนี้ในแง่ของคนพิการกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ได้ประโยชน์มากขึ้นนะครับ

ผมคิดว่าอีกประการหนึ่งก็คือว่าเป็นผลดีต่อสังคมและประเทศชาติ ทำให้การขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการเป็นในทิศทางเดียวกัน เกิดความคุ้มค่าและยั่งยืน ตลอดถึงการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยคนพิการและผู้ดูแลคนพิการให้มีส่วนร่วมด้วย ผมคิดว่าเราควรจะต้องส่งเสริมคนพิการ โดยเฉพาะคนพิการบางกลุ่มนี้ที่มีความสามารถเป็นตัวแทนของประเทศไทย อย่างเช่น เป็นตัวแทนในเรื่องของพาราโอลิมปิกนี้ไปแข่งขัน ผมคิดว่ารัฐบาลควรจะต้องให้การสนับสนุน ถึงแม้เขาด้อยโอกาส แต่เขาก็ยังเป็นตัวแทนของประเทศที่ไปเป็นตัวแทนมีชื่อเสียงของประเทศต่าง ๆ เหล่านั้น ผมคิดว่ารัฐบาลควรจะต้องดูแลเขา เริ่มต้นตั้งแต่กระบวนการในแง่ของการฝึกอบรมหรือว่าในแง่ของการที่จะเข้าค่าย รวมตลอดถึงกลับมาแล้วก็ต้องส่งเสริมให้เขามีอาชีพการงานที่เหมาะสมนะครับ

อีกประการหนึ่ง การทำให้สามารถรองรับประชาคมอาเซียนได้ ทำให้คนพิการได้รับสิทธิตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ และมีการพัฒนาศักยภาพ

ประการสุดท้าย ทำให้การประสานงานติดต่อกับบุคคลภายนอกมีประสิทธิภาพ ผมคิดว่ากฎหมายดังกล่าวนี้เป็นกฎหมายที่ดี อยากให้รัฐบาลส่งเสริมคนพิการแล้วก็มีมาตรการอื่น ๆ เช่น กฎหมายประกอบ หรือมาตรการทางภาษี ผมคิดว่าควรจะต้องดำเนินการออกมาสอดคล้องกับกฎหมายฉบับนี้ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ต่อจากอาจารย์สุริยา ปันจอร์ ก็จะเป็น ๓ ท่านสุดท้าย ก็คือ ท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง คุณหมอเจตน์ ศิรธรานนท์ แล้วก็อาจารย์วรวิทย์ บารู

แล้วหลังจากนั้นจะเปิดโอกาสให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจง เชิญอาจารย์สุริยา ปันจอร์ ๕ นาทีนะครับ

นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานวุฒิสภา ท่านรัฐมนตรี ท่านผู้ร่วมชี้แจง และสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่านครับ กระผม นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสตูล ขอร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยความหวังดี ปรารถนาดีต่อร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับรวมกัน โดยสรุปสั้น ๆ ในเวลาอันจำกัดดังนี้นะครับ เริ่มต้นขอกล่าวด้วยความชื่นชมยินดีว่า ----------

กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับเป็นกฎหมายที่เอื้อ เป็นกฎหมายที่ให้ความสำคัญกับคนพิการเป็นอย่างยิ่ง นั่นมิได้หมายความว่าในอดีตรัฐบาลให้ความสำคัญน้อยไปก็ไม่ใช่ แต่มีความจำเป็นที่จะต้องเสริมเติมให้เต็มในเรื่องของให้ความสำคัญกับกลุ่มคนพิการ ท่านประธานครับ กลุ่มคนพิการดูตัวเลขเกือบ ๒ ล้านคน เป็นตัวเลขที่มีจำนวนมากมายพอสมควร การบริหารจัดการเพื่อที่จะอำนวยความสะดวกกับกลุ่มคนเหล่านี้ โดยใช้สำนักงานนั้นน่าจะไม่สมบูรณ์หรือน่าจะไม่เพียงพอต่อการที่จะอำนวยความสะดวกที่บอกว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง ก็คือการยกฐานะสำนักงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนพิการเป็นกรมนั้น และโดยเฉพาะเหตุผลสั้น ๆ ในหลักการซึ่งเขียนว่า กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์ และอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น รวมทั้งกำหนดให้องค์กรด้านคนพิการและองค์กรอื่น ๆ ได้ช่วยกระตุ้นให้ความสำคัญกับกลุ่มคนพิการ ตรงนี้เป็นเหตุผลที่เพียงพอ หรือจะเรียกแบบสำนวนหน่อยก็เรียกว่าเป็นเหตุผลที่เหลือกิน เหลือใช้จริง ๆ ท่านประธานครับ ผมมีข้อเสนอแนะข้อสังเกตที่อยากจะเน้นในเวลาอันจำกัด ๒ – ๓ ประเด็น

ประเด็นแรก สมาชิกที่ได้อภิปรายผ่านมาบอกว่า วิงวอนให้รัฐบาลนั้นได้ให้ความสำคัญกับคนพิการด้วยเหตุผลสั้น ๆ ว่า ในปัจจุบันนี้สังคมไทยยังให้ความสำคัญต่อคนพิการนั้นน้อยไปนิดหนึ่ง คือมองภาพเสมือนหนึ่งจะติดลบ วันหนึ่งผมป่วยมาที่สภาแห่งนี้ นำไม้เท้าเดินก๊อกแก็ก ๆ ปรากฏว่าเพื่อนสนิทด้วยกันพูดเป็นการแซวเล่นว่า เอาไหมจะซื้อขนมาให้ เอาไหมจะซื้อแว่นตาดำมาให้ นั่นหมายถึงว่า มองไปถึงว่าคนที่มีไม้เท้าคือคนพิการ แล้วก็มองต่อไปว่าคนพิการคือคนต้องขอทาน เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้ารัฐบาลยกฐานะสำนักงานนี้ขึ้นเป็นกรม ภาระหน้าที่ของท่านต่อไปก็คือต้องสร้างทัศนคติใหม่ สร้างมิติใหม่กับสังคมไทยให้มองเห็นค่าของคนพิการอย่างสมเกียรติ ประการที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ การอำนวยความสะดวกไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเป็นหน่วยงานภาคเอกชน ปัจจุบันนี้มีอยู่บ้างแล้ว แต่ยังไม่เพียงพอต่อการที่จะนำไปใช้ โดยเฉพาะห้องน้ำ ห้องส้วม ถนนลาด ถนนเอียง เหล่านี้เป็นต้น มี แต่ก็ยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการที่จะดำเนินชีวิตของคนพิการ

ประการสุดท้ายกับเวลาก็คือ ตั้งหน้าตั้งตารับผิดชอบในเรื่องของการฝึกอาชีพให้เป็นกิจจะลักษณะ เพื่อที่จะส่งเสริมให้คนพิการนั้นได้มีหน้ามีตา มีเกียรติสมกับที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญว่า คนไทยต้องเสมอภาคในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านกฎหมาย ด้านสวัสดิการทุกอย่าง ขอขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง ครับ เดี๋ยวท่านทวีศักดิ์ก่อนแล้วท่านหมอเจตน์ครับ

นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ทวีศักดิ์ คิดบรรจง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านประธานครับ ในประเทศของเรานั้นมีคนที่ด้อยโอกาส คนที่จะต้องได้รับการช่วยเหลืออยู่หลายประเภทด้วยกัน -------

ไม่ว่าจะเป็นคนพิการที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ตรงนี้ คนที่มีความยากจน คนที่ไม่ได้รับสิทธิอันควรที่จะได้ อย่างเช่น คนที่ไร้สัญชาติ ตลอดทั้งบุคคลที่ถูกกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่เป็นธรรม ทั้งหมดนี้เป็นบุคคลที่ด้อยโอกาสที่เราจะต้องให้ความช่วยเหลือ ให้การดูแล เพื่อที่จะให้เขามีสถานะ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่สมกับศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ท่านประธานครับ คนพิการซึ่งมีอยู่ประมาณเกือบ ๒ ล้านคนนั้น ในจำนวนนี้ส่วนหนึ่งจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาอาศัยการบริการของเจ้าหน้าที่ของราชการ คนที่ไม่จำเป็นที่จะต้องพึ่งพานั้นคงจะมีเป็นส่วนน้อย และอีกไม่นานสังคมของเราซึ่งเป็นสังคมผู้สูงอายุ คนพิการก็จะมีมากขึ้นคู่ขนานกันไป เพราะฉะนั้นการที่เราจะปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตและให้คนพิการได้รับการบริการที่ดีขึ้นนั้น กระผมคิดว่าเป็นเหตุผลที่เพียงพอและน่าที่จะได้รับการสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อที่จะให้เป็นประโยชน์กับผู้พิการในโอกาสต่อไป

สำหรับร่างพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งที่จะพิจารณาพร้อม ๆ กันนี้ก็คือร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ซึ่งมีหลักการก็คือจะยกฐานะสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อที่จะให้ยกฐานะขึ้นเป็นกรม ตรงนี้กระผมอยากจะขอเรียนเพิ่มเหตุผล แล้วก็ซักถามท่านผู้ชี้แจงตามสมควร ในขณะนี้เรามีสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งได้ดำเนินการไปด้วยดีแล้ว ผมคิดว่างานที่เพิ่มขึ้นจริง ๆ แล้วก็เป็นงานในบทบาท ในอำนาจหน้าที่ซึ่งเคยทำอยู่แล้วก็คงจะต้องทำต่อไป การอ้างว่า การที่เราไม่ได้ยกสถานะขึ้นเป็นกรมนั้นอาจจะมีผลทำให้สิทธิประโยชน์ก็ดี หรือคำแนะนำการช่วยเหลือคนพิการก็ดี ไม่สามารถเข้าถึงได้ ไม่สามารถที่จะใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก สวัสดิการ และความช่วยเหลืออื่นได้ ผมคิดว่าเป็นเหตุผลที่ค่อนข้างจะเบาบาง ความจริงแล้วในวุฒิสภานั้นได้มีการพิจารณายกสถานะหน่วยงานขึ้นเป็นกรมหลายกรมด้วยกัน และหลังจากที่ยกสถานะไปแล้วเสียงที่สะท้อนมาก็คือว่างานก็มีอยู่เท่าเดิมนั่นแหละ ไม่ได้ขยายอะไรมากมาย การที่จะยกสถานะสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผมไม่แน่ใจว่าเป็นการช่วยข้าราชการหรือว่าเป็นการช่วยคนพิการ ไม่ทราบว่าใครช่วยใคร การที่จะเพิ่มร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาควบคู่กับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

คนพิการนั้นก็เพียงแต่อาศัยจังหวะและเหตุการณ์เท่านั้นเอง ผมคิดว่าการที่จะยกฐานะขึ้นเป็นกรมนั้นคงจะต้องพิจารณาดูให้ดี เราใช้เงินใช้ทอง ใช้คนไปมากในการที่จะพัฒนาส่วนราชการ แต่ว่าผลที่ได้มาก็เหมือนเดิม ข้าราชการก็เหมือนต้นไม้ ต้นไม้นี้จะแผ่รากแผ่กิ่งก้านสาขาออกไปตลอดเวลา ถ้าไม่ตัด ถ้าไม่ลิด บางทีต้นไม้ก็จะรุกรานทำให้เราไม่มีที่อยู่ที่อาศัยก็ได้ เพราะฉะนั้นการที่จะเพิ่มยกฐานะส่วนราชการนั้นจำเป็นที่จะต้องพิจารณาให้ดีครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณหมอเจตน์ เชิญครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ โดยหลักการและเหตุผลของร่างกฎหมายฉบับนี้ก็มีเนื้อหาสาระอยู่ค่อนข้างมาก หลักการมีถึง ๘ ข้อ เหตุผลก็คือขาดมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แล้วก็ต้องการให้แก้ไขปัญหาในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในสิ่งอำนวยความสะดวก แล้วก็ต้องการเพิ่มสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ แล้วก็ยกฐานะเป็นกรม แล้วก็ให้องค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดเข้ามามีส่วนช่วยสนับสนุน แล้วก็มีบทบาทส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ก็คือมีเจตนารมณ์แก้ไขเปลี่ยนแปลงหลายข้อ หลายเรื่อง แต่ว่าประเด็นที่ผมจะยกมาเป็นปัญหาก็คือว่า กฎหมายพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพิ่งมีมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ เท่านั้นเอง และปีนี้ปี ๒๕๕๕ ก็แสดงว่าการออกแบบกฎหมายของนิติบัญญัติของเรานี้ในช่วงปี ๒๕๕๐ หรือก่อนปี ๒๕๕๐ ที่ออกมาเป็นพระราชบัญญัติในปี ๒๕๕๐ มีปัญหา เพราะฉะนั้นเวลาปฏิบัติเข้ามาถึงจะมีอุปสรรคขั้นตอนต่าง ๆ มากมาย ตรงนี้ผมก็อยากจะฝากไว้เป็นเหตุผลข้อแรกนะครับ

และอีกประการหนึ่งก็คือว่า เคยอภิปรายในที่ประชุมของวิปวุฒิสภาว่าเราก็มีความเห็นว่าในกรณีตั้งหน่วยงานใหม่ ๆ ตั้งกรมใหม่ ก็มีปัญหาเรื่องของการเพิ่มงบประมาณแล้วก็การเพิ่มคน แต่ว่าก็มีคำชี้แจงมาจากหน่วยงานว่าตรงนี้เขาไม่ได้เพิ่ม เพราะว่ามีฐานะเป็นกรมอยู่แล้ว อันนี้ก็อยากจะให้ท่านชี้แจงให้ฟังอีกนิดหนึ่ง คือในเรื่องเงินผมไม่ห่วงหรอกครับ เรื่องงบประมาณ เพราะว่าถูกคุมด้วยร่มใหญ่ ปัญหาก็คือว่าถึงท่านจะเพิ่มงบประมาณเข้ามา แต่ก็มีปัญหาว่ารัฐมีงบที่จำกัดก็ไม่สามารถให้ได้ คือจะมีการแย่งชิงงบประมาณกันไปในระหว่างกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เพราะถ้าหากว่าเพิ่มงบเข้ามาเนื่องจากร่มใหญ่มีความจำกัดเรื่องก้อนงบประมาณแล้ว ถึงจะเพิ่มเท่าไรก็ตามก็จะทำให้หน่วยงานอื่น ๆ ก็ได้รับงบน้อยลง ตรงนี้คือสิ่งที่อยากจะฝากไว้ ทีนี้เรามาดูในรายละเอียดของข้อมูลคนพิการทั้งหมดที่มีอยู่ ๑.๔๘ ล้านราย แล้วก็เสียชีวิตไป ๒ แสนกว่าราย เหลือคนพิการที่มีชีวิตอยู่ ๑.๒ ล้านคน ผมคิดว่าในรายละเอียดของผู้พิการซึ่งแบ่งเป็น ๗ ประเภท แล้วยังไม่มีระบุประเภทอีกกลุ่มหนึ่ง ก็อยากจะฝากไว้ อันนี้ผมไม่ได้ต่อว่า

แต่ว่าเป็นการพัฒนาที่ดีขึ้น เพราะว่าข้อมูลเหล่านี้เมื่อสมัยก่อนไม่มีคอมพิวเตอร์ด้วยซ้ำไป แต่เราก็มีทะเบียนคนพิการ แต่ว่าก็จะมีปัญหาเรื่องของคนพิการที่แท้จริง ตรงนี้ดูจากรายละเอียดในแต่ละจังหวัดก็มีมากบ้าง น้อยบ้างอะไรนี้ เป็นไปตามข้อมูลของแต่ละจังหวัด แต่ประเด็นก็คือว่ากรณีที่ไม่ระบุ ท่านต้องจัดให้อยู่ในกลุ่ม ๗ ประเภทนี้ให้ได้นะครับ ซึ่งก็คงจะเป็นงานที่ฝากไว้ อันนั้นก็เป็นเรื่องที่ผมจะฝากไว้เป็นข้อที่ ๒ เพราะว่าในแต่ละจังหวัดก็คงมีลักษณะการทำงานที่แตกต่าง ที่ไม่เท่ากัน ก็เป็นปัญหา

อีกประเด็นหนึ่งก็คือเรื่องโครงสร้างสำหรับผู้พิการ เช่น ในกรณีห้องน้ำของผู้พิการหรือทางลาดชันของผู้พิการ จะเป็นปัญหาของหน่วยงานที่ปฏิบัติ เพราะถ้าหากว่าโครงสร้างมีอยู่เก่าเขาไม่สามารถที่จะปรับปรุงขึ้นมาใหม่ได้ เพราะว่าเป็นความลำบากที่จะปรับโครงสร้าง แต่ว่าถ้ากำหนดอยู่ในโครงสร้างใหม่ที่จะเกิดขึ้น เช่น อาคารกำหนดให้มี ซึ่งกฎหมายมีอยู่แล้วตอนนี้ก็อาจจะเป็นไปได้สูง ซึ่งผมเห็นด้วยว่าในกรณีอย่างนี้ควรจะกำหนดไว้ในโครงสร้างใหม่ที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของรถเมล์ ซึ่งท่านมณเฑียรก็พยายามต่อสู้ว่ารถเมล์ควรจะเป็นโลว์ฟลอร์ (Low floor) เพื่อว่าคนพิการจะได้สะดวกในการขึ้นรถ อันนี้ผมก็เห็นด้วยนะครับ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าโครงสร้างเก่าถ้าจะปรับให้ปรับปรุงใหม่ก็ต้องยืดหยุ่นให้กับหน่วยงานนั้น ๆ

อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือผมมีคำถามว่า การเปลี่ยนจากเลขาธิการเป็นผู้อำนวยการ อันนี้ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงจะต้องเปลี่ยนชื่อในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๒ ของเดิมนี้ เพราะว่าเลขาธิการหน่วยงานที่มีฐานะเป็นกรม เช่น เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ตรงนี้เขาก็มีเป็นนิติบุคคลแล้วเขาก็มีเป็นเลขาธิการไม่จำเป็นต้องเป็นผู้อำนวยการ ซึ่งผมก็ไม่เข้าใจ ----------

ในเรื่องขอทาน ผมก็คิดว่าขอทานนี้เป็นเรื่องที่เราแก้ไขได้ยาก เพราะว่าเราจะสร้างอาชีพให้กับกลุ่มที่เขาเป็นขอทานได้อย่างไร ในเมื่อรายได้จากการขอทานนั้นเป็นรายได้ที่ดี แล้วก็ผู้ที่มายึดอาชีพขอทานนี้ผมก็คิดว่าเขาไม่ได้อยากเป็น แต่ว่ารายได้ที่จูงใจ ประเด็นก็คือว่าท่านจะสร้างงานอย่างไรที่จะเอากลุ่มนี้ไปทำงานอื่น เขาจะได้ไม่ต้องมามีอาชีพขอทาน ซึ่งผมเชื่อว่าลึก ๆ เขาก็ไม่ได้อยากเป็นหรอก

แล้วก็ประเด็นสุดท้ายครับ ในกรณีที่ทั้งหมดนี้เรื่องกองทุนเรามีปัญหาเรื่องขาดงบประมาณ แต่ว่ากองทุนของผู้พิการ ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการต้องใช้งบประมาณค่อนข้างมาก ต้องใช้เงินค่อนข้างเยอะ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยในกรณีที่จะแก้ไขในร่างมาตรา ๑๓ ที่จะให้ท้องถิ่นมาสนับสนุนงบประมาณ แล้วก็ใช้เรื่องของภาษีหักลดหย่อนภาษี ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะว่าในอนาคตข้างหน้านี้เป็นไปไม่ได้เลยที่เราจะใช้งบประมาณของรัฐที่มีอยู่นอกเหนือจากใช้ท้องถิ่นมีส่วนร่วม แล้วก็ใช้เรื่องของภาคเอกชนเข้ามาร่วมด้วยการหักลดหย่อนภาษีครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุดท้ายครับ อาจารย์วรวิทย์ บารู

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู : ท่านประธานที่เคารพ ผม วรวิทย์ บารู สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปัตตานี ก่อนอื่นก็ต้องขอชื่นชมและขอขอบคุณรัฐบาลที่ได้นำเสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เข้ามา เพราะผมเข้าใจว่าตราสารระหว่างประเทศทางด้านสิทธิมนุษยชนที่ไทยเป็นภาคีอยู่นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ปฏิญญาสากลที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนอย่างน้อยก็ ๙ ฉบับ ที่เราจะต้องปฏิเสธไม่ได้ จะต้องช่วยกันในการพัฒนาเพื่อให้ปฏิญญาเหล่านั้นได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นจริงในสังคมประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ร่างกฎหมายฉบับนี้ที่หลายคนก็ได้พูดว่ามีความครอบคลุมแล้วก็มีความโดดเด่นในหลายจุด แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกว่าการพิจารณาร่างกฎหมายเมื่อกฎหมายเข้ามาเราก็ได้มอบหมายให้กับคณะกรรมาธิการ ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาร่างกฎหมายที่เรามอบให้ก็คือคณะกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องกับสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ เยาวชน อะไรเหล่านี้ ซึ่งได้ไปศึกษาดังที่ทางคณะกรรมาธิการได้นำเสนอ เราโชคดีที่คณะกรรมาธิการอันนั้นพิจารณาร่างกฎหมาย อันนี้มีผู้ที่ได้เสียโดยตรง ผู้ได้ให้ความเห็นต่อต่างกฎหมายฉบับนี้ว่า มีจุดใดบ้างที่ยังควรจะต้องเพิ่มเติม แล้ววันนี้ร่างกฎหมายก็เข้ามาในวาระที่ ๑ ขั้นรับหลักการ

ทุกคนเห็นด้วย รวมทั้งผมเองก็เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ได้กล่าวแล้ว ในการพิจารณาชั้นกรรมาธิการ กรรมาธิการก็ได้ให้ความเห็นหลายจุด ซึ่งน่าสนใจ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประธานคณะกรรมาธิการที่ไปศึกษาเป็นผู้ได้เสียโดยตรง แล้วก็เป็นผู้ที่ต่อสู้ แล้วก็ปฏิบัติจริงด้วยในทางองค์กรของคนพิการ เพราะฉะนั้นในการพิจารณาผมอยากจะเรียนให้ท่านประธาน ให้ท่านรัฐมนตรี โดยผ่านท่านประธานว่า ข้อคิดเห็นในชั้นกรรมาธิการผมอยากที่จะให้ได้ช่วยกันพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อที่จะให้กฎหมายอันนี้มีสภาพของการใช้แล้วก็มีการพัฒนาดังที่ความตั้งใจของรัฐบาลที่นำเสนอกฎหมายเป็นการร่างแก้ไข เพราะว่าเรามีโอกาสที่ไม่มากนัก ทั้งสภาผู้แทนราษฎรที่ผ่านกฎหมายนี้มาในลักษณะของการที่ผู้ปฏิบัติและผู้ที่ได้รับประโยชน์โดยตรง และเป็นผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้นำองค์กรได้ให้ความเห็น ซึ่งคิดว่าคงจะเป็นประโยชน์ต่อเราเป็นอย่างยิ่งเลยทีเดียวนะครับ เราโชคดีที่เราได้มีผู้ซึ่งทำการศึกษา และผู้ซึ่งได้มีการปฏิบัติโดยตรง เพราะว่าหลายครั้งจากสภานี้เราก็เห็นแล้วว่าท่านอาจารย์มณเฑียรได้อ้างถึงสิ่งที่เราลืมไป เพราะว่าเรามักจะลืมในสิ่งที่เราไม่ได้เป็น เราไม่ได้คิด เราไม่ได้ประโยชน์ เราไม่ได้เสียประโยชน์จากตรงนั้น ----------

แต่ว่าท่านก็ได้ทำให้กฎหมายหลายฉบับครอบคลุมถึงสิทธิต่าง ๆ เหล่านั้นด้วย เพราะฉะนั้น อย่างเช่นว่า ในเรื่องของกฎหมายหลายฉบับ ผมจะยกตัวอย่างในเรื่องของการเลือกปฏิบัติ อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติจากทางเชื้อชาติ หลายครั้งที่ท่านได้นำมาแล้วก็ให้ความเห็นจนที่ประชุมนี้สามารถที่จะมองภาพอย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น จากการศึกษาของคณะอนุกรรมาธิการหลายส่วนที่ผมได้พิจารณาดูเป็นสิ่งซึ่งเพิ่มขึ้นมาใหม่จากร่างที่ผ่านมาจากสภาผู้แทนราษฎร ผมเกรงว่ามาในระดับของข้อเสนอของกรรมาธิการเหล่านั้น ถ้าหากได้รับการพิจารณาก็คงจะทำให้กฎหมายฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพราะว่าดังที่ได้เรียนแล้วว่าผู้ซึ่งไปพิจารณานี้มีผลประโยชน์โดยตรงแล้วก็ปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมปิดอภิปรายนะครับ ท่านวิชาญมีอะไรครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : ท่านประธานครับ ท่านประธานได้ขานชื่อผมเป็นผู้อภิปรายด้วยแล้ว ผมยังไม่ได้อภิปรายเลยครับ

ประธานวุฒิสภา : มีชื่อท่านอีกหรือครับ ท่านจะอภิปรายไหมครับ เจ้าหน้าที่ส่งมาบอกมี ๑๑ ผมก็ ๑๑ ครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : เพราะว่าท่านประธานขานชื่อผมตอนที่ยกมือ

ประธานวุฒิสภา : โอ.เค. ถ้าท่านจะไม่อภิปราย ผมจะขอบคุณอย่างมาก แต่ถ้าท่านอภิปรายผมจะอนุญาตครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : ขอบพระคุณครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ในร่าง พ.ร.บ. ทั้ง ๒ ฉบับนี้ โดยหลักการผมเองสนับสนุน แต่มีประเด็นที่เป็นข้อกฎหมายที่อยากจะขอความชัดเจนจากทางรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จริงแล้วต้องผ่านไปยังหน่วยงาน ๒ หน่วยงาน คือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แล้วก็สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เกี่ยวกับเรื่องของการที่จะกำหนดเรื่องส่วนราชการต่าง ๆ ประเด็นแรก ก็คือว่าในเรื่องของความเป็นกรม คือผมเองไม่แน่ใจว่าจากการจัดระบบของ ก.พ.ร. ฟังดูแล้วเหมือนว่าขณะนี้ความเป็นกรมจะเกิดขึ้นจะมีอยู่ ๓ ส่วนก็คือว่า ๑. ตั้งเป็นกรมใช้ชื่อว่ากรมเลย ๒. ใช้ชื่อว่าสำนัก ๓. สำนักงาน

ประเด็นของผมก็คือว่า ความเป็นมาตรฐานของหน่วยงานเหล่านี้อยู่ที่ไหน เพราะว่าท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานดูคือ การที่จะให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ซึ่งก็เป็นสำนักอยู่แล้ว แต่เพียงแต่ว่าให้มีฐานะเป็นกรมขึ้นมา แล้วก็ไปเชื่อมโยง ก็คือไปแก้ตำแหน่งจากเลขาธิการ เป็นผู้อำนวยการ คำถามของผมก็คือว่า ความชัดเจนระหว่างผู้อำนวยการกับเลขาธิการนี้มีความต่างกันตรงไหน ถ้าบอกว่าผู้อำนวยการเป็นตำแหน่งระดับ ๑๐ เทียบเท่ากับอธิบดี แล้วเลขาธิการเดิมมีความต่างอย่างไร เพราะว่าถ้าท่านประธานย้อนกลับไปจะเห็นว่า ในส่วนของกรมฝนหลวงและการบินเกษตรที่รัฐบาลได้เสนอตั้งยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของวุฒิสภา ขณะนี้ก็ยกระดับ ยกสำนักฝนหลวงขึ้นเป็นกรมฝนหลวงและการบินเกษตร แล้วก็เปลี่ยนผู้อำนวยการเป็นเลขาธิการเป็นสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร ระดับ ๑๐ เหมือนกัน ประเด็นคำถามก็คือว่า สิ่งเหล่านี้ ผู้อำนวยการกับเลขาธิการท่านจัดระดับอย่างไร เพราะว่าเลขาธิการ ๑๑ ก็มี ๑๐ ก็มี ผู้อำนวยการ ๙ ก็มี ๑๐ ก็มี ๑๑ ก็มี ฉะนั้นขอความชัดเจนจากรัฐบาลว่า คือถ้าจะจัดระบบอาจจะต้องไปแก้ พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมใหม่ทั้งหมด แล้วจัดระบบใหม่ว่าท่านจะเรียงลำดับอย่างไรในส่วนราชการ ชื่อส่วนราชการนี้ท่านควรจะมีกี่ส่วน มีความต่างกันอย่างไร คือถ้าท่านทำความชัดเจนตรงนี้ได้ก็จะเกิดประโยชน์ต่อวุฒิสภาหรือต่อรัฐสภาในการที่จะพิจารณาร่างกฎหมาย เพราะถ้าไม่มีบรรทัดฐานเลยนี้ เราก็ไม่รู้ว่าตกลงการพิจารณาแต่ละฉบับมีความแตกต่างกันอย่างไร อันนี้คือ ประเด็นที่ ๑ ท่านประธานครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าในรูปแบบของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ถ้าท่านประธานมองย้อนกลับไปมีความต่างกัน ก็คือว่า ในหลาย ๆ ฉบับที่ส่งมาให้วุฒิสภามาพิจารณานั้น บางฉบับมีด้วยกัน ๕ มาตรา บางฉบับมี ๖ มาตรา บางฉบับมี ๗ มาตรา ถามว่าความต่างอยู่ตรงไหน ความต่างก็คือว่า ในมาตราที่ ๑ เป็นเรื่องปกติก็คือชื่อร่างที่เหมือนกัน มาตรา ๒ ก็คือจะเป็นวันที่ประกาศใช้ มาตรา ๓ ก็คือชื่อสำนักงานที่ขอเปลี่ยนยกระดับ มาตราสุดท้ายก็เป็นเรื่องของผู้รักษาการ ประเด็นที่มีความต่าง ก็คือว่าอยู่ในเนื้อหา ก็คือในมาตรา ๔ บางฉบับเขียนมาตรา ๔ มาตราเดียว อย่างเช่นกรณีนี้ เขียนมารวมเลย โอนบรรดากิจการทรัพย์สินกองทุน ข้าราชการ พนักงาน ต่าง ๆ ให้เป็นมาตราเดียว บางฉบับก็แยกเป็น ๒ มาตรา คือแยกระหว่างคนกับกิจการทรัพย์สิน บางฉบับ ๓ มาตรา ก็คือว่ามีเพิ่มเข้าไปในเรื่องของกฎ ระเบียบ ประกาศต่าง ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานเดิม ประเด็นคำถามของผมก็เช่นเดียวกัน คือต้องขอความชัดเจนผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาล ผ่านไปยังกฤษฎีกาว่า ในลักษณะอย่างนี้ มีความต่างกันอย่างไรที่ท่านแยก แล้วก็เสนอมาไม่เหมือนกันเลย ควรจะเป็นที่จริงแล้ว รูปแบบรายละเอียดเกือบจะเหมือนกันทั้งหมด ยกเว้นชื่อเท่านั้นเอง เท่าที่จะมีเปลี่ยนออกไป ก็คือ ชื่อ หน่วยงาน และ ๒. ก็คือผู้รักษาการ ฉะนั้นการที่ท่านเขียนออกมาให้เกิดความยุ่งยากขึ้นมีทั้งหมดแยกเป็น ๑ ส่วนหรือ ๒ ส่วน ๓ ส่วน ถ้าเป็นอย่างนี้ ผมคิดว่าเป็นปัญหาในการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาเรา ซึ่งขอกราบเรียนท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านวิชาญ ที่ได้ช่วยปิดท้ายนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีชลน่านจะชี้แจงเชิญมอบให้เจ้าหน้าที่ เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในฐานะผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ก่อนอื่นผมต้องกราบขอบคุณท่านประธาน ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่านนะครับ โดยเฉพาะ ๑๒ ท่าน ที่ได้ให้การอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทั้ง ๒ ฉบับ คือฉบับที่ว่าด้วย

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และอีกฉบับหนึ่งก็เป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
เป็นร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งเสนอมา
สอดคล้องกัน ผมเองต้องขอกราบขอบพระคุณทางสมาชิกวุฒิสภาที่ได้ให้ความสำคัญ
ในเรื่องนี้ โดยเฉพาะทางสภาได้อนุญาตให้คณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก
เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสของวุฒิสภา ได้รับเรื่องนี้ไปพิจารณาศึกษา
และทางคณะกรรมาธิการก็ได้มอบให้คณะอนุกรรมาธิการด้านคนพิการเป็นผู้พิจารณาศึกษา
มีข้อสังเกตมีข้อเสนอแนะมาในร่างที่นำเสนอต่อทางวุฒิสภา ก็คงเป็นประโยชน์ยิ่งสำหรับ
การพิจารณาของทางวุฒิสภา ผมขออนุญาตชี้แจงท่านประธานในประเด็นหลักการ
เพื่อประกอบการพิจารณาของทางวุฒิสภา เพราะเป็นประเด็นที่มีข้อแตกต่างกัน
ท่านประธานที่เคารพ ในหลักการในร่างที่เป็นร่างของสภาผู้แทนราษฎรที่ส่งให้ทางวุฒิสภา
จะเห็นว่ามีหลักการที่แตกต่างไปจากหลักการของร่างหลัก คือร่างของคณะรัฐมนตรี
ซึ่งมีแค่ ๘ หลักการ แต่ในชั้นของสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบรับหลักการของ
ร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและคณะร่วมด้วยอีก ๒ ร่าง คือร่างของท่าน ส.ส. พิษณุ
หัตถสงเคราะห์ กับคณะและร่างของท่าน ส.ส. นันทนา ทิมสุวรรณ กับคณะ เข้ามาร่วม
พิจารณา ซึ่งมีหลักการที่เพิ่มเติมมากกว่าร่างของคณะรัฐมนตรี ในการรับหลักการทั้ง ๓ ร่าง
ก็เป็นเหตุให้คณะกรรมาธิการในชั้นของสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา----------

และมีการเพิ่มเติมในสิ่งที่เป็นข้อบัญญัติที่นอกเหนือจากหลักการของคณะรัฐมนตรี มาอย่างน้อย ๓ มาตรา ผมขออนุญาตนำเรียนท่านประธานเพื่อประกอบในการพิจารณาของท่านสมาชิกวุฒิสภา สิ่งที่เพิ่มเติมมาในร่างของสภาผู้แทนราษฎรที่ส่งให้กับทางวุฒิสภา

ในมาตรา ๑๕ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๗ เป็นการยกเลิกความในมาตรา ๒๗ ของกฎหมายเดิม คือพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ. ศ. ๒๕๕๐ แล้วก็มีข้อความที่ให้ใช้ข้อความแทน เป็นเรื่องที่ทางคณะกรรมาธิการเห็นชอบที่จะให้บรรจุหลักการนี้เข้าไป โดยนำหลักการมาจากร่างของท่าน ส.ส. พิษณุ หัตถสงเคราะห์ ให้สมาคมคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยและองค์การคนพิการแต่ละประเภทได้รับเงินสนับสนุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการกองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ ซึ่งนี่ก็เป็นสิ่งที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับสิ่งที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมเข้ามา

ในมาตรา ๑๖ เป็นการเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๒๗/๑ กฎหมายเดิมคือมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยกำหนดในมาตรา ๒๗/๑ ว่า ให้องค์กรเอกชนมีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษี สำหรับเงินที่ได้รับการอุดหนุนจากกองทุนตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด ประเด็นนี้ต้องกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและท่านสมาชิกวุฒิสภาด้วยความเคารพ ในหลักการทุกร่างที่รับมาไม่ได้เขียนเป็นหลักการเฉพาะ แต่คณะกรรมาธิการเห็นว่าเป็นหลักการที่มีความเกี่ยวเนื่องของหลักการที่มีอยู่แล้วก็เลยเพิ่มเติมมา เรื่องของสิทธิที่จะได้รับการดูแลจากกฎหมายฉบับนี้ไม่ว่าจะเป็นองค์กรเอกชนที่ให้การดูแลผู้พิการก็จะได้รับการยกเว้นภาษีไป แต่ประเด็นหนึ่งที่ขออนุญาตฝากท่านสมาชิกวุฒิสภาไว้ เรื่องตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนดอาจจะเป็นข้อความที่อาจจะมีความคลุมเครือ ก็ฝากข้อกฎหมายกับทางวุฒิสภาด้วยว่า ถ้าเขียนอย่างนี้จะเกี่ยวเนื่องคาบเกี่ยวกับกฎหมายเดิมที่มีใช้อยู่หรือไม่ อย่างไร ในชั้นสภาผู้แทนราษฎรเราก็ถกกัน แต่ว่าไม่สามารถที่จะไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขใด ๆ ได้ ก็ฝากเป็นประเด็น

ในมาตรา ๑๗ เรานำเอาหลักการในร่างของ ส.ส. นันทนา ทิมสุวรรณกับคณะ มาบัญญัติเพิ่มเติมเป็นกฎหมายฉบับนี้ เขียนเป็นมาตรา ๑๗ เรื่องของการที่เราให้สิทธิของหน่วยงานที่จะสนับสนุนคนพิการ ซึ่งเป็นข้อกังวลเป็นข้อห่วงใยของ

ท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่าน ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่พึงประสงค์จะรับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา ๓๓ ของกฎหมายเดิม หรือนายจ้าง หรือเจ้าของสถานประกอบการไม่รับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา ๓๓ และไม่ประสงค์จะส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๔ ของหน่วยงานรัฐ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นอาจให้สัมปทานจัดสรรที่ดินจำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเป็นบทบัญญัติที่เราเขียนเพื่อให้สิทธิคนพิการเพิ่มขึ้นในการที่จะเข้าสู่ในตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐตามที่มีบทบัญญัติของกฎหมายบัญญัติไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ ในการเติมหลักการเข้าไปอีก ๓ บทบัญญัติ คือมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ก็เป็นประเด็นที่สมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบ ถึงแม้จะเกินจากร่างของคณะรัฐมนตรีไป แต่ว่าร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็เป็นประโยชน์ ในมาตรา ๑๖ นี้เป็นสิ่งที่คณะกรรมาธิการเติมขึ้นเป็นสิ่งที่คณะกรรมาธิการในชั้นของสภาผู้แทนราษฎรเติมขึ้น เราเห็นชอบว่าเกี่ยวเนื่องกับหลักการ ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับข้อคำถามของท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๑๒ ท่าน ผมขออนุญาตในประเด็นหลัก ๆ ส่วนประเด็นรายละเอียดก็จะขออนุญาตให้ทางผู้แทนของกระทรวงได้ช่วยชี้แจง วันนี้ถึงแม้ในหนังสือที่ทางกระทรวงได้ทำถึงท่าน กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา จะบอกว่าเป็นเรื่องมอบหมายผู้ชี้แจงการประชุมวุฒิสภา ผมเองในนามของตัวแทนของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ถือว่าความหมายตรงนั้นเป็นการเขียนตามบทบัญญัติของลายลักษณ์อักษรเท่านั้นเอง แต่ข้อสำคัญเราจะเป็นผู้มาให้ข้อมูลกับทุกท่าน เราจะมารับฟังข้อเสนอแนะของท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่านเพื่อนำไปประกอบกับการที่จะนำบังคับใช้กฎหมายถ้ากฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านไป เพราะข้อสังเกตหลาย ๆ ท่านเป็นวิธีปฏิบัติที่จะต้องไปเขียนเกี่ยวเนื่องกับสารบัญญัติของกฎหมาย ----------

- ๒๔/๑

ประเด็นที่ผมต้องขออนุญาตที่เป็นประเด็นกว้าง ๆ สำหรับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นะครับ ในพระราชบัญญัติเดิมในมาตรา ๑๗ ปรับปรุงสุดท้ายปี ๒๕๓๕ มาตรา ๑๗ เป็นเรื่องของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยส่วนราชการของกระทรวง เขาเขียนว่า มีส่วนราชการดังต่อไปนี้ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ หน่วยงานตรงนี้มีฐานะเป็นกรม เป็นนิติบุคคลหมดในการแบ่งส่วนราชการของกระทรวง ด้วยความที่มีสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติเป็นสำนักงานหนึ่งอยู่ในกระทรวงนี้ แต่ว่าเป็นสำนักงานอยู่ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง ผมต้องกราบเรียนท่านประธานนะครับ ในกฎหมายเดิมที่เราบังคับใช้อยู่คือพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในมาตรา ๑๒ ได้บัญญัติไว้ว่า ให้มีสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติขึ้นเป็นส่วนราชการในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรม ก็ต้องขอบคุณท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่าการออกแบบกฎหมายในยุคนั้นอาจจะไม่สอดคล้อง ไม่เหมาะสม ผมเองก็ไม่เข้าใจเจตนารมณ์เหมือนกันว่าเขาทำไมถึงบัญญัติอย่างนั้น แต่ว่าเป็นเจตนารมณ์ขณะนั้น เขาเขียนว่า ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินปี ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีเลขาธิการมีฐานะเป็นอธิบดี ไม่ให้เป็นกรม แต่ว่าให้เลขาธิการมีฐานะเป็นอธิบดีเทียบเท่ากรมเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการและบุคคลของสำนักงานที่ผมบอกว่าเสมือนอยู่ในสำนักงานปลัดก็คือว่า ถ้าจะมีการทำกิจกรรมใด ๆ โดยเฉพาะเรื่องของการจัดตั้งงบประมาณของสำนักงานนี้ต้องผ่านสำนักงานปลัดกระทรวงเป็นผู้ตั้งให้ เพราะตัวเองไม่เป็นนิติบุคคล นี่คือเหตุผลและข้อจำกัดแรกที่จะต้องขออนุญาตแก้ไขให้สำนักงานพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการได้มีฐานะเป็นกรม เพื่อจะได้เป็นนิติบุคคลในการที่จะทำนิติกรรมต่าง ๆ ในฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐให้มีความคล่องตัว เดิมจะทำอะไรต้องผ่านไปที่สำนักงานปลัด ไม่มีความคล่องตัว ก็เหมือนที่ทุกท่านได้ทราบว่า

ไปติดเพดานของสำนักงานปลัด ถ้าจะตั้งอะไรก็ต้องอยู่ในเพดานของสำนักงานปลัดทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของครุภัณฑ์สิ่งก่อสร้าง หรืองบประมาณที่จะเป็นงบดำเนินการก็ทำให้งานของสำนักงานนี้ไม่สามารถที่จะตอบสนองและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการได้ตามที่อยากจะบัญญัติในกฎหมาย นั่นคือเรื่องแรกที่เป็นเหตุผลว่าทำไมต้องปรับแก้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ประเด็นการปรับแก้ตำแหน่งเลขาธิการตามกฎหมายเดิมให้เป็นผู้อำนวยการในกฎหมายใหม่ ประเด็นนี้ถกเถียงกันเยอะครับ ผมเองก็มีความคิดเห็นเหมือนกับท่านวิชาญ ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะครับ เพราะว่าทำหน้าที่เป็นเลขานุการวิป (Whip) รัฐบาลจะเจอการตรวจสอบ การพิจารณาเบื้องต้นของกฎหมายหลายฉบับที่เข้ามา หลายฉบับเปลี่ยนตัวเองจากผู้อำนวยการเป็นเลขาธิการ เช่น สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ผ่านทุกท่านไป จากเดิมเป็นผู้อำนวยการก็มาเปลี่ยนเป็นเลขาธิการ หลายฉบับเปลี่ยนจากผู้อำนวยการมาเป็นเลขาธิการ อย่างที่ผมยกตัวอย่างไปแล้ว แต่ฉบับนี้แปลกครับ เดิมเป็นเลขาธิการ มาขอเปลี่ยนเป็นผู้อำนวยการ ก็เขียนไว้ในหลักการไว้ เขียนไว้ในหลักการในข้อที่เป็นหลักการของ ครม. ด้วย ในชั้นของสภาผู้แทนราษฎร ผมกราบเรียนบรรยากาศเพื่อประกอบกับการพิจารณาของทุกท่าน คณะกรรมาธิการไปแก้ไขตัดออกหมดเลยให้กลับมาเป็นเลขาธิการเช่นเดิม แต่ว่าสภาผู้แทนราษฎรเราเองนี้เรายึดถือนิติวิธีเป็นหลักว่าเมื่อรับหลักการไปอย่างนี้แล้ว ครั้นจะแก้ไขหลักการเรากระทำมิได้ ก็ต้องคงอยู่ครับ ก็แก้กลับมาเป็นผู้อำนวยการ

ประเด็นที่ผมเองพยายามจะหาเหตุผล ซึ่งก็ไม่ค่อยชัดเจนนัก แต่ว่าประเด็นที่พอสรุปได้ว่า ทำไมเมื่อสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติขึ้นมาเป็นสำนักงานที่มีฐานะเป็นกรม เป็นนิติบุคคลแล้วนี้ จะต้องเปลี่ยนตัวผู้บริหารองค์กรมาเป็นผู้อำนวยการ แทนที่จะเป็นอธิบดีหรือเป็นเลขาธิการที่มีอำนาจเทียบเท่าอธิบดี ผู้อำนวยการตรงนี้ก็มีอำนาจเทียบเท่าอธิบดี เพราะว่าขึ้นเป็นกรมแล้วโดยตำแหน่ง โดยความเป็นกรมก็มีอำนาจเทียบเท่าอธิบดี ก็คือเป็นผู้อำนวยการระดับ ๑๐ ถ้าเป็นปัจจุบัน ก็เป็นผู้บริหารระดับสูงของทางภาครัฐ สิ่งที่มีความแตกต่างกันที่ค่อนข้างชัดเจนสำหรับตำแหน่งเลขาธิการกับผู้อำนวยการ ภาระหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีคณะกรรมการที่จะกำหนดนโยบาย มีคณะกรรมการกำหนดนโยบาย แต่การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การบังคับบัญชา และกำกับดูแลนโยบายนี้เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการ ตามกฎหมายใหม่เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการ เดิมจะเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการซึ่งเป็นชุดบริหารใหญ่ เลขาธิการเป็นเพียงผู้ประสานที่จะนำแนวทางที่คณะกรรมการกำหนดไปสู่การปฏิบัติเท่านั้น ตัวเองไม่ได้เป็นผู้ปฏิบัติ เป็นเพียงผู้ประสานแนวทางในการนำสู่การปฏิบัติเท่านั้น นั่นในโครงสร้างเดิมนะครับ แต่ขณะนี้ถ้ากรมนี้หรือสำนักนี้มีหน้าที่เป็นกรมแล้วจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติด้วย คณะกรรมการที่เกิดขึ้นมาก็ไม่ได้เป็นผู้ปฏิบัติ ก็มีข้อลักลั่นกันอยู่ เป็นเพียงแต่ผู้กำหนดนโยบายไว้ให้เท่านั้น ในการติดตามกำกับดูแลนโยบายนี้ ผู้บริหารสูงสุดของกรมนี้ เป็นผู้ที่จะดำเนินการที่จะกำกับดูแลและติดตามในการนำสู่การปฏิบัติด้วย ก็เป็นหน้าที่ของตัวผู้อำนวยการ และที่สำคัญครับ หลายหน่วยงานที่มีความเป็นภาควิชาการเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้อำนวยการก็จะเป็นผู้ที่จะเข้าไปดูแลกำกับและนำสู่การปฏิบัติ นี่คือข้อต่างที่ผมได้รับชี้แจงจากเจ้าของกฎหมายที่เขาคิดว่าจะนำสู่การปฏิบัติ จะผิดจะถูกอย่างไร ผมต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ในมุมมองแต่ละมุมมองนั่นเป็นข้อสนับสนุนจาก ก.พ. ก.พ.ร. ด้วย ที่เขาเขียนอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการ แล้วก็ผู้อำนวยการเอาไว้ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตในประเด็นที่เป็นเรื่องของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่จะเอาสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขึ้นมาเป็น ๑ ในโครงสร้างของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในมาตรา ๑๗ โดยเพิ่มเป็นข้อ ๔/๑ ท่านสมาชิกวุฒิสภาในชั้นการพิจารณา

ท่านอาจจะสงสัยว่า ทำไมไม่เติมเป็นข้อ ๕/๑ อันนี้ผมถามครับ ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมาธิการ ได้รับคำชี้แจงว่า เขาไล่เรียงตามภารกิจจาก (๔) เดิม เป็นสำนักกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และไล่เรียงลงไป ถ้าเป็นสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ก็จะมาเป็น ๔/๑ อันนี้เป็นสิ่งที่เขาให้เหตุผลผมนะครับ ก็เพิ่มในมาตรา ๑๗ ของพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

ท่านประธานที่เคารพ มีประเด็นที่เป็นรายละเอียดของคำถามของท่านสมาชิกวุฒิสภาบางประเด็นที่ผมจะขออนุญาตตอบเป็นภาพกว้างเพิ่มเติม โดยเฉพาะคำถามของท่านสมาชิกที่เกี่ยวเนื่องกับรายละเอียดในสาระของตัวบัญญัติ เช่น ในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ต้องขออนุญาตตอบท่านกอบกุล พันธ์เจริญวรกุล ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ที่ท่านไม่เห็นด้วยว่าจะให้โอนกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมาอยู่ในสำนักงานนี้ ตรงนี้ต้องขออนุญาตกราบเรียนด้วยความเคารพ กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เดิมก็อยู่ในสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติอยู่แล้ว เป็นกองทุนที่มีฐานะไม่เป็นนิติบุคคล เป็นกองทุนที่อยู่ในส่วนราชการ กองทุนจะมี ๒ ประเภท ถ้าเป็นกองทุนที่เป็นนิติบุคคลก็จะมีรูปแบบของวิธีบริหารจัดการในรูปแบบหนึ่ง ----------

แต่กองทุนนี้เป็นกองทุนที่ไม่ใช่นิติบุคคลอยู่ในสำนักงานนี้นะครับ สถานะของกองทุนก็เป็นไปตามกฎหมายหลักของเขา ถ้ามีการย้ายสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเดิมซึ่งมีฐานะไม่ใช่กรม ไปเป็นกรมเขาก็ต้องตามไปอยู่ในกรมเท่านั้นเองครับ บรรดาข้อความต่าง ๆ ก็เป็นเหมือนเดิมตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ต้องขออนุญาตกราบเรียนนะครับ ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ

ในประเด็นข้อคำถามที่เป็นหลักการของท่านสุรศักดิ์ ศรีอรุณ ท่านถามในประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องหลักการ แนวโน้มของผู้พิการ แล้วก็มาตรการของรัฐบาลที่จะดูแลแล้วก็สาเหตุ ตรงนี้เอง ผมต้องกราบเรียนด้วยความเคารพครับ ข้อมูลที่ผมชี้แจงท่านตั้งแต่ต้นนั่นคือข้อมูลที่มีการบันทึกไว้เรื่องจำนวนของผู้พิการที่มีอยู่ในประเทศไทย ไม่ใช่ข้อมูลคาดการณ์นะครับ ของปี ๒๕๕๐ อาจจะช้าไปสักนิดหนึ่ง ๕ ปีที่แล้วมี ๑.๔ ล้านคน แต่คาดการณ์ขององค์การอนามัยโลกคาดการณ์ว่าผู้พิการนี้จะมีประมาณร้อยละ ๑๐ ของประชากรของแต่ละประเทศ ถ้าเป็นไปตามนั้นจริง ผู้พิการเราก็จะตกประมาณเกือบ ๖.๔ – ๖.๕ ล้านคน ซึ่งไม่น้อยนะครับ ตัวเลขที่มีอยู่ก็ค่อนข้างที่จะไม่สอดคล้อง อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทางรัฐบาล ทางกระทรวงเอง ผมในฐานะตัวแทนของท่านรัฐมนตรีคงจะต้องนำเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญว่าฐานข้อมูลตรงนี้จะต้องชัดเจน เพราะส่งผลถึงการที่ถึงแม้ว่าเราจะมีกฎหมายดีอย่างไร เราก็ไม่สามารถดูแลผู้พิการได้ครอบคลุม

ประเด็นข้อคำถามของท่านสุรศักดิ์ ศรีอรุณ ผมต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่านประเด็นที่เป็นเหตุหรือสาเหตุของผู้พิการตามรายงานตรงนี้ ร้อยละ ๓๙.๔๔ มาจากการเจ็บป่วยครับ อุบัติเหตุร้อยละ ๗.๓๕ และมีเหตุที่ผสมกัน ไม่ว่าจะเป็นการเจ็บป่วย อุบัติเหตุหรือเหตุอื่น ๆ รวมกัน ร้อยละ ๗.๘๓ เป็นเรื่องพันธุกรรมนี้น้อยมาก ร้อยละ ๐.๗๓ เท่านั้นเอง แต่ที่สำคัญผมเองก็ตกใจ เพราะเห็นข้อมูลตรงนี้ครั้งแรกเหมือนกันว่า ไม่ทราบหรือไม่ระบุสาเหตุความพิการถึงร้อยละ ๕๐ ความหมายก็คือว่าอีกร้อยละ ๕๐ เราไม่รู้เลยว่าเขามีสาเหตุจากอะไร เพราะฉะนั้นผมเองก็ต้องรับข้อสังเกตของท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่าน โดยเฉพาะท่านวันชัยว่า ถ้าเฉพาะแต่บทบัญญัตินี้เป็นเรื่องที่ดี แต่ไม่สามารถนำสู่ปฏิบัติได้นี้ก็คงจะเป็นเรื่องที่ไม่มีความหมายใด ๆ กับผู้พิการเลยนะครับ รับข้อสังเกต

ตรงนั้น โดยเฉพาะเรื่องของเหตุของผู้พิการเพื่อจะดูแลให้สอดคล้อง ผมเองขออนุญาตกราบเรียนในเรื่องของหลักการที่เป็นข้อคำถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า สาระสำคัญที่ขาดหายไปที่จำเป็นจะต้องเขียนกฎหมายใหม่เพิ่มเติมขึ้นมานี้ ด้วยความเคารพ ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ในหลักการ ๘ ข้อนี้ เป็นข้อที่ผมเองต้องขออนุญาตนำมาเพื่อเป็นการตอบคำถามของทุกท่านว่า เดิมกฎหมายเดิมที่ใช้อยู่นี้ไม่มีเรื่องเหล่านี้เลย เรื่องแรกผมได้นำเรียนไปแล้ว ข้อจำกัดของหน่วยงานบริหารที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย คือ สำนักงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการ ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล ไม่มีความคล่องตัว อันนั้นคือข้อจำกัดหนึ่ง ก็พยายามจะแก้ไป

เรื่องที่ ๒ เรื่องของขั้นตอนและวิธีการที่จะให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการดำเนินการตรวจสอบสิทธิของผู้พิการให้ได้รับประโยชน์จากสิทธินั้น ก็ไม่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายเดิม ความหมายก็คือว่าในกฎหมายเดิม อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ว่าด้วยเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะกรรมการชุดนี้ไม่ได้เขียนให้อำนาจหน้าที่จะเข้าไปดูแลสิทธิของผู้พิการในการจะตรวจสอบว่าเขาได้รับสิทธิตามนั้นหรือไม่ ก็เลยมีความจำเป็นต้องมาบัญญัติไว้ในร่างกฎหมายที่ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่านได้เห็น ก็คือร่างที่เราเพิ่มเติมไปในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของกรรมการ ซึ่งเดิมไม่มีในการที่จะเข้าไปตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของผู้พิการ ----------

ผมขออนุญาตนำเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ในเรื่องนี้ทางสภาผู้แทนราษฎรได้พูดคุยกันเยอะมาก และเป็นข้อสังเกตของคณะอนุกรรมาธิการทางด้านคนพิการของคณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ของวุฒิสภา ได้ให้ข้อสังเกตไว้ที่จะเติมคำว่า “กฎหมายอื่น” เข้าไป ทางสภาผู้แทนราษฎรเราเองได้ถกกันเยอะครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอโทษรัฐมนตรีท่านเอารายละเอียดไว้ไปพิจารณาวาระที่ ๒ ผมขออนุญาตท่านได้ตอบคำถามของท่านสมาชิกนะครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมจะพยายามสรุปในประเด็นที่เป็นหลัก ๆ ไว้เพื่อเป็นแนวทางให้กับท่านประธานและท่านสมาชิกจะได้นำสู่การพิจารณา เพราะผมเองก็พยายามจะติดตามการพิจารณาของทางวุฒิสภาอยู่ตลอดเวลาจะได้ผสมผสานกัน เพราะฉะนั้นประเด็นในหลักการเหล่านี้เป็นหลักการที่จะตอบคำถามที่ท่านสุรศักดิ์ ศรีอรุณ ได้ถามไว้เป็นหลักการที่ขาดหายไป ไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบสิทธิ การกำหนดขั้นตอน การกำหนดให้องค์กรอื่นเข้ามาช่วยเหลือ การกำหนดให้มีศูนย์บริการ เดิมนี้สามารถจะมอบอำนาจให้อนุกรรมการระดับจังหวัดเข้าทำหน้าที่แทนได้ ซึ่งเดิมไม่มี อันนี้ก็เป็นข้อที่ผมเองจะต้องขออนุญาตกราบเรียนเรื่องหลักการโดยภาพรวมนะครับ

ส่วนประเด็นอื่น ๆ เป็นประเด็นที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ฝากไว้ในเรื่องของการนำสู่ปฏิบัติ ผมจะขออนุญาตไม่ลงรายละเอียดนะครับ ข้อห่วงใยของท่านสมาชิกวุฒิสภาในประเด็นสาระข้อกฎหมาย บางเรื่องถ้าเป็นสิ่งที่ทางเจ้าหน้าที่สามารถจะตอบช่วยเหลือได้ ผมเองก็ต้องขออนุญาตให้ท่านประธานได้อนุญาตนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ทั้งหลายทั้งปวงที่ผมได้นำเรียนมา ข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ทางกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์คงจะรับไป เพื่อจะนำสู่การปฏิบัติหลังจากกฎหมายฉบับนี้ผ่าน หรือส่งข้อมูลเพิ่มเติมให้ในชั้นที่จะมีคณะกรรมาธิการพิจารณา สุดท้ายผมก็หวังว่าทางสมาชิกวุฒิสภาจะรับกฎหมายฉบับนี้ไว้พิจารณา ถ้ามีการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ทางกระทรวงเองก็จะขออนุญาตที่จะส่งกรรมาธิการเข้าไปมีส่วนร่วมเพื่อจะให้ข้อมูลรายละเอียดร่วมกับท่านกรรมาธิการวุฒิสภาด้วย จะเป็นพระคุณอย่างสูงครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรองเลขาธิการมีอะไรจะชี้แจงไหมครับ ชี้แจงไม่ต้องยาว เชิญครับ

นางอุษา หงส์กาญจนกุล (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางอุษา หงส์กาญจนกุล รองเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ขออนุญาตนะคะ เนื่องจากว่าในวาระที่เกี่ยวข้องกับข้อกฎหมาย ดิฉันขออนุญาตให้นายประหยัด ดีอ่อง ซึ่งเป็นที่ปรึกษาด้านกฎหมายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้ตอบ เพื่อให้ความชัดเจนกับท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่าน ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายประหยัด ดีอ่อง (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและสมาชิกที่เคารพทุกท่านครับ ผม ประหยัด ดีอ่อง ที่ปรึกษาด้านกฎหมายกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประเด็นที่ผมจะขอกราบนำเรียนท่านสมาชิก ก็คงมีประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการขอทานนะครับ จริง ๆ แล้วพระราชบัญญัติคนขอทาน ปี ๒๔๘๔ ก็ได้เขียนรวมไว้หมด แม้กระทั่งพวกเปิดหมวก พวกอะไรนี้ก็ถือว่าเป็นขอทานเหมือนกัน แต่ว่าอาจจะมีเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ ส่วนในแง่ของการเอาคนพิการหรืออะไรมาขอทานจริง ๆ แล้ว ณ ปัจจุบันในความรับผิดชอบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เองนี้ ถ้าเกิดเป็นการบังคับขู่เข็ญและเป็นผู้ใหญ่ คืออายุเกิน ๑๘ ปี ก็จะเข้ากฎหมายเรื่องการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ซึ่งมีโทษหนัก ถ้าเป็นเด็ก ถ้าเอาลงมาขอทาน ไม่ว่าเด็กนั้นจะสมัครใจหรือว่าถูกบังคับก็แล้ว แต่ถือว่าเป็นการค้ามนุษย์เหมือนกัน เพราะเป็นการแสวงหาประโยชน์จากการเอาคนลงมาขอทาน

ส่วนในแง่ของพระราชบัญญัติขอทาน ปี ๒๔๘๔ นี้กระทรวงเองเคยดำเนินการที่เสนอแก้ไขในแง่ที่ว่า กรณีที่ผู้พิการทางสายตาอะไรก็ตามที่จะไปแสดงดนตรีเพื่ออะไรนี้ ถึงแม้จะเข้าเป็นลักษณะการขอทาน เพียงแต่ว่าในร่างกฎหมายฉบับตอนนั้นที่จะเสนอก็ขอว่าจะไปดำเนินการที่ไหนก็ขอให้ได้จดแจ้ง ----------

ซึ่งทางผู้พิการเองท่านก็ไม่เห็นด้วย ท่านบอก น่าจะเขียนว่าไม่เป็นความผิด ร่างนี้ก็เลยยังไม่มีการเสนอมา ก็ขอกราบเรียนในแง่ที่ว่าการเป็นขอทาน แล้วก็จะเขียนไว้ในกฎหมายฉบับนี้ไปยกเว้นเลย ก็จะเป็นก้าวล่วงอำนาจตามกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง ผมขอกราบเรียนขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คงไม่มีประเด็นใดนะครับ ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมติโดยจะดำเนินการพิจารณาลงมติทีละฉบับ ฉบับแรก คือร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพราะฉะนั้นก่อนลงมติ ผมจะขอตรวจสอบองค์ประชุมครับ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมกรุณาเข้าห้องประชุมในเวลานี้ เมื่อท่านเข้ามาแล้วท่านได้กรุณาแสดงตน โดยการกดปุ่มแสดงตน เชิญท่านสมาชิกได้แสดงตนนะครับ ท่านสมาชิกเข้ามาแล้วได้แสดงตนก่อนที่จะลงมติในวาระที่ ๑ ต่อไปวันนี้ต้องขอความร่วมมือสมาชิกทุกท่าน จะพิจารณากฎหมายทั้งหมด ๘ ฉบับ ไม่ทราบจะเสร็จได้ทันหรือเปล่า เพราะฉะนั้นถ้าได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากท่านสมาชิกเราก็สามารถที่จะดำเนินการไปด้วยความรวดเร็วได้นะครับ เมื่อท่านแสดงตนเรียบร้อยแล้ว ส่งผลการแสดงตน

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๙๔ คน)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้แสดงตนทั้งหมด ๙๔ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ ต่อไปผมจะขอมติในเรื่องด่วนที่ ๑ ก็คือการขอความเห็นชอบในวาระที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบให้รับร่างนี้ไว้พิจารณาท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ทุกท่านลงมตินะครับ มีท่านใดยังไม่ลงมติและประสงค์จะลงมติ เชิญลงมติได้นะครับ ผมจะไม่อนุญาตเมื่อลงมติไปแล้วท่านมาขอเพิ่ม ผมจะให้เวลา หรือท่านใดที่ยังไม่ลงมติและประสงค์จะลงมติ เมื่อท่านลงเรียบร้อยปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๒๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกทั้งหมด ๑๒๘ ท่าน เห็นด้วย ๑๒๖ ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าที่ประชุม

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ : ท่านประธานครับ ผม จิตต์ เห็นด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมเรียนท่านจิตต์แล้วว่า ผมจะอนุญาตเฉพาะในเวลาที่บอกว่า ท่านสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ลงมติและประสงค์จะลงมติ เพราะฉะนั้นเอาตัวเลขตามนี้ ไม่เป็นไรท่านจิตต์ครับ ที่ประชุมรับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไว้พิจารณาในวาระที่ ๑ จะให้คณะกรรมาธิการชุดใดเป็นผู้พิจารณา เชิญท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จำนวน ๒๗ คนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านสมาชิกครับ ด้วยท่านสุรชัยได้เสนอให้ตั้งกรรมาธิการทั้งหมด ๒๗ ท่าน จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เราจะมีกรรมาธิการวิสามัญทั้งหมด ๒๗ ท่านด้วยกันนะครับ

ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ ในการพิจารณาพระราชบัญญัติที่ประธานวุฒิสภาวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุหรือคนพิการหรือผู้ทุพพลภาพ เราจะต้องมีการตั้งผู้แทนจากองค์กรเอกชนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ แต่ไม่เกินกึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมจะอาศัยข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา จะให้ท่านรัฐมนตรีเสนอได้ไม่เกิน ๑ ใน ๕ ก็คือผมขอกำหนดเป็น ๒ ท่าน แล้วก็ทางตัวแทนองค์กรเอกชน ๙ ท่าน ซึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ และท่านสมาชิกของคณะกรรมาธิการสามัญ ๑๓ ท่าน แล้วก็ของวิปอีก ๓ ท่าน รวมเป็น ๒๗ ขอเชิญคณะรัฐมนตรีได้เสนอชื่อครับ ท่านรัฐมนตรีเสนอได้ ๒ ชื่อ เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในนามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....ในส่วนของคณะรัฐมนตรี ๒ ท่านเป็นกรรมาธิการ

๑. นางนภา เศรษฐกร

๒. นายประหยัด ดีอ่อง

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปในส่วนของสมาชิกวุฒิสภา ในส่วนกรรมาธิการเชิญครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

จำนวน ๒๕ คน จากสัดส่วนของสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๑๖ คน และจากสัดส่วนผู้แทนจากองค์การเอกชนเกี่ยวข้องกับบุคคลประเภทนั้น จำนวน ๙ คน ดังรายนามดังต่อไปนี้นะครับ

ในสัดส่วนของสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๑๖ คนนะครับ

๑. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์

๒. นางยุวดี นิ่มสมบุญ

๓. ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์

๔. นางกีระณา สุมาวงศ์

๕. นายมณเฑียร บุญตัน

๖. นายประสงค์ นุรักษ์

๗. นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง

๘. ศาสตราจารย์วิรัติ พาณิชย์พงษ์

๙. รองศาสตราจารย์นรีวรรณ จินตกานนท์

๑๐. นายธานี อ่อนละเอียด

๑๑. รองศาตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์

๑๒. พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ

๑๓. พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี

๑๔. นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ

๑๕. นายกฤช อาทิตย์แก้ว และ

๑๖. นางนฤมล ศิริวัฒน์

ต่อไปเป็นสัดส่วนของผู้แทนองค์การเอกชน จำนวน ๙ ท่าน

๑. ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์

๒. นายต่อพงศ์ เสลานนท์

๓. นายศุภชีพ ดิษเทศ

๔. นายชูศักดิ์ จันทยานนท์

๕. นายพีรพงศ์ จารุสาร

๖. นายอนุชา รัตนสินธุ์

๗. นายสุชาติ โอวาทวรรณสกุล

๘. นางเบญจา ชลธาร์นนท์ และ

๙. นางพวงแก้ว กิจธรรรม

ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : จะมีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ที่ประชุมเห็นชอบนะครับ เชิญเลขาธิการอ่านรายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญทั้ง ๒๗ ท่าน เชิญครับ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จำนวน ๒๗ คน

๑. นางนภา เศรษฐกร

๒. นายประหยัด ดีอ่อง

๓. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์

๔. นางยุวดี นิ่มสมบุญ

๕. ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์

๖. นางกีระณา สุมาวงศ์

๗. นายมณเฑียร บุญตัน

๘. นายประสงค์ นุรักษ์

๙. นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง

๑๐. ศาสตราจารย์วิรัติ พาณิชย์พงษ์

๑๑. รองศาสตราจารย์นรีวรรณ จินตกานนท์

๑๒. นายธานี อ่อนละเอียด

๑๓. รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์

๑๔. พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ

๑๕. พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี

๑๖. นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ

๑๗. นายกฤช อาทิตย์แก้ว

๑๘. นางนฤมล ศิริวัฒน์

- ๓๐/๑

๑๙. ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์

๒๐. นายต่อพงษ์ เสลานนท์

๒๑. นายศุภชีพ ดิษเทศ

๒๒. นายชูศักดิ์ จันทยานนท์

๒๓. นายพีรพงศ์ จารุสาร

๒๔. นายอนุชา รัตนสินธุ์

๒๕. นายสุชาติ โอวาทวรรณสกุล

๒๖. นางเบญจา ชลธาร์นนท์

๒๗. นางพวงแก้ว กิจธรรม

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมจะแปรญัตติกี่วัน เชิญครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอกำหนดระยะในการแปรญัตติภายใน ๗ วันครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ จะมีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มี ที่ประชุมกำหนดให้แปรญัตติ ๗ วันนะครับ เป็นอันจบเรื่องด่วนเรื่องที่ ๑ เรื่องด่วน เรื่องที่ ๒ ก็คือการจะลงมติรับในวาระที่ ๑ ว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไว้พิจารณาหรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นผมจะไม่ตรวจสอบองค์ประชุมจะลงมติต่อไปเลย เชิญสมาชิกเตรียมพร้อมที่จะลงมติ ท่านสมาชิกครับ ผมจะถามมติจากที่ประชุมว่าท่านจะรับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบให้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาในวาระที่ ๑ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ทุกท่านลงมติเรียบร้อย ท่านจิตต์ลงหรือยังครับ ท่านใดที่ยังไม่ได้ลงมติและประสงค์จะลงมติมีไหมครับ ไม่มีนะครับ เมื่อไม่มี ผมปิดการลงมติ ส่งผลได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๒๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิก ๑๒๗ ท่าน เห็นด้วยก็คือให้รับไว้พิจารณา ๑๒๔ ไม่เห็นด้วย ๑ งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑ ท่านสมาชิกครับ เป็นอันว่าที่ประชุมรับร่างฉบับนี้ไว้พิจารณานะครับ ที่ประชุมจะให้คณะกรรมาธิการชุดไหนพิจารณา เชิญครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอให้ส่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นผู้พิจารณา ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ จะมีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มี ก็ให้คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านไปเมื่อสักครู่เป็นผู้พิจารณานะครับ ที่ประชุมจะกำหนดแปรญัตติกี่วันครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอกำหนดระยะในการแปรญัตติภายใน ๗ วันครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่นนะครับ ที่ประชุมกำหนดแปรญัตติ ๗ วัน ขอบพระคุณครับ ขอบพระคุณท่านรัฐมนตรี ขอบพระคุณท่านเจ้าหน้าที่จากสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ขอบคุณมากครับ เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องด่วนเรื่องที่ ๑ และเรื่องด่วนเรื่องที่ ๒

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน เรื่องที่ ๓ เป็นการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อย ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวด้วยการเงิน เพราะฉะนั้นวุฒิสภาจะต้องดำเนินการให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ซึ่งขณะนี้เรามีเวลาเหลืออีกเพียงแค่ ๒๓ วัน สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทางรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมท่านมีภารกิจในการประชุมคณะรัฐมนตรีและมีภารกิจต่างจังหวัด ก็ได้มอบหมายให้ท่านนายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขเข้าร่วมเพื่อชี้แจงด้วย แล้วก็ได้ขออนุญาตที่จะให้ทางข้าราชการซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องโดยตรง ก็คือท่านศรศักดิ์ แสนสมบัติ ซึ่งเป็นรองปลัดกระทรวงคมนาคม ท่านวัฒนา พัทรชนม์ รองอธิบดีกรมการขนส่งทางบก ฝ่ายวิชาการ ----------

นางสาวนงลักษณ์ วงศ์สุขสิริเดชา ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมการขนส่งทางบก นางสาวพัชรางค์ ประพฤติธรรม นักวิชาการชำนาญการ กรมการขนส่งทางบก เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงด้วย ผมก็ได้อนุญาตไปนะครับ ท่านสมาชิกครับ เดี๋ยวหลักการอย่างเดิมนะครับ ท่านใดที่ประสงค์จะอภิปรายเดี๋ยวท่านเข้าห้องหรือท่านมายกมือ ท่านอย่าเพิ่งไปไหน ให้เลขาธิการวุฒิสภาได้อ่าน เอาฉบับเรื่องที่ ๓ ก่อน ท่านสมาชิกครับ ถ้าเรื่องที่ ๓ เรื่องที่ ๔ เป็นเรื่องที่คล้ายกันหรือเปล่าครับ ต้องถามท่านประธานคณะกรรมาธิการ ถ้าคล้ายกันผมจะขออนุญาตที่จะพิจารณาเรื่องด่วนเรื่องที่ ๓ แล้วก็เรื่องด่วนเรื่องที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... เพราะฉะนั้นเดี๋ยวจะอภิปรายพร้อมกันแล้วแยกลงมติดีกว่า ก่อนเลขาธิการวุฒิสภาจะอ่าน เพราะฉะนั้นเดี๋ยวท่านจะได้ออกไปข้างนอก ท่านใดที่ประสงค์จะอภิปรายในร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๓ ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... แล้วก็ ร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ผมจะพิจารณา ๒ ฉบับไปพร้อมกันแล้วแยกลงมติ เพราะฉะนั้นท่านที่ประสงค์จะลงมติ ท่านกฤช อาจารย์วิเชียร ท่านอาจารย์ตวง

นายตวง อันทะไชย : ท่านประธานผมหารือครับ ท่านประธานอนุญาตหรือไม่ครับ

ประธานวุฒิสภา : ได้ครับ

นายตวง อันทะไชย : ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมไม่แน่ใจว่าร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... กับร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... จะเหมือนกันหรือเปล่า เพราะถ้าหากว่าเรานำกฎหมาย ๒ ฉบับมาพูดด้วยกัน ผมไม่แน่ใจว่าจะเป็นเรื่องเดียวกันหรือเปล่า เพราะถ้าผมดูรายละเอียด คนละอย่างกัน จึงหารือท่านประธานว่าถ้าหากว่าเราเห็นว่าเป็นเรื่องของกระทรวงคมนาคมก็จริง เพียงแต่ว่าหลักการคนละอย่าง เวลาท่านตอบจะสับสน เวลาสภาพิจารณาระวังจะสับสน หรือสภาจะตกลงว่าถ้าอยู่กระทรวงเดียวกันก็สามารถพูดได้เลยจะได้เป็นบรรทัดฐานในอนาคตข้างหน้า ที่ถามท่านประธานก็เพื่อจะได้ทราบ อย่างเมื่อสักครู่นี้ยังพอกล้อมแกล้มได้ครับ เพราะเป็นเรื่อง

ที่เกี่ยวเนื่องกัน แต่นี่คนละอย่างนะครับ ท่านประธาน จึงกราบเรียนหารือท่านประธาน เพื่อพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณอาจารย์ตวงครับ แล้วผมจะถามทางกระทรวงคมนาคม ทางกรมการขนส่งทางบก ท่านบอกแยกได้ ผมก็จะได้แยกนะครับ เพราะเกรงว่าท่านสมาชิกจะสับสน เพราะฉะนั้นผมก็จะเอาเฉพาะเรื่องด่วนเรื่องที่ ๓ ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... มาพิจารณาก่อนเป็นเรื่องแรก ท่านสมาชิกท่านใดที่ประสงค์จะอภิปรายครับ เจ้าหน้าที่จด ผมไม่ขานชื่อแล้ว เดี๋ยวขานชื่อแล้วว่าผมขานจริงหรือเปล่า ท่านจดนะครับ ท่านยกมือค้างไว้ก่อนนะครับ แล้วท่านใดที่ไม่ได้ยกมือไว้เมื่อจบครบถ้วนแล้วผมจะไม่อนุญาตอีกนะครับ ถือว่าเป็นการปิดอภิปราย ครบหรือยังครับ เจ้าหน้าที่ ยกอีกสักทีนะครับ สงสัยผมต้องขานชื่อแล้วครับ มีท่านกฤช ท่านอาจารย์วิเชียร อาจารย์ตวง อาจารย์สุมล ท่านรสนา ท่านอนุรักษ์ ท่านชรินทร์ อาจารย์ประเสริฐ คุณหมอเฉลิมชัย ครบถ้วนนะครับ เพราะฉะนั้นเพียงแค่นี้ผมให้คนละ ๕ นาทีแล้วจบปิดอภิปราย เพราะฉะนั้นผมก็จะเชิญทางเลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านหลักการและเหตุผล และต่อจากนั้นให้รัฐมนตรีได้ชี้แจงเพิ่มเติมแล้วก็ให้กรรมาธิการได้ชี้แจง เชิญครับ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน

เหตุผล

โดยที่การขนส่งข้ามพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านมีความสำคัญต่อระบบการค้าระหว่างประเทศ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพิ่มมากขึ้น----------

ตลอดจนได้มีการทำความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน ซึ่งวางกรอบความร่วมมือในการให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินพิธีการร่วมกันในพื้นที่เดียวกัน ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านและเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าว สมควรกำหนดให้มีพื้นที่สำหรับดำเนินพิธีการร่วมกันและกำหนดหลักเกณฑ์กลางสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงเพื่อดำเนินพิธีการในพื้นที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภาคนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประธานวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะให้คณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดเป็นผู้พิจารณาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมเป็นผู้พิจารณา แล้วในคราวเดียวกันนี้ท่านรัฐมนตรีได้เข้ามาร่วมประชุมและจะขอชี้แจงเพิ่มเติมด้วย เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีในนามของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ได้รับมอบหมายให้มานำเรียนชี้แจงประกอบการพิจารณาของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ของกระทรวงคมนาคม เนื่องจากท่านติดราชการสำคัญที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จึงมอบหมายให้ผมและคณะได้มาร่วมชี้แจงแทน กระผมจะขออนุญาตท่านประธานนะครับ ที่จะขอผู้แทนของกระทรวงคมนาคมได้ร่วมชี้แจงด้วยคือ

๑. นายศรศักดิ์ แสนสมบัติ

๒. นายวัฒนา พัทรชนม์

๓. นางสาวนงลักษณ์ วงศ์สุขสิริเดชา

๔. นางสาวพัชรางค์ ประพฤติธรรม

ขอให้ท่านประธานได้โปรดอนุญาตด้วยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายเสนอใหม่ มีทั้งหมด ๑๓ มาตรา สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณารับหลักการทั้ง ๒ ร่าง ร่างของ ครม. และร่างของเพื่อนสมาชิก สาระสำคัญหลัก ๆ ตามหลักการและเหตุผลที่ท่านเลขาธิการได้กรุณาได้แถลงต่อที่ประชุมของสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติไป ผมขออนุญาตเน้นประเด็นที่เป็นสาระหลัก ๆ เท่านั้นเองเพื่อประกอบการพิจารณาครับ ส่วนรายละเอียดถ้ามีข้อสอบถาม ข้อชี้แนะของท่านสมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะรับฟังแล้วก็ถ้ามีโอกาสได้ตอบก็จะขออนุญาตนำเรียนในภายหลัง เหตุผลความจำเป็นที่ต้องมีกฎหมายฉบับนี้ ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ประเทศไทยเราที่เป็นภาคีสมาชิกที่มีความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน แต่ว่าเราเองไม่มีกฎหมายภายในที่จะรองรับให้การกระทำในลักษณะนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเรื่องของการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดพื้นที่ควบคุมร่วมกัน หมายถึงประเทศไทยเราและภาคีสมาชิก โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตติดต่อกัน เรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยและของเจ้าหน้าที่ที่เป็นคู่สัญญาก็ยังไม่มีหลักเกณฑ์และวิธีการที่ชัดเจนการดำเนินการกรณีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการขนส่งข้ามพรมแดนที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันก็ยังไม่มีมาตรการที่จะเข้าไปดูแล

ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องของมาตรการอื่น ๆ ที่ได้มีข้อตกลงไว้ระหว่างประเทศเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดนก็ยังไม่มีความชัดเจนก็เลยมีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับ ----------

หวังว่ากฎหมายฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน และขอความกรุณาท่านได้กรุณาพิจารณารับหลักการและพิจารณาชั้นต่อไป กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคมจะแถลงเพิ่มเติมหรือไม่ เชิญค่ะ

นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖ สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ตามที่คณะรัฐมนตรีและนายชวลิต วิชยสุทธิ์กับคณะ เป็นผู้เสนอ และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และในคราวประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ วันพุธที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการการคมนาคม วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการการคมนาคมได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว กระผมขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ดังกล่าว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคมคะ อยู่ในเรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. ....

นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ขออนุญาตครับขอประทานโทษครับ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ตามที่คณะรัฐมนตรี และนายชวลิต วิชยสุทธิ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และในคราวประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ วันพุธที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการการคมนาคม วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการการคมนาคมได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว กระผมขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ที่คณะกรรมาธิการการคมนาคมได้รับมอบหมายให้พิจารณาศึกษา ดังนี้

ปัจจุบันการขนส่งทางถนนได้พัฒนารุดหน้าไปมากทั้งในประเทศและระดับภูมิภาค ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งให้เท่าเทียมกับมาตรฐานสากล รวมถึงขั้นตอนพิธีการทางศุลกากรที่มีความซ้ำซ้อนในการตรวจสอบการขนส่งหรือสินค้าที่ขนส่งข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ ณ จุดตรวจสอบทั้งประเทศขาเข้าและขาออกเป็นปัญหาที่สำคัญ ทำให้เกิดความล่าช้าในการขนส่งข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงนำมาสู่พันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน ซึ่งกำหนดให้ประเทศภาคีร่วมกันดำเนินการ เพื่อให้สามารถดำเนินพิธีการต่าง ๆ ในการขนส่งข้ามพรมแดนได้อย่างเบ็ดเสร็จในจุดเดียว ทำให้การดำเนินพิธีการมีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน จึงนำมาสู่ความจำเป็นในการตราร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการการคมนาคมเห็นควรให้ที่ประชุมวุฒิสภารับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้พิจารณาในวาระ ๒ ต่อไป ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกอภิปราย ๕ ท่านแรก ท่านชรินทร์ ท่านอนุรักษ์ ท่านรองศาสตราจารย์ประเสริฐ ท่านวิเชียร ท่านพลอากาศตรี เฉลิมชัย ค่ะ เชิญท่านชรินทร์ หาญสืบสาย ๕ นาทีค่ะ

- ๓๔/๑

นายกฤช อาทิตย์แก้ว : ขออนุญาตท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานท่านที่แล้ว ขออนุญาตท่านชรินทร์ด้วยนะครับ ได้อ่านรายชื่อผมเป็นคนแรกว่าผมจะเป็นผู้อภิปรายคนแรกอาจจะมีความผิดพลาดอะไรผมไม่แน่ใจ ท่านประธานลองตรวจรายชื่อใหม่อีกครั้งดีไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านชรินทร์ค่ะ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : ท่านประธานขออนุญาตพูดนิดเดียว กระผมยกมือเป็นคนแรกเลย แล้วผมก็บอกเจ้าหน้าที่ เพียงแต่ว่าประธานไม่มองผม ไปมองคนอื่นก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ประธานขณะนั้นนะคะ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : ก็แล้วแต่ท่านประธาน แต่ว่าถ้าพูดยกมือผมมั่นใจผมยกเป็นคนแรก แล้วก็เจ้าหน้าที่รับทราบก็ ๑ ชั่วโมงกว่าแล้ว ผมว่าผมยกเป็นคนแรกนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ๕ ท่านแรก เป็นรายชื่อที่จัดเอาไว้ก่อนที่ดิฉันจะมาทำหน้าที่ เชิญท่านกฤชค่ะ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าอย่างนั้นก็เรียนเชิญขออภัยครับ ถ้าไม่มีชื่อผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เดี๋ยวสักครู่นะคะ เดี๋ยวดิฉันจะตรวจสอบให้ เชิญท่านชรินทร์ค่ะ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตาก ผมว่าต่อไปประธานไม่ควรเรียกชื่อ ผมว่าให้เจ้าหน้าที่เขาดูดีกว่า เพราะว่าบ่อยครั้งคนแรกไม่ได้พูด คนยกมือก่อนไม่ได้พูด ท่านประธานครับ ผม ชรินทร์ หาญสืบสาย ผมก็ขอร่วมให้ความเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ.

ฉบับนี้ คือร่าง พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ที่จริง พ.ร.บ. ฉบับนี้ควรจะออกมาตั้งแต่เมื่อ ๑๐ ปีก่อนแล้วด้วยซ้ำไป ผมจำได้ว่าในสมัยประมาณสัก ๑๐ ปีแล้ว กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคมได้หารือกันเรื่องที่จะอำนวยความสะดวกทางการค้าที่ชายแดนร่วมกันมา รวมทั้งกระทรวงอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยเป็นเวลานานมาก แต่ประสบความสำเร็จยากมาก ซึ่งตรงนี้เองที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคทางการค้านั่นก็คือ นอกจากว่าการไม่ได้รับความสะดวกในการขนส่งสินค้าที่จุดที่พรมแดน เพราะว่านอกจากมีวิธีการทางศุลกากรจะยุ่งยากแล้ว ปรากฏว่าจะต้องผ่านการตรวจสอบทั้ง ๒ ประเทศ ตรวจประเทศไทยเสร็จแล้วก็ไปตรวจที่ลาว หรือว่าตรวจที่กัมพูชาเสร็จแล้วก็มาตรวจที่ประเทศไทยอีก แล้วมีปัญหาอีกมากมายเกี่ยวกับเรื่องการประกันภัย เรื่องการกลั่นแกล้งด้วยวิธีการต่าง ๆ ทำให้การขนส่งล่าช้า ซึ่งตรงนี้เองประเทศอาเซียนหลังจากที่เรามีความร่วมมือกัน ตั้งแต่เริ่มมีอาฟต้า (AFTA) เมื่อ ๑๕ – ๑๖ ปีที่ผ่านมา คือเขตการค้าเสรีทุกประเทศในอาเซียนก็บอกว่า ปัญหาเรื่องความล่าช้าที่จุดที่พรมแดนเราน่าจะต้องมีการแก้ไขให้รวดเร็ว ซึ่งตรงนี้เองหลังจากนั้นก็มีคอมมิทเมนท์ (Commitment) ขอโทษนะครับ มีพันธกรณีที่ว่าประเทศสมาชิกจะต้องเร่งดำเนินการให้เกิดการอำนวยความสะดวกทางการค้าโดยเร็ว คือเทรด ฟาซิลิเทชั่น (Trade facilitation) อันนี้เป็นที่มาที่ประเทศไทยเอง ก็เช่นเดียวกับประเทศอาเซียนทั้งหมดหลายประเทศที่จะต้องดำเนินการแก้ไข ๒ ประการ

อันแรกก็คือ เรื่องวัน สต็อป เซอร์วิส (One stop service) หรือว่าการอำนวยความสะดวกที่จุด ๆ เดียวเลย นั่นก็คือว่าการตรวจสอบสินค้านั้นจะต้องตรวจที่ใดที่หนึ่ง ไม่ใช่ตรวจทั้ง ๒ ประเทศของคู่ค้า ถ้าตรวจที่ประเทศไทยแล้วก็ไม่ต้องไปตรวจที่ประเทศปลายทางอีกครั้ง

อีกอันหนึ่งก็คือ เรื่องการจัดการให้ระบบศุลกากรเป็นระบบเดียวกัน คือระบบซิงเกิล วินโดว์ คัสตอม (Single window custom) ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะว่าความรวดเร็วหรือความล่าช้าในการดำเนินวิธีการศุลกากรนั้นเป็นอุปสรรคอย่างยิ่ง ที่จริงแล้วอาเซียนของเราเองหรือในกรอบความร่วมมือซับรีเจียนแม่โขง จีเอ็มเอส (Subregion Mekong GMS) เราได้ตัวอย่างจากสหภาพยุโรป หรือทางเอดีบี (ADB)

ที่เขาพยายามจะชี้แจง ผมก็เคยได้ดูภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นว่าสมัยก่อนตอนที่สหภาพยุโรปเกิดขึ้นใหม่ ๆ นั้น การขนส่งที่ชายแดนนั้นมีปัญหามากรถติดกันเป็นร้อย ๆ คัน พัน ๆ คัน เพราะว่าต้องรอให้มีการเคลียร์ (Clear) มีการให้การเคลียร์วิธีการศุลกากรเสร็จสิ้นไปก่อน แต่หลังจากนั้นมาพอมีกฎหมายขึ้นมานั้นก็ทำให้การขนส่งสินค้าหรือสินค้าอะไรก็ตามเป็นไปด้วยความสะดวกราบรื่น ในอาเซียนของเราก็เช่นเดียวกันเราเคยเห็นแล้วว่า ถ้าหากว่าการค้าจะขยายตัวรวดเร็วมากขึ้น เรื่องการอำนวยความสะดวกการค้าที่จุดผ่านแดนนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็น แล้วก็สำคัญอย่างยิ่ง อันนี้ก็เป็นเรื่องที่จริงแล้วประเทศไทยไม่ควรจะต้องรอให้ข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ นั้นมาบังคับให้เราออกกฎหมายฉบับนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลมีวิสัยทัศน์แล้ว พ.ร.บ. เช่นนี้ควรจะออกมาก่อนที่ประเทศอื่นจะต้องมีข้อตกลงร่วมกันด้วยซ้ำไป เพราะประเทศไทยนั้นจากรายงานของคณะกรรมาธิการการคมนาคมก็บอกแล้วว่า ประเทศเราเป็นศูนย์กลางเป็นฮับ (Hub) ของประเทศในอาเซียนทั้งหมดเลย การที่เราทำให้เกิดอำนวยความสะดวกทางการค้าขึ้นมากเท่าไร ก็จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศของเรามากขึ้นเท่านั้น ----------

เพราะเราหันไปมองประเทศรอบ ๆ บ้านเราส่วนใหญ่เขาใช้สินค้าของไทยทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นกัมพูชา ลาว หรือเมียนมาร์ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ซึ่งจริง ๆ แล้วก็ต่อเนื่องกัน เพราะหากว่ามีการอำนวยความสะดวกการค้าเสร็จแล้วคนที่จะรับจ้างขนของต่าง ๆ นั้นก็จะได้รับความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น ที่ผ่านมานั้นประเทศไทยเราเองมีอุปสรรคมากมายในการค้าชายแดน เช่น เวลาขนสินค้าไปที่ประเทศเพื่อนบ้านนั้นเขาจะบังคับว่าให้เปลี่ยนรถคันใหม่ ไม่ใช้ของเขาต่อไป หรือต้องเปลี่ยนภาชนะอย่างที่มาเลเซียก็บอกว่าไปถึงตรงนั้นไม่ว่าจะเป็นผัก ผลไม้ต่าง ๆ ต้องขนถ่าย เอาภาชนะไปใช้ของเขาเอง เป็นต้น เพราะฉะนั้นอุปสรรคเหล่านี้ทำให้ปริมาณการค้ามูลค่าการค้าไม่สูงเท่าที่ควรจะเป็น ฉะนั้นผมก็ดีใจมากที่ว่าเรื่องพระราชบัญญัตินี้ออกมาจะทำให้การค้าของเราขยายตัวรวดเร็ว ยิ่งในภาวะเศรษฐกิจที่เราจำเป็นจะต้องหาเงินเข้าประเทศให้มากที่สุด พระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยได้มากทีเดียว

อีกเรื่องหนึ่งซึ่งหลายท่านอาจจะไม่ทราบก็คือเรื่องการประกันภัย ที่ผ่านมานั้นมีปัญหาตลอด เช่น เมื่อรถเข้ามา รถที่ทำประกันภัยในประเทศหนึ่งแล้ว พอเข้าไปอีกประเทศหนึ่งก็จะทำการประกันภัยใหม่ การอำนวยความสะดวกทางการค้านั้นนอกจากจะพิธีการสู่ความรวดเร็วแล้วผู้ประกอบการจะต้องมีต้นทุนที่ต่ำที่สุดเท่าที่จะต่ำได้ การประกันภัยนั้นเป็นต้นทุนอันหนึ่งที่สำคัญมาก ผมดีใจว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คงจะดูแลทุกมิติที่เกี่ยวกับต้นทุนค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ แล้วระบบศุลกากรอันเดียวกันนี้ปัจจุบันนี้เทคโนโลยีทันสมัยมาก ศุลกากรไทยเราเองก็นับว่ามีความก้าวหน้าในเรื่องเทคโนโลยีทางด้านไอที (IT) เรื่องข้อมูลดีกว่าประเทศอื่น เพราะฉะนั้นก็คิดว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกมาเราก็สามารถที่จะเป็นตัวอย่างให้ประเทศเพื่อนบ้านของเรานั้นสามารถที่จะเชื่อมโยงกับเราได้ แล้วเราเองก็จะได้ประโยชน์เต็ม ๆ ผมก็สนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะได้รับการสนับสนุนจากวุฒิสภาแห่งนี้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ผมมีข้อสังเกตในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ผมคิดว่าในกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้เป็นกฎหมายที่ดีฉบับหนึ่ง เพราะว่าประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการคมนาคมในภูมิภาค โดยเฉพาะในรูปแบบของความร่วมมือกันในกลุ่มของลุ่มแม่น้ำโขง ผมว่ากฎหมายฉบับนี้มีข้อดี

ประการที่ ๑ คือสามารถใช้เป็นเครื่องมือในแง่ของอนุมัติความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงได้ ซึ่งรัฐบาลไทยทำตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ แล้ว ซึ่งถ้าเราดูจริง ๆ แล้วในข้อตกลงของลุ่มแม่น้ำโขงนี้มีถนนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับคนในภูมิภาค ๖ ประเทศ ซึ่งมีเส้นทางเศรษฐกิจสำคัญประมาณ ๕ เส้นทางด้วยกันก็คือ เส้นทางเศรษฐกิจแนวเหนือ - ใต้ ก็คือประเทศไทย – ลาว - จีนตอนใต้ เรียกว่า อาร์สามเอ (R3A) หรือว่าเป็นแนวเหนือระหว่าง ไทย – พม่า - จีน เรียกว่า อาร์สามบี (R3B) หรือว่าแนวตะวันออก - ตะวันตก พม่า – ไทย – ลาว - เวียดนาม เรียกว่า อาร์สอง (R2) หรือว่าในแนวไทย – กัมพูชา - เวียดนาม เรียกว่า อาร์หนึ่ง (R1) หรือแนว ไทย - กัมพูชา เรียกว่า อาร์สิบ (R10) ผมคิดว่ามีแนวถนนในแง่ของการเชื่อมต่อกันในอนุภาคตรงนี้ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ก็เป็นการสอดคล้องดังกล่าว

ประการที่ ๒ ข้อดีของกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายกลาง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดสามารถใช้อ้างอิงในการออกกฎหมายระดับรองนำให้มาตรการในการอำนวยความสะดวกเกิดผลในทางปฏิบัติ และเกิดผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการได้

ประการที่ ๓ ช่วยในแง่ขั้นตอนพิธีการในการข้ามแดนสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น แล้วมีจุดเดียวกันในเขตพื้นที่ควบคุมร่วมกัน เราเรียกว่า คอมมอน คอนโทรล แอเรีย (Common Control Area)

ประการที่ ๔ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เสริมสร้างศักยภาพของประเทศไทยในแง่ของการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและการขนส่งในภูมิภาค โดยเฉพาะในแง่ของการเป็นฮับแล้วก็การเปิดในเรื่องของเออีซี (AEC)

ผมว่าในกฎหมายฉบับนี้เรามีข้อสังเกตประมาณ ๔ ข้อด้วยกัน

ประการที่ ๑ ในการเจรจากับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเตรียมการกำหนดพื้นที่ควบคุมร่วมกันในอนาคต ในแง่ของปริมาณการส่งออกสินค้าไทยที่มีปริมาณมากกว่าสินค้านำเข้า กระทรวงคมนาคมควรพิจารณากำหนดให้มีการดำเนินการพิธีการร่วมกันในเขตประเทศไทย

ประการที่ ๒ กรมศุลกากรจำต้องปรับปรุงพิธีการสำหรับสินค้าผ่านแดนให้สามารถใช้บังคับกับการขนส่งผ่านแดนไปยังประเทศเพื่อนบ้านทุกประเทศได้โดยเร่งด่วน พิธีการดังกล่าวควรกำหนดมาตรการในการอำนวยความสะดวกยิ่งกว่าพิธีการสำหรับการนำเข้า

- ๓๖/๑

ประการที่ ๓ ในแง่ของกระทรวงคมนาคม ก็ควรพิจารณาแยกพื้นที่ควบคุมร่วมกันสำหรับการดำเนินการพิธีการเกี่ยวกับสินค้าออกจากพื้นที่ควบคุมร่วมกัน สำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับตัวบุคคลนะครับ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และป้องกันปัญหาการคับคั่งในบริเวณด่านพรมแดนนะครับ

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งในกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากในอนาคตการควบคุมที่ด่านพรมแดนนี้จะเน้นการควบคุมทางด้านสังคม สุขอนามัย สาธารณสุข และความมั่นคงและสิ่งแวดล้อมนี้มากกว่าการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับภาษีอากร หน่วยงานด้านคนเข้าเมือง สุขอนามัยและสาธารณสุข ดังนั้นควรให้ความสำคัญพิเศษแก่การเพิ่มอัตรากำลังและงบประมาณสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ตามด่านต่าง ๆ ที่สำคัญ โดยคำนึงถึงการแยกพิธีการสำหรับสินค้าและบุคคลด้วยนะครับ

อนึ่ง สุดท้ายนี้ผมคิดว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ผมให้การสนับสนุนเพราะเป็นกฎหมายในแง่ของการขับเคลื่อนประเทศไทย เพราะถ้าเราดูภาพรวมแล้วนี้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางที่ติดชิดกับประเทศที่มีความเจริญเติบโต ไม่ว่าจะเป็นพม่า ไม่ว่าจะเป็นกัมพูชา ไม่ว่าจะเป็นลาวหรือเวียดนาม ทุก ๆ ประเทศนี้มีอัตราการเจริญเติบโตเพราะฉะนั้นในโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศในเรื่องของการที่มีกฎหมายที่ดีสนับสนุนทางการขนส่งนี้ผมคิดว่ามีความจำเป็นนะครับ เพราะว่าถ้าเราดูแล้วประเทศไทยอยู่ใกล้เคียงประเทศที่มีปริมาณคนจำนวนมาก ไม่ว่าจะประเทศอินเดีย หรือประเทศจีน หรือประเทศตอนใต้ อินโดนีเซีย เพราะฉะนั้นสิ่งหนึ่งที่จะเป็นสิ่งสนับสนุนในแง่ของการเจริญเติบโตของประเทศไทยในอนาคตก็คือกฎหมายฉบับนี้ ผมก็เลยฝากให้ท่านรัฐมนตรีว่าเราจำเป็นจะต้องดำเนินการออกกฎหมายฉบับนี้โดยเร่งด่วน ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาผมให้การเห็นชอบในกฎหมายฉบับนี้ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ค่ะ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ขออนุญาตที่จะมีความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้าม

พรมแดนนะครับ ในฐานะที่มาจากจังหวัดที่มีพรมแดนแล้วก็เป็นพรมแดนที่ติดกับประเทศมาเลเซีย แล้วก็บางส่วนอาจจะมีการขนส่งทั้งเรื่องของบุคคล ทั้งเรื่องของสินค้าไปไกลยังประเทศสิงคโปร์ด้วย แล้วบางส่วนก็อาจจะออกไปทางอินโดนีเซียด้วย ก็ได้พบเห็นกับปัญหาหลาย ๆ ประการ ซึ่งผมคิดว่าพระราชบัญญัตินี้อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการที่จะทำให้เกิดความสะดวกในการที่จะปรับตัวในอนาคตนะครับ ทั้งในส่วนที่เป็นอยู่แล้วในปัจจุบัน หรือแม้แต่ว่าในอนาคตเมื่อมีเออีซีเพิ่มขึ้นมาอย่างครบถ้วน ก็ขออนุญาตตั้งข้อสังเกตว่าในเรื่องของการขนส่งที่มีอยู่ในทางภาคใต้ โดยเฉพาะที่ผ่านด่านที่จังหวัดสงขลาเป็นหลัก ที่ผ่านด่านปาดังเบซาร์ และก็ที่ผ่านด่านสะเดา ก็จะพบเห็นสิ่งที่อยากจะเรียนว่าหากได้มีการปรับตัวแล้วก็มีการออกข้อกำหนดต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นประกาศหรือกฎกระทรวงอะไรก็แล้วแต่ที่เพิ่มขึ้นจากการมีกฎหมายนี้ หรือการที่จะทำให้กฎหมายนี้เป็นประโยชน์ต่อการที่เราจะได้ประโยชน์ร่วมกันทั้ง ๒ ประเทศในลักษณะที่เท่าเทียมกัน สิ่งหนึ่งที่ปรากฏที่เห็นอยู่ในการผ่านด่านในทางภาคใต้ระหว่างไทยกับมาเลเซีย ก็คือการขนส่งบุคคลระหว่างไทยกับมาเลเซียที่เรามีพรมแดนติดต่อกัน ก็จะพบว่ายานพาหนะของไทยนี้เราไม่สามารถเข้าไปยังแดนในมาเลเซียได้ อาจจะไปได้แค่รถส่วนบุคคล หรืออย่างมากที่สุดก็แค่เป็นรถตู้ แต่รถบัส หรือรถที่มีที่นั่งมากกว่า ๑๒ ที่นั่งนี้ก็จะไม่ได้รับอนุญาตจากทางมาเลเซียให้สามารถขนส่งบุคคลเข้าไปได้นะครับ แต่ในขณะที่รถของมาเลเซียนี้สามารถขนส่งบุคคลเข้ามาได้ในจังหวัดที่อยู่ตามชายแดน เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ผมคิดว่าการมีกฎหมายใด ๆ ขึ้นมาความเสมอภาคในการที่จะทำให้เกิดการขนส่งระหว่างกัน โดยเฉพาะการขนส่งบุคคลในประเทศที่มีพรมแดนต่อกันนี้น่าจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นได้นะครับ ----------

ในชายแดนทางภาคอีสานเท่าที่ผมสังเกตก็พบว่า รถของไทยสามารถเดินทางเข้าไปในประเทศเพื่อนบ้าน เข้าไปได้ลึก เข้าไประยะไกล ขนส่งบุคคลได้ เป็นรถบัสขนาดใหญ่เดินทางไปได้หลาย ๆ แห่ง แต่ในทางภาคใต้เราไม่สามารถจะทำได้ทุกจังหวัดที่อยู่ชายแดนติดกับมาเลเซีย เพราะฉะนั้นในการออกกฎหมายนี้ทำอย่างไรให้เป็นกฎหมายที่คิดว่ามีความเสมอภาคกันได้ ผมคงไม่ได้ดูในรายละเอียดมาก แต่อาจจะมีมาตราใดที่จะไปเป็นข้อกำหนดที่ไม่ใช่เป็นข้อกำหนดที่ตีกรอบของเราเอง แต่ขณะเดียวกันไปเปิดโอกาสให้กับประเทศอื่นที่สามารถใช้ประโยชน์และสิทธิในลักษณะนี้ ทำให้เกิดสิทธิที่มากกว่าที่ยานพาหนะของประเทศไทยที่พึงจะได้

อีกส่วนหนึ่ง ก็คือการขนส่งสินค้า อยากจะเห็นการที่บอกว่าให้มี วัน สต็อป เซอร์วิสเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในชายแดนทางภาคใต้ เกือบทุกจุดที่เป็นชายแดนอยู่ขณะนี้มีการขนส่งสินค้า พบว่ามีจุดในการที่จะต้องให้บริการแยกส่วนกันทั้งนั้นเลย เพราะฉะนั้นกฎหมายพยายามจะออกมาเพื่ออำนวยให้เกิดประโยชน์ในการที่จะให้มีจุดในการบริการด้านต่าง ๆ เพียงจุดเดียว แต่ในทางปฏิบัติยังทำได้ ยังไม่ค่อยพร้อมนักหรือแทบจะทำไม่ได้เลยก็ว่าได้ จุดให้บริการกับสินค้าก็เป็นอีกจุดหนึ่ง จุดให้บริการกับบุคคล หรือจุดให้บริการอื่น ๆ แยกจุดกันหมดเลย เพราะฉะนั้นถึงแม้จะพยายามออกกฎหมาย และกฎหมายนี้ก็เชื่อว่าจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติที่ดี แต่ทำอย่างไรให้ประเทศไทย โดยเฉพาะหน่วยราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้จะเห็นว่ามีหน่วยราชการต่าง ๆ มีรัฐมนตรีของ ๖ กระทรวงเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ทำอย่างไรให้รัฐมนตรีของแต่ละกระทรวงที่จะมาร่วมรักษาการได้ไปดูแลในหน่วยงานของตนให้มีการทำงานร่วมกัน และมีการสร้างในลักษณะที่เป็น วัน สต็อป เซอร์วิส อย่างแท้จริง ไม่ใช่แยกกันทำ ต่างคนต่างทำ เพราะฉะนั้นกฎหมายเป็นสิ่งที่ดีที่จะทำให้เกิดขึ้น แต่ในทางปฏิบัติก็ขอให้หน่วยราชการต่าง ๆ ได้ประสานงานกัน โดยเฉพาะ ๖ กระทรวงที่มาร่วมรักษาการในร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอให้ร่วมกันทำงานอย่างแท้จริงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญท่านวิเชียร คันฉ่อง ค่ะ

นายวิเชียร คันฉ่อง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตรัง ขออนุญาตที่จะกราบเรียนอย่างนี้นะว่า ในเขตพื้นที่ควบคุมร่วมกัน นั่นหมายถึงว่าประเทศไทย สมมุติว่าประเทศไทยกับมาเลเซีย เราอาจจะให้ประเทศไทยกำหนดเป็นเขตพื้นที่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มาเลเซียเข้ามาร่วมในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย ผมมีข้อสงสัยอยู่ว่า

ประการที่ ๑ ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ที่มาปฏิบัติร่วมอยู่กับเจ้าหน้าที่ของไทย เกิดทะเลาะวิวาทกัน ทำร้ายร่างกายกัน ถามว่าใครจะใช้กฎหมายอันใด

ประการที่ ๒ เจ้าหน้าที่ที่มาอยู่ในเขตพื้นที่ควบคุมนั้นเขาได้รับสิทธิพิเศษอะไรบ้างไหม

ประการที่ ๓ ก็คือในกรณีถ้าเกิดมีการร่วมกระทำความผิด เพราะที่ผมพูดอย่างนี้เนื่องมาจากว่าข้อเท็จจริงอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปถึงรัฐมนตรี คือกรณีส่งน้ำยางที่จังหวัดภาคใต้ผ่านด่านไปส่งขายให้กับมาเลเซีย บางครั้งปรากฏว่า น้ำยางข้นที่บรรทุกผ่านไป ถ้าหากว่าท่านไปสำรวจย้อนหลังดู เจ้าหน้าที่ด่านเขาบอกผมว่าถ้าหากว่าไปสำรวจย้อนหลังดูจะเป็นน้ำยางข้นก็มี น้ำยางข้นที่ผ่านเมืองไทยกับน้ำยางข้นที่ผ่านมาเลเซียคนละเรื่องกันเลย เพราะเนื่องมาจากว่าฝ่ายเราอาจจะสุจริต แต่ฝ่ายโน้นอาจจะทุจริต หรือฝ่ายเราอาจจะทุจริตก็ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่มีปัญหา ก็เลยอยากจะขอเรียนถามท่านอย่างนี้ว่า ถ้าหากว่าทั้งฝ่ายเจ้าหน้าที่ศุลกากรของไทย เจ้าหน้าที่ศุลกากรของต่างประเทศมาอยู่ ณ จุดควบคุมพิเศษอะไรเหล่านี้ที่ท่านกำหนดขึ้น เกิดมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ถามว่าจะใช้กฎหมายใดมาลงโทษ นั่นคืออีกอย่างหนึ่ง

อีกอย่างหนึ่งก็ถือโอกาสที่จะกราบเรียนอย่างนี้ว่า ความจริงการขนส่งทางบก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางรถยนต์ ซึ่งอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ได้พูดมาแล้ว ผมจะไม่พูดถึงประเด็นตรงนี้ แต่อยากจะพูดในกรณีที่ว่ามาเลเซียเวลาขนส่งปาล์มน้ำมันผ่านประเทศไทย ส่งไปขายที่พม่า เราไม่ได้มีข้อกำหนดว่าเขาจะต้องบรรทุกวันหนึ่งกี่ตันกี่รถ ถามว่าลักษณะเช่นนี้จะมีการรั่วไหลเกิดขึ้นในระหว่างทางได้ไหม ถ้าหากว่าต้นทางก็ดี ปลายทางก็ดีข้อมูลไม่มีการกำหนดกันให้แน่นอน แต่สำหรับของคนไทยเวลาจะไปขายในมาเลเซีย ยกตัวอย่างเช่นข้าวสาร ข้าวสารของเราเวลาจะส่งไปขายสิงคโปร์ผ่านประเทศมาเลเซีย ข้าวสารภาคใต้ต้องมาส่งที่ท่าเรือคลองเตย จึงจะส่งไปประเทศสิงคโปร์ หรือไม่เช่นนั้นถ้าหากว่าเราจะขายข้าวสารให้มาเลเซีย กระสอบหนึ่ง ๔๐ – ๕๐ กิโลกรัม ๒๐ กว่ากิโลกรัมเขาไม่ให้ส่งในประเทศของเขา เขาให้ส่งได้ประมาณ ๑๒ กิโลกรัม แล้วก็ ๑๒ กิโลกรัม ยังไม่เพียงแค่นั้นอีกนะครับท่านประธาน ปรากฏว่าต้องวงเงินไม่เกิน ๑ ล้านบาทด้วย เพราะฉะนั้นทุกอย่างเขากำหนดไว้หมด แล้วเวลาท่านไปตกลงในกรณีตกลงเรื่องการขนส่งกัน อะไรกัน เมื่อสักครู่ท่านชี้แจงบอกว่า จะต้องมีเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากรไปชี้แจงด้วย อะไรด้วย ผมคิดว่าเราต้องการความเสมอภาค ความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้คือข้อสังเกตที่อยากจะเรียนต่อท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีและท่านเจ้าหน้าที่ที่มาชี้แจง ขอได้โปรดกรุณาชี้แจงให้ผมทราบด้วยครับว่า พื้นที่ที่ท่านระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พื้นที่ควบคุมร่วมกันในราชอาณาจักรก็ดี พื้นที่ควบคุมนอกราชอาณาจักรก็ดี เป็นพื้นที่พิเศษอะไรบ้างไหมที่จะก่อให้เกิดประโยชน์กับคนไทยที่จะไปทำงานในต่างประเทศ หรือคนต่างประเทศที่จะมาทำงานในเมืองไทยในเขตพื้นที่ควบคุมพิเศษ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญท่านพลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับก่อนอื่นผมขอแสดงความชื่นชมแล้วก็ดีใจที่วันนี้ทางวุฒิสภาได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... บทบัญญัติหลายมาตรา

เป็นของใหม่แล้วก็เป็นสิ่งที่คิดว่า น่าจะเกิดขึ้นนานแล้ว เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นคงไม่ใช่ปัญหาที่เกิดจากการค้าขายในชายแดนเท่านั้นเอง เป็นเรื่องของการอำนวยความสะดวกทั้งการค้าขาย และที่ไม่ใช่การค้าขายข้ามพรมแดน ในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติคำจำกัดความของคำว่า “การขนส่งข้ามพรมแดน” ท้ายวรรคแรก คือทั้งนี้บริเวณพรมแดนระหว่างราชอาณาจักรกับต่างประเทศ ตรงนี้ชัดเจน ที่ผ่านมามีความยุ่งยากสับสนมากมายในบริเวณชายแดน ผมมีประสบการณ์ตรงหลายครั้ง โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ ไม่ว่าจะเป็นด่านสะเดา ปาดังเบซาร์ หรือในพื้นที่ใกล้เคียง มีการไม่ได้รับความสะดวกในการเดินทางข้ามพรมแดน เพราะไม่มีหลักเกณฑ์กลางที่เจ้าหน้าที่ทั้ง ๒ ฝ่าย คือฝ่ายไทยกับฝ่ายเพื่อนบ้านที่จะมาดูแลหรือว่าอำนวยความสะดวก บ่อยครั้งที่ผมได้รับคำร้องเรียนบอกกล่าวในเรื่องของการแสวงหาประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายไหนก็แล้วแต่ ในบริเวณพรมแดนเรื่องของการหน่วงเหนี่ยว ทำให้ช้า พิธีการต่าง ๆ เต็มไปด้วยความยุ่งยาก จากโต๊ะนี้ไปโต๊ะนั้น จากโต๊ะนั้นให้ไปห้องโน้นแล้วจากห้องโน้นให้กลับมาโต๊ะนี้ ต่าง ๆ เหล่านี้ชาวบ้านเข้าใจและทราบกันดีว่า นั่นคือเป็นสิ่งการเรียกแสวงหาผลประโยชน์ เพราะฉะนั้นการที่กฎหมายฉบับนี้จะกำหนดให้มีหลักเกณฑ์กลางและให้มีพื้นที่ส่วนที่เรียกว่าส่วนในการบริหารกิจการร่วมกัน ผมคิดว่าเป็นประโยชน์ หลักเกณฑ์กลางก็เป็นประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้ทั้งประชาชนที่จะได้รับทราบหลักเกณฑ์กลาง และเจ้าหน้าที่ที่จะนำไปปฏิบัติ แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ----------

ผมขออนุญาตเรียนข้อสังเกตที่อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีไปสู่ในขั้นตอนของการแปรญัตติ ในมาตรา ๔ วรรคสอง ท้ายประโยคของวรรคสองมีถ้อยคำที่คิดว่าสวย เพราะ งาม แต่ในทางปฏิบัติผมไม่ทราบว่าจะทำได้หรือไม่ ท้ายประโยคนี้เขียนไว้ว่า เพื่อให้สามารถดำเนินพิธีการอย่างเบ็ดเสร็จในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน ผมว่าอันนี้เป็นหัวใจสำคัญของร่างกฎหมายฉบับนี้ “อย่างเบ็ดเสร็จในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน” ขอให้เกิดขึ้นเป็นจริง เบ็ดเสร็จในที่นี้เราคงเข้าใจว่าคือวัน สต็อป เซอร์วิส แต่ในทางปฏิบัติแล้วอยากจะให้มีหลักเกณฑ์ที่ใช้คำว่า เบ็ดเสร็จ คือการปฏิบัติในรูปธรรมเป็นอย่างไร อันนี้ฝากเอาไว้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องคงจะต้องไปร่างพิธีการ พิธีการนี้สำคัญมาก คำจำกัดความในภาษากฎหมายของพิธีการก็เป็นอย่างหนึ่ง แต่ในทางปฏิบัติพิธีการที่เจ้าหน้าที่ทำอยู่นั้นก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ความสะดวกของประชาชนจะได้รับหรือไม่ เป็นอีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้มีทั้งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นไปตามภาคีที่จะตกลงกับรัฐบาลของเพื่อนบ้าน เพราะฉะนั้นผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้คงจะต้องมีการไปทำข้อตกลงหรือทำระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ผมฝากให้ผู้ที่เกี่ยวข้องท่านไปดูแลในเรื่องของระเบียบต่าง ๆ ในการใช้บังคับตามกฎหมายฉบับนี้

ข้อสังเกตประการถัดไปครับท่านประธาน มาตรา ๑๓ มาตราสุดท้ายเลย กำหนดรัฐมนตรีไว้ ๖ กระทรวง ที่จะเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เพิ่งเห็นกฎหมายที่ผ่านมามีรัฐมนตรี ๑ กระทรวงหรือ ๒ กระทรวง แต่ฉบับนี้มี ๖ กระทรวง จริง ๆ แล้วมีเยอะแยะครับ กฎหมายแต่ละฉบับ ๑๐ กระทรวงก็ยังเคยมี อย่างไรก็แล้วแต่ผมขออนุญาตฝากเป็นข้อสังเกตไว้ รัฐมนตรีที่จะรักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมอยากจะให้เพิ่มรัฐมนตรีกระทรวงวัฒนธรรมอีก ๑ กระทรวง ถามว่าทำไมครับ ในสิ่งที่จะต้องมีการข้ามพรมแดนนั้นยังมีอีกอย่างหนึ่งที่คิดว่ามีความสำคัญ และเป็นข้อขัดแย้งในประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอยู่ คือสิ่งที่เป็นโบราณวัตถุ โบราณวัตถุนั้นดูแลโดยพระราชบัญญัติโบราณวัตถุและโบราณสถาน ซึ่งขณะนี้กำลังมีการแก้ไขร่างฉบับใหม่อยู่ โบราณวัตถุโบราณสถานนั้นดูแลโดยกรมศิลปากร ซึ่งอยู่ในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม มีคำจำกัดความของโบราณวัตถุเกิดขึ้นใหม่ ท่านช่วยกรุณาไปดูแลด้วย พระเต็มองค์ กับเศียรพระที่นำออก

ต่างประเทศนั้นมีบทลงโทษต่างกันนะครับ เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่ที่จะกำกับดูแลกฎหมายฉบับนี้ควรจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระทรวงวัฒนธรรมเข้าไปดูแลด้วย มีข้อสังเกตอีกมากมายที่ผมอยากจะฝากเรียนไว้ แต่ว่าเวลามีน้อย ก็ขออนุญาตฝากไว้เพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ สมาชิกที่จะอภิปรายอีก ๔ ท่าน ท่านกฤช อาทิตย์แก้ว ท่านตวง อันทะไชย ท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ และท่านรสนา โตสิตระกูล เชิญท่านกฤช อาทิตย์แก้ว ค่ะ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพครับ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ก่อนที่ผมจะอภิปรายผมต้องขออนุญาตท่านประธานแสดงความยินดีกับท่านรัฐมนตรี นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว ไม่ได้มีโอกาสแสดงความยินดีกับท่าน ขออนุญาตตรงนี้เลยนะครับ สิ่งที่ผมกำลังจะพูดใน ๕ นาทีก็คงจะลำบากมาก ก่อนอื่นก็ต้องขอแสดงความชื่นชมกับรัฐบาลที่ได้มีร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน ผมคล้าย ๆ กับท่าน ส.ว. เฉลิมชัยที่กรุณานำเสนอเรื่องไปเมื่อสักครู่นี้ว่ามีประสบการณ์ตรง แต่ผมมีประสบการณ์ตรงกว่า ๕ ปีที่อยู่ในพื้นที่ชายแดน โดยเฉพาะชายแดนภาคใต้ เป็นความสับสน เป็นความยุ่งยาก เป็นความไร้ระเบียบของการข้ามแดนกันมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐของแต่ละฝ่ายมีคนที่เข้าใจระเบียบของประเทศตัวเองเท่านั้น ----------

จะประสานความร่วมมือกันก็เป็นการประสานกันแบบไม่มีข้อบังคับ ไม่มีระเบียบ ไม่มีกฎหมายใดยืนยัน ผมทำหน้าที่อยู่บริเวณนั้นกว่า ๕ ปี ผมกราบเรียน การเข้า-ออก คล้าย ๆ กับว่าจะมีระเบียบ แต่ไม่มี ถามว่าเกิดอะไรขึ้นกับการเข้า-ออก ทั้งคน ทั้งวัสดุ ทั้งสิ่งของ มีทั้งของที่เข้า-ออก โดยชอบและโดยไม่ชอบจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ บางอย่างเข้าโดยชอบจากฝั่งเขา พอมาถึงฝั่งเราไม่ชอบ มีปัญหา บางครั้งออกจากบ้านเราชอบ แต่ไปถึงบ้านเขาไม่ชอบก็เป็นปัญหา ถามว่าทำไมผมทราบ ก็ผมมีหน้าที่โดยเฉพาะที่จะต้องดูแลบริเวณชายแดนนั้น ตั้งแต่เป็นนายอำเภอยันเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ฉะนั้นปัญหาที่รัฐบาลพยายามแก้นี้ผมว่ามาถูกทางแล้ว เพียงแต่ว่ามีข้อสังเกตบางประการที่อยากจะนำเสนอ

ประการแรก ที่อยากจะกราบเรียนก็คือเรื่องของช่องทางที่จะเข้า-ออก ช่องทางที่จะเข้า-ออกนี้ต้องเสมอกัน ต้องเหมือนกัน ณ วันนี้ช่องทางที่จะเข้า-ออก ก็ไม่เสมอกัน ไม่เหมือนกัน บางแห่งบ้านเราสะดวก บ้านเขาเล็ก บางแห่งบ้านเขาใหญ่ บ้านเราเล็ก อย่างช่องทางออกที่วังเกรียน วังประจัน ของจังหวัดสตูลที่ผมอยู่ ผมเคยอยู่ บ้านเราขยายไม่ออก ท่านประธานครับ ถามว่าทำไมขยายไม่ออก ติดป่า เขาเรียกว่าอะไรนะครับ อุทยานแห่งชาติ รูออกก็รูนิดเดียว แต่พอไปถึงทางฝั่งมาเลเซียเขาอลังการ เป็นต้น ผมคงไม่ได้ก้าวล่วงไปถึงการทำงานของรัฐบาล เพียงแต่ว่าเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ แล้วในรายละเอียดที่ท่านได้กรุณาเขียนมานี้ผมอ่านหมดทุกมาตราแล้ว แล้วก็คงจะต้องพูดกันในการแปรญัตติในวาระ ๒ เช่นเดียวกับท่านเฉลิมชัยที่ได้กรุณาพูดไปแล้ว และท่านมีความเห็นตรงกับผมในมาตรา ๑๓ ในมาตรา ๑๓ นี้ท่านเฉลิมชัยท่านได้กรุณาพูดถึงว่าสมควรจะมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเข้าไปมีภาระหน้าที่อยู่ในนี้ สำหรับผม ผมมองอย่างนี้ ท่านประธานครับ ผมมองว่านอกจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งผมเห็นด้วยแล้ว เห็นด้วยอย่างยิ่งเลย ผมเองผมมองไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านประธานครับ ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น เพราะว่าในชายแดนโดยเฉพาะจังหวัดชายแดนภาคใต้มีนักศึกษาของประเทศไทยข้ามไปเรียนฝั่งโน้นไม่น้อยเลย แล้วในขณะเดียวกันนักศึกษาฝั่งโน้นก็ข้ามมาเรียนการศาสนาในประเทศไทยไม่น้อยเช่นเดียวกัน แล้วเวลาข้ามไปข้ามมานี้เป็นโอกาสของคนที่ไม่หวังดีต่อประเทศชาติสวมรอยกัน แล้วเราก็ไม่รู้ว่าใครคือนักศึกษา และใครคือคนที่ไม่ได้เป็นนักศึกษา

แต่สวมรอยเข้าไป พอออกไปก็บอกเป็นนักศึกษา พอเข้ามาก็บอกเป็นนักศึกษา เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าเรามอบให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ที่จะต้องลงไปดูแล ลงไปตรวจตราร่วมกับทางกระทรวงศึกษาธิการของต่างประเทศเขาด้วย ผมไม่ได้หมายถึงแค่ชายแดนภาคใต้เท่านั้น ท่านประธานครับ ผมหมายรวมไปถึงประเทศต่าง ๆ ที่เราจะทำเรื่องของอำนวยความสะดวกในการขนส่งนี้ แล้วผมเชื่อว่าประชาคมอาเซียนในอนาคตข้างหน้าการศึกษาจะเกิดขึ้นมาก แล้วเราจะต้องข้ามไปเรียนฝั่งโน้น ฝั่งโน้นก็ต้องข้ามมาเรียนเราไม่ว่าประเทศใด ดังนั้นผมจึงอยากจะฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีขอเป็นข้อสังเกตในเรื่องนี้ไว้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญท่านตวง อันทะไชย ค่ะ

นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ความจริงถ้าดูในวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ดูเหมือนเป็นสิ่งที่จะต้องทำเป็นไปตามความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นความตกลงที่ประเทศไทยได้ทำเอาไว้ในกลุ่ม ๖ ประเทศด้วยกัน แต่ว่าสิ่งสำคัญที่ข้อตกลงนี้จะมีประโยชน์ก็คือจะสร้างเสริมศักยภาพของประเทศ โดยเฉพาะเป็นศูนย์กลางการค้า การท่องเที่ยวและขนส่งในภูมิภาค ผมมีประเด็นที่จะกราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นข้อสังเกต อย่างน้อยสภาได้ท้วงติงผ่านท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีไว้ว่า พื้นที่ควบคุมร่วมกันที่เรียกว่าคอมมอน คอนโทรล แอเรีย (Common control area) ของท่านนี้ท่านได้ดูเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ หรือยัง ทุกประเทศเขาออกกฎหมายอย่างนี้หรือไม่ ท่านดูมาหรือยัง เพราะอะไรไม่เข้าเงื่อนไขมาตรา ๑๘๐ มันกระทบกระเทือนต่ออาณาเขตความมั่นคงของประเทศหรือไม่ ท่านไปดูให้ผม

ประการที่ ๒ ที่จะเป็นข้อสังเกตของผมผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาล ก็คือว่า ทุกครั้งที่เรามีข้อตกลงเราก็จะอธิบายความยิ่งใหญ่ ความอลังการว่าด้วยข้อตกลง จนเรามองเห็นถึงความงดงามที่จะเกิดขึ้น แต่โดยข้อเท็จจริงที่ผมคิดว่าเป็นประเด็นสำคัญที่กระทรวงคมนาคม โดยรัฐบาลจะต้องตระหนักก็คือ

ประการแรก เรื่องของการยกระดับขีดความสามารถเตรียมความพร้อมของประเทศไทยให้พร้อมทั้งในเรื่องของศักยภาพด้านการท่องเที่ยว การขนส่ง และการค้า ผมถามท่านประธานว่า ถ้าท่านประธาน ผมไปมาแล้ว ผมไปกับท่าน ส.ว. ถนอม ไปดูมาแล้ว ถนนอีสท์ เวสท์ อีโคโนมิค คอร์ริดอร์ (East west economic corridor) ของท่านเริ่มต้นจากเมืองเมาะละแหม่งเข้ามาที่แม่สอด สี่แยกอินโดจีนไปขอนแก่น ลงไปร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ มุกดาหาร ข้ามไปลาว ลาวบาวไปที่กวางติ เลยไปที่ดานัง ซึ่งถือว่าเป็นถนนที่เป็นแลนด์ บริดจ์ (Land bridge) ของเอเชีย เป็นถนนที่เป็นหัวใจสำคัญของภูมิภาคนี้ในอนาคต คำถามก็คือว่ารัฐบาลได้เตรียมศักยภาพเรื่องพวกนี้เอาไว้หรือไม่อย่างไร ถ้าท่านประธานไปดูที่แม่สอดตอนนี้ที่จอดรถไม่มีครับ ที่พักรถไม่มี ท่านทำอย่างไรครับ การท่องเที่ยวที่ท่านพูดถึงว่าเราจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวนั้น ถ้าท่านประธานไปเที่ยวเพียงท่านคิดที่จะไปที่เวียดนาม สถานที่พักเหมือนกัน โรงแรมเหมือนกัน เท่ากันหมด ท่านคิดราคา ๙,๘๐๐ บาท แทนที่ท่านจะใช้ศักยภาพของการท่องเที่ยวประเทศไทย ท่านประธานทราบไหมครับ การท่องเที่ยวของเวียดนามนำรถจากเวียดนามเข้ามารับนักท่องเที่ยวเมืองไทยไปเองครับ ราคา ๙,๐๐๐ บาท ถูก นั่นคือศักยภาพการท่องเที่ยวที่พูดถึงยังไม่ได้ทำ ท่านได้เตรียมเรื่องคน ถนน และบริการให้พร้อมหรือไม่ ท่านประธานพูดเรื่องนี้ต้องพูดยาว แต่เวลาน้อย

เรื่องที่ ๒ เวลาเราคิดเรื่องถนน เวลาเราคิดเรื่องข้อตกลงในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเราจะคิดถึงความยิ่งใหญ่อลังการของมัน แต่เราลืมนึกถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยในอนาคตข้างหน้า ผมถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีไปถึงรัฐบาลว่า ท่านได้เตรียมที่จะป้องกันในเรื่องของ ท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขครับ เรื่องโรคระบาดอย่างไร ยิ่งเข้ามาง่ายพื้นที่ควบคุมที่ไม่ได้แยกเลยระหว่างสินค้ากับคนยิ่งง่ายท่านประธานครับ โรคระบาดง่ายมาก ยิ่งรวดเร็ว ยิ่งง่าย

ท่านได้เตรียมในการแก้ไขปัญหาเรื่องยาเสพติดที่นับวันจะมีความสลับซับซ้อน ขนาดเราทำอย่างปัจจุบันนี้ ท่านประธานครับมันยังเข้ามาง่ายเลย มิใยต้องพูดพื้นที่ควบคุมร่วมกันยิ่งง่ายยิ่งสลับซับซ้อน เรื่องอาชญากรรมข้ามชาติท่านจะทำอย่างไร ขนาดเราทำแบบนี้เรายังไม่สามารถจะควบคุมได้ ท่านประธาน ผมถามรัฐบาลว่าเตรียมอะไรไว้บ้าง หรือเรื่องแรงงาน ผมยกตัวอย่างเรื่องเดียว ท่านประธาน คนขับรถบรรทุกทุกวันนี้เดิมทีท่านรัฐมนตรีกลับไปดู เขาขับรถจากเมืองเมาะละแหม่งกลับมาที่เมืองไทย ๑ คน เป็นคนพม่า จากเมืองไทยกลับไปที่ลาวคือคนไทยนะครับ จากไทยไปที่ลาวอีกคนหนึ่ง จากลาวไปที่ดานังอีกคนหนึ่ง วันนี้จ้างคนเดียว คือคนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ขับตั้งแต่เมืองเมาะละแหม่งไปจนถึงดานัง ถามรัฐบาลว่าได้เตรียมศักยภาพเรื่องพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้คนที่ขับรถบรรทุกซึ่งเป็นแรงงานชั้นล่างได้อย่างไรหรือไม่ เพียงผมนำบางประเด็นเท่านั้นมากราบเรียนท่านประธานก็เป็นเพียงประเด็นที่มีปัญหาที่จะเกิดผลกระทบขึ้น ถ้าหากว่ารัฐบาลยังไม่ได้เตรียมการ ผมฝากท่านประธานไว้เล็กน้อยว่า วันนี้เอาเข้าจริง ๆ ที่เป็นจุดร่วมของท่านที่พูดถึง ท่านรัฐมนตรีลองหลับตานึกดูครับจะพูดเพียงด้านสังคม สุขอนามัย เรื่องสาธารณสุขเท่านั้น มากกว่าอย่างอื่น สินค้าที่เอามากองกัน เอาคนมาเข้าด้วยกันที่สุดก็จะพูดเรื่องนี้ ท่านได้เตรียมที่จะพัฒนายกระดับบุคลากรของท่านที่อยู่ชายแดนนั้นอย่างไร ท่านประธานไปเห็นเลยครับ จุดร่วมตรงนี้จะทำเรื่องนี้ จึงฝากท่านประธานไว้เป็นข้อสังเกตจะได้ช่วยกันแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างน้อยเรียนท่านประธานว่าสภาได้บอก ได้ท้วงติงเอาไว้แล้วจะได้เป็นประเด็น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ค่ะ

- ๔๒/๑

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันขอร่วมอภิปรายในร่าง พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ดิฉันได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข กล่าวถึงเหตุผลในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายภายในของเรา ทำให้เกิดปัญหาในการขนส่ง ดิฉันจึงเห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่จะรับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ในวาระที่ ๑ เพราะเป็นความถูกต้องแล้ว เนื่องจากว่าแต่ละพรมแดนนั้นมีหลักปฏิบัติในการขนส่งสินค้าต่างกัน แล้วพรมแดนบ้านเรากับเพื่อนบ้าน ก็คือพรมแดนที่ติดกัน บางแห่งแทบจะไม่มีสัญลักษณ์อะไรที่บอกว่าเป็นเขตของเราหรือของเขา เพราะฉะนั้นแน่นอนร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จึงสมควรที่จะต้องถูกเสนอต่อรัฐสภา เพราะว่าที่ผ่านมานั้นเราไม่มีกฎหมายฉบับนี้นั่นเองจึงทำให้เกิดการลักลอบขนสินค้าในการข้ามพรมแดน ที่เราจะได้ยินคำว่า กองทัพมดเกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าทางใต้หรือว่าทางภาคตะวันออกทุกแห่ง เพราะเราไม่มีกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นดิฉันให้การสนับสนุนแล้วก็เห็นด้วย แต่สิ่งที่จะตั้งข้อสังเกตก็คือว่า เมื่อเรามีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นภายในประเทศของเราแล้ว ในการบริหารจัดการการขนสินค้าข้ามแดนแล้ว สิ่งที่ดิฉันกังวลแล้วก็อยากจะฝากว่ากระทรวงมากมายที่รับผิดชอบในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะแก้ปัญหาการลักลอบขนสินค้าผิดกฎหมายที่ข้ามแดนได้หรือไม่ เพราะทุกวันนี้เจ็บปวดกับการที่เพื่อนบ้านเข้ามาลักลอบตัดไม้อันมีค่าของเรา คือไม้พะยูงหรือแม้กระทั่งการขนส่งทางน้ำ อย่าว่าแต่ทางบกอย่างเดียว อย่างที่ท่านก็เคยได้ยินว่า เอาไม้ไปนุ่งโสร่งกลับเข้ามา ทำนองอย่างนี้เกิดขึ้น เมื่อมีพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ดิฉันกังวลว่าสิ่งเหล่านั้นที่เคยเกิดจะเกิดอีกไหม อยากจะบอกว่ามีตัวที่การันตี (Guarantee) หรือรับประกันได้ไหมว่า การขนส่งสินค้าที่ข้ามแดนที่เป็นสินค้าที่ผิดกฎหมายลักลอบอย่างนี้จะไม่เกิดขึ้น หลังจากเรามีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นจึงอยากจะฝากท่านรัฐบาล คณะรัฐมนตรีหลายกระทรวงที่ดูแล แล้วก็มีเพื่อนสมาชิกให้เพิ่มอีก ๑ กระทรวงด้วยซ้ำไปในการดูแลร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้นว่าท่านจะต้องไม่ให้เกิดการลักลอบเอาสินค้าที่ไม่ถูกกฎหมายผ่านไปอย่างสะดวก กลับกลายเป็นให้เขาสะดวกมากยิ่งขึ้นด้วยซ้ำไป ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรสนา โตสิตระกูล ค่ะ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ดิฉันใคร่ขอตั้งข้อสังเกตในร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดนนะคะ คือจากการที่พิจารณาในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ดิฉันคิดว่าในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัตินี้มีการบัญญัติประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายของศุลกากรกับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ดิฉันคิดว่ายังมีความลักษณะผิดฝาผิดตัวหรือไม่ เนื่องจากว่าในมาตรา ๓ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ระบุว่า “การขนส่งข้ามพรมแดน” หมายความว่า การนำเข้ามา การส่งออกไปนอก หรือการนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์ พืช หรือของอื่นใด ผ่านด่านพรมแดนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ----------

ดิฉันคิดว่าส่วนของกฎหมายศุลกากรนั้นก็คือ หมายถึง การตรวจในส่วนที่เราเรียกว่าสินค้า ทีนี้พอบอกสัตว์ พืช หรือของอื่นใด จริง ๆ แล้วควรจะต้องบัญญัติว่าเป็นสินค้า แล้วก็ที่จริงต้องบอกว่า กฎหมายศุลกากรนั้นตรวจในส่วนที่เป็นสินค้า แล้วก็ยานพาหนะด้วย แต่ปรากฏว่าในมาตรา ๓ นี้เอาส่วนของยานพาหนะไปขึ้นอยู่กับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ซึ่งดิฉันคิดว่าตรงจุดนี้ในทางปฏิบัติแล้วอาจจะทำให้เกิดปัญหา เพราะว่าในมาตรานี้ระบุว่า “การนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์ พืช หรือของอื่นใดผ่านด่านพรมแดนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือการเดินทางเข้ามาในหรือออกนอกราชอาณาจักรของบุคคล พาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะตามช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานี หรือท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง” ทีนี้ที่จริงแล้วต้องบอกว่ากฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองนั้นก็คือการตรวจในเรื่องของบุคคลที่มาพร้อมกับยานพาหนะ หรือเป็นผู้ที่ดูแลยานพาหนะ เนื่องจากว่าการขนส่งข้ามพรมแดนนั้นเป็นการเดินทางด้วยรถยนต์ หรือจะเป็นรถไฟหรืออะไรก็ตาม ซึ่งที่จริงแล้วในส่วนของพาหนะนั้นควรจะอยู่กับกฎหมายของศุลกากรมากกว่าที่จะเป็นเรื่องการตรวจคนเข้าเมือง ทีนี้ถ้าหากว่ามาตรา ๓ ระบุไว้เช่นนี้ก็จะกลายเป็นว่ามีการซ้ำซ้อนหรือไม่ คือกฎหมายศุลกากรนั้นก็ต้องตรวจยานพาหนะ และสินค้าที่มาพร้อมกับยานพาหนะนั้น แต่เมื่อกฎหมายระบุไว้เช่นนี้ในมาตรา ๓ กลายเป็นว่า สินค้าต่าง ๆ แล้วก็รวมยานพาหนะนั้น ซึ่งอยู่ในกฎหมายศุลกากรจะต้องไปผ่านกฎหมายตรวจคนเข้าเมืองด้วย กลายเป็น ๒ ต่อหรือไม่

แล้วก็อีกประการหนึ่ง ในการผ่านพรมแดนต่าง ๆ ก็มีข่าวล่ำลือออกมาว่ามีการเก็บส่วยในการผ่านข้ามแดน เพราะฉะนั้นโดยปกติแล้วถ้าในส่วนของศุลกากรสมมุติว่ามีข่าวลือที่เป็นจริงมีการเก็บเงินจากยานพาหนะที่เข้าไป ที่ขนสินค้าเข้าไปแล้ว การมาผ่าน ตม. หรือกรมตรวจคนเข้าเมืองแล้ว ก็อาจจะเป็นการจ่ายเพิ่มอีกด้วยหรือไม่ ซึ่งดิฉันคิดว่าถ้าเป็นเช่นนี้ก็จะทำให้เกิดปัญหาว่า ในกระบวนการที่เรามีร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ขึ้นมา เพื่อทำให้เกิดความสะดวกในการเดินทางผ่านแดนนั้น ในทางปฏิบัติแล้วอาจจะไม่สะดวก ดิฉันคิดว่าในส่วนนี้น่าจะต้องพิจารณา ซึ่งดิฉันก็คงจะไปแปรญัตติอีกครั้งหนึ่ง

อีกประการหนึ่งคือ ในมาตรา ๔ ก็ระบุไว้ว่า “เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดนตามความตกลง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้พื้นที่ในเขตศุลกากร สถานี ท่าเรือ หรือพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินพิธีการเป็นพื้นที่ควบคุมร่วมกันในราชอาณาจักร” อันนี้ดิฉันก็แปลกใจว่าทำไมไปเกี่ยวอะไรกับกระทรวงคมนาคม คือถนนก็ โอ.เค. ว่าเป็นเรื่องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม แต่ดิฉันคิดว่าการกำหนดด่านเป็นเรื่องของศุลกากรหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการเก็บภาษีต่าง ๆ ซึ่งถ้าหากเป็นเช่นนั้น ดิฉันคิดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงในมาตรา ๔ นั้น ควรจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือไม่ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ดิฉันคิดว่าอาจจะมีลักษณะผิดฝาผิดตัวไปนิดหนึ่ง ซึ่งดิฉันคิดว่าก็คงจะกราบเรียนในที่ประชุมแห่งนี้ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี แล้วดิฉันก็คงจะแปรญัตติต่อไป ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุดท้าย ท่านพันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น หลังจากนั้นดิฉันจะขออนุญาตปิดอภิปราย แล้วจะขอมติค่ะ เชิญท่านพายัพค่ะ

พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น ก่อนอื่นผมขอแสดงความยินดี แล้วก็สนับสนุนกับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ไว้ด้วย ในฐานะที่ผมนั้นเป็นชาวจังหวัดสระแก้ว ซึ่งคงจะทราบดีว่ามีพรมแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชามายาวนาน แล้วก็จุดตรงนี้ก็เป็นจุดผ่านแดนถาวรที่ได้ทำมูลค่ามหาศาลในการขนส่งสินค้าออกไปยังประเทศกัมพูชาจำนวนมหาศาลนะครับ ----------

ผมดีใจที่ว่าจะได้เห็นบ้านเมืองผมจะได้มีความเจริญ ปัจจุบันนี้แออัด คับแคบมากเหลือเกิน รถขนส่งสิบล้อของเราไปส่งสินค้า โดยเฉพาะโครงสร้างที่ประเทศเขากำลังพัฒนาอยู่นี้ ติดกันตั้งแต่ด่านตรวจคนเข้าเมือง แล้วก็ศุลกากรความยาวเป็นกิโลเมตร บางครั้งครึ่งวันก็ยังไม่ได้ออกไปเลย เป็นที่น่าเห็นใจมาก ไหนจะยานพาหนะ ไหนจะทั้งบุคคล ตรงนี้ และนอกจากนั้นแล้วจังหวัดสระแก้ว ซึ่งติดต่อกับประเทศกัมพูชามีความยาว ๑๖๕ กิโลเมตร แล้วก็มีพรมแดนเป็นทั้งจุดถาวรก็ดี อย่างบ้านคลองลึกเป็นจุดถาวรที่ไปทางปอยเปต แล้วก็ตรงไปเสียมราฐได้ ตรงนี้ปรากฏว่าพรมแดนซึ่งเป็นจุดถาวรก็ดี จุดผ่อนปรนก็ดีตามอำเภอต่าง ๆ ตั้งแต่อำเภอคลองหาด อำเภออรัญประเทศก็มีถาวรแล้ว แต่อำเภอโคกสูงและอำเภอตาพระยาซึ่งติดต่อกับเขตบุรีรัมย์ ยังเป็นจุดผ่อนปรนก็ดี แล้วก็มีช่องทางเข้า ออก อันนี้อยู่ในนิยามของคำว่า พรมแดน ของท่านหรือไม่ อย่างไร และการเข้า ออกปัจจุบันนี้บางทีลำน้ำตื้นเขินก็สามารถที่จะเข้า ออกกันได้ พรมแดนตรงนี้จะหมายรวมไปถึงเกี่ยวกับเรื่องการขนส่งทุกอย่างหรือไม่ที่รัฐบาลกำลังร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ เพราะว่าตรงนี้อยากจะให้มีความชัดเจนในเรื่องของคำว่า พรมแดน นะครับ

สิ่งที่ผมมีข้อสังเกตที่จะฝากกับทางรัฐบาลอีกประการหนึ่งก็คือ ในเรื่องของการขนส่ง โดยเฉพาะไม่ว่าจะเป็นพืช คน สัตว์ หรือสิ่งของต่าง ๆ เหล่านี้ และโดยเฉพาะตามที่ได้ดูคร่าว ๆ ในเรื่องของมาตรา ๑๐ ท่านสามารถที่จะใช้เป็นเครื่องมือเบ็ดเสร็จเด็ดขาดได้หรือไม่ อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวว่า อย่างไรก็ตามขอให้จุดร่วมกันและจุดควบคุมของเจ้าหน้าที่ทำให้เบ็ดเสร็จเด็ดขาดและเป็นรูปธรรม แต่ผมในฐานะที่ผมอยู่ใกล้ชิดที่นั่น ผมเคยทำงานร่วมกับเพื่อนบ้านมาหลายครั้ง ไม่ใช่เรื่องง่ายหรอกครับ สมมุติว่ารถบรรทุกนำสินค้าไปลงเสร็จแล้ว ขากลับมาก็ขนกัญชามาบ้าง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายบ้าง หลายสิ่งหลายอย่าง แม้กระทั่งเทวรูป หรือเศียรพระอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ก็ยังมีนำเข้ามาอยู่เนือง ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อผิดในกฎหมายของประเทศภาคีแล้วท่านจะดำเนินการอย่างไร ผมว่าไม่ง่ายนัก แต่ถ้าผิดในประเทศไทย โอ.เค. เราก็สามารถที่จะดำเนินการตามกฎหมายของไทยเราได้ แต่ว่าในประเทศเขาผมดูแล้ว โดยเฉพาะที่ผมอยู่ใกล้ชิดกันมาเป็นเวลายาวนานก็ไม่ง่ายนัก ทำอย่างไร อยากจะให้ท่านในเรื่องของมาตรา ๑๐ จะดำเนินการอย่างไรให้เป็นรูปธรรม ให้เกิดความสะดวกสบาย แล้วก็ไม่มีข้อขัดแย้งกัน แล้วในฐานะที่เรา

เป็นประเทศที่ส่งออกจำนวนมาก ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตว่าอยากจะให้รัฐบาลได้ทำจุดเจ้าหน้าที่ควบคุมเป็นจุดเดียวกันให้มาอยู่ในพรมแดนของประเทศไทยเราจะได้ไหม ซึ่งจะเป็นการสะดวกและรวดเร็ว เพราะว่าเรามีความพร้อม ทั้งในด้านบุคลากรและเครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ เหล่านี้ ก็จะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในเรื่องของการอำนวยความสะดวก การขนส่งข้ามแดนต่อไป ในเรื่องสุดท้าย อยากจะฝากในเรื่องของสิ่งผิดกฎหมายที่มีเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปว่าขนาดเราเข้มงวดกวดขันก็ยังสามารถที่จะลักลอบขนส่งเข้ามาได้ โดยเฉพาะยาเสพติดหรือยาบ้า ซึ่งปัจจุบันนี้เข้ามาไม่ใช่เป็นแสนแล้ว เข้ามาทีละหลาย ๆ ล้านเม็ดแล้ว กระผมมีข้อสังเกตเพียงเท่านี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดิฉันขออนุญาตปิดอภิปรายนะคะ ต่อไปจะเป็นการลงมติในวาระที่ ๑ ว่าจะรับร่าง พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ไว้พิจารณา หรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งก่อนจะลงมติ ดิฉันขออนุญาตตรวจสอบองค์ประชุมค่ะ ----------

เชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติค่ะ ท่านสมาชิกที่เข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรเข้าที่ช่องเสียบบัตรและกดที่ปุ่มแสดงตน ขอจำนวนสมาชิกด้วยค่ะ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๓ ท่าน ครบองค์ประชุมค่ะ ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ไว้พิจารณา หรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบให้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดที่ไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนค่ะ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม : ขออนุญาตครับ เรียนท่านประธานครับ ผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ขออนุญาตเห็นด้วย หาบัตรไม่เจอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยนะคะ เดี๋ยวสักครู่นะคะ อีก ๔ ท่านที่เข้ามาเชิญลงคะแนน ปิดการลงคะแนน ส่งผลค่ะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๙๙ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๐๔ ท่าน รวมท่านพลเอก สมเจตน์ ๑๐๕ ท่าน เห็นด้วย ๙๙ คะแนน เป็น ๑๐๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน งดออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ๒ เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณานะคะ ที่ประชุมจะให้คณะกรรมาธิการคณะใดเป็นผู้พิจารณาคะ เชิญท่านสุรชัยค่ะ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... จำนวน ๒๓ คน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะคะ มีผู้เสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๓ คน จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบค่ะ ท่านสมาชิกคะ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ วรรคสอง กำหนดให้ในการเลือกคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายชื่อได้ไม่เกินหนึ่งในห้าของจำนวนกรรมาธิการทั้งหมด ดังนั้น ในการตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงต้องมีสัดส่วนของคณะกรรมาธิการเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอรายชื่อกรรมาธิการค่ะ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในนามของคณะรัฐมนตรี ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี จำนวน ๓ ท่าน ดังต่อไปนี้

๑. นายจุฬา สุขมานพ

๒. นางสาวจารุวรรณ เฮงตระกูล

๓. นายวัฒนา พัทรชนม์

ขอกราบเรียนท่านประธานและทางวุฒิสภาได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบด้วยจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอรายชื่อกรรมาธิการค่ะ เชิญท่านสุรชัยค่ะ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... จำนวน ๒๐ คน จากสัดส่วนของสมาชิกวุฒิสภา ดังรายนามต่อไปนี้ ท่านแรก นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ นางภารดี จงสุขธนามณี นายธวัช บวรวนิชยกูร นายประวิทย์ จันทราประภาวัฒน์ นายประสงค์ ตันมณีวัฒนา นายมานพน้อย วานิช นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล นางสาวเกศสิณี แขวัฒนะ นายธวัชชัย บุญมา นายประวัติ ทองสมบูรณ์ นายสุโข วุฑฒิโชติ นายพิสิฐ เกตุผาสุข นางสมพร จูมั่น พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา พลเอก เกษมศักดิ์ ปลูกสวัสดิ์ นายเจตน์ ศิรธรานนท์ นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน และรองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะคะ จะมีสมาชิกท่านใดเสนอรายชื่อเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะคะ ขอเชิญเลขาธิการวุฒิสภาอ่านรายชื่อคณะกรรมาธิการค่ะ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... จำนวน ๒๓ คน

๑. นายจุฬา สุขมานพ
๒. นางสาวจารุวรรณ เฮงตระกูล
๓. นายวัฒนา พัทรชนม์
๔ . นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์
๕. นางภารดี จงสุขธนามณี
๖. นายธวัช บวรวนิชยกูร
๗. นายประวิทย์ จันทราประภาวัฒน์
๘. นายประสงค์ ตันมณีวัฒนา
๙. นายมานพน้อย วานิช
๑๐. นายยุทธนา ยุพฤทธิ์
๑๑. นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล
๑๒.นางสาวเกศสิณี แขวัฒนะ
๑๓. นายธวัชชัย บุญมา
๑๔. นายประวัติ ทองสมบูรณ์
๑๕. นายสุโข วุฑฒิโชติ
๑๖. นายพิสิฐ เกตุผาสุข
๑๗. นางสมพร จูมั่น
๑๘. พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา
๑๙. พลเอก เกษมศักดิ์ ปลูกสวัสดิ์
๒๐. นายเจตน์ ศิรธรานนท์

๒๑. นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง

๒๒. พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน

๒๓. รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมจะกำหนดการแปรญัตติกี่วันคะ เชิญท่านสุรชัยค่ะ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอกำหนดเวลาในการแปรญัตติ ๗ วัน ขอผู้รับรองครับ ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะคะ ท่านสุรชัยเสนอกำหนดเวลาในการแปรญัตติภายใน ๗ วัน จะมีสมาชิกท่านอื่นท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะคะ เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๓

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ด้วยสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... แล้ว และได้เสนอมายังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาในการพิจารณาอีก ๕๓ วัน สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายชลน่าน ศรีแก้ว ได้เข้าร่วมประชุมแล้วขออนุญาตให้นายวัฒนา พัทรชนม์ รองอธิบดีกรมการขนส่งทางบก ฝ่ายวิชาการและนางสาวนงลักษณ์ วงศ์สุขสิริเดชา ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมการขนส่งทางบกเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงต่อที่ประชุมวุฒิสภา ในการนี้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาดิฉันอนุญาตนะคะ แล้วก็มีอีก ๒ ท่าน นายศรศักดิ์ แสนสมบัติ นางสาวพัชรางค์ ประพฤติธรรม ค่ะ ต่อไปเชิญเลขาธิการวุฒิสภาอ่านบันทึกหลักและเหตุผลค่ะ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

"บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับแก่สิทธิ หน้าที่และความรับผิดของผู้ส่ง ผู้ขนส่ง ผู้รับตราส่ง และบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ ในขณะที่การรับขนของทางถนนระหว่างประเทศได้เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากประเทศไทยได้ขยายความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุนกับต่างประเทศออกไปอย่างกว้างขวาง สมควรให้มีกฎหมายกำหนดสิทธิ หน้าที่และความรับผิดในเรื่องการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศเป็นการเฉพาะเพื่ออำนวยความสะดวกทางด้านการค้าและการขนส่งระหว่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นการช่วยให้ผู้ประกอบการรับขนของทางถนนของประเทศไทยสามารถแข่งขันในการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศได้มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีจะแถลงหรือชี้แจงเพิ่มเติมไหมคะ เชิญค่ะ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในนามของคณะรัฐมนตรีและตัวแทนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขออนุญาตท่านประธานและท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติได้เพิ่มเติมเหตุผลความจำเป็นที่ทางคณะรัฐมนตรีได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎรและต่อวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องการขนส่งข้ามพรมแดนรวมถึงการให้สิทธิแก่ผู้ที่มีหน้าที่ในการรับขนของ เขาเรียกว่า การขนของทางถนนระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการขนส่งข้ามพรมแดน ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กรุณารับหลักการ แล้วก็ตั้งคณะกรรมาธิการพิจารณาไปในฉบับที่ผ่านมา ท่านประธานที่เคารพครับ ในการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ สิ่งที่ประเทศไทยเองยังจะต้องดำเนินการก็คือว่า เราไม่มีกฎหมายที่จะใช้บังคับในเรื่องของสิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ๓ ส่วนหลัก ๆ คือ ผู้ส่งหรือผู้ตราส่ง ผู้ขนส่งหรือผู้รับขน และผู้รับตราส่ง และที่สำคัญในการที่จะรับขนของทางถนนระหว่างประเทศมีบุคคลอื่นที่มาเกี่ยวข้องด้วย ก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายที่จะกำหนดสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบในเรื่องการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศเป็นการเฉพาะ สิ่งที่จะได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ ก็จะเป็นการอำนวยความสะดวกทางด้านการค้าและการขนส่งระหว่างประเทศ เป็นการที่จะส่งเสริมช่วยผู้ประกอบการ โดยเฉพาะการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศสามารถแข่งขันในการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศได้มากขึ้น บทบัญญัติทั้งหมดมีอยู่ ๔๔ มาตรา มีบทเฉพาะกาล ผมเองในฐานะผู้แทนของคณะรัฐมนตรี และผู้แทนของกระทรวงคมนาคม ด้วยความขอบคุณท่านประธานและทางสมาชิกวุฒิสภาที่จะให้การพิจารณาและรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา แล้วก็พิจารณาในลำดับชั้นต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ ส่วนรายละเอียดที่ท่านจะมีข้อซักถาม ทางผมและคณะเจ้าหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมก็พร้อมที่จะตอบชี้แจง กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ด้วยศาสตราจารย์ ดอกเตอร์คณิต ณ นคร ประธานกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ได้เสนอความเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

ร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งในการนี้ได้ให้เจ้าหน้าที่จัดวางเอกสารไว้ให้ท่านสมาชิกแล้วนะคะ ท่านสมาชิกคะ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประธานวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา พิจารณาว่าจะให้คณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดเป็นผู้พิจารณาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมเป็นผู้พิจารณา รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่จัดไว้ให้ท่านสมาชิกแล้ว เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคมแถลงเพิ่มเติม เชิญค่ะ

นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคม วุฒิสภา ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ----------

ตามที่คณะรัฐมนตรีและนายชวลิต วิชยสุทธิ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และในคราวประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ วันพุธที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการการคมนาคม วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ นั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการการคมนาคมได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว กระผมขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ที่คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้พิจารณาศึกษา ดังนี้

ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่จะรองรับการขนส่งระหว่างประเทศเป็นการเฉพาะ กฎเกณฑ์ที่ใช้ได้มีเพียงการใช้บทบัญญัติตาม บรรพ ๓ ลักษณะ ๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในหมวดการรับขน ซึ่งเป็นการใช้บังคับในการรับขนทั่วไปเท่านั้น ในขณะที่ระบบการรับขนของทางทะเลก็มีกฎหมายใช้บังคับเป็นการเฉพาะหรือในกรณีการขนส่งที่มีหลายรูปแบบก็จะอยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงมีแนวคิดในการแก้ไขกฎหมาย เพื่อจะพิจารณาพัฒนาระบบการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศให้ดียิ่งขึ้น และเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาทั้งในทางปฏิบัติและทางเทคนิคที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงมีการตราร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ฉบับนี้ขึ้นมา ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการการคมนาคมเห็นควรให้ที่ประชุมวุฒิสภารับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้พิจารณาในวาระ ๒ ต่อไป ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกประสงค์จะอภิปรายกี่ท่านคะ ๒ ท่าน นะคะ เชิญท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ค่ะ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ในร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศก็มี ๔๔ มาตรา คราวนี้ในหลักการเขาใช้คำว่า “ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ” ผมก็สงสัยว่า ของ ในที่นี้

คืออะไร ก็ไปเปิดดูในมาตรา ๓ ก็เจอคำนิยามของคำว่า “ของ” ในมาตรา ๓ ว่าหมายถึง สังหาริมทรัพย์ ก็อาจจะรวมทั้งสินค้าหรือไม่ใช่สินค้าก็ได้ ในความเข้าใจผม ถ้าสมมติว่าผมเข้าใจผิดก็ขออนุญาตให้กรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงที่ประชุมด้วย สัตว์ อันนี้ผมก็หมายความว่าคงรวมทั้งสัตว์บก สัตว์น้ำหมด ยกเว้นคน ซึ่งจะเป็นผู้โดยสารอยู่ใน พ.ร.บ. อีกฉบับหนึ่ง เสร็จแล้วก็จะไปรวมถึงภาชนะขนส่ง สมัยนี้เราคงจะเห็นพวกตู้คอนเทนเนอร์ (Container) อันนี้คิดว่าผมคงเข้าใจไม่น่าจะผิด คราวนี้ไปดู “ใบตราส่ง” หมายความว่าเป็นเอกสารที่ผู้ขนส่งออกให้แก่ผู้ส่ง เพื่อเก็บเป็นหลักฐานแห่งสัญญา รับขนของทางถนนระหว่างประเทศ และเป็นหลักฐานในการรับมอบของ บังเอิญผมเป็นทหารเรือก็จะคุ้นกับคำว่า บิล ออฟ แลดดิ้ง (Bill of lading) จะไม่เหมือนตามนิยามนี้ทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าจะเขียนเป็นภาษาอังกฤษ แล้วเวลาเข้าท่าทีตู้สินค้าหนึ่งก็จะมีคอนเทนเนอร์ มีบิล ออฟ เลดดิ้ง มาใบเดียว พอลงเสร็จปั๊บกระจายเยอะหลายใบ คิดว่าในขั้นแปรญัตติเราก็คงจะได้รับความรู้ตรงนี้ ทีนี้พอไปดูมาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การรับขนไปรษณียภัณฑ์ระหว่างประเทศ อันนี้ก็เข้าใจได้ เพราะว่ามี พ.ร.บ. โดยเฉพาะเกี่ยวกับพัสดุไปรษณีย์ ในวรรคท้ายของมาตรา ๔ เขียนว่า ในกรณีซึ่งมีการรับขนของทางถนนด้วยรถ ที่มีการขนส่งทางอื่นด้วย ไม่ว่าจะเป็นทางรถไฟ ทางน้ำ ทางอากาศ โดยไม่มีการขนถ่ายลงจากรถให้ถือว่าเป็นการขนของทางถนนตามวรรคหนึ่ง ----------

อันนี้ก็เลยทำให้ผมเป็นห่วงว่า ของเราระบบรถสิบล้อนี้เราก็ดูเหมือนว่าเราก็แน่ที่สุดในอาเซียน แต่จริง ๆ แล้วของต่างประเทศนี้ ถ้าสมมุติเขาส่งมาโดยใส่รถห้องเย็นต่าง ๆ แล้วก็ลงเรือมาจากสิงคโปร์วิ่งอะไรมาต่าง ๆ ทั้งหมดแล้วเขาไม่ขนของลงจากตู้ตรงนั้นก็ยังถือว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้มีผลในการบังคับใช้อยู่ อีกมาตราหนึ่งซึ่งผมเป็นห่วงว่าคดีความนี้คงจะเยอะแน่ เพราะว่าทั้งหมดนี้ใบตราส่งก็คงจะต้องเป็นภาษาอังกฤษ และเราก็ทั้งผู้ขนของ ผู้รับขนของอะไรต่าง ๆ นี้ก็ไม่แน่ว่าจะมีความสันทัด แต่ส่วนใหญ่ที่เขาประกอบอาชีพนี้อยู่เขามีความเก่งอยู่ด้านนี้พอสมควร ยกเว้นผู้ที่ประกอบการรายใหม่ที่เข้ามายุ่งในเรื่องนี้ ในมาตรา ๓๙ เขียนว่า ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเป็นศาลเขตที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ อันนี้ผมก็ไม่แน่ใจว่าในประเทศบางประเทศเขามีศาลนี้อยู่หรือเปล่า อันนี้ผมอาจจะมีความสนใจต่างประเทศน้อยไปว่าทุกประเทศมีศาลทรัพย์สินทางปัญญาอยู่หรือเปล่า ถ้าเผื่อไม่มี ช่วยอธิบายในมาตรา ๓๙ ว่าถ้าเผื่อมีเรื่องกรณีแถว ๆ ลาวนี้เราจะไปใช้ศาลแพ่งหรือว่าศาลอื่นได้ไหมในการที่จะไปฟ้องร้อง อันนี้ก็เป็นคำถามฝากไป แล้วก็เกี่ยวเนื่องกับคำถามนี้ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับเมื่อสักครู่นี้ที่เราผ่านมา ก็จะมีข้อห่วงใยว่า บางประเทศเขาใช้กฎหมายแบบคอมมอน ลอว์ (Common law) ของประเทศไทยเราใช้ซีวิล ลอว์ (Civil law) ผมก็เข้าใจอย่างเดียวว่าคอมมอน ลอว์ บางครั้งก็ไม่ต้องเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ซีวิล ลอว์ ต้องเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ประเทศไทยกฎหมายต้องเป็นลายลักษณ์อักษรหมด ก็ไปถามเพื่อนผู้รู้ว่ามีประเทศไหนที่ใช้คอมมอน ลอว์ เขาก็บอกว่าส่วนใหญ่ก็จะเป็นประเทศที่เคยเป็นอาณานิคมของอังกฤษมา ตรงนี้จะยุ่ง ถ้าสมมุติว่าเราไม่คุ้นเคยตรงนี้ ต่อไปคดีความตรงนี้ก็คงจะเยอะ ก็ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลเตรียมที่จะแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ได้อย่างไร ข้อดีของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็จะมีหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นด้านที่เราได้เป็นการอนุวัตตามอนุสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นอนุสัญญาว่าด้วยการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๕๖ หรือว่าความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงทั้งหมดมีอยู่หลายประการ มีประการสุดท้ายซึ่งผมไม่แน่ใจว่าเป็นข้อดี หรือจะเป็นข้อที่ไม่ดี คือส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์

อันดีระหว่างประเทศ และแสดงให้เห็นความร่วมมือในเรื่องต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นสมาชิกที่จะเข้าประชาคมอาเซียน ผมว่าคดีจะเยอะนะครับ

ประการสุดท้าย ท่านประธานครับ ผมก็รับหลักการในวาระที่ ๑ แต่มีความห่วงใย ๔ ประการด้วยกัน สั้น ๆ ท่านประธานครับ คือ ๑. ขณะนี้คนขับรถสิบล้อของเราขาดท่านประธานครับ ไปไถนาหมด ไม่มีแล้วครับ เราไม่ได้เก่ง ๒. เราบรรทุกเกินตลอด รถบรรทุกสิบล้อเราวิ่งไปต่างประเทศผมว่าโดนปรับตั้งแต่ยังไม่ส่งของ ๓. คดีความในศาลจะต้องมาก ประการสุดท้ายครับ ระบบไอซีที (ICT) ของไทยเราแพ้ประเทศมาเลเซียและประเทศสิงคโปร์ครับ ก็ฝากข้อห่วงใยทั้งหมด ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา กราบเรียนท่านประธาน ผมได้อ่านศึกษาตัวร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ผมก็เห็นว่าเป็นกฎหมายที่ดีฉบับหนึ่ง เพราะว่าปัจจุบันนี้เรื่องการขนส่งทางถนน โดยเฉพาะการเชื่อมต่อระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านก็มีการเชื่อมต่อกัน โดยเฉพาะในเรื่องของบทบัญญัติเรื่องการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศนี่ ถ้าดูจากกฎหมายไทยปัจจุบันก็คงจะไม่มีกฎหมายอะไรออกมารองรับเป็นพิเศษเพื่อรองรับกับตัวการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน โดยเฉพาะในเรื่องของบทบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมีมานานแล้วตั้งแต่ปี ๒๔๗๘ รวมทั้งบทบัญญัติในพระราชบัญญัติในเรื่องของการขนส่งหลายประเภท ซึ่งอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับตัวนี้เป็นทางตรงเท่าไร ฉะนั้นก็มีความจำเป็นจะต้องมีการร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อรองรับการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศเป็นการเฉพาะ ในการใช้บังคับสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้ใช้บริการและบุคคลอื่นที่มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศให้มีมาตรฐานสากลเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ซึ่งผมคิดว่าเป็นปัจจัยหลักใหญ่ของการร่างกฎหมายฉบับนี้ โดยหลักการแล้วผมก็เห็นด้วย เพราะว่าถ้าเทียบแล้วในบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เรื่องการจำกัด

ความรับผิดของผู้ขนส่งก็ไม่มี จึงจะมีกฎหมายฉบับนี้ก็มีการกำหนดในเรื่องของการจำกัดความรับผิดของผู้ขนส่งไว้

5

- ๕๐/๑

อีกประการหนึ่ง กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ทำให้ประเทศไทยได้ปฏิบัติหน้าที่ในการตรากฎหมายภายในประเทศเพื่ออนุวัตตามอนุสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยสัญญาเพื่อการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๕๖ ประกอบกับความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่มีถนนที่มีการเชื่อมต่อระหว่างไม่ว่าจะเป็นพม่า ไทย หรือว่าเวียดนาม หรือพม่า จีน หรือว่ากัมพูชาต่าง ๆ เหล่านี้ มีถนนหลายสาย ผมคิดว่ามีความจำเป็นที่อนุภูมิภาคดังกล่าวได้บัญญัติไว้ รวมตลอดถึงมีการกำหนดขอบเขตการใช้บังคับสัญญาการรับขนของทางถนน การขนส่งในรูปแบบใด ๆ ที่ไม่ได้มีการขนส่งจากรถ ซึ่งในกฎหมายฉบับดังกล่าว ได้มีการยกเว้นว่าไม่รวมการขนส่งไปรษณียภัณฑ์ระหว่างประเทศ ซึ่งอาจจะมีการขนส่งหลาย ๆ ประเภท อาจจะมีทางน้ำ ทางถนน ทางอากาศ ก็อาจจะอยู่ในความหมายของฉบับนี้

ประการที่ ๔ การขนส่งทางถนนระหว่างประเทศ เป็นการขนส่งที่สะดวกรวดเร็ว ค่าใช้จ่ายต่ำสุด เข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะการค้าขายระหว่างประเทศที่มีอาณาเขตติดต่อกัน ผมคิดว่าเป็นกฎหมายที่เน้นความสำคัญในเรื่องของจุดยุทธศาสตร์ของประเทศอยู่แล้ว เพื่อสอดคล้องกับในเรื่องของนโยบายโลจิสติกส์ (Logistics) ของประเทศที่จะต้องทำให้เราเป็นจุดเชื่อมต่อในภูมิภาคนี้ โดยเฉพาะในกลุ่มภูมิภาคอาเซียนที่จะเชื่อมต่อไปยังจีน หรือว่าไปยังอินเดียในอนาคต รวมทั้งประเทศต่าง ๆ บริเวณโดยรอบเพื่อทำให้เกิดเป็นจุดในแง่ของการขนถ่ายย้ายสินค้าต่าง ๆ

อีกประการหนึ่ง การมีกฎหมายเฉพาะ สำหรับการใช้บังคับสิทธิ หน้าที่และความรับผิดทางแพ่งเกี่ยวกับการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศ จะเป็นการช่วยอำนวยความสะดวกทางการค้า การขนส่งระหว่างประเทศของไทย ทำให้ผู้ประกอบการขนส่งทางถนนสามารถแข่งขันโดยการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศมากขึ้น การที่เรามีกฎหมายดี ก็ทำให้ไม่ว่านักลงทุนจากไทยหรือว่าต่างประเทศก็สามารถที่จะมาลงทุนตรงนี้ได้ ทำให้ต้นทุนต่ำสุด เพราะฉะนั้นถ้ากฎหมายดี ก็จะทำให้สิ่งที่ตามมาสภาพการแข่งขันเกิดการแข่งขันแบบเสรี

อีกประการหนึ่งเป็นการกำหนดขอบเขตและการวางหลักเกณฑ์เงื่อนไข รวมทั้งกำหนดหน้าที่สิทธิของผู้รับขนของผู้ขนส่งให้ชัดเจนขึ้น ทำให้การขนส่งมีความสะดวกรวดเร็ว เกิดข้อผิดพลาดในกระบวนการขนส่งน้อยลง

อีกประการหนึ่ง ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นการส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ ในกลุ่มภูมิภาคในอาเซียน ๖ ประเทศ และแสดงถึงการให้ความร่วมมือในเรื่องต่าง ๆ ในฐานะประเทศสมาชิก เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่สมาชิกประชาคมอาเซียนที่จะเกิดขึ้นในปี ๒๕๕๘ โดยข้อสรุปแล้วผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้มีข้อสรุปก็คือว่า ทำให้ประเทศไทยจะได้มีกฎหมายรองรับการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศเป็นการเฉพาะ และเป็นการใช้บังคับแก่สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้ใช้บริการ และบุคคลผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ ผมคิดว่าเป็นกฎหมายที่ดี ผมขอให้การสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ดิฉันขออนุญาตปิดอภิปราย และจะขอมติว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติรับร่างพระราชบัญญัติค่ะ ท่านสมาชิกที่เข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรเข้าที่ช่องเสียบบัตร แล้วกดที่ปุ่มแสดงตนค่ะ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๒ ท่าน ครบองค์ประชุมค่ะ ต่อไปจะเป็นการลงมติในวาระที่ ๑ ว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ไว้พิจารณา หรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา หรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นชอบให้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติค่ะ รอท่านวรวิทย์อีกท่านหนึ่งท่านกำลังเข้ามา ลงมติครบถ้วนนะคะ ปิดการลงมติส่งผลค่ะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๙๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๙๒ ท่าน เห็นด้วย ๙๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๑ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ที่ประชุมจะให้คณะกรรมาธิการคณะใดเป็นผู้พิจารณา เชิญท่านสุรชัยค่ะ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอให้ส่งร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... เป็นผู้พิจารณา ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะคะ โดยที่ท่านสมาชิกได้เสนอขอให้ส่งร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ให้คณะกรรมาธิการ

วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ซึ่งวุฒิสภาได้ตั้งแล้วเป็นผู้พิจารณา จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบค่ะ ที่ประชุมจะกำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติภายในกี่วัน เชิญท่านสุรชัยค่ะ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอเวลาในการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะคะ โดยที่ท่านสมาชิกเสนอกำหนดเวลาในการแปรญัตติภายใน ๗ วัน จะมีท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะคะ เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๔ ขอบคุณท่านรัฐมนตรี ขอบคุณผู้ร่วมชี้แจงค่ะ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้แล้วนั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพะราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว และได้นำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๓ ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานที่จัดให้ท่านสมาชิกทุกท่านแล้วนะคะ ท่านสมาชิกโดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติให้ขยายเวลาการพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งเมื่อสิ้นสุดกำหนดสมัยประชุมสามัญทั่วไปในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แล้วจะยังเหลือระยะเวลาในการพิจารณาอีก ๑๐ วัน ขอเชิญคณะกรรมาธิการขึ้นประจำที่ค่ะ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ด้วยประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้ขออนุญาตให้นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ประจำสำนักประธานศาลฎีกา เข้าร่วมประชุมชี้แจงข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในการนี้ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาดิฉันได้อนุญาตนะคะ ขอเชิญประธานคณะกรรมาธิการแถลงค่ะ

นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ของคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และได้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ต่อมาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว สรุปได้ดังนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีจำนวน ๑๑ มาตรา คณะกรรมาธิการวิสามัญมีการแก้ไขจำนวน ๑ มาตรา คือมาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๔๑ ร่างพระราชบัญญัติมีกรรมาธิการวิสามัญสงวนความเห็นจำนวน ๓ ราย มีสมาชิกวุฒิสภาสงวนคำแปรญัตติจำนวน ๗ ราย รายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมาธิการที่ได้นำเรียนต่อสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ในวันนี้จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๖ กำหนดว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ ให้เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงลำดับมาตราไปจนจบร่าง

และโดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และมีสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติ ดังนั้นท่านสมาชิกทุกท่านสามารถอภิปรายได้ในมาตราที่คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติม ได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม และหากในมาตรานั้นมีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น หรือมีสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติ ผู้ขอสงวนความเห็นมีสิทธิอภิปรายก่อน ส่วนในมาตราใดที่คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไข แต่มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น หรือมีสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติ กรรมาธิการที่ขอสงวนความเห็นหรือสมาชิกที่ขอสงวนคำแปรญัตติเท่านั้นที่จะอภิปรายได้ เชิญเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการค่ะ เชิญค่ะ

นายไพโรจน์ โพธิไสย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คำปรารภมี ๒ วรรค กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความในวรรคสองของคำปรารภค่ะ เชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของคำปรารภนะครับท่านประธาน ผมมีการเพิ่มเติมในเรื่องบทจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ขออนุญาตอ่านนะครับว่า พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบ ผมเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ เพิ่มเติมมาตรา ๔๕ เข้าไปของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สาเหตุที่แปรญัตติอยากให้ทางกรรมาธิการชี้แจง คืออย่างนี้นะครับ ท่านประธาน ผมได้อ่านกฎกระทรวงฉบับหนึ่ง เขาเรียก กฎกระทรวงการยื่นคำขอและการรับรองสมาคมเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ปี ๒๕๕๕ เขาเขียนอย่างนี้นะครับ บอกว่า อาศัยตามความในมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งกฎหมายนี้เป็นกฎหมายแก้ไข

ปี ๒๕๒๒ เขาบอกว่า อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ ซึ่งเขาก็มีบทจำกัดสิทธิตรงนี้ประมาณ ๔ มาตรา ผมก็เลยสงสัยว่า เหตุใดตรงกฎหมายในส่วนที่เป็นแก้ไขตรงนี้ ซึ่งเป็นกฎหมายต่อเนื่องกับตัวกฎหมายแม่ถึงมีบทจำกัดสิทธิ มาตรา ๒๙ เป็นมาตราหลัก มาตราจำกัดสิทธิคือมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ ----------

- ๕๓/๑

ผมก็เลยอยากสอบถามว่าน่าจะมีบทบัญญัติมาตรา ๓๓ กับมาตรา ๔๕ ด้วยไหม ถ้าเราดูจากกฎกระทรวงฉบับที่ผมอ้างอิง เพราะฉะนั้น โดยหลักการร่างกฎหมาย ผมก็อยากให้สอดคล้องกัน กลายเป็นว่า ทำไมกฎกระทรวงพออ้างกฎหมายเรื่องบทบัญญัติจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญอ้าง ๔ มาตรา แต่พอมาเป็นกฎหมายฉบับแก้ไขอ้างเฉพาะบทจำกัดสิทธิเฉพาะมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ ก็เลยขอความเข้าใจว่าตรงนี้ทำไมไม่สอดคล้องกันในส่วนนี้ กราบเรียนท่านประธาน ไม่ทราบว่ามีผู้แทนกฤษฎีกาอยู่หรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญผู้แทนกฤษฎีกาค่ะ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการ จากกฤษฎีกา ขออนุญาตเรียนชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับการอ้างบทจำกัดสิทธิในคำปรารภ ตามมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดบทจำกัดสิทธิไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย จุดประสงค์ก็คือเพื่อให้ทางรัฐสภาได้รู้ได้เข้าใจว่า บทบัญญัติในกฎหมายนั้นไปกระทบจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในมาตราไหนบ้าง ก็จะได้ระมัดระวังพิจารณาในนโยบายว่าควรที่จะจำกัดสิทธินั้นหรือไม่ เพื่อให้ความสะดวกในการพิจารณาของรัฐสภา ทีนี้ในส่วนของพระราชบัญญัตินั้นในการอ้างบทจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญในคำปรารภนี้ก็จะดูว่าในพระราชบัญญัติฉบับนั้นกระทบต่อสิทธิอะไรบ้าง ซึ่งแน่นอนใน พ.ร.บ. ฉบับแรกก็จะอ้างบทจำกัดสิทธิครบทุกมาตราที่มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัติฉบับแรกนั้นได้กระทบสิทธิตามรัฐธรรมนูญมาตราไหนบ้าง ก็จะอ้างใส่เข้าไป ซึ่งตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภคนั้นเป็นปี ๒๕๒๒ เป็นการออกมาก่อนรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ซึ่งรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ก็ล้อมาว่าให้มีบทจำกัดสิทธิ เพราะฉะนั้น พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภคปี ๒๕๒๒ จะไม่มีการอ้างบทจำกัดสิทธิ เพราะขณะออกมายังไม่มีที่ไม่ต้องกำหนด พอมามีการออกกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฉบับแรกตามแบบของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กฎหมายอนุบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับแม่ก็จะต้องมีการไปล้อบทบัญญัติจำกัดสิทธิของกฎหมายฉบับแม่มาว่า ฉบับแม่นั้นซึ่งก็คือฉบับแรกมีบทจำกัดสิทธิอะไรบ้าง เพราะในกฎกระทรวงนั้น

ระบุว่า อันเป็นกฎหมายที่เป็นบทจำกัดสิทธิ เพราะว่ากฎหมายนี้หมายถึงตัว พ.ร.บ. ฉบับแรกทั้งหมด ก็ต้องตามไปดูว่ากฎหมายฉบับแรกนั้น ถ้ามาดูรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ บทจำกัดสิทธิไปกระทบอะไรบ้าง ก็เป็นไปอย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กล่าวว่า มีบทจำกัดสิทธิทั้งเรื่องเคหสถาน มีเรื่องการเข้าไปค้น บทจำกัดสิทธิเรื่องการประกอบอาชีพตามมาตรา ๔๓ บทจำกัดสิทธิเกี่ยวกับเรื่องการแสดงความคิดเห็นว่า เพราะว่าไปควบคุมเรื่องการโฆษณาเรื่องอะไรพวกนี้ ตัวกฎกระทรวงก็เลยจะอ้างทุกมาตราที่กฎหมายฉบับแรกได้มีผลกระทบทีนี้ในส่วนของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ระหว่างการพิจารณาตามแบบก็จะดูว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ มีบทบัญญัติเนื้อหาไปกระทบสิทธิ จำกัดสิทธิมาตราใดบ้าง ซึ่งก็ปรากฏว่ากระทบอยู่เพียง ๒ มาตรา คือเกี่ยวกับมาตรา ๔๑ ซึ่งเป็นเรื่องทรัพย์สิน เพราะว่ากรณีนี้มีเรื่องการให้ชดใช้ราคา เรื่องอะไร ให้ผู้ประกอบการทำรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเขา กับมาตรา ๔๓ ในเรื่องการประกอบอาชีพ ซึ่งก็เป็นการจำกัดสิทธิของผู้ประกอบการเหมือนกันว่าคุณประกอบอาชีพ คุณจะต้องรับผิดชอบเช่นนั้นเช่นนี้ เนื้อหาร่างพระราชบัญญัติฉบับที่มีการแก้ไขในฉบับที่มีกระทบเพียง ๒ มาตรา เพราะคำว่า พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการที่กระทบสิทธิ หมายถึงพระราชบัญญัติฉบับที่ไม่ได้หมายถึง พ.ร.บ. ฉบับแรก คำว่า พระราชบัญญัตินี้ที่ขึ้นต้นเนื้อหาย่อหน้าของคำปรารภ เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่จะต้องอ้างเฉพาะบทบัญญัติที่เนื้อหาที่ฉบับที่ไปกระทบ เพื่อให้ พ.ร.บ. ฉบับที่นี้เข้ามามีการแก้ไขมาตราอะไร ทางรัฐสภาก็จะได้ระมัดระวังได้ดูว่าสมควรจะมีการแก้ไขไปกระทบสิทธิของประชาชนหรือไม่ ส่วนบทบัญญัติในเรื่องอื่น ๆ ในเรื่องการเข้าค้นของเจ้าหน้าที่อะไรก็ดี ฉบับที่ฉบับนี้ไม่ได้มีการกระทบมีการแก้ไขแต่อย่างใด ไม่จำเป็นต้องมีการกล่าวอ้างไว้ในคำปรารภฉบับนี้ เพราะว่าไม่ได้มีเนื้อหาที่จะต้องไปดูว่ามีการกระทบสิทธิในเรื่องการเข้าไปค้นในเคหสถานอย่างใดหรือไม่ เพราะฉะนั้นเป็นไปตามแบบของกฤษฎีกา ก็เป็นไปตามที่กระผมได้กราบเรียนชี้แจง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ก็บันทึกไว้แล้วกันนะครับว่า กรรมาธิการชี้แจงว่า

ในกฎหมายฉบับแก้ไขตัว พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภคจะไม่มีผลกระทบในเรื่องเกี่ยวกับเสรีภาพในเคหสถานตามมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญ เพราะไม่ได้จำกัดสิทธิตามมาตรา ๓๓ ไว้----------

- ๔๔/๑

รวมตลอดถึงว่าไม่ได้มีบทจำกัดสิทธิ์ในเรื่องของมาตรา ๔๕ เรื่องบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายด้วยวิธีอื่น เพราะฉะนั้นโดยหลักการแก้ไขตรงนี้ไม่กระทบใน ๒ มาตรานี้ ผมไม่ติดใจครับ กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญเลขาธิการต่อเลยค่ะ

นายไพโรจน์ โพธิไสย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๖ ยกเลิกมาตรา ๓๖ แห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วบัญญัติความขึ้นใหม่ กรรมาธิการ ไม่มีการแก้ไข ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง (๑) (๓) และวรรคห้า ของมาตรา ๓๖ ในมาตรา ๖ เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของมาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๓๖ ผมมีข้อความก็คือว่า ผมขออนุญาตอ่าน ก็คือว่า "มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วนคณะกรรมการออกคำสั่งห้ามขาย" คือ ห้ามขาย นี้ผมมองว่าการขายต้องมีการซื้อขายกันนะครับ ผมเลยว่าควรจะต้องเพิ่มคำว่า "จ่ายแจก" หรือเปล่า เพราะถ้าไม่อย่างนั้นคือห้ามเขาขาย เขาไม่ขาย แต่เขาไปจ่ายแจกกันขึ้นมา จะทำให้บทบัญญัติตรงนี้จะใช้บังคับไม่ได้ ก็เลยขอคำชี้แจงว่าถ้ามีเฉพาะขายอย่างเดียว ถ้าเขาดำเนินการจ่ายแจกจะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ หรือเปล่าครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนุรักษ์คะ ในมาตรานี้มีท่านอนุรักษ์ท่านเดียวที่สงวนคำแปรญัตติ ท่านจะอภิปรายไปในทุกอนุมาตราเลยไหมคะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานนะครับ มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง (๑) ก็เหมือนกัน ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขาย ก็จ่ายแจกสินค้า เนื่องจากเหตุผลที่แปรญัตติผมมองว่า ขาย เป็นข้อความที่ค่อนข้างจะอิงอยู่กับประมวลแพ่ง คือขายก็เป็นการซื้อขาย มีการชำระเงินกัน เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้ว สมมุติถ้ากรณีที่เขาไม่ทำรูปแบบการขาย เขาทำเป็นรูปการจ่ายแจก จะเป็นการเลี่ยงกฎหมายฉบับนี้หรือเปล่าครับ ก็เป็นประเด็นที่ผมแปรญัตติไว้ เลยขอคำชี้แจงว่าจะเป็นช่องโหว่กฎหมายหรือเปล่า ถ้าเขียนเฉพาะ ขาย อย่างเดียว กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงค่ะ

นายนพปฎล เมฆเมฆา (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายนพปฎล เมฆเมฆา กรรมาธิการ จากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มของผู้บริโภค ขออนุญาตเรียนว่า ที่ผ่านมาในการตีความของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเราก็มีความหมายคำว่า “ขาย” คือหมายความรวมถึงการจ่ายแจกอยู่แล้วนะครับ เพื่อเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางการค้า เพราะว่าในความหมายนี้หมายถึงไม่ว่าการเสนอหรือชักชวนเพื่อการซื้อขายก็ตาม มีความหมายเพื่อประโยชน์ในทางการค้า คือผู้ประกอบธุรกิจผลิตสินค้าอะไรขึ้นมา เอามาจ่าย เอามาแจก จุดมุ่งหมายก็คือแม้ว่าจะเป็นการจ่ายแจกก็ตาม แต่ว่าวัตถุประสงค์หลัก ๆ ก็คือเพื่อประโยชน์ในทางการค้า เอามาแจกเพื่อการทดลองต่าง ๆ เหล่านี้ก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นคำว่า “ขาย” จึงมีความหมายรวมถึงการจ่ายแจกด้วยที่ผ่านมาเราก็มีการตีความว่าอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นในคำคำนี้จึงไม่จำเป็นจะต้องไปเขียนเพิ่มเติมว่า ขายหรือจ่ายแจก เพราะว่าความหมายของคำว่า “ขาย” รวมถึงคำว่า “จ่ายแจก” ด้วยอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธาน กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ถ้าทางกรรมาธิการตีความว่า ขาย รวมจ่ายแจกด้วย ก็บันทึกไว้ ผมไม่ติดใจนะครับ เพราะว่าไม่อยากให้เกิดปัญหาในวันหน้าว่าในกรณีผู้ประกอบการไปทำในลักษณะของการจ่ายแจก แล้วจะมีปัญหาในวันหน้าต่อไป ก็ไม่ติดใจ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในวรรคสอง (๓) ท่านไม่ติดใจด้วยไหมคะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานใน (๓) จะสอบถามนิดหนึ่งครับว่า ----------

ใน (๓) ที่ระบุว่าให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้น ไม่เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคหรือเปลี่ยนสินค้า คือมีลักษณะการเปลี่ยนสินค้านะครับ หรือชดใช้ราคาสินค้า คราวนี้ชดใช้ราคาสินค้าจะแคบไปหรือเปล่า ถ้าเป็นกรณีจะใช้คำว่า “เป็นค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภค” เพราะว่าความหมายของค่าเสียหายอาจจะเป็นความหมายที่มากกว่าการชดใช้ราคาสินค้า เพราะชดใช้ สมมุติว่าราคาสินค้า ๑๐ บาท ชดใช้ราคาสินค้า ๑๐ บาท แต่ค่าเสียหายอาจจะมีทั้งตัวราคาชดใช้ราคาสินค้าบวกด้วยอาจจะเป็นการขาดผลกำไรหรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้จะครอบคลุมมากกว่าหรือเปล่า หรือเจตนารมณ์เอาเฉพาะในส่วนที่ชดใช้ราคาสินค้าแค่นั้นเอง ผมก็เลยสอบถามว่าเจตนารมณ์จะแคบหรือเปล่า ถ้าเป็นในกรณีที่ค่าเสียหายจะกว้างมากกว่าหรือเปล่าครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงค่ะ

นายนพปฎล เมฆเมฆา (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานครับ โดยเจตนารมณ์แล้วต้องการที่จะให้คณะกรรมการสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจได้แค่ชดใช้ราคาสินค้า ราคาสินค้าที่ผู้บริโภคซื้อไป เว้นแต่ว่าสินค้านั้นก่อให้เกิดความเสียหายเกิดขึ้นกับผู้บริโภค ตรงนี้เป็นความเสียหายที่ผู้บริโภคสามารถที่จะมาเรียกร้องได้อีกต่างหากนะครับ ซึ่งค่าเสียหายตรงนั้นในทางปฏิบัติคณะกรรมการก็อาจจะมีการเจรจาไกล่เกลี่ยกันระหว่างกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกับผู้บริโภค ถ้าเจรจาไกล่เกลี่ยกันไม่ได้ก็จะเอาประเด็นเรียกค่าเสียหายไปดำเนินคดีในชั้นศาล เพราะฉะนั้นจุดประสงค์ตรงนี้ก็คือต้องการให้คณะกรรมการสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจชดใช้เพียงราคาเท่านั้น ส่วนค่าเสียหายไปฟ้องเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่งต่อไปครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ไม่ติดใจครับ ก็คือการดำเนินการเรียกค่าเสียหายก็ไปว่ากันในเชิงคดีนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : แล้วในวรรคห้าของมาตรา ๓๖ ท่านอนุรักษ์ยังติดใจอยู่ไหมคะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานนะครับ ก็คือเพียงแต่ว่าในวรรคห้าหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคสอง วรรคสาม จะสอบถามนิดหนึ่ง คำว่า “การดำเนินการตามวรรคสอง วรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา” ที่ผมแปรญัตติไว้นี้นะครับ คำว่า “ในการดำเนินการตรงนี้” ผมเพิ่มข้อความให้ชัดเจน หรือท่านกรรมาธิการคิดว่าเป็นความหมายเดียวกัน ก็คือดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงสินค้า การจัดเก็บ การเรียกคืนสินค้า การจัดส่งสินค้ากลับคืนออกนอกราชอาณาจักร หรือการทำลายสินค้าตามวรรคสอง วรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการโดยประกาศราชกิจจานุเบกษา ได้สอบถามกรรมาธิการว่า คำว่า “ดำเนินการตรงนี้ตามวรรคสอง วรรคสาม” อาจจะขาดรายละเอียดไป ก็เลยสอบถามว่าความหมายจริง ๆ คือสิ่งที่ผมพูดอยู่หรือเปล่ากราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงค่ะ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากฤษฎีกานะครับ ทางกรรมาธิการเห็นว่าข้อความคำว่า “การดำเนินการ” มีความหมายครอบคลุมตามวรรคสอง วรรคสาม โดยไม่จำเป็นต้องลงถึงรายละเอียดอยู่แล้ว แล้วก็จะมีความหมายกว้างกว่า เพราะถ้าระบุไปอาจจะระบุไม่ครบอาจจะทำให้เกิดความหมายแคบไปได้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนุรักษ์ไม่ติดใจนะคะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผ่านมาตรา ๖ เชิญเลขาธิการต่อเลยค่ะ

นายไพโรจน์ โพธิไสย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๗ เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่ง พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๗ มี ๑ วรรค มาตรา ๓๘ มี ๗ วรรค วรรคสองมี (๑) ถึง (๓) มาตรา ๓๗ การค้าเป็นการแทนผู้ประกอบธุรกิจ มาตรา ๓๘ การทดสอบหรือพิสูจน์บริการตามคำสั่งคณะกรรมการมี ๗ วรรค และในวรรคสองมี ๓ อนุมาตรา กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข ท่านอนุรักษ์ขอสงวนคำแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสอง (๒) วรรคสี่และวรรคหกของมาตรา ๓๘ ในมาตรา ๗ เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานนะครับ เพื่อประหยัดเวลาของสภาคือมาตรา ๓๘ (๒) ท่านกรรมาธิการทีเดียวแล้วกันเพื่อบันทึกไว้ คือ (๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคหรือข้อความชดใช้ราคาสินค้า ผมเปลี่ยนเป็นจ่ายค่าเสียหาย ถ้าเป็นหลักการเดิมเดียวกันก็คือว่าการเรียกค่าเสียหายก็ไปฟ้องคดีกัน ----------

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๓๘ วรรคสี่

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : มาตรา ๓๘ วรรคสี่นะครับ ก็คือผมตัดข้อความทั้งหมด แล้วก็ใช้ข้อความว่า ให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายดำเนินการตามวรรคสอง ตรงนี้นะครับ ผมดูจากตัวนี้นะครับท่านประธานคือจริง ๆ แล้วมาตรา ๓๘ เป็นเรื่องการบริการ แต่ว่าตัวมาตรา ๓๖ เป็นเรื่องซื้อขาย ถ้าเราดูวิธีการร่างกฎหมายเขาก็ลิงค์ (Link) กันนะครับว่า โดยเฉพาะขออนุญาตดูวรรคสาม ก็จะบอกว่า ให้ผู้ประกอบการธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคสอง คือในลักษณะของการพอเป็นซื้อขายเขาเขียนนะครับ ขออนุญาตดูวรรคสาม เขาเขียนว่า ให้ผู้ประกอบการธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคสอง แต่ขณะเดียวกันพอมาเป็นการบริการเขียนข้อความไม่ได้เป็นทำนองเดียวกัน ที่จริงเรื่องเดียวกัน น่าจะเขียนเหมือนกัน ไปเขียนบอกว่า ในกรณีคณะกรรมการมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวให้คณะกรรมการมีอำนาจตัดสินให้มีการดำเนินการแทนผู้ประกอบการธุรกิจโดยผู้ประกอบการเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ผมเลยสงสัยว่าทำไมไม่เขียนเหมือนกัน น่าจะเป็นเรื่องเดียวกันเขียนเหมือนกัน ทำไมถึงเขียนแตกต่างกัน ช่วยอธิบายผมตรงนี้นิดหนึ่งนะครับว่าเป็นเพราะเหตุใด ในประเด็นนี้ในมาตราในส่วนของมาตรา ๓๘ ก็มี ๒ ประเด็นท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการค่ะ เชิญผู้แทนกฤษฎีกาค่ะ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีกานะครับ ประเด็นเกี่ยวกับมาตรา ๓๘ วรรคสอง (๒) ก็ทำนองเดียวกับเรื่องสินค้า สำหรับกรณีประเด็นตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่นั้น จะสัมพันธ์เกี่ยวโยงกับตามวรรคสาม คือถ้าตามวรรคสามเป็นเรื่องที่ผู้ประกอบการเขาไปดำเนินการอะไรขึ้นมามีค่าใช้จ่ายอะไรต่าง ๆ ก็จะกำหนดว่าทางผู้ประกอบธุรกิจจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าวในการที่จะแก้ไขปัญหานั้น

ส่วนกรณีตามวรรคสี่นั้นเป็นกรณีที่เกี่ยวกับเรื่องการโฆษณาแจ้งให้ผู้บริโภคทราบ แต่ทางผู้ประกอบการไม่ดำเนินการก็ได้มีการกำหนดหลักการในลักษณะว่าให้ทางฝ่ายรัฐ โดยคณะกรรมการเข้าไปดำเนินการแทนหรือไปโฆษณาแทน ค่าเสียหาย ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากของที่คณะกรรมการไปดำเนินการแทนเป็นการกำหนดว่าผลักภาระไปให้กับทางผู้ประกอบการเป็นผู้รับภาระในเรื่องดังกล่าว เพราะฉะนั้นเลยจำเป็นต้องเขียนแยกในลักษณะนั้น โดยไม่แก้ไขตามกรณีที่ขอแปรญัตติ เพราะถ้าเป็นกรณีขอแปรญัตติหลักการตามวรรคสี่ถูกกำหนดอยู่แล้วในตามวรรคสาม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ไม่ติดใจนะครับ ทีนี้ในส่วนวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหกเหมือนกันนะครับว่า หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการซึ่งได้แปรญัตติไว้ว่า แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงบริการหรือการห้ามผู้ประกอบธุรกิจให้บริการก็สอบถามเหมือนกันนะครับ ถ้าเป็นหลักการเดิมบอกว่า ถ้าดำเนินการกว้างแล้วให้สอดคล้องกับวรรคสอง วรรคสาม ไม่จำเป็นต้องระบุ ก็สุดแท้แต่กรรมาธิการ ขอให้กรรมาธิการชี้แจงว่าในส่วนที่ระบุนี้ไว้ครอบคลุมจริงไหม หรือว่ายังไม่กว้างพอ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการ วรรคหกค่ะ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีกานะครับ ก็เป็นเหตุผลเดียวกับที่ชี้แจงในส่วนกรณีของสินค้านะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนุรักษ์ผ่านนะคะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ผ่านมาตรา ๗ ไปมาตรา ๘ เชิญเลขาธิการวุฒิสภาค่ะ

นายไพโรจน์ โพธิไสย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๘ ยกเลิกมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และบัญญัติความขึ้นใหม่ มาตรา ๔๐ สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรอง มี ๔ วรรค มาตรา ๔๑ การดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคมี ๓ วรรค ----------

และมาตรา ๔๒ การปฏิบัติตามระเบียบของสมาคมและมูลนิธิ มี ๔ วรรค กรรมาธิการมีการแก้ไขเฉพาะความในมาตรา ๔๑ ในการนี้ กรรมาธิการมีการแก้ไขตัดความในวรรคสองของมาตรา ๔๑ ในมาตรา ๘ ออกทั้งวรรค เชิญกรรมาธิการค่ะ มีท่านสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ การแก้ไขมาตรา ๔๑ มี ๒ ประเด็น ในการแก้ไขมาตรา ๔๐ วรรคสอง ท่านนฤมล ศิริวัฒน์ ขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ ในมาตรา ๘ ท่านไม่ติดใจนะคะ และมีท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ขอแก้ไขมาตรา ๔๐ วรรคสอง/๑ ท่านวิชาญติดใจไหมคะ ท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล ท่านจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา ท่านสุอำภา คชไกร และท่านสมพร จูมั่น ขอแก้ไขมาตรา ๔๐ วรรคสอง/๑ เชิญท่านวิชาญค่ะ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ คือในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฉบับนี้ คือเราให้สิทธิกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขึ้นทะเบียนไม่ว่าจะเป็นสมาคมหรือมูลนิธิต่าง ๆ ที่คณะกรรมการรับรอง สามารถจะฟ้องร้องผู้ประกอบการได้ ปัญหาก็คือว่าในการใช้สิทธิการฟ้องร้องนี้ ท่านประธานครับ ขออนุญาตเชื่อมโยงไปสู่มาตรา ๖๐ ด้วย คือเราให้สิทธิสมาคมเหล่านี้ฟ้องร้อง แต่ปรากฏว่าในเรื่องของการฟ้องร้องถ้าเป็นการใช้สิทธิโดยทุจริตเราก็ไม่มีการที่จะลงโทษ ฉะนั้นในมาตรา ๔๐ เชื่อมโยงถึงมาตรา ๖๐ ที่กระผมและคณะได้มีการแปรญัตติไว้เป็นความเชื่อมโยงกัน ก็คือว่าต้องการที่จะให้สมาคมหรือมูลนิธิต่าง ๆ ได้ตระหนักว่าสิ่งที่ตัวเองได้ดำเนินการนั้นจะให้ดำเนินการด้วยความบริสุทธิ์ เพราะว่าถ้าดำเนินการด้วยความไม่บริสุทธิ์หรือทุจริตประการใด ประเด็นปัญหาก็คือว่าองค์กรต่าง ๆ ก็ไม่ได้รับการลงโทษ แล้วอันนี้คือในมาตรา ๔๐ ก็คือเป็นมาตรการอันหนึ่ง ก็คือว่าถ้าถูกลงโทษตามมาตรา ๖๐ คณะกรรมการจะให้การรับรองอีกมิได้ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ดีที่ให้สิทธิกับผู้บริโภคในการจะฟ้องร้องกับบุคคลหรือว่าบริษัท องค์กร ธุรกิจต่าง ๆ ที่ได้สร้างความเสียหายให้กับผู้บริโภค เมื่อเราให้สิทธิแล้วการใช้สิทธิตรงนั้นควรจะใช้สิทธิด้วยความสุจริต ถ้ามีการใช้สิทธิด้วยความทุจริตแล้วเราบอกว่าให้อำนาจคณะกรรมการว่าจะรับรองหรือไม่รับรองก็ได้

ท่านประธานลองคิดดูนะครับว่า เรากำลังจะคุ้มครองผู้ทุจริตหรือผู้สุจริตกันแน่ คือจะให้อำนาจคณะกรรมการในการวินิจฉัยนั้น ถ้าเรารู้อยู่ว่าคนเหล่านั้นทุจริตแล้วบอกว่าก็ไปให้อำนาจกรรมการในการพิจารณาก็แล้วกัน ผมคิดว่าเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ----------

- ๕๘/๑

คือถ้าศาลสั่งยืนยันว่าทุจริตแล้ว การตัดสิทธิที่จะรับรองก็ไม่ควรจะเกิดขึ้น และขณะเดียวกันในมาตรา ๖๐ ผมและคณะได้เพิ่มมาตรการลงโทษกับทั้งผู้ทุจริต ไม่ว่าจะเป็นส่วนบุคคลก็ดี องค์กรอะไรในส่วนของสมาคมก็ดี กรรมการก็ดี ย่อมจะได้รับโทษไปด้วย ประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญ ท่านประธานครับ ถ้าเราบอกว่ากฎหมายนี้เราคุ้มครองผู้บริโภค ให้สิทธิผู้บริโภคแล้ว ให้สิทธิองค์กรที่ทำหน้าที่แทนผู้บริโภคแล้ว ผมอยากเรียนตรงนี้ เมื่อเราให้สิทธิแล้ว นั่นคือสิทธิที่เราให้คือให้กับผู้บริสุทธิ์ครับท่านประธาน แต่กฎหมายฉบับนี้กำลังจะให้สิทธิผู้ไม่บริสุทธิ์ด้วย ที่ทุจริตให้สามารถจะเป็นองค์กรต่อไปได้ ไม่มีบทลงโทษนะครับ อันนี้เป็นประเด็นสำคัญ ฉะนั้นจึงกราบเรียนท่านประธานว่าส่วนนี้เป็นส่วนสำคัญ ว่าถ้ามาตรา ๔๐ แล้วก็เชื่อมโยงกับมาตรา ๖๐ ถ้าเราบอกว่าให้การรับรองต่อไปได้ นั่นหมายความว่าต่อไปนี้เราจะมีองค์กรต่าง ๆ เกิดขึ้นมาอีกเยอะแยะเลยนะครับ แล้วก็อ้างว่าคุ้มครองผู้บริโภคนะครับ แต่พยายามจะหาประโยชน์ ใช้กฎหมายฉบับนี้ สิทธิตามกฎหมายฉบับนี้ไปหาประโยชน์ เพราะว่าไม่ต้องรับผิดชอบอะไรเลยนะครับ อันนี้เป็นประเด็นสำคัญครับ เพราะว่าถ้าเราบอกว่า เราจะคุ้มครองผู้สุจริต ฉะนั้นผู้ทุจริตทั้งหลายก็ควรจะต้องถูกลงโทษด้วย ผมคิดว่าฝากเรียนท่านประธานไปยังกรรมาธิการได้โปรดพิจารณาแก้ไขตรงนี้ แล้วก็ฝากเรียนท่านสมาชิกได้โปรดช่วยพิจารณา เพราะว่าถ้าเรามีเจตนาดี ต้องการที่จะให้สิทธิกับบุคคลก็ดี ส่วนงานก็ดี เมื่อให้สิทธิแล้วน่าจะได้ใช้สิทธินั้นไปอย่างสุจริตครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกที่ร่วมแปรญัตติ ท่านกอบกุล ท่านจิตร์ธนา ท่านสุอำภา ท่านสมพร ไม่ประสงค์อภิปรายนะคะ เชิญกรรมาธิการค่ะ

นายนพปฎล เมฆเมฆา (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียบท่านประธานครับ ผมนพปฎล กรรมาธิการ เรียนว่าในส่วนของสมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่ง เมื่อหมดอายุลง การขอให้คณะกรรมการต่ออายุ จริง ๆ แล้วสามารถที่จะกำหนดในกฎกระทรวงได้อยู่แล้วนะครับ ในเรื่องของกฎกระทรวงเกี่ยวกับการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิ ซึ่งกฎกระทรวงก็สามารถที่จะไปกำหนดในหลักการว่า สมาคมหรือมูลนิธิที่ได้รับการรับรองไปแล้วนั้นหมดอายุ จะต้องมาขอต่ออายุอีกมีหลักเกณฑ์

วิธีการอย่างไร รวมถึงในเรื่องของสมาคมที่ได้ไปกระทำความผิดแล้วก็ถูกลงโทษ อันนี้ก็จะสามารถที่จะไปกำหนดในหลักการรวมไปในกฎกระทรวง ผมคิดว่าอาจจะเขียนในกฎกระทรวงจะสะดวกในการปรับปรุงแก้ไขดีกว่าที่จะเขียนในกฎหมายครับ ก็เรียนว่ากรรมาธิการก็เห็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวิชาญยังติดใจอยู่ไหมคะ เชิญค่ะ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา อยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ในกฎกระทรวง ท่านจะออกอย่างไรก็ตาม ท่านออกเกินกว่ากฎหมายแม่บทที่กำหนดไว้ไม่ได้ครับ ท่านจะไปกำหนดในกฎกระทรวง แล้วเป็นโทษแก่เขาโดยไม่ได้อ้างอิง เพราะว่าในกฎหมายแม่บทซึ่งเขียนไว้นี้ คือท่านจะให้การรับรองต่อไปก็ได้ ไม่รับรองต่อไปก็ได้ แต่ประเด็นก็คือว่า ถ้าท่านไม่ได้กำหนดไว้ ท่านจะไปออกห้ามเลยนะครับ ท่านกำลังจะออกกฎกระทรวงที่เกินกว่ากฎหมายกำหนดครับ ผมไม่เชื่อว่ากฎกระทรวงจะแก้ปัญหาตรงนี้ได้ ขออนุญาต ขอยืนครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวิชาญยืนยันในคำแปรญัตติของท่าน ท่านกรรมาธิการดิฉันจะได้ขออนุญาตโหวต (Vote) เลยนะคะ เชิญอีกครั้งหนึ่งค่ะ

นายนพปฎล เมฆเมฆา (กรรมาธิการวิสามัญ) : เรียนว่า ไม่เกินหลักการครับ เพราะว่าในมาตรา ๖๐ ก็มีการพูดถึงอยู่แล้วในส่วนของสมาคมหรือคนที่ยุยงให้สมาคมไปกลั่นแกล้งใครฟ้องคดี เมื่อเขาถูกเพิกถอน สมาคมถูกเพิกถอน ศาลสั่งลงโทษแล้วก็ชัดเจนอยู่แล้ว สามารถที่จะเขียนในกฎกระทรวงได้อยู่แล้ว ไม่เกินหลักการครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวิชาญค่ะ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่ามาตรา ๖๐ ผมไม่ใช่นักกฎหมาย ท่านประธานครับ แต่ผมอ่านดูแล้ว คือ ในมาตรา ๖๐ นั้นเป็นบทบัญญัติ----------

- ๕๙/๑

ที่กล่าวถึงว่าผู้ใดโดยเจตนาใช้ จ้างวาน ยุยงหรือดำเนินการให้สมาคมนะครับ อันนี้คือบุคคลภายนอกครับ ท่านประธานครับ ไม่ได้เกี่ยวกับสมาคม ไม่ได้เกี่ยวกับกรรมการสมาคม คือผู้ยุยงที่อยู่ข้างนอก เราลงโทษผู้ยุยงครับ แต่ตัวการคือคนที่กระทำการ ไม่ว่าจะเป็นสมาคมก็ดี กรรมการก็ดี ไม่มีกฎหมายเขียนไว้ในมาตราใดเลยที่เป็นเรื่องของบทลงโทษขององค์กรและบุคคลเหล่านี้ ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตกลงยืนยันคำแปรญัตตินะคะ เชิญกรรมาธิการค่ะ

นายนพปฎล เมฆเมฆา (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม นพปฎล คือในหลักการไม่ว่าการที่สมาคมหรือมูลนิธิไปฟ้องคดี แม้ว่าจะไม่มีบทลงโทษเขียนในกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค แต่ในเรื่องของบุคคลภายนอกที่ใช้ให้สมาคมหรือมูลนิธิไปฟ้องคดี ไม่ว่าจะเป็นคดีอาญาก็ดี หรือคดีแพ่งก็ดี มีบทบัญญัติประมวลกฎหมายอาญาอยู่แล้ว การฟ้องเท็จในคดีอาญาหรือการฟ้องเท็จในคดีแพ่งก็มีบทลงโทษในทางอาญา ซึ่งหลักการในเรื่องของตัวการ ผู้ใช้ตัวการ อันนี้ก็สามารถที่จะนำกฎหมายทั่วไป กฎหมายอาญามาปรับใช้ได้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญผู้แทนกฤษฎีกาค่ะ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีกานะครับ ขออนุญาตเรียนชี้แจงเกี่ยวกับภาพรวมของตัวสมาคมที่ได้รับอำนาจของรัฐในการที่จะไปฟ้องคดีแทนผู้บริโภคเพื่อประโยชน์ส่วนรวมแล้ว สมาคมนั้นถ้าดำเนินการไม่ถูกต้อง มีการไปใช้สิทธิไม่สุจริตไปฟ้อง คดีกลั่นแกล้งการฟ้อง หรือไม่ปฏิบัติตัวตามที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้วางแนวทางเอาไว้ ก็จะเห็นว่าตามมาตรา ๔๒ ซึ่งอยู่ในหน้า ๕ ตามมาตรา ๔๒ ก็ให้อำนาจคณะกรรมการที่จะเพิกถอนการรับรองได้ ถ้าสมาคมนั้นไปกลั่นแกล้งฟ้องนะครับ ถึงแม้ขนาดยังไม่มีการถูกฟ้องคดีจนถูกศาลลงโทษก็ตาม แต่มีพฤติการณ์ปรากฏว่าไปดำเนินการฟ้องคดีเป็นไปไม่สุจริต ซึ่งจะอยู่ในมาตรา ๔๒ วรรคสอง คณะกรรมการที่เพิกถอนการรับรองสมาคมนั้นไป แล้วตามวรรคสามต่อไปก็กำหนดบทลงโทษ ซึ่งแสดงให้เห็นถึง

เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ที่ไม่ต้องการให้สมาคมนั้นได้รับการที่จะมาขอขึ้นทะเบียนอีก ก็จะเขียนกำหนดบังคับไปว่า สมาคมหรือมูลนิธิที่ถูกเพิกถอนเพราะเนื่องจากการใช้สิทธิฟ้องคดีไม่สุจริตอะไรต่าง ๆ ดังกล่าว คณะกรรมการก็อาจไม่ให้การรับรองตามมาตรา ๔๐ อีกก็ได้ จะเห็นในภาพรวมว่ากระบวนการ กลไกในการมายื่นครั้งแรกก็ดี หรือว่าถูกเพิกถอนการรับรองไปแล้วก็ดีนะครับ หรือว่าจะมาขอต่ออายุก็ดี ก็เป็นหลักการทำนองเดียวกันก็คือว่าจะไม่ให้คนที่มีประวัติด่างพร้อย ไม่ดี ไปใช้สิทธิที่ไม่ถูกต้องแล้วมามีอำนาจที่จะฟ้องคดีและได้รับการรับรองและได้ฟ้องคดีนั้นอีก เพราะฉะนั้นก็สามารถที่จะไปกำหนดรายละเอียดในส่วนของกฎกระทรวงตอนการยื่นขอก็สามารถที่จะกระทำได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการโยงไปมาตรา ๔๒ ท่านวิชาญคะ เชิญท่านวิชาญค่ะ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานครับ คง ๒ ประเด็น ประเด็นแรกที่ท่านกรรมาธิการตอบว่า มีกฎหมายอาญาซึ่งคุ้มครองอยู่แล้ว ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า คือถ้าคิดว่ากฎหมายอาญาคุ้มครองได้ทั้งหมด ในกฎหมายที่โทษทางอาญาทั้งหมด เราก็ไม่ควรจะมีกฎหมายครับ ท่านประธานครับ ท่านไปดูสิครับว่ามีกฎหมายที่มีโทษทางอาญาอีกหลายฉบับที่ผ่านสภานี้พิจารณาออกไปเป็นการกำหนดบทบัญญัติเฉพาะกฎหมายนั้น คือการที่จะมีกำกับในกฎหมายฉบับนี้จะเป็นการดีครับ ที่ผู้ที่ดำเนินการใช้สิทธิตามกฎหมายนี้จะได้รู้ว่าสิทธิและหน้าที่ของตัวเองมีแค่ไหน แล้วที่สำคัญก็คือว่าถ้าดำเนินการโดยทุจริตแล้วจะต้องมีโทษอย่างไร เพราะท่านไม่รู้หรอกครับ เพราะว่าท่านอ่านกฎหมายฉบับนี้ฉบับเดียว แล้วคิดว่าท่านมีสิทธิ ท่านก็ดำเนินการไป โดยไม่รู้ว่าท่านถึงแม้ดำเนินการไปโดยไม่สุจริตคิดว่าไม่มีโทษ เพราะว่ากฎหมายไม่ได้เขียนไว้ ท่านไปอ้างว่าใช้กฎหมายอาญาทั่วไปมาบังคับใช้ได้ ท่านลองคิดดูสิครับว่า กฎหมายฉบับอื่นที่มีโทษทางอาญานี้ ถามว่าทำไมเราต้องบัญญัติโทษลงไปด้วยในฉบับนั้น ๆ นะครับ หลักการนี้ผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง

ประเด็นที่ ๒ ที่บอกว่ามาตรา ๔๒ ผมอยากกราบเรียนว่า คณะกรรมการเขียนไม่ชัดนะครับว่า จะไม่รับรองก็ได้ คำว่า ก็ได้ หมายความว่าท่านก็ยังรับรองได้ถึงแม้จะทำการทุจริตมาอยู่ในดุลพินิจ เช่นเดียวกันครับท่านประธาน มาตรา ๔๐ ก็คือใช้ดุลพินิจเพราะฉะนั้นทำไม ----------

- ๖๐/๑

เราจะต้องใช้ดุลพินิจตรงนั้นอีกล่ะครับ ถ้าศาลสั่งว่าบุคคลเหล่านี้ดำเนินคดีโดยทุจริตเป็นปัญหาเป็นภาระกับประชาชน ถ้าเมื่อเป็นปัญหาแล้วเรายังจะไปใช้สิทธิรับรองให้กรรมการมีสิทธิที่จะรับรองก็ได้อีกหรือครับท่านประธาน ด้วยความเคารพนะครับ เพราะว่าผมเองวันนี้เรารู้อยู่แล้วว่ามีองค์กรที่อาศัยกฎหมายต่าง ๆ ว่าคุ้มครองผู้บริโภคก็ดีเป็นประโยชน์กับผู้บริโภคก็ดี ตั้งองค์กรขึ้นมาหาประโยชน์กันเยอะแยะ ท่านประธานก็คงจะเคยได้ข่าว แต่เมื่อเราให้สิทธิเขาแล้ว ทำไมเราไม่สร้างกติกาขึ้นมาด้วยที่จะให้สิทธิเหล่านั้นเป็นไปด้วยความสุจริตครับท่านประธาน เรากำลังจะคุ้มครองผู้สุจริตหรือผู้ทุจริตครับท่านประธาน ถ้าเราจะคุ้มครองผู้สุจริต เราก็ควรจะสร้างมาตรการขึ้นมา กำหนดให้ผู้ทุจริตทั้งหลายได้รับบทลงโทษไปด้วย ถ้าไม่อย่างนั้นเราก็จะมีกฎหมายออกไปอย่างนี้แล้วก็ให้ใช้สิทธิ คนก็ใช้สิทธิต่าง ๆ แล้วก็ไปสร้างปัญหาให้กับคนอื่น ไปหาประโยชน์กับคนอื่น ผมคิดว่าเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นจึงขออนุญาตว่าขอยืนตามความเห็นเดิม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดิฉันขออนุญาตขอมติเลยนะคะ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติค่ะ ท่านสมาชิกที่เข้าห้องประชุมแล้ว กรุณาเสียบบัตรเข้าที่ช่องเสียบบัตรและกดที่ปุ่มแสดงตนค่ะ ขอจำนวนสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุม

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๒ ท่าน ครบองค์ประชุมค่ะ มาตรา ๘ ยกเลิก มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และบัญญัติความขึ้นใหม่ในมาตรา ๔๐ ว่าด้วยสมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองมี ๔ วรรค ท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ท่านรองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล ท่านจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา ท่านสุอำภา คชไกร และท่านสมพร จูมั่น -------

ขอเพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๔๐ วรรคสอง/๑ ร่างเดิมกรรมาธิการไม่มีการแก้ไข ข้อความที่ขอเพิ่มเติมในวรรคสอง/๑ ในวรรคสองนั้นว่าด้วยสมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่งให้มีอายุคราวละสองปีนับแต่วันที่รับรอง ท่านวิชาญและท่านสมาชิกขอเสนอเพิ่มข้อความ ดังนี้นะคะ “สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่งให้เพิ่มว่า และหมดอายุลงตามวรรคสอง อาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้ต่ออายุได้อีก เว้นแต่สมาคมหรือมูลนิธิดังกล่าวได้กระทำความผิดและถูกลงโทษตามมาตรา ๖๐ คณะกรรมการจะให้การรับรองอีกมิได้” ร่างเดิมไม่มีนะคะ ร่างเดิมมีเฉพาะ “สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่งให้มีอายุคราวละสองปีนับแต่วันที่รับรอง” จะถามมติที่ประชุมแห่งนี้ว่า ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงตามร่างเดิมกรุณากดปุ่มเห็นด้วย ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของท่านวิชาญ ท่านกอบกุล ท่านจิตร์ธนา ท่านสุอำภา และท่านสมพร กรุณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติค่ะ ลงมติทุกท่านแล้วนะคะ ปิดการลงมติ ส่งผลค่ะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๖๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๐๒ ท่าน เห็นด้วย ๖๘ ไม่เห็นด้วย ๓๓ งดออกเสียง ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงตามร่างเดิมค่ะ

ต่อไปในมาตรา ๔๑ การแก้ไขในมาตรา ๔๑ มีผู้สงวนความเห็นขอแก้ไขความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง การแก้ไขมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง มีผู้สงวนความเห็นขอแก้ไข จำนวน ๒ กลุ่ม กลุ่มแรก คือท่านมณเฑียร บุญตัน และนางสาวสารี อ๋องสมหวัง กลุ่มที่ ๒ ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ท่านมณเฑียรไม่ติดใจค่ะ นางสาวสารี อ๋องสมหวัง ไม่ติดใจนะคะ เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา จะสอบถามนิดหนึ่งนะครับ เป็นเรื่องถ้อยคำ ก็คือ ในมาตรา ๔๑ วรรคสาม อยากให้กรรมาธิการดูมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง คู่กับมาตรา ๔๑ วรรคสาม ผมขออนุญาตอ่าน ในการดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง

คดีอาญาและดำเนินกระบวนการใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวม ตามลักษณะและประเภทคดีที่คณะกรรมการกำหนดไว้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สิน ใช้ว่า ฟ้องเรียกอำนาจทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ อันนี้เขียนว่าฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทน ก็คือเท่ากับ ๑ และ ๒ ขออนุญาตท่านประธานดูวรรคสาม ในการดำเนินคดีในศาลเมื่อสมาคมหรือมูลนิธิถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียจากการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพากษาให้คู่กรณี คู่ความตกลงประนีประนอมยอมความกันจะต้องมีหนังสือแสดงหลักฐานยินยอมของผู้บริโภค ผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนแล้วแต่กรณี ผมเลยสอบถามนิดหนึ่งว่าตกลงแล้วทั้งหมดนี้จะเอาอะไรกันแน่ จะเอา ๑ หรือ ๒ หรือจะเอา ๑ และ ๒ ผมคิดว่าควรจะไปเป็นมาตรฐานเดียวกันว่าจะเอากลุ่มนี้จะเอาว่าเป็นสิทธิของคู่กรณีว่าจะเป็น ๑ หรือ ๒ ซึ่งจริง ๆ แล้วในการตีความของกฤษฎีกา ๑ หรือ ๒ อาจจะรวมหมายถึง ๑ และ ๒ ด้วย ที่ตรงนี้สอบถามทางกรรมาธิการ โดยเฉพาะกฤษฎีกา ว่าตกลงในวรรคหนึ่ง กับวรรคสามนี้----------

ในประเด็นในเรื่องของการเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหาย ในวรรคหนึ่งกับวรรคสามควรจะเป็นเรื่องเดียวกันไหม แล้วถ้อยคำควรจะเป็นประเภทเดียวกันไหม กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการค่ะ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีกานะครับ ตรงส่วนถ้อยคำ “และ หรือ” นี้ก็เป็นไปอย่างที่ทางท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ให้ความเห็นว่า โดยหลักแล้วในทางกฤษฎีกา ถ้า “และ” ตามบริบททั่ว ๆ ไปก็จะหมายถึงทั้ง ๒ อย่าง แต่ “หรือ” มีความหมาย ๒ อย่างได้ก็คืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ใน ๒ อย่างนั้น หรือจะทั้ง ๒ อย่างก็ได้นะครับ เพราะฉะนั้นความหมายหรืออาจจะมีความหมายและ แต่กราบเรียนว่าในบางครั้งในบางบริบททางรูปประโยค ในกรณีที่มีการ “และ” กรณีเป็นลักษณะเป็นการให้มีอำนาจ อาจจะมีความหมายเป็นว่าอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เรียกหรือก็ได้ ก็คือไม่จำเป็นที่จะต้องมีอำนาจและต้องทำทั้ง ๒ อย่าง ซึ่งจะเห็นได้ว่าในกรณีบริบทตรงส่วนนี้ตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง เป็นการกำหนดว่าให้มีอำนาจทำอะไรบ้าง ทำนองเดียวกับเวลาเราพูดถึงบริบท อย่างเช่น คณะกรรมการมีอำนาจอย่างไรบ้าง (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ก็หมายความว่าคณะกรรมการมีอำนาจหน้าหมดทั้ง ๕ วงเล็บ แต่คณะกรรมการจะใช้อำนาจอย่างใดอย่างหนึ่งตามวงเล็บนั้นก็ได้ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจทั้ง ๕ วงเล็บนั้นก็ได้ กรณีนี้ลักษณะสามารถที่จะตีความในลักษณะข้อดังกล่าวได้นะครับว่าให้อำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหาย ซึ่งก็หมายความว่ามีอำนาจทั้ง ๒ อย่างจะเรียกทรัพย์สินก็ได้ เรียกค่าเสียหายก็ได้ทั้ง ๒ อย่าง หรือจะฟ้องเรียกทรัพย์สินก็ได้ แต่ถ้าจะถามว่าถ้าจะเขียนแก้ไขลงไปให้ชัดเจนไหมเป็น “หรือ” ความหมายก็ได้เหมือนกัน แต่ทีนี้เนื่องจากว่ากรณีนี้เป็นถ้อยคำบทบัญญัติที่มีมาแต่เดิมแล้วความหมายไปได้นะครับ แต่สำหรับในกรณีตามวรรคสาม ในกรณีนี้เป็นกรณีพูดถึงเงื่อนไขว่าถ้าเกิดมีการดำเนินคดีในศาลแล้ว เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นซึ่งก็จำเป็นที่จะต้องใช้หรือ อาจจะเกิดเหตุการณ์ที่ว่ามีการฟ้องเรียกทรัพย์สินอย่างเดียว หรือมีเกิดเหตุการณ์

ฟ้องเรียกค่าเสียหายเข้ามาด้วย หรืออาจจะฟ้องเรียกทั้ง ๒ อย่างไม่ใช่อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็คือเป็นกรณีที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อได้ครบทั้ง ๒ อย่าง กรณีนี้ก็เลยใช้ หรือ นะครับ ผมก็ได้เรียนชี้แจงว่าบทบัญญัติในบางครั้งตรง และ นี้ต้องดูบริบทว่าถ้าเป็นเรื่องให้อำนาจแล้วไม่ได้หมายความว่าบังคับว่า เวลาจะใช้อำนาจนั้นจะต้องใช้อำนาจทั้ง ๒ อย่าง แต่หมายถึงว่าเขามีอำนาจอะไรบ้าง ก็อธิบายมา ซึ่งก็ประกอบว่ากรณีนี้เขามีอำนาจที่จะฟ้องเรียกได้ทั้งทรัพย์สินและเรียกค่าเสียหาย แต่ว่าเราฟ้องเรียกไม่จำเป็นต้องเรียกเข้ามาทั้ง ๒ เรื่องในครั้งเดียวกัน ขึ้นอยู่กับบริบท หรือว่าเหตุการณ์เฉพาะเรื่องเฉพาะคราวนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานนะครับ ฟังคำชี้แจงแล้วงงมากนะครับ ผมว่าคือจริง ๆ แล้วในวรรคสามในเรื่องเกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหาย ในกฤษฎีกาบอกอยู่แล้วว่า หรือ ตรงนี้คือ ๑ หรือ ๒ หรือตรงนี้ก็คืออาจจะเป็นการเรียกทรัพย์สินก็ได้และเรียกค่าเสียหายก็ได้ โดยหลักแล้ว หรือ อาจจะเป็นและได้ แต่ผมเพิ่งได้ยินวันนี้ว่าและเป็นหรือได้ ผมไม่เคยได้ยินนะครับ ปกติคือมีอำนาจเรียกนี่เรียกได้ทั้ง ๒ อย่าง ๑ และ ๒ เพราะฉะนั้นเพียงแต่ว่าการที่วรรคแรก ท่านกฤษฎีกาบอกว่าและตรงนี้เป็นหรือได้ด้วย ผมว่ายิ่งบันทึกไว้ยิ่งยุ่งนะครับว่าในกรณีวรรคแรกบอกว่ามีอำนาจ ก็คือต้องมีอำนาจทั้ง ๒ อัน มี ๑ และ ๒ เลยสอบถามว่า และ ข้างบนนี้ถ้าท่านยืนยันบอกว่า “และ” ข้างบน และคือ ๑ และ ๒ อย่างเดียวไม่ใช่ ๑ หรือ ๒ ก็คือเท่ากับว่าในการดำเนินการดังกล่าวนี้บอกว่า เป็นเรื่องมีอำนาจที่จะดำเนินการฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหาย เท่ากับทุกกรณีต้องเป็นการเรียกฟ้องทรัพย์สินและค่าเสียหายเท่านั้นเอง ถ้าท่านยืนยันตรงนั้นผมคิดว่าคงไม่ใช่ เพราะบางกรณีเป็นการเรียกทรัพย์สิน บางกรณีเป็นการเรียกค่าเสียหาย ผมถึงบอกว่าตรงนี้ก็ต้องเขียนให้เกิดความชัดเจนว่าในแง่ของการตีความว่าตกลงแล้วในวรรคแรกเป็นกรณี ๑ และ ๒ หรือว่ากรณีเป็นทั้ง ๑ หรือ ๒ หรือว่าเป็นกรณีใดกรณีหนึ่งได้ เพราะจะกลายเป็นว่าในกรณีวรรคหนึ่งกับวรรคสามเราเห็น

ตรงกันนะครับ โดยหลักการไม่ได้ติดใจ เพียงแต่ว่า หรือ วรรคสองเราเห็นด้วยว่า ๑ หรือ ๒ อาจจะแปลว่า ๑ และ ๒ ได้ คือเรียกกรณีใดกรณีหนึ่งได้ เรียกได้ทั้ง ๒ กรณี ----------

5

ในวรรคบน ผมคิดว่าถ้าจะให้ข้อความสอดคล้องและตรงกับเจตนารมณ์ที่ท่านบอก ผมว่าต้องเขียนให้สอดคล้องกัน เลยสอบถามว่า ตกลง และ ตัวบนนี้ถ้าท่านมองว่า และ ตัวบนอย่างไรก็คือเหมือน หรือ แล้วทำไมไม่เขียนให้สอดคล้องกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการค่ะ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีกา ที่ผมกราบเรียนไปชี้แจงในตอนต้นแล้วว่าในบางบริบทเป็นการอธิบายบรรยายสาระเนื้อหาว่ามีอะไรบ้าง โดยมากปกติเราจะใช้คำว่าและ ว่าเราทำอย่างโน้นทำอย่างนี้ได้เป็นการเชิงบรรยาย ลักษณะว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้างเราจะใช้ และ ซึ่งก็ไม่ได้หมายความว่าเวลาจะใช้อำนาจนั้นจะต้องใช้อำนาจทั้ง ๒ อย่าง ควบคู่กันไปทีเดียว ซึ่งก็ไม่ใช่ ก็หมายถึงว่าอำนาจเขามีอะไรบ้าง มี ๑ ๒ ๓ ๔ และ ๕ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะต้องใช้อำนาจนั้นทั้ง ๕ อันในขณะเดียวกัน เพราะฉะนั้นในวรรคหนึ่งเป็นการเขียนรูปบริบทในลักษณะเป็นการเชิงบรรยายอธิบาย แต่ในกรณีในตามวรรคสามเป็นกรณีที่เป็นการว่าเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้ว ได้มีการฟ้องคดีไปแล้ว ถ้าเกิดมีการถอนฟ้องขึ้นมาจะทำอย่างไรบ้าง ก็มีการพูดอธิบายในลักษณะว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมีกรณีที่ว่าเป็นการฟ้องคดีทั้ง ๒ เรื่อง ว่าจะต้องฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายเข้ามา อาจจะเป็นการฟ้องเรียกทรัพย์สินอย่างเดียวก็ได้ หรือฟ้องเรียกค่าเสียหายอย่างเดียวก็ได้ หรือว่าจะมีฟ้องเรียกทั้งทรัพย์สินและค่าเสียหายมาก็ได้ กรณีนี้เป็นการอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่าอาจจะเกิดเหตุการณ์ได้ทั้ง ๓ - ๔ อย่าง แต่ที่ผมกราบเรียนว่าในวรรคหนึ่ง เวลาอธิบายบรรยายเชิงสรรพคุณ เชิงอธิบายบรรยายในเนื้อหาเราจะสามารถใช้และได้ว่าเขามีอำนาจอย่างไรบ้างเหมือนกับที่ผมกราบเรียนว่า เวลาเราบรรยายว่าคนนี้มีคุณสมบัติอะไรบ้าง เราก็บอกมีคุณสมบัติ ๑ ๒ ๓ ๔ และ ๕ ซึ่งก็ไม่ได้หมายความว่าเป็นบริบทที่ว่ากรณีนี้จะต้องมานั่งเลือกใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง ความหมายของกรณีนี้ไม่ได้หมายความว่าจะต้องเป็นหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง เวลาคุณใช้อำนาจคุณจะต้องใช้อำนาจทั้ง ๒ อย่าง ถึงจะต้องไม่ได้ ถ้าจะใช้อำนาจอย่างใดอย่างหนึ่งในกรณีนี้ไม่ได้ ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น เป็นการอธิบายว่าคนนี้เขามีอำนาจอย่างไรบ้าง เพราะฉะนั้น

ที่ผมกราบเรียนว่าในบริบทที่อธิบายเป็นเชิงบรรยายสรรพคุณ ไม่ได้มีความหมายในลักษณะที่ว่าเป็นเรื่องที่ว่าเขาจะต้องใช้อย่างไร ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ก็ไม่เป็นไร ก็บันทึกไว้ว่าความหมายของท่าน ท่านบอกว่า และ ตรงนี้ของท่านมีความหมายเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ผมไม่เห็นด้วยอันหนึ่งของท่าน ที่ท่านกำหนดบอกคุณสมบัติของคน ๑ ๒ ๓ ๔ และ ๕ แล้วท่านบอกว่าเป็นกรณีใดกรณีหนึ่ง ไม่จริง อย่างคุณสมบัติสมาชิก ส.ว. ๑ ๒ ๓ ๔ ต้องครบทุกข้อ ถ้าขาดข้อใดข้อหนึ่งคุณสมบัติขาด และ หมดนะครับ จะไปแปลว่า และ ตรงนั้นเป็นข้อใดข้อหนึ่ง เมื่อสักครู่ท่านพูดเรื่องคุณสมบัติ คือคอนเท็กซ์ (Context) เนื้อหา ถ้าเป็นเรื่องคุณสมบัติ และคือและ ไม่ใช่คอนเท็กซ์แบบอย่างนี้ ก็บันทึกไว้นะครับ ก็สุดแท้แต่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนุรักษ์ไม่ติดใจนะคะ ต่อไปในมาตรา ๔๑ วรรคสองค่ะ กรรมาธิการมีการแก้ไข ตัดความในวรรคสองของมาตรา ๔๑ ในมาตรา ๘ ออกทั้งวรรค มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น กรรมาธิการเสียงข้างน้อย เชิญท่านสมัครค่ะ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม สมัคร เชาวภานันท์ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ข้อความที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้ตัดออกไป ก็คือข้อความดังต่อไปนี้นะครับว่า สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ จะใช้สิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนพิจารณาใด ๆ ได้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน เหตุผลที่ผมเห็นว่าควรเก็บเอาไว้ ก็เนื่องจากว่าสมาคมและมูลนิธิที่มาฟ้องนี้ไม่ได้ฟ้องด้วยตนเอง เป็นการฟ้องแทนคนอื่น----------

ทีนี้ถ้าหากว่าฟ้องด้วยตนเอง ตนเองจะใช้อำนาจอย่างไรผมไม่ติดใจ แต่นี่การใช้อำนาจแทนบุคคลอื่นมาฟ้อง เมื่อการฟ้องถ้าหากให้สมาคมหรือมูลนิธิปล่อยให้มีความเป็นอิสระในการดำเนินคดี ก็จะทำให้เกิดความเสียหายให้แก่ผู้บริโภคได้ เนื่องจากถ้าเผื่อเราพูดตามความจริงแล้วผู้บริโภคอาจจะไม่ทราบความจริงในเรื่องการดำเนินคดีว่า การดำเนินคดีจะทำอย่างไร และเมื่อดำเนินคดีไปแล้วจะเสียหายอย่างไร มีผลประโยชน์อย่างไร นี่เขาไม่ทราบ เมื่อเขาไม่ทราบเขามาให้สมาคมหรือมูลนิธิได้กระทำการแทน ทีนี้ถ้าหากว่าเราได้สมาคมหรือมูลนิธิที่กระทำการแทนโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์หรือว่าเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค หรือผู้ประกอบการ อันนี้จะเกิดความเสียหายอย่างมาก ผมยกตัวอย่างให้เห็นหากว่าสมาคมหรือมูลนิธิพอรับเรื่องมาฟ้องอย่างเดียว ทั้งที่บางทีผู้บริโภคไม่อยากฟ้อง ต้องการเจรจา แต่นี่ฟ้องอย่างเดียว ทีนี้ถ้าหากว่าฟ้องอย่างเดียวไปอย่างนี้บางเรื่องบางคดีไม่จำเป็นต้องฟ้อง แต่สมาคมหรือมูลนิธิมีความประสงค์อยากจะฟ้อง เพื่ออะไร บางครั้งสมาคมและมูลนิธิต่าง ๆ ผมต้องขอประทานโทษนะครับ สมาคมที่ดีก็มีมาก สมาคมที่ต้องการที่จะแสวงหาประโยชน์ หาอำนาจต่าง ๆ หรือเพื่อจะแสดงอิทธิพลต่าง ๆ ให้ผู้ประกอบการก็ดีเข้ามาหา อย่างนี้ท่านก็เคยเห็นในหน้าหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ มากมายอยู่แล้ว ทีนี้ถ้าหากว่าปล่อยไปอย่างเช่นผมยกตัวอย่างไปแล้วว่า ถ้าหากว่าฟ้องไปแล้วทั้ง ๆ ที่ตัวเองรู้ว่าหลักฐานบางทีไม่พอฟ้อง ก็มีเยอะแยะครับ ฟ้องไปก่อนผู้ประกอบการอาจจะเจรจาได้ ทีนี้ถ้าหากว่าเจอผู้ประกอบการที่เขาสู้คดีขึ้นมาล่ะ แพ้ขึ้นมาใครรับผิดชอบใครติดคุก ใครรับผิดชอบทางแพ่ง ใครรับผิดชอบทางคดีอาญา ก็คือผู้บริโภคต้องร่วมรับผิดด้วย เพราะเป็นตัวการในการมอบให้สมาคมหรือมูลนิธิเป็นผู้ดำเนินการแทนให้ หรือกรณีอย่างนี้กลับกันอีก ถ้าเผื่อฟ้องไปแล้วทางฝ่ายผู้ประกอบการฟ้องแย้ง ฟ้องกลับเรียกค่าเสียหาย อย่างนี้ผู้บริโภคเสียหายไหม ทั้ง ๆ ที่บางทีคดีไม่มีมูล หรืออาจจะเป็นคดีที่ก้ำกึ่งสามารถเจรจากันได้ ลักษณะเหล่านี้ผมก็เห็นว่าเมื่อเป็นอย่างนี้คดีทุกคดีก็ควรจะให้คณะกรรมการกลั่นกรองเสียก่อน ให้คณะกรรมการเข้ามาร่วมรับผิดชอบด้วยว่าคดีที่คุณเอามาร้อง จะมาฟ้องเขานี้มีหลักฐานเพียงพอไหม มีหลักฐานเป็นหลักฐานเท็จไหม หรือว่า

มีความเป็นหลักฐานคดีก้ำกึ่งกันหรือไม่ หรือถ้าเผื่อฟ้องไปแล้วอีกฝ่ายหนึ่งต่อสู้ขึ้นมา ผู้บริโภคจะเสียหายหรือไม่ ให้เขากลั่นกรองเสียก่อนจะเป็นการดี ผมจึงเห็นว่าควรที่จะยึดวรรคนี้เอาไว้ ไม่ควรตัด คือไม่ตัดคำว่า “สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองมาตรา ๔๐ จะใช้สิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนพิจารณาใด ๆ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน” ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการมีการแก้ไขนะคะ ท่านสมาชิกสามารถอภิปรายได้ในประเด็นที่กรรมาธิการแก้ไข เชิญท่านรสนาและต่อด้วยท่านอนุรักษ์นะคะ เชิญท่านรสนาค่ะ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานครนะคะ ดิฉันเป็นผู้หนึ่งที่แปรญัตติขอให้ตัดวรรคสองในมาตรา ๔๑ ออก เพราะดิฉันคิดว่าในกระบวนการที่มูลนิธิหรือสมาคมจะฟ้องแทนผู้บริโภคนั้น เราต้องเชื่อในวุฒิภาวะของมูลนิธิและสมาคมที่เขาจะทำหน้าที่ในการฟ้อง แต่ถ้าเราบอกว่าทุกอย่างต้องผ่านกรรมการหมด เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่ากรรมการนั้นจะไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน หรืออาจจะมีทัศนคติในการที่จะปกป้องเฉพาะผู้ประกอบการจนเกินไป ----------

แล้วดิฉันคิดว่าคณะกรรมการไม่ควรทำตัวเป็นคุณพ่อรู้ดีในการที่จะมาสกัดกั้นในการฟ้อง เพราะอันที่จริงดิฉันคิดว่ามูลนิธิที่เคยได้รับสิทธิจากการตัดสินของศาลปกครองว่ามีอำนาจฟ้องแทนผู้บริโภคนั้น ถ้าหากเขาไม่เข้ามาจดทะเบียนภายใต้พระราชบัญญัตินี้เขาจะมีอำนาจในการฟ้องหรือไม่ ดิฉันคิดว่าวิธีการแบบนี้เป็นการตัดทอนสิทธิของประชาชนโดยการกำหนดให้คณะกรรมการนั้นเป็นผู้ที่มีอำนาจควบคุมว่าใครจะฟ้องหรือไม่ฟ้อง ซึ่งดิฉันไม่เห็นด้วย ดิฉันคิดว่าควรจะตัดมาตรานี้ออกไป แล้วก็เห็นชอบด้วยกับการที่คณะกรรมาธิการได้ตัดมาตรานี้ตามการแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกหลายคน แล้วดิฉันก็ยังขอยืนยันในการสนับสนุนคณะกรรมาธิการในการที่จะคงการตัดในวรรคสองของมาตรา ๔๑ นี้ต่อไป ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา จะสอบถามทางกรรมาธิการนิดหนึ่งนะครับ คือผมอ่านข้อความในเรื่องของที่ท่านตัดบอกว่า สมาคมหรือมูลนิธิ คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๓๐ จะใช้สิทธิทางฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญาดำเนินกระบวนการใด ๆ ต้องได้รับความยินยอมจากคณะกรรมการก่อน แต่ทีนี้คำว่า จะใช้สิทธิ ทีนี้ไปอ่านมาตรา ๔๐ ท่านเขียนอย่างนี้นะครับ บอกว่า สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมหรือมูลนิธิดังกล่าวในส่วนเกี่ยวกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินงานของสมาคมหรือมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมหรือมูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อสมาคมหรือมูลนิธิ มีสิทธิและอำนาจฟ้อง คือปกติแล้วถ้ามีสิทธิแล้วมีอำนาจฟ้องแล้วจะมีบทจำกัดสิทธิในการฟ้องอีกหรือเปล่า คือเหมือนกับเจตนารมณ์ไปเขียนว่ามีสิทธิแล้ว หรือในมาตรา ๔๑ วรรคแรก ก็เขียนชัดว่า ในการดำเนินการคดีเกี่ยวกับละเมิดสิทธิของผู้บริโภค แล้วก็บอกว่า ให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สิน คือเป็นเรื่องของสมาคมที่คณะกรรมการรับรองมีสิทธิฟ้องแล้ว คือพอมีสิทธิแล้ว แล้วท่านไปเขียนวรรคสอง

เป็นเรื่องใช้สิทธิที่ท่านตัดอาจจะ โอ.เค. หลักการเดียวกันก็คือว่า ถ้าท่านมีสิทธิแล้ว ท่านก็มีสิทธิตลอดทางของท่านไป ผมก็เลยสอบถามท่านว่าเจตนารมณ์ของท่านที่ตัดคือ อะไรหรือท่านยืนยันว่าท่านมีสิทธิแล้วท่านก็ไม่จำเป็นต้องมาขอใครอีก อันนี้อยากสอบถามท่านเพื่อประกอบการพิจารณา

แล้วคำถามที่ ๒ ก็คือว่า ทำไมท่านถึงตัดไป เพื่อไม่อยากให้กลับมาที่กรรมการอีก ถูกไหมครับ หรือว่าท่านเจตนาบอกว่ามีสิทธิแล้วท่านก็เดินไปเลยไม่ต้องกลับมาที่กรรมการแล้ว หรือมีเหตุผลอื่น ๆ หรือเปล่าที่ท่านไม่อยากให้กลับมาที่กรรมการอีกรอบหนึ่ง คือกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เนื่องจากภาระหน้าที่ของคณะกรรมการเองอนุญาตแล้ว เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วการดำเนินคดีก็ไม่จำเป็นต้องกลับมาที่กรรมการอีก ก็สอบถาม ๒ ประเด็น กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเจริญ ภักดีวานิช ค่ะ

นายเจริญ ภักดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง กระผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการผู้สงวนคำแปรญัตติ ผมคิดว่าเพื่อความรอบคอบ นอกจากรอบคอบแล้วเป็นการถ่วงดุลอำนาจอย่างน้อยคณะกรรมการจะได้กลั่นกรอง ถ้ามิฉะนั้นแล้วผมเข้าใจว่าสมาคมหรือมูลนิธิบางสมาคมหรือบางมูลนิธินอกจากขาดความรอบคอบหรือเลือกปฏิบัติเพราะว่ามีผู้เกี่ยวข้องเยอะแยะที่จะทำให้เกิดความเดือดร้อนหรือกระทบ เพราะฉะนั้นการที่สมาคมหรือมูลนิธิที่สภาผู้แทนราษฎรผ่านมานี้ ผมขออนุญาตท่านประธานขออ่านนะครับ สมาคมหรือมูลนิธิคณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ จะใช้สิทธิฟ้องคดีแพ่งหรือคดีอาญา หรือดำเนินกระบวนการใด ๆ ได้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน ซึ่งจะได้เป็นการถ่วงดุลซึ่งกันและกันและเกิดความรอบคอบขึ้น ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยท่านสมัคร ที่ได้กรุณาสงวนคำแปรญัตติไว้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีทั้งเห็นด้วยกับกรรมาธิการและเห็นด้วยกับผู้ขอสงวน
5 คำแปรญัตติ เชิญกรรมาธิการ คุณหมอเฉลิมชัย เครืองาม ค่ะ

- ๖๖/๑

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม ในฐานะกรรมาธิการท่านประธานครับ ต้องขอกราบเรียนว่าในชั้นกรรมาธิการนั้น ในมาตรา ๔๑ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นมาตราที่มีการถกเถียงและพิจารณากันมากที่สุด ด้วยหลักการของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ทุกคนอ่านแล้วหลายรอบ ผมยิ่งอ่านหลายรอบใหญ่ เพราะว่าตั้งใจที่จะชี้แจงต่อท่านสมาชิกในชั้นนี้หลักการของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้นเขียนไว้อย่างชัดเจนว่า “เพื่อแก้ไข กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคม” ต้องขอกราบเรียนว่า หลักการเดิม บทบัญญัติเดิมของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้น มีมาตรานี้อยู่แล้ว คือมาตรา ๔๑ มีวรรคหนึ่ง วรรคสองและวรรคสาม และหลักการของมาตรานี้เป็นหลักการที่บัญญัติขึ้นเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคโดยส่วนรวม จึงบัญญัติให้มีสมาคมสามารถเป็นผู้มีอำนาจฟ้องแทนได้ แต่กฎหมายที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในชั้นนี้นั้นเป็นการเพิ่มมูลนิธิเข้าไป กลายเป็นว่าทั้งสมาคมและมูลนิธิมีสิทธิที่จะเป็นผู้มีอำนาจฟ้องแทนผู้บริโภค เน้นคำว่า “ประโยชน์โดยส่วนรวม” ส่วนประโยชน์โดยตัวบุคคลนั้นมีสิทธิฟ้องอยู่แล้วมากมาย ผมไม่กล่าวถึง แต่ในมาตรานี้เจตนาของกฎหมายเป็นการฟ้องเพื่อประโยชน์สาธารณะ คำว่า โดยส่วนรวมและเพื่อประโยชน์สาธารณะนั้นมีตัวอย่างมากมาย ผมคงจะไม่มีเวลาที่จะอธิบายในชั้นนี้ ไม่ว่าเรื่องการใช้สินค้าที่มีผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก ยาที่มีผลข้างเคียงที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภคเป็นจำนวนมากหรือสินค้าอื่น ๆ ที่หากปล่อยให้มีการใช้ มีการขาย มีการจำหน่ายแล้วจะก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวม อันนี้คือโดยประโยชน์สาธารณะ นี่ยังไม่ได้พูดถึงเรื่องบริการอื่นที่เป็นประโยชน์สาธารณะมากมาย เพราะฉะนั้นกฎหมายมาตรานี้จึงบัญญัติให้สมาคมหรือมูลนิธิเป็นผู้มีอำนาจฟ้องแทนผู้บริโภคเพื่อประโยชน์โดยส่วนรวม หลักการอันนี้เป็นหลักการที่สำคัญที่สุดของกฎหมายฉบับนี้ ต้องขอกราบเรียนว่า ในมาตราเดิมที่ผ่านจาก ครม. กฤษฎีกาเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่ได้มีบทบัญญัติในวรรคสองนี้ ไม่มี นอกจากนั้นยังไม่มีบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ที่ให้มีการกำหนดลักษณะหรือประเภทที่จะใช้อำนาจฟ้องแทน ในชั้นสภาผู้แทนราษฎรเพิ่ม

ข้อความนี้เข้าไป และท่านยังได้เพิ่มวรรคสองนี้เข้าไปการเพิ่มวรรคนี้เข้าไปนั้นทำให้เสียสมดุลของการใช้ดุลพินิจในการจะใช้คดีผู้บริโภคเพื่อฟ้องแทนผู้บริโภคโดยส่วนรวมหรือไม่ ต้องขอกราบเรียนว่า คำว่า “คณะกรรมการ” ในกฎหมายนี้ หมายถึง คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ต้องขอกราบเรียนอีกเหมือนกันว่ามีองค์ประกอบของคณะกรรมการนั้นหลากหลาย ทั้งจากภาคราชการและจากเอกชนจากบุคคลภายนอก ขึ้นอยู่กับปรัชญาว่าเราจะยอมหรือไม่ที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นมาชี้เป็นชี้ตาย นอกจากจะเป็นอย่างที่ท่านรสนา ขออนุญาตเอ่ยนามว่าเป็นคุณพ่อรู้ดีแล้ว ผมกลัวว่าจะเป็นคุณพ่อตัวดีด้วยคือคดีหรือประโยชน์สาธารณะประโยชน์ผู้บริโภคโดยส่วนรวมนั้น คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะเป็นคุณพ่อตัวดีที่มาบอกว่า ไม่ฟ้อง ไม่ให้ฟ้อง ตัดสิทธิการฟ้องไป เสียสมดุลของการใช้สิทธิตามกฎหมายฉบับนี้โดยสิ้นเชิง ปรัชญาและหลักการที่เราอุตส่าห์แก้ไขกฎหมายฉบับนี้หายไปทันทีเพราะฉะนั้นทางคณะกรรมาธิการจึงมีมติยืนยันว่าเพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคโดยส่วนรวมแล้วเราจำเป็นที่จะต้องตัดวรรคนี้ออกทั้งวรรคเพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคโดยส่วนรวมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมัคร กรรมาธิการค่ะ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร เชาวภานันท์ สมาชิกวุฒิสภา เสียงข้างน้อยนะครับ ตามมาตรานี้ด้วยความเคารพต่อท่านกรรมาธิการที่พูดไป ขอประทานโทษผมก็จำชื่อท่านไม่ได้ ขอประทานโทษนะครับ คุณหมอเฉลิมชัยต้องขอประทานโทษ มาตรานี้ที่ท่านบอกว่า คณะกรรมการนี้หมายถึง ผู้คุ้มครองผู้บริโภคจะเป็นผู้ชี้เป็นชี้ตายอะไร อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะเป็นผู้ชี้เป็นชี้ตายอย่างไรไม่ให้ฟ้อง แต่ก็ไม่ได้ตัดสิทธิ ผู้บริโภคจะฟ้องเอง หมายถึงว่าไม่ใช่ตัดแล้วชี้บอกว่าไม่ให้ฟ้อง เรื่องยุติเลย ไม่ใช่อย่างนั้น ในกรณีนี้ผู้บริโภคก็ฟ้องเองได้ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการนี้ถ้าหากว่าชี้เป็นชี้ตายโดยไม่สุจริตก็มีบทกำหนดโทษลงโทษได้ด้วย แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่าสิ่งใดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคแล้วก็ทำความเสียหายแก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวมนั้น และคณะกรรมการเห็นว่าไม่ควรฟ้อง แต่ถ้าหากว่าประชาชนส่วนใหญ่เขาเห็นว่าอย่างนี้เป็นสิ่งร้ายแรงควรจะให้ฟ้อง แต่คณะกรรมการไม่ให้ฟ้องฝืนมติของประชาชน อย่างนี้คณะกรรมการต้องรับผิดชอบไหมครับ ต้องรับผิดชอบเมื่อเป็นอย่างนี้ผมก็เห็นว่าคณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการกลั่นกรองต้องใช้ความระมัดระวังยิ่งกว่าคดีของตนเองด้วย ผมก็เลยเห็นว่า ถึงแม้ว่าจะเป็นผู้ชี้ว่าจะเห็นชอบให้ฟ้องหรือไม่เห็นชอบให้ฟ้องก็ไม่ตัดสิทธิผู้บริโภคที่จะฟ้องเองได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมัครยืนยันสนับสนุนให้คงร่างเดิม เชิญท่านวันชัยค่ะ

นายวันชัย สอนศิริ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วันชัย สอนศิริ กรรมาธิการ ถ้าจะละเลยไม่ชี้แจงก็เกรงว่าท่านสมาชิกที่เคารพอาจจะได้ข้อมูลซึ่งอาจจะไม่ครบถ้วน ดังนั้นอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า อย่างที่ท่านกรรมาธิการเฉลิมชัยได้ชี้แจงแล้วว่าเฉพาะประเด็นนี้เรามีการถกเถียงกันแบบรอบด้านครบถ้วน แล้วก็กราบเรียนต่อที่ประชุมเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งว่า เราได้ดูร่างเดิมแล้ว

ในวรรคสองนี้ไม่มีมาตั้งแต่ต้น และก็กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ลำพังเฉพาะวรรคแรกถ้าท่านสมาชิกจะกรุณาได้อ่านตามแล้วจะเห็นว่า มูลนิธิหรือสมาคมจะฟ้องได้นั้นจะต้องฟ้องคดีที่เป็นไปตามลักษณะหรือประเภทตามที่คณะกรรมการประกาศ นั่นแปลว่าถูกมัดตราสังข์ด้วย คดีประเภทตามที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเขาประกาศไว้แล้วว่าต้องเป็นคดีเหล่านี้คุณถึงจะฟ้องได้ นั่นแปลว่าถูกล็อกไว้ด้วยขั้นแรก ถ้ามาล็อกด้วยวรรคสอง เวลาคุณจะยื่นฟ้องต้องมาขออนุญาตกรรมการอีก ท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพครับ ตายเลยครับ ตายอย่างไรครับท่านประธาน เพราะบางคดีเป็นเรื่องจำเป็น ฉุกเฉิน เร่งด่วน ที่เราจะต้องระงับยับยั้งทันทีทันใด ผมไม่แน่ใจว่ากรรมการประชุมทุกวันหรือเปล่า อาจจะขาดอายุความก็ได้ นี่สมมุตินะครับ อาจไม่ขาดก็ได้ แต่จำเป็นต้องฉุกเฉินเร่งด่วน เพราะการคุ้มครองผู้บริโภคนี้แม้วันเดียวบางเรื่องก็ไม่ได้ กรรมการได้พิจารณาตามข้อที่ท่านสมัครพูดแล้ว แล้วด้วยพิจารณาอย่างรอบด้านแล้วเห็นว่า ตัดไปเป็นประโยชน์โดยรวม เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคมากกว่า แม้ว่าข้อสังเกตของท่านสมัครนั้นจะดี มีประโยชน์อย่างไรก็ตามแต่เมื่อชั่งน้ำหนักแล้วกรรมาธิการเสียงข้างมากว่าเพื่อประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างจริงจังแล้ว ควรตัดเสียน่าจะเหมาะสมกว่า กราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเจริญก่อนดีไหมคะ

นายเจริญ ภักดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม เจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง คงไม่ยาวหรอกท่านประธานครับ เวลาเราออกกฎหมาย ----------

นอกจากผู้บริโภคแล้วนี้มีคนที่เกี่ยวข้อง ก็คือผู้ให้ผู้บริโภค ๒ ฝ่ายนะครับ เพราะฉะนั้นเราต้องให้ความเป็นธรรมกับอีกฝ่ายหนึ่งด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นการที่มีคณะกรรมการที่ร่างมานี้ผมว่าดีกว่านะครับ ท่านประธานครับ คดีคุ้มครองผู้บริโภคปีหนึ่งเป็นแสน ๆ คดีนะครับ เพราะฉะนั้นถ้ามูลนิธิสามารถฟ้องโดยไม่ผ่านคณะกรรมการนี้ ผมคิดว่าคดีก็ยิ่งมากขึ้น เพราะฉะนั้นการที่กรรมาธิการอ้างว่าบางคดีฉุกเฉินเร่งด่วน เรามองด้านเดียว ก็คือเฉพาะผู้บริโภค แต่ผู้เกี่ยวข้องอีกฝ่ายหนึ่งเราก็ต้องคุ้มครองด้วยนะครับ ถ้าเขาไม่ผิด กระผมคิดว่าที่สภาผู้แทนราษฎรผ่านมาร่างเดิมตามที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้สงวนความเห็นไว้นี้น่าจะชอบและน่าจะดีกว่านะครับ ขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญกรรมาธิการค่ะ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีกานะครับ ผมขออนุญาตชี้แจงในตรงส่วนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์สากลว่า การให้อำนาจสมาคม มูลนิธิฟ้องคดีแทนผู้บริโภคได้นี้เป็นแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ส่วนรวมนี้นะครับ โดยปกติก็จะมีนอกจากตัวผู้เสียหายแล้ว ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ด้อยโอกาสที่จะเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเป็นไปได้ยาก รัฐก็พยายามจัดหากลไกและทิศทางที่จะช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคมเหล่านี้ ซึ่งไม่ใช่เฉพาะผู้บริโภคเท่านั้น ยังมีเรื่องสิ่งแวดล้อมอะไรอื่น ๆ อีกนะครับ ก็จะเป็นแนวความคิดของกลุ่มประเทศทางด้านซิวิล ลอว์ ซึ่งเขาก็จะมีแนวความคิดนี้ว่ารัฐก็จำเป็นต้องยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือทำนองเดียวกันกับการคุ้มครองผู้บริโภคที่สามารถฟ้องคดีได้ นอกจากนี้ก็ยังพยายามสร้างเครื่องไม้เครื่องมือให้องค์กรเอกชนสามารถเข้ามาช่วยเหลือคุ้มครองประโยชน์สาธารณะได้ด้วยโดยให้สมาคมที่ทางรัฐนี้ได้กลั่นกรองแล้วว่าเป็นสมาคม มูลนิธิที่น่าเชื่อถือ สมควรที่จะให้อำนาจฟ้อง เพราะกรณีนี้เป็นเรื่องอำนาจฟ้องตามกฎหมายที่กฎหมายต้องเขียนรองรับให้ไว้ถึงจะสามารถฟ้องได้ ถ้าไม่เขียนรองรับให้ไว้นี้ตัวสมาคม มูลนิธินั้นจะไปฟ้องคดีได้นี้ต้องเป็นเรื่องของการมอบอำนาจให้เฉพาะราย ไม่สามารถริเริ่มเองได้นะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องแนวความคิดของการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ซึ่ง พ.ร.บ. คุ้มครอง

ผู้บริโภคของเรานี้นะครับ อาจจะถือได้ว่าเป็นกฎหมายฉบับแรกในเอเชียที่ให้อำนาจทำนองนี้เหมือนกับกลุ่มประเทศทางยุโรปที่มุ่งคุ้มครองทางสังคมนะครับ ซึ่งทางกลุ่มประเทศซีวิล ลอว์ ที่ใช้กันแพร่หลาย อย่างเช่น ในประเทศฝรั่งเศสนั้นมีสมาคม มูลนิธิเป็นพัน ๆ ที่ได้รับการรับรอง ซึ่งก็จะมีอยู่ ๒ รูปแบบในการที่หน่วยงานของรัฐจะให้อำนาจในการฟ้อง ก็คือว่าจะต้องมีการมาขึ้นทะเบียน แล้วก็มีการต่อทะเบียน มีการควบคุมอย่างเข้มงวดในแต่ละครั้ง แต่การฟ้องคดีแต่ละครั้งไม่จำเป็นต้องมากลั่นกรองอีกแล้วนะครับ เพราะว่ากลั่นกรองในลักษณะตอนจดทะเบียนเท่านั้น กับอีกกรณีกลุ่มหนึ่ง ก็คือว่าไม่ได้มาจดทะเบียนรับรองในการที่มีอำนาจฟ้องเป็นการทั่วไป แต่ว่าอยากจะฟ้องเป็นรายเฉพาะคดีก็มาขออนุญาตรัฐฟ้อง รัฐก็จะดูเป็นรายเฉพาะคดีไป ซึ่งของกรณีเรานี้ ทางประเทศไทยเลือกแบบแรก ก็คือมาขึ้นทะเบียน แล้วเราก็ดูว่าถ้าเกณฑ์ผ่านก็ให้อำนาจฟ้อง แต่ถ้าเราเพิ่มวรรคสองเข้าไปก็จะกลายเป็นว่าจะควบคุม ซึ่งทางต่างประเทศเขาไม่ได้ควบคุมเคร่งครัดขนาดนั้น คือควบคุมทั้งตอนที่ว่าจะมาจดทะเบียนว่าคุณมีอำนาจฟ้อง แล้วคุณจะฟ้องรายคดีก็มาควบคุมอีก ซึ่งทางต่างประเทศ ทางกลุ่มประเทศซีวิล ลอว์ อย่างเช่น ประเทศฝรั่งเศสเขาไม่ได้ควบคุมเคร่งครัดขนาดนั้น ซึ่งผมก็เห็นว่าการควบคุมไม่น่าที่จะต้องเคร่งครัดขนาดนั้น จะเป็นการตัดสิทธิโอกาสในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของผู้บริโภคทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในเรื่องนี้นะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ขอชี้แจงอีกนิดเดียว ผมอยากทราบว่าท่านกฤษฎีกาตอนที่ร่างกฎหมายฉบับนี้อยู่ในสภาผู้แทนราษฎรท่านเป็นกรรมาธิการอยู่ในคณะนั้นด้วยหรือเปล่าของสภาผู้แทนราษฎรเป็นใช่ไหมครับ แล้วท่านคัดค้านอย่างนี้หรือเปล่า ผมอยากจะถามอย่างนี้นะครับว่าอันนี้ว่าในส่วนที่ขอประทานโทษอาจารย์วรรณชัยนะครับที่บอกว่า เหตุจำเป็น เร่งด่วน ฉุกเฉินจำเป็นต้องเร่งด่วนและขอคณะกรรมการ ผมถามหน่อยครับว่า สมาคมหรือมูลนิธิ

ที่รับมาปั๊บ วันนั้นเดี๋ยวนั้นฟ้องคดีฉุกเฉินหรือร่างคำร้องขอฉุกเฉิน แล้วก็ขอฟ้องด้วย เพราะอย่างนี้ครับ ท่านครับ เวลาเราจะยื่นคำร้องขอฉุกเฉินต้องยื่นคำฟ้องอีกฉบับหนึ่งครับ -

5

ฟ้องควบคู่ไปกับคำฟ้องกับคำร้องฉุกเฉิน ไม่ใช่ยื่นเฉพาะคำร้องฉุกเฉินฉบับเดียว โดยไม่มีคำฟ้อง เมื่อเป็นอย่างนั้นต้องใช้เวลา การที่จะมาร่างฟ้องไม่ใช่ว่าพอรับเรื่องปั๊บฟ้องเลย ฉุกเฉินเลย ทำกันไม่ได้ทุกคน แต่วิธีการถ้าเผื่อท่านเห็นว่าฉุกเฉินท่านรับเรื่องท่านก็เขียนข้อเท็จจริงเสนอคณะกรรมการ เขาก็รู้แล้วว่าอันนี้ฉุกเฉินหรือไม่ฉุกเฉิน เขาก็อนุมัติได้วันเดียวเหมือนกัน นี่ในทางปฏิบัติที่เขาทำกันได้อย่างนี้ครับ แล้วถ้าหากว่าไปตัดวรรคนี้ออกไป ท่านดูตามมาตรา ๔๐ ที่เมื่อสักครู่นี้มีท่านสมาชิกข้างล่างก็ได้พูดไว้อยู่แล้วว่า ตรงนี้เราก็ระบุไว้เหมือนกันว่าในวรรคสุดท้ายมาตรา ๔๐ วรรคแรกบอกว่า “อาจยื่นขอให้กรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธิมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๔๑ ได้” ก็ยังต้องขอให้กรรมการรับรองให้ฟ้องด้วย ท่านก็เขียนไว้อยู่แล้วตอนนี้ ผมก็เลยเห็นว่าไม่ควรตัดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะขออนุญาตโหวตได้ไหม ยังยืนยันอยู่ไหม เชิญกรรมาธิการค่ะ

นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ในฐานะผู้ชี้แจง คือต้องกราบเรียนนิดหนึ่งว่า ในเรื่องของคดีผู้บริโภคมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมอำนาจฟ้องของเอ็นจีโอ (NGO) เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่าในเรื่องของการหาพยานหลักฐานต่าง ๆ เรียนตรง ๆ ว่าในหลาย ๆ เรื่องผู้บริโภคไม่มีความสามารถในการที่จะนำพยานหลักฐานไปสู่ศาล เพราะฉะนั้นโดยปกติหลาย ๆ ประเทศเขาก็สนับสนุน แต่ว่าแน่นอนครับต้องมีการกำกับดูแลที่เหมาะสม ทีนี้การกำกับดูแลมีอยู่ ๒ ขั้นตอน คือขั้นตอนแรกก็คือขั้นตอนของการตรวจสอบรับรองคุณสมบัติทั่วไป อย่างที่เราพิจารณาผ่านมาแล้วในมาตรา ๔๐ ก็คือฝ่ายบริหารจะตรวจสอบโดยทั่วไปว่า สมาคม มูลนิธิมีคุณสมบัติที่เหมาะสมที่จะดำเนินการในเรื่องเหล่านี้ได้ อีกขั้นตอนหนึ่งคือเรื่องของการฟ้องคดีเฉพาะเรื่องเฉพาะราย หรือที่เขาเรียกว่า อำนาจฟ้อง โดยปกตินี้กราบเรียนว่าเรื่องของอำนาจฟ้อง เหตุที่มีความจำเป็นจะต้องพูดถึงเพราะว่าปกติคนที่มีอำนาจฟ้องคือผู้เสียหาย

พูดง่าย ๆ คือผู้เสียหาย ในคดีแพ่งมีมาตรา ๕๕ ของกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบอกว่า คนที่ถูกโต้แย้งสิทธิหรือคนที่ถูกละเมิดมีอำนาจที่จะฟ้องคดี แต่บทบัญญัติอย่างนี้นำมาใช้กับองค์กรเอกชนที่เป็นสมาคมหรือมูลนิธิไม่ได้ เพราะว่าเขาไม่ได้เป็นผู้เสียหายโดยตรงจากการบริโภคสินค้า เพราะฉะนั้นโดยทั่วไปเรื่องของอำนาจฟ้อง ต่างประเทศเขาก็จะใช้หลักที่เรียกว่า ต้องดูว่าสมาคมหรือมูลนิธินี้มีผลประโยชน์ได้เสียในเรื่องนั้น ๆ อย่างเพียงพอหรือไม่ คือไม่ใช่ว่าสมาคม มูลนิธิที่ได้รับการรับรองแล้ว ๑๐๐ กว่าสมาคมจะฟ้องเรื่องอะไรก็ได้ ไม่ใช่ มูลนิธิหรือสมาคมที่ทำในเรื่องของอาหารจะมาฟ้องในเรื่องของรถยนต์อย่างนี้ไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นเขาจะมีหลักเกณฑ์ที่เป็นเซฟการ์ด (Safeguard) ในเรื่องของการสกรีน (Screen) เรื่องอำนาจฟ้องอยู่ แต่เรื่องอำนาจฟ้องไม่ใช่เรื่องของการให้ดุลพินิจ จะเป็นหลักเกณฑ์ที่ต้องเขียนไว้ในกฎหมาย อย่างกรณีวรรคสองของมาตรา ๔๑ เป็นเรื่องของอำนาจฟ้องเฉพาะเรื่องเฉพาะรายแต่เป็นการให้ดุลพินิจกับคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นเรียนว่าตรงนี้ไม่เคยปรากฏแบบอย่างว่าดุลพินิจจะเอาดุลพินิจมาเป็นตัวกำหนดในอำนาจฟ้อง ยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่า ถ้าสมมุติเขาจะฟ้องคณะกรรมการเสียเอง อย่างนี้ก็เกิดคอนฟลิกต์ออฟ อินเทอเรสต์ (Conflict of interest) ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ เพราะว่าคณะกรรมการเป็นคนที่จะอนุญาตให้ฟ้อง หรือไม่ให้ฟ้อง แล้วในที่สุดคือทั้งหมดทั้งปวงที่พูดกันนี่ มาตรา ๔๑ วรรคสอง จะเป็นอำนาจที่ใหญ่ที่สุด เพราะว่าถึงแม้จะรับรองมาอย่างไรก็ต้องมาขออนุญาตฟ้องเป็นราย ๆ ไป เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าในเรื่องของอำนาจฟ้องปกติเขาจะใช้หลักเกณฑ์ดูว่ามูลนิธินั้น หรือสมาคมนั้นมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอไหม เช่น มีวัตถุประสงค์ไหมในเรื่องนั้น ๆ ที่มีการฟ้องคดี มีประสบการณ์ มีความตั้งใจมีความสุจริตในเรื่องนั้น ๆ หรือไม่ในการฟ้องคดีนั้น เพราะฉะนั้นกราบเรียนว่าหลักเกณฑ์อย่างมาตรา ๔๑ วรรคสอง ไม่สะท้อนถึงหลักการเหล่านั้น----------

ทีนี้ถามว่า แล้วเรื่องของอำนาจฟ้องใครเป็นคนพิจารณา กราบเรียนว่าโดยปกติเรื่องอำนาจฟ้องก็เป็นเรื่องของคดีความ เป็นเรื่องของการฟ้องคดี ซึ่งก็เป็นเรื่องของศาลที่จะต้องดำเนินการตรวจสอบเรื่องอำนาจฟ้อง คดีที่สมาคม มูลนิธิฟ้องนั้นเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะหรือไม่ สมาคม มูลนิธินั้นสุจริตหรือไม่อะไรต่าง ๆ นานาเป็นเรื่องหลักเกณฑ์ในทางวิธีพิจารณาความ ซึ่งควรจะอยู่ในกฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคอีกฉบับหนึ่งที่เรากำลังจะพิจารณา ซึ่งทางกรรมาธิการก็เห็นว่าควรจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์ทั่ว ๆ ไปในเรื่องของเหล่านี้ รวมทั้งวิธีการในการสกรีนเรื่องอำนาจฟ้องไว้ในกฎหมายฉบับนั้น จึงเห็นว่าตรงมาตรา ๔๑ วรรคสองนี้ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีไว้ต่อไป

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมว่าพอสมควรแล้วนะครับ ต่างฝ่ายต่างยังยืนยันความเห็นระหว่างกรรมาธิการเสียงข้างน้อยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ซึ่งกรรมาธิการเสียงข้างมากมีความเห็นให้ตัดมาตรา ๔๑ วรรคสองออก เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตที่ประชุมลงมติดีกว่านะครับ ก่อนลงมติผมขออนุญาตตรวจสอบองค์ประชุม ท่านที่อยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตร แล้วกดปุ่มแสดงตนด้วยครับ สำหรับเพื่อนสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมกรุณากลับเข้ามาในห้องประชุม ที่ประชุมกำลังจะลงมติ ขอความกรุณาท่านกลับเข้ามาในห้องประชุมอีกครั้งครับ เชิญท่านสมาชิกที่เข้ามาแล้วกรุณาเสียบบัตรแสดงตน แล้วกดปุ่มแสดงตนด้วยครับ ที่ประชุมกำลังจะขอมติจากเพื่อนสมาชิกในมาตรา ๔๑ ซึ่งกรรมาธิการเสียงข้างมากได้ตัดข้อความของมาตรา ๔๑ วรรคสองออก มีกรรมาธิการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็นจะต้องให้ที่ประชุมลงมติครับ มีเพื่อนสมาชิกท่านใดยังไม่ได้แสดงตนไหม ทุกท่านแสดงตนหมดแล้ว เจ้าหน้าที่รายงานผลได้ครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๐๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าประชุมขณะนี้ ๑๐๑ ท่าน ครบเป็นองค์ประชุมนะครับ ผมจะขอให้ที่ประชุมลงมติในมาตรา ๔๑ วรรคสอง ซึ่งกรรมาธิการเสียงข้างมากได้ขอ

ตัดออกทั้งวรรค มีกรรมาธิการเสียงข้างน้อยไม่เห็นด้วย ผมจะให้ที่ประชุมลงมติว่า ถ้าท่านเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการในการตัดมาตรา ๔๑ วรรคสอง กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสายมีอะไรครับ

นายสาย กังกเวคิน : ท่านประธานกรุณาทบทวนหน่อยว่า น้อยกับมากว่าอย่างไรกัน มีความเห็นอย่างไร เพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าท่านเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากที่ให้ตัดมาตรา ๔๑ วรรคสองออกทั้งวรรค กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก คือเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่จะให้คงมาตรา ๔๑ วรรคสองไว้ตามเดิม กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ชัดเจนนะครับ เชิญใช้สิทธิครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิไหม ทุกคนใช้สิทธิครบหมดแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนน รายงานผลได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๖๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติออกมาอย่างนี้นะครับ เห็นด้วย ๖๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๓ คะแนน งดออกเสียง ๓ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากในการให้ตัดมาตรา ๔๑ วรรคสอง ออกนะครับ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาในมาตรา ๔๒ เชิญฝ่ายเลขาธิการครับ

นายไพโรจน์ โพธิไสย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๔๒ มีท่านสมาชิกสงวนคำแปรญัตติไว้นะครับ ท่านนฤมลอยู่ไหมครับ ท่านนฤมล ไม่อยู่นะครับ ไม่อยู่ถือว่าไม่ติดใจนะครับ ท่านนฤมลไม่อยู่ถือว่าท่านไม่ติดใจสิ่งที่ท่านสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๔๒ วรรคสาม มีท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ท่านติดใจไหมครับ เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนที่ผมแปรญัตตินะครับ สมาคมหรือมูลนิธิใดที่ถูกเพิกถอนตามวรรคสองนี้ คณะกรรมการต้องไม่ให้การรับรองตามมาตรา ๓๐ ผมไม่อยากให้มีดุลพินิจนะครับ เลยอยากสอบถามทางท่านกรรมาธิการว่า ทำไมในกรณีมูลนิธิหรือสมาคมที่ถูกเพิกถอนนี้ท่านถึงจะให้เป็นดุลพินิจในการที่จะมีการรับรองอีกนะครับ เลยสอบถามท่านกรรมาธิการเพื่อประกอบการพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ มาตรา ๔๒ วรรคสาม เกี่ยวกับสมาคมหรือมูลนิธิที่ถูกเพิกถอนตามวรรคสองแล้วนะครับ

นายนพปฎล เมฆเมฆา (กรรมาธิการวิสามัญ) : เรียนท่านประธานครับ ผม นพปฎล นะครับ ก็จริง ๆ เรื่องนี้เป็นเรื่องดุลพินิจเป็นเรื่องนโยบายที่จะให้คณะกรรมการใช้ดุลพินิจว่าสมาคมหรือมูลนิธิที่ถูกเพิกถอนไปแล้วนี้คณะกรรมการก็สามารถที่จะใช้ดุลพินิจให้การรับรองอีก เพราะว่าเห็นว่าอาจจะเป็นการดำเนินการหรือเป็นเรื่องของการกระทำเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคโดยส่วนรวม เมื่อสมาคมที่ได้รับการรับรองแล้วก็สามารถที่จะมีอำนาจฟ้องคดี เพราะฉะนั้นก็เป็นดุลพินิจที่คณะกรรมการจะสามารถใช้ดุลพินิจให้การรับรองต่อไปได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนุรักษ์พอใจไหมครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : อยากเรียนท่านประธานนะครับ ก็คือว่า ถ้าเราดูจากมาตรา ๔๐ วรรคสอง ท่านประธาน วรรคสาม สมาคม มูลนิธิที่ถูกเพิกถอนตามวรรคสองนี้ท่านไปดูเหตุเพิกถอนวรรคสองบอกว่า เมื่อปรากฏสมาคมหรือมูลนิธิใดที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง ก็คือมีข้อหาข้อที่ ๑ นะครับ หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริตนี้ ซึ่งข้อหาหลังนี้ฟ้องคดีโดยไม่สุจริตนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองได้นะครับ ผมอยากให้ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้นะครับว่าในส่วนนี้การที่จะไม่ให้มีการรับรองนี้คงต้องดูในเรื่องของตัวเหตุของการเพิกถอนด้วยนะครับว่าอย่างเช่นในกรณีมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริตอย่างนี้นะครับ แล้วไปรับรองอีกนี่ ผมคิดว่าเขาก็คงไม่ใช่เป็นตัวแทนที่ดีที่จะไปดำเนินการฟ้องคดีแทนผู้บริโภค แต่ถ้ากรณีที่เขาปฏิบัติผิด ไม่ปฏิบัติตามระเบียบเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งนะครับ ผมคิดว่าตรงนี้คงต้องดูรายละเอียดของตัวการที่เขาไม่ถูกเพิกถอนด้วยนะครับ คงฝากเป็นข้อสังเกตให้คณะกรรมาธิการไว้พิจารณานะครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนุรักษ์ท่านฝากเป็นข้อสังเกตนี้เอาให้ชัด ๆ เลยแปลว่าท่านไม่ติดใจแล้วใช่ไหมครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ไม่ติดใจ ให้บันทึกไว้เฉย ๆ ครับ ก็ฝากให้กรรมาธิการพิจารณาว่าในกรณีนี้การที่จะใช้ดุลพินิจนี้ก็คงจะต้องดูเหตุของการที่ถูกเพิกถอนด้วย กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนคำแปรญัตติ ท่านสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติไม่ติดใจนะครับผ่านนะครับ มาตรา ๔๒ วรรคสาม เชิญเลขาธิการวุฒิสภา มาตราต่อไปครับ มาตรา ๙

นายไพโรจน์ โพธิไสย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๑๑ ซึ่งเป็นมาตราที่แก้ไขมาตรา ๖๐ เดิมนะครับ มีท่านสมาชิกสงวนคำแปรญัตติไว้ในวรรคสองและวรรคสาม ----------

- ๗๒/๑

ประกอบด้วยท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ท่านกอบกุล พันธ์เจริญวรกุล ท่านจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา ท่านสุอำภา คชไกร และท่านสมพร จูมั่น นะครับ รวมทั้งหมด ๕ ท่าน จะจัดลำดับอย่างไรครับ ตามลำดับที่ผมอ่านชื่อไว้เลยดีไหมครับ เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมได้รับมอบหมายจากเพื่อนสมาชิกให้ช่วยอภิปรายแทน เพราะว่าเนื่องจากว่าแปรญัตติในเรื่องเดียวกัน ประเด็นเดียวกันนะครับ ก็ขออนุญาตเพื่อไม่เสียเวลาก็ขออภิปรายคนเดียวนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าท่านประธานดูในมาตรา ๖๐ ในวรรคแรก ในกฎหมายเขียนว่า ผู้ใดเจตนาทุจริตใช้ จ้างวาน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคม หรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ท่านประธานครับ บทบัญญัติในมาตรา ๖๐ หรือซึ่งเป็นบทบัญญัติเดียวในกฎหมายฉบับนี้ทั้งหมด ได้เขียนไว้มีบทลงโทษเฉพาะผู้ที่ยุยง ใช้ จ้างวาน ท่านประธานครับ แล้วตัวการล่ะครับ ตัวการก็คือใคร ตัวการคือ ๑. ก็คือมูลนิธิหรือว่าสมาคมเหล่านั้น ตัวการที่ ๒ ก็คือว่า กรรมการมูลนิธิที่ทำหน้าที่ในการที่จะตัดสินใจแทนมูลนิธิ ท่านประธานครับ เมื่อคนที่กระทำความผิดนี้ มูลนิธิถูกเขาใช้ไปทำความเสียหาย เราบอกว่าเราลงโทษผู้ใช้ แต่มีมาตราใดครับท่านประธาน ที่ลงโทษผู้ที่ถูกใช้ก็คือมูลนิธิ แล้วก็กรรมการของมูลนิธิครับท่านประธาน ฉะนั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม กฎหมายฉบับนี้เราให้สิทธิประชาชนที่จะไปรวมกลุ่มกันตั้งเป็นมูลนิธิก็ดี สมาคมก็ดี เพื่อใช้สิทธิในการคุ้มครองผู้บริโภค ท่านประธานทราบนะครับ วันนี้มีองค์กรเหล่านี้เยอะมากเลยทีเดียว หลาย ๆ องค์กรเป็นองค์กรที่ดีครับท่านประธาน แต่หลาย ๆ องค์กรตั้งขึ้นมาด้วยความไม่สุจริต ใช้องค์กรของตัวเองในการหาประโยชน์ วันดีคืนดีก็ลุกขึ้นมา ยกประเด็นขึ้นมาว่ามีปัญหากับผู้บริโภค ก็ฟ้องคดี พอฟ้องเสร็จก็ดำเนินการไปเจรจาทางลับกัน ไปเรียกรับผลประโยชน์นะครับ สิ่งเหล่านี้ท่านประธานก็รู้ว่าเกิดขึ้นอยู่บ่อย ๆ แล้วท่านประธานยังจะเปิดโอกาสให้กฎหมายฉบับนี้คุ้มครองผู้ทุจริตเหล่านั้นหรือครับ เพื่อนสมาชิกที่เคารพครับ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญนะครับ

เราให้ประโยชน์กับประชาชน ให้ประโยชน์กับองค์กรผู้บริโภคที่สุจริต แต่ถ้าเราเขียนกฎหมายโดยไม่สนใจว่าผู้นั้นจะทุจริตหรือไม่ อย่างไร เราไม่มีมาตรการลงโทษ กฎหมายฉบับนี้ก็จะเป็นประโยชน์กับผู้ทุจริตไปด้วยครับท่านประธาน ผมกำลังอยากจะกราบเรียนว่าท่านกรรมาธิการครับ ท่านพิจารณาให้ดีนะครับ ท่านกำลังที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ทุจริตทั้งหลายใช้กฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการไปหาประโยชน์โดยมิชอบ ท่านกรรมาธิการได้ตอบผมในมาตรา ๔๐ มาว่า ในมาตราตรงนี้ใน ๒ ประเด็นนะครับ ทั้งสมาคมก็ดี กรรมการก็ดี กฎหมายอาญาก็กำหนดโทษไว้แล้ว ผมได้กราบเรียนไปแล้วนะครับว่าถ้ากฎหมายอาญาฉบับเดียวมีโทษทางอาญาคุ้มครองถึงกฎหมายอาญาอื่น กฎหมายที่มีโทษทางอาญาอื่นก็ไม่จำเป็นต้องบัญญัติโทษหรอกครับ สามารถบัญญัติได้ทั้งนั้นนะครับ อันนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นโทษเฉพาะ เมื่อเรากำหนดผู้ใช้ จ้างวานแล้วให้ถูกต้องโทษนะครับ จำคุกไม่เกินสามปี ปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เหตุใดเราจึงปล่อยให้ตัวการก็คือสมาคมหรือมูลนิธิ และก็ผู้กระทำการแทนก็คือกรรมการสมาคมยังสามารถลอยนวลต่อไปได้ ท่านประธานรบกวนถามไปทางท่านกรรมาธิการนิดหนึ่ง ว่าเหตุใดท่านจึงลงโทษเฉพาะผู้ใช้ จ้างวาน ตัวการคือตัวสมาคม มูลนิธิ หรือว่ากรรมการไม่ลงโทษท่านจะปล่อยให้คนเหล่านี้ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการแทน เพียงแอบอ้างว่ามีคนมาใช้ จ้างวานแล้วท่านก็ทำไป เมื่อศาลสั่งแล้วว่าคนเหล่านี้เป็นผู้ทุจริต มีการลงโทษไปแล้ว แต่เหตุไฉนไม่ลงโทษองค์กรคือมูลนิธิหรือสมาคมนั้น รวมทั้งกรรมการด้วย ----------

ดังนั้นผมและคณะจึงได้เสนอให้มีโทษเหมือนกันครับ ก็คือว่าปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท แล้วก็จำคุกในกรณีที่เป็นกรรมการ ส่วนในวรรคสองนั้นก็คือว่าในส่วนของสมาคมหรือมูลนิธิก็ให้กรรมการยกเลิกการรับรองนั้นเสียหมายความว่า สมาคมหรือมูลนิธินั้นก็ไม่สามารถที่จะไปดำเนินการ ไปสร้างความเสียหายให้กับประชาชนหรือบุคคลภายนอกอื่นได้ ก็ด้วยความเคารพ จึงได้ขอแปรญัตติแล้วก็ขอสงวนมาใน ๒ อนุมาตรานี้ ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน เพื่อโปรดพิจารณาครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านอื่นที่ร่วมสงวนคำแปรญัตติไว้มีใครติดใจไหมครับ หรือว่ามอบท่านวิชาญเป็นผู้แทนแล้ว ท่านเดียวนะครับ ก็เนื่องจากในมาตรา ๑๑ ซึ่งเป็นการแก้ไขมาตรา ๖๐ ยังมีท่านสมาชิกอีก ๑ ท่าน คือท่านนฤมล ศิริวัฒน์ ได้ขอสงวนคำแปรญัตติโดยเพิ่มข้อความในวรรคสอง วรรคสามเช่นเดียวกันนะครับ ท่านนฤมลไม่อยู่ถือว่าไม่ติดใจนะครับ เพราะฉะนั้นก็คงเหลือกลุ่มของท่านวิชาญท่านเดียวนะครับ เชิญกรรมาธิการชี้แจงทำไม ใช้ จ้างวานมีโทษตามวรรคแรก แล้วสมาคมเองไม่มีโทษหรือ เชิญกรรมาธิการชี้แจงท่านใดจะเป็นผู้ชี้แจงแทนครับ ท่านประธานคณะกรรมาธิการ ผู้แทนกฤษฎีกาเชิญครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีกา หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่แก้ไขมาตรา ๖๐ นั้น ก็มุ่งเน้นไปเกี่ยวกับเรื่องการเพิ่มมูลนิธิเข้ามาเท่านั้นนะครับ สำหรับปัญหาว่าจะเอาโทษตัวสมาคมกับมูลนิธิที่ไปดำเนินการฟ้องคดีเท็จนี้ได้หรือไม่นะครับ ตามประมวลกฎหมายอาญาได้มีการกำหนดโทษเอาไว้แล้ว ในกรณีที่สมาคมมูลนิธินั้นฟ้องคดีอาญาเป็นการฟ้องเท็จตามมาตรา ๑๗๕ นะครับ หรือในกรณีของตัวกรรมการนั้นเองนะครับ ก็อาจจะต้องรับผิดในฐานะตัวการร่วมกับตัวผู้บริโภคที่มาใช้ จ้างวานให้ฟ้องคดีเป็นเท็จ ถ้าอย่างนั้นเนื่องจากว่าในชั้นพิจารณาในการที่แก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้มีหลักการไปกำหนดที่จะพิจารณาในเรื่องตรงประเด็นตรงส่วนอื่น ก็เลยยังไม่ได้มีการพิจารณารายละเอียดตรงส่วนนี้นะครับ ก็เลยเห็นสมควรว่าถ้าจะเพิ่มก็คงจะต้องมีการศึกษาให้รอบคอบ เพราะว่าตอนนี้ถ้าจะพิจารณาดูให้ดีจะเห็นว่าในกรณีเรื่องการฟ้องเท็จในคดีแพ่งนั้น ภาพรวมของกฎหมายฉบับปัจจุบันยังไม่มีการ

ลงโทษในกรณีฟ้องเท็จคดีแพ่ง ประมวลกฎหมายอาญาก็ไม่มีการกำหนดเอาไว้ ในตรงส่วนกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคนี้มุ่งตรงไปถึงตรงสิทธิของทางผู้บริโภคที่จะมาใช้บริการสมาคม มูลนิธิที่จะให้ช่วยฟ้องคดีของตัวเองนั้น ถ้าใช้สิทธิไม่สุจริตก็เลยมุ่งไปตรงส่วนเฉพาะตัวผู้บริโภค เลยยังไม่ได้เขียนคลุมไปถึงตัวสมาคม มูลนิธิในภาพรวม ก็กราบเรียนว่าก็อาจจะยังเกิดความไม่ชัดเจน แล้วก็ยังไม่ครบถ้วนในส่วนของคดีแพ่งอย่างที่ผมได้กราบเรียนไป แต่ปัญหาว่าถ้าจะเพิ่มลงไปให้ชัดเจนก็อาจจะต้องศึกษาในรายละเอียดให้มากกว่านี้นะครับ แต่ว่าตอนในชั้นยกร่างฉบับนี้เข้ามาไม่ได้มีหลักการในเรื่องนี้ด้วย ก็กราบเรียนว่า หลักการตามประมวลกฎหมายอาญาทั่ว ๆ ไปยังพอมาใช้บังคับได้อยู่แต่อาจจะไม่ชัดเจนไม่ละเอียด ต้องอาศัยการตีความอยู่พอสมควรนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิชาญฟังแล้วเข้าใจหรือเปล่าครับ เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ผมฟังแล้วไม่เข้าใจอย่างที่ท่านประธานถามนะครับ เพราะว่าผมไม่คิดว่าการตอบของกรรมาธิการใช้วิธีการดำน้ำนะครับ คือ ๒ ประเด็นท่านประธาน คือถ้าคิดว่ากฎหมายอาญามีอยู่แล้ว มาตรา ๖๐ ก็ไม่ต้องบัญญัติท่านประธานครับ เพราะในมาตรา ๖๐ ผู้ใช้ จ้างวาน กฎหมายอาญาก็มีอยู่แล้ว ท่านประธานเป็นนักกฎหมาย ท่านประธานทราบดีกว่าผม มาตรา ๖๐ เขียนไว้ชัดนะครับ ผู้ใช้ จ้างวาน คือกฎหมายอาญาเขาเขียนไว้ผู้ใช้ จ้างวานก็มีความผิดนะครับ ถามว่าแล้วมาตรา ๖๐ บัญญัติไว้ทำไมครับ

- ๗๔/๑

ประเด็นที่ ๒ ท่านบอกว่า ถ้าจะเพิ่มอาจจะนอกกรอบหลักการหรือเปล่า ท่านประธานครับ ผมถามว่าเราลงโทษผู้ใช้จ้างวาน เมื่อสักครู่นี้ท่านจิตร์ธนาได้กรุณาชี้ความชัดเจนขึ้นมาอีกอย่างหนึ่ง สมมุติว่าถ้าผมไปใช้ใครสักคนหนึ่งไปฆ่าคน คนที่ถูกใช้มือปืนนี้นะครับ ถามว่าถูกลงโทษไหมครับ มือปืนก็ถูกลงโทษ ผมถามว่าถ้าองค์กรนี้มูลนิธิเหมือนกับมือปืนรับจ้างไปฟ้องคดีแทนผู้บริโภค จะมาอ้างบอกว่ากฎหมายฉบับนี้เพื่อจะคุ้มครองผู้บริโภค ฉะนั้นก็เอาผู้บริโภคเป็นตัวตั้ง ผมยอมรับครับท่านประธาน ท่านประธานเองก็เข้าใจเหมือนกับผม ก็คือว่าผู้บริโภคที่สุจริตได้รับการคุ้มครอง แต่เรากำลังพูดถึงคนทุจริตนะครับท่านประธาน คนที่ไม่สุจริตไปดำเนินการแล้ว มาตรา ๖๐ ก็เขียนชัดแล้วว่าไปมีความผิดแล้ว คนที่ใช้ จ้างวานก็มีความผิดถูกลงโทษไปแล้ว แต่คนที่ถูกใช้ก็เหมือนมือปืนรับจ้าง มือปืนรับจ้างไม่มีความผิด ท่านประธานครับ แล้วอันนี้ไม่ใช่แค่มือปืนรับจ้างนะครับ มีองค์กรเหมือนมือปืนรับจ้าง มีกรรมการขององค์กร ซึ่งเป็นบุคคล บุคคลเหล่านั้นก็ไม่มีความผิดไปด้วย ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้ถึงแม้ว่ากฎหมายเขียนว่ากฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค แต่มีวงเล็บอยู่ต่อท้ายครับ ผู้บริโภคที่สุจริต ท่านประธานครับ การคุ้มครองผู้บริโภคที่สุจริต ฉะนั้นองค์กรที่มาทำหน้าที่แทนผู้บริโภคก็ควรจะเป็นองค์กรที่สุจริตด้วย ถามว่าถ้าเป็นอย่างนั้นเรากำลังคุ้มครองผู้บริโภคที่ไม่สุจริต แล้วก็องค์กรที่ไม่สุจริตด้วยใช่ไหมครับท่านประธาน ฉะนั้น สิ่งที่กรรมาธิการตอบมานี้ บอกว่าท่านต้องไปศึกษาเพิ่มเติม ผมถามว่าในมาตรา ๖๐ ท่านเขียนไว้ในวรรคหนึ่ง ลงโทษผู้ใช้ จ้างวาน ยุยง แล้วนี่ ท่านไม่ต้องไปศึกษาอะไรอีกเพิ่มเติมในเมื่อเป็นความผิดเดียวกัน คนที่ถูกใช้ให้กระทำความผิด คนใช้ลงโทษไปแล้ว แต่คนถูกใช้ดำเนินการต่อไปได้ กฎหมายอาญาก็มีนะครับ ไม่ใช่ไม่มี ถ้าท่านบอกว่ากฎหมายอาญาเขียนครอบคลุมแล้ว ฉะนั้นมาตรา ๖๐ ก็ไม่ต้องมีนะครับท่านประธาน ฉะนั้นขออนุญาตด้วยความเคารพนะครับ ผมฝากท่านกรรมาธิการช่วยพิจารณาใหม่เถอะครับ ท่านกำลังจะปกป้องผู้สุจริต ซึ่งผมไม่เชื่ออย่างนั้น แต่ถ้าท่านปล่อยให้กฎหมายผ่านออกไปอย่างนี้เท่ากับว่าท่านคุ้มครองผู้ทุจริตด้วยที่จะใช้สิทธิในการลอดช่องไปจะให้ไปฟ้องกฎหมายอาญา ถ้าอย่างนั้นมาตรา ๖๐ ไม่ต้องกำหนด ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการยอมรับได้ไหมครับ เชิญท่านชาญณรงค์

นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ ในฐานะผู้ชี้แจง คือกราบเรียนความเป็นมานิดหนึ่งนะครับว่าจริง ๆ แล้วมาตรา ๖๐ ที่แก้ไขเพิ่มเติมครั้งนี้เป็นบทบัญญัติที่มีอยู่ในกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคฉบับปัจจุบันอยู่แล้ว ซึ่งถูกต้องครับ เป็นการกำหนดบทลงโทษสำหรับคนที่ไปใช้สมาคม มูลนิธิในการฟ้องคดี ซึ่งบทลงโทษที่มีอยู่ในปัจจุบันต่ำมาก เรากำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนเท่านั้นเอง ผมเข้าใจว่าที่มีการแก้ไขครั้งนี้ก็เพื่อจะเพิ่มโทษเป็นจำคุกไม่เกิน ๓ ปี ทีนี้ตามความเข้าใจของผม คือเหตุที่กฎหมายปัจจุบันนี้เขียนบทลงโทษเฉพาะผู้บริโภคที่ไปใช้สมาคม มูลนิธิฟ้องคดี เป็นเพราะว่าในส่วนของสมาคม มูลนิธิที่เป็นคนไปฟ้องคดีนี้ ถ้าเขาฟ้องเท็จ เขาเบิกความเท็จ โทษตามประมวลกฎหมายอาญาสูงตั้ง ๕ ปี เขาก็คงเห็นกันว่าอย่างนั้นเหมาะสมอยู่แล้ว ทีนี้ในส่วนของคนที่เป็นคนก่อเหตุ โดยเฉพาะผู้บริโภคเข้าใจว่า คงมองว่าอาจจะไปลงโทษหนักหนาสาหัสสากรรจ์อย่างนั้นไม่เหมาะก็เลยกำหนดบทลงโทษตามมาตรา ๖๐ ขึ้นมาเป็นพิเศษ ตามกฎหมายฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันโดยกำหนดจำคุกแค่ไม่เกิน ๖ เดือนเท่านั้นเอง แต่พอถึงครั้งนี้ทางรัฐบาลอาจจะมองว่าจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนนี้ ไม่ไหวแล้ว จะต้องเพิ่มโทษในมาตรา ๖๐ นี้ขึ้นมาเป็น ๓ ปี ก็ถึงเป็นที่มาของบทบัญญัติในฉบับปัจจุบัน แต่ไม่ได้หมายความว่าสมาคม มูลนิธิที่ไปกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาจะหลุดรอดรอดพ้นโดยไม่ต้องรับผิดตามกฎหมายอย่างนั้นคงไม่ใช่ เพราะฉะนั้นเจตนาของหลักการในการแก้ไขมาตรา ๖๐ ก็เพียงแต่จะเพิ่มโทษผู้บริโภคที่ไปใช้สมาคม มูลนิธิในการกลั่นแกล้งคนอื่นเขาโดยเจตนาทุจริตว่าเดิมนี้โทษจำคุก ๖ เดือนไม่พอแล้ว จะเพิ่มเป็น ๓ ปี เท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการยืนยันไม่เพิ่มวรรคสอง วรรคสาม ถ้าอย่างนั้นคงต้องขอมติจากที่ประชุมนะครับ ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ที่ประชุมกำลังจะขอมติจากท่านสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค มาตรา ๑๑ ซึ่งเป็นมาตราที่แก้ไขความในมาตรา ๖๐ เดิม มีท่านสมาชิกรวมทั้งหมด ๕ ท่านขอสงวนคำแปรญัตติ โดยขอเพิ่มเติมความในวรรคสองและวรรคสาม กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ต้องใช้มติจากที่ประชุมครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกประชุมกลับเข้ามาในห้องประชุมครับ ก่อนลงมติผมจะขออนุญาตตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมแล้ว กรุณากดปุ่มแสดงตนด้วยครับ ท่านสมาชิกที่เพิ่งเข้ามากรุณาเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนด้วยครับ ท่านสมาชิกกรุณาเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนนะครับ ที่ประชุมกำลังจะลงมติมาตรา ๑๑ มาตราสุดท้ายแล้ว คอยสักครู่นะครับ ท่านสุมล ท่านรสนากำลังเดินเข้ามา เชิญท่านวิชาญครับ มีอะไรครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ระหว่างรอผมขออนุญาตนิดเดียว เพียงแต่ว่าฟังทางกฤษฎีกาชี้แจงแล้วยิ่งทำให้เกิดความรู้สึกว่าส่วนที่เราแก้ไขเพิ่มเติมยิ่งมีความจำเป็น ท่านประธานครับ เพราะว่าท่านพูดเองบอกว่าที่ผ่านมานี้มาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง มีอยู่แล้วเรื่องโทษ แต่โทษเดิมน้อยเกินไป ทางรัฐบาลเห็นแล้วว่ามีปัญหาจึงเพิ่มโทษ แสดงว่ามีปัญหาคือมีคดีเหล่านี้เข้ามาสู่ศาลมากขึ้นเป็นภาระ เป็นปัญหา เพราะว่าผู้บริโภคเองที่ใช้สิทธิไปใช้จ้างวานทำให้เกิดปัญหาขึ้นมีโทษน้อย คนไม่รู้สึกหลาบจำ แล้วท่านประธานลองคิดถึงองค์กรที่ถูกใช้ครับ ไม่ว่าสมาคมหรือมูลนิธิซึ่งถูกใช้ให้ไปฟ้องคดีเขา บอกว่าตัวใช้จ้างวานเป็นคนนำคดีขึ้นมาฟ้องร้องมีปัญหามาก ฉะนั้นต้องเพิ่มโทษเพราะว่าฟ้องเท็จ แต่คนที่ไปทำการแทนก็คือสมาคม มูลนิธิ แล้วตัวบุคคลหรือกรรมการที่ตัดสินใจแทนองค์กรไม่ต้องลงโทษ ทั้ง ๆ ที่มีปัญหามากขึ้น ท่านจะเพิ่มโทษคนเหล่านี้มีปัญหามากขึ้น แต่คนที่ใช้ไปทำการแทนกลับไม่ได้ใส่ใจเลย แล้วมาบอกว่าถ้าจะเพิ่มโทษเป็นการเกินกรอบต้องไปศึกษาใหม่เพิ่มเติม คือถ้าเป็นอย่างนั้นเรากำลังจะผ่านกฎหมายที่ดีที่สุดออกไปใช้บังคับหรืออย่างไร ท่านประธานครับ อันนี้ก็ขอบพระคุณมากที่ได้กรุณาชี้แจงอย่างนั้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็เป็นเหตุผลของท่านวิชาญนะครับ เดี๋ยวเพื่อนสมาชิกเป็นผู้ที่จะต้องตัดสินใจบนเหตุผลของทั้ง ๒ ฝ่าย มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้กดปุ่มแสดงตนไหมครับ ข้างหลัง อาจารย์กอบกุลเพิ่งเดินเข้ามาครับ รออาจารย์กอบกุลอีกนิดหนึ่ง เรียบร้อยนะครับ แสดงตนเรียบร้อยครบถ้วนนะครับ เจ้าหน้าที่รายงานผลได้ครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๐๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าประชุมขณะนี้ ๑๐๕ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ ผมจะขอให้ที่ประชุมลงมติมาตรา ๑๑ ซึ่งเป็นมาตราที่แก้ไขมาตรา ๖๐ มีการแก้ไขความในมาตรา ๖๐ วรรคแรก มีสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติ โดยขอเพิ่มข้อความในมาตรา ๖๐ วรรคสองและวรรคสาม กรรมาธิการไม่เห็นด้วยนะครับ ผมจะให้ที่ประชุมลงมตินะครับ ถ้าท่านสมาชิกเห็นชอบกับกรรมาธิการ คือไม่เพิ่มวรรคสอง วรรคสาม ตามที่ท่านวิชาญและคณะขอเพิ่มเติมกรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เพิ่มนะครับ ไม่เพิ่มวรรคสอง วรรคสาม ----------

ตามที่กรรมาธิการมีความเห็นท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นต่างจากกรรมาธิการ คือเห็นด้วยกับสมาชิกที่จะให้เพิ่มข้อความในวรรคสองและวรรคสาม กรุณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ไม่มีคำถามนะครับ ถ้าทุกคนเข้าใจแล้วกรุณาใช้สิทธิครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิไหมครับ ไม่มีนะครับ ทุกท่านใช้สิทธิครบ ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รายงานผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติเห็นด้วย ๕๘ ไม่เห็นด้วย ๔๘ งดออกเสียง ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบตามกรรมาธิการ ไม่เพิ่มข้อความในวรรคสองและวรรคสามนะครับ เป็นอันจบการพิจารณามาตราสุดท้ายแล้วนะครับ เมื่อที่ประชุมพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจบแล้ว ต่อไปผมจะขอให้ที่ประชุมนี้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดมิได้ นอกจากเนื้อความนั้นจะเป็นเนื้อความที่ขัดหรือแย้งกันอยู่ จะมีสมาชิกท่านใดประสงค์จะให้ที่ประชุมปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะเป็นการขอมติในวาระที่ ๓ เนื่องจากเป็นการลงมติต่อเนื่อง แล้วทุกท่านยังอยู่ในห้องประชุม ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบองค์ประชุม มีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ตัวเลข ๑๐๕ ท่าน ผมยังไม่เห็นมีใครเดินออกไปไหนเลยนะครับ ถ้าอย่างนั้นก็จะขอให้ท่านสมาชิกลงมติว่าจะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมตามที่พิจารณาในวาระที่ ๒ ทั้งหมดแล้วหรือไม่ ถ้าท่านเห็นชอบด้วยกรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกรุณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิไหมครับ ทุกท่านใช้สิทธิครบนะครับ ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รายงานผลได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๙๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติที่ประชุมเห็นชอบ ๙๔ ไม่เห็นด้วย ๑๐ งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนน ไม่มี เป็นอันว่าวาระ ๓ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการ และโดยที่กรรมาธิการมีการตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย เพราะฉะนั้น ผมจำเป็นจะต้องขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าว ซึ่งถ้าเห็นด้วยจะได้ส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป ผมจะขอที่ประชุมลงมติอีกครั้งหนึ่งนะครับ เชิญท่านสมัครครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพผม สมัคร เชาวภานันท์ ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ ในข้อ ๒.๑ นี้นิยามคำว่า “บริการ” ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีความชัดเจนเนื่องจากอาจหมายความรวมถึงการประกอบวิชาชีพอื่น เช่น การบริการทางการแพทย์ และการสาธารณสุขที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้ ดังนั้นจึงควรกำหนดขอบเขตและระบุคำจำกัดความของนิยามคำว่า “บริการ” ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้ชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาทางปฏิบัติในการตีความดังกล่าว ผมขอเติมอย่างนี้ ถ้าเผื่อกรรมาธิการจะเห็นด้วยหรือไม่ ปรากฏว่าคำนิยามคำว่า “บริการ” นี้ สำหรับการประกอบวิชาชีพทางแพทย์และสาธารณสุขนี้ได้มีคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ได้ตัดสินเป็นบรรทัดฐานเอาไว้แล้วนะครับว่า การบริการนี้รวมถึงการบริการทางการแพทย์และทางสาธารณสุขที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดเอาไว้ด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิชาญ เชิญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ อยากจะขออนุญาตปรึกษาท่านประธานว่าจะขอเพิ่มข้อสังเกตเข้าไปอีกข้อหนึ่งได้ไหมครับ ก็คือประเด็นเนื่องจากว่าเมื่อสักครู่มาตรา ๖๐ ----------

ซึ่งมีสมาชิกที่เห็นด้วยปริมาณค่อนข้างเยอะถึงแม้จะแพ้โหวตก็คงไม่ว่ากัน แต่เพียงแต่ว่าอยากจะขอตั้งเป็นข้อสังเกตว่าให้รัฐบาลได้พิจารณาในการแก้ไขครั้งต่อไป ขอให้พิจารณาการกำหนดโทษสำหรับสมาคม มูลนิธิ แล้วก็กรรมการในมูลนิธิที่กระทำโดยมิชอบด้วย ขอให้เพิ่มเป็นข้อสังเกตเข้าไปอีก ๑ ข้อครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมต้องถามทางกรรมาธิการนะครับ ข้อสังเกตทั้ง ๒ ประเด็นที่ท่านสมัครเสนอเกี่ยวกับนิยามคำว่า “บริการ” จะให้รวมไปถึงบริการสาธารณสุขกับข้อสังเกตที่ทางท่านวิชาญจะขออนุญาตเพิ่มเติมพ่วงเข้าไปด้วยเกี่ยวกับโทษในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๖๐ ว่าถ้ามีการปรับปรุงแก้ไขครั้งต่อไปขอให้รัฐบาลพิจารณาประเด็นนี้ด้วย ทั้ง ๒ ประการกรรมาธิการจะยอมรับเป็นข้อสังเกตไหมครับ เชิญท่านนายแพทย์เจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ กรรมาธิการนะครับ ท่านประธานครับ ในเรื่องของข้อสังเกตในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค ผมไม่แน่ใจว่าทางท่านสมัครท่านอ้างถึงข้อสังเกตในกฎหมายที่เราพิจารณาอยู่ ก็คือกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค อันนี้นะครับ ก็อยู่ในนิยามคำว่า “บริการ” ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันที่ยังไม่มีความชัดเจน ข้อสังเกตตรงนี้มีทั้งหมด ๕ บรรทัดในเอกสาร จะเป็นข้อสังเกตที่ผมจะเสนอ แล้วก็เป็นเรื่องของการสงวนคำแปรญัตติในการบริการที่เกี่ยวกับทางการแพทย์ไว้ด้วย ตรงนี้ผมอยากจะให้ท่านสมัครอ่านให้ชัดเจนอีกนิดหนึ่งว่า ข้อสังเกตที่ท่านจะเสนอเปลี่ยนเป็นอย่างไร ขอบคุณครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมัคร เชาวภานันท์ ผมไม่ได้มีข้อขัดแย้งกับที่ท่านตั้งข้อสังเกต แต่ผมขยายความให้เห็นว่าได้มีคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาเกี่ยวกับเรื่องการประกอบวิชาชีพนี้ เป็นการบริการ บริการนี้หมายถึงรวมอะไร ผมต้องขอประทานโทษเมื่อคืนนี้ผมก็เสิร์ช (Search) ทั้งคืนก็ไม่เจอ แต่ว่าผมอ่านเจอเมื่อสักครู่นี้ผมก็ได้ถามกับท่านชาญณรงค์แล้วว่ามีคำพิพากษาดังกล่าวนี้หรือไม่ ท่านก็ยืนยันว่าได้มีคำพิพากษา

ดังกล่าว ผมเพียงแต่ว่าขยายความให้เห็นชัดเจนเท่านั้นเอง ผมไม่ได้ขัดแย้ง ในคำนิยามผมก็เห็นแล้วว่าอันนั้นก็ถูกต้อง แล้วก็จะมีถึงคำขยายความของการบริการในเรื่องแพทย์ได้มีศาลอุทธรณ์ได้พิพากษา ซึ่งคดีคุ้มครองผู้บริโภค คดีจะสิ้นสุดที่ศาลอุทธรณ์ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทีนี้ท่านสมัครครับ ในข้อสังเกต ๖.๑ ที่ทางกรรมาธิการเสนอตั้งมานั้น เขาก็ได้พูดถึงบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขอยู่แล้ว ประเด็นตรงกับของท่านหรือเปล่า

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ผมเข้าใจครับ แต่ว่าผมบอกว่ายังมีคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาตามนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะให้เพิ่มเติมให้ชัดขึ้นว่ามีคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ วินิจฉัยเป็นมาตรฐานไว้แล้ว

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการช่วยกรุณาตอบด้วยครับ ของท่านสมัครกับของท่านวิชาญตกลงท่านจะรับเป็นข้อสังเกตไหม เชิญท่านวันชัยครับ

นายวันชัย สอนศิริ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพครับ เรื่องที่ท่านสมัครพูดก็ดี รวมทั้งท่านสมาชิกตั้งเป็นข้อสังเกตก็ดี ความจริงแล้วในที่ประชุมชั้นกรรมาธิการได้มีถกแถลงกันอย่างกว้างขวางแล้ว แล้วก็กราบเรียนว่าข้อสรุปของข้อสังเกตในข้อ ๖.๑ ข้อ ๖.๒ และข้อ ๖.๓ นี้ครอบคลุมทุกด้านครบถ้วนแล้ว ส่วนข้อที่ท่านได้พูดกันในที่ประชุมแห่งนี้ ผมคิดว่าก็คงบันทึกไว้เป็นหลักฐานในที่ประชุมเท่านั้น และส่วนประเด็นที่ท่านสมัครพูดถึงว่าได้มีคำพิพากษาเป็นบรรทัดฐานแล้ว นั่นก็เป็นส่วนหนึ่งที่ใครก็สามารถจะสามารถรับรู้ได้ว่ามีคำพิพากษาเช่นนี้อยู่แล้ว ซึ่งก็กราบเรียนว่าข้อสังเกตดังกล่าวนี้คณะกรรมาธิการได้พิจารณากันอย่างรอบด้าน ครบถ้วน เชื่อว่าเป็นข้อสังเกตที่สมบูรณ์แล้ว ส่วนท่านอื่น ๆ ที่พูดไว้ผมคิดว่าบันทึกไว้ในการประชุมนี้ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สิ่งที่กรรมาธิการชี้แจงแปลว่าไม่รับประเด็นของทั้ง ๒ ท่าน เป็นข้อสังเกตนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมต้องลงมติตามข้อ ๖.๑ ข้อ ๖.๒ และข้อ ๖.๓ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานของคณะกรรมาธิการนะครับ ท่านวิชาญกับท่านอนุรักษ์มีอะไรอีก เดี๋ยวให้ท่านวิชาญก่อน เดี๋ยวต่อด้วยท่านอนุรักษ์

- ๗๘/๑

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ผมจะสอบถามวิธีแค่นั้นเองครับ กราบเรียนท่านประธาน เกี่ยวกับท่านวิชาญนะครับว่า คือในกรณีกรรมาธิการมีข้อเสนอตรงนี้ในขณะเดียวกันตามมาตรา ๑๔๓ ก็คือเขามีข้อสังเกต ก็อาจจะมีข้อเสนอของท่านสมัคร ข้อเสนอของท่านวิชาญ ก็เลยสอบถามท่านว่า สมมุติถ้า ๒ ท่านยืนยันนะครับ ในส่วนที่เป็นข้อเสนอของท่านก็ต้องให้สภาโหวตนะครับ ว่าอาจจะเห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านสมัครจะเติมเข้าไป หรือข้อเสนอของท่านวิชาญเติมไปก็ได้ ก็เลยสอบถามท่านประธานว่าขึ้นอยู่กับตัวท่านสมัครกับท่านวิชาญยืนยันหรือเปล่า ก็สามารถเติมข้อเสนอเข้าไปในการพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คือท่านอนุรักษ์อย่างนี้ การที่จะเป็นข้อสังเกตของกรรมาธิการได้ต้องให้กรรมาธิการเขายอมรับก่อน เพราะว่าข้อสังเกตที่เราจะส่งไปยังท่านนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีนั้นจะส่งไปในฐานะที่เป็นข้อสังเกตของกรรมาธิการผู้พิจารณาร่างกฎหมายฉบับนั้น ๆ ว่ากรรมาธิการผู้พิจารณาร่างกฎหมายฉบับนั้น ๆ มีข้อสังเกตเพิ่มเติมอย่างไรบ้าง แล้วที่ประชุมเห็นด้วย แต่ตอนนี้กรรมาธิการก็ทำข้อสังเกตเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็มีท่านสมาชิกกับท่านกรรมาธิการบางท่านจะขอให้เพิ่มเติมข้อสังเกต ผมต้องถามก่อนว่ากรรมาธิการยอมรับเป็นข้อสังเกตไหม เชิญท่านอนุรักษ์ครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมนายอนุรักษ์ นิยมเวช ผมว่าเรื่องนี้เคยเกิดขึ้นในสมัยการประชุมสมัยที่แล้ว ขออนุญาตเอ่ยนามท่านอาจารย์ทัศนาเป็นประธาน ก็หลักการแบบเดียวกันนี้ มีข้อเสนอของกรรมาธิการแล้วก็มีสมาชิกไม่เห็นด้วย สมาชิกคิดว่าควรจะเพิ่มเติม พอสุดท้ายแล้วนี้ไปอยู่ตรงมาตรา ๙๖ มาตรา ๑๔๓ วรรคท้ายบอกว่าเป็นแค่ข้อเสนอกรรมาธิการ สุดท้ายการตัดสินใจว่าจะเป็นข้อเสนออย่างไรนี้อยู่ที่ที่ประชุมจะเป็นคนพิจารณา ถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วเป็นข้อเสนอของสภา โดยคณะกรรมาธิการเป็นคนเสนอ สมมุติตัวอย่างเมื่อสักครู่นี้นะครับท่านประธาน คือสมมุติอย่างข้อเสนอของท่านสมัครท่านบอกว่าควรจะเติมอย่างนี้ แล้วท่านสมัครยืนยัน ผมก็คิดว่าโดยหลักการแล้วนี้ก็ต้องให้ที่ประชุมพิจารณาว่าควรจะมีข้อเสนอของท่านสมัครเติมเข้าไปหรือไม่ เพราะฉะนั้นกลายเป็นว่าก็จะไม่เปิด

โอกาสให้ท่านสมาชิกคนอื่นจะเติมข้อเสนอตรงนี้เข้าไป เหมือนกรณีท่านวิชาญท่านยืนยันบอกว่าท่านจะเพิ่มข้อเสนอเข้าไป สุดท้ายผมคิดว่าตรงข้อเสนอตรงนี้ แนวทางปฏิบัติที่เรามีมาก็คงเป็นข้อเสนอของที่ประชุมของสภาแห่งนี้ แต่ว่าคณะกรรมาธิการเป็นคนเสนอ ถ้าท่านประธานไปดูตั้งแต่มาตรา ๑๔๓ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๙๖ ผมคิดว่าเคยเป็นแนวทางที่เราเคยทำพิจารณาตรงนี้มาก่อน ผมก็เลยคิดว่าไม่อย่างนั้นจะกลายเป็นว่าสิทธิที่สมาชิกจะเสนอข้อพิจารณาประกอบการพิจารณาจะไม่มีโอกาสเกิดขึ้นเลย กลายเป็นว่ากรรมาธิการเอาหรือไม่เอา เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาเปิดให้ว่า ไม่ใช่บอกว่าให้ความเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบนะครับท่านประธาน ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาเขียนบอกว่าให้พิจารณา เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วสภาอาจจะพิจารณามีความเห็นแตกต่างจากกรรมาธิการก็ได้ ผมก็เลยมีความคิดเห็นว่าในกรณีนี้ก็ต้องถามท่านสมัครกับท่านวิชาญว่าท่านยืนยันที่จะขอเพิ่มเติมไหม สมมุติถ้าท่านยืนยันก็คงจะต้องมีการโหวตว่าจะมีการเพิ่มส่วนของท่านหรือไม่เพิ่มของท่าน กราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นข้อพิจารณานะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวผมรับเอาไว้พิจารณาก่อน แต่ว่าโดยหลักแล้วควรจะเป็นอย่างที่ผมชี้แจง เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ คือผมพยายามอ่านข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ ทั้ง ๓ ข้อนี้ไม่มีข้อใดที่ครอบคลุมถึงข้อเสนอที่ผมได้เสนอท่านประธานไปเลยสักนิดเดียว ผมไม่แน่ใจว่าท่านกรรมาธิการไปเขียนไว้ตรงไหน ว่าสิ่งที่ผมได้เสนอนั้นครอบคลุมอยู่ในข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการแล้ว อันนี้คือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการนั้นเมื่อผ่านการพิจารณาของวุฒิสภาแล้วนี้เป็นข้อเสนอของวุฒิสภา เป็นข้อสังเกตของวุฒิสภาเรา ฉะนั้นก็ต้องฟังสมาชิก ไม่ใช่เป็นสิทธิเด็ดขาดของคณะกรรมาธิการ เพียงแต่ว่าถ้ากรรมาธิการเห็นชอบก็เพิ่มเข้าไปให้สมาชิกโหวตลงมติ สมาชิกก็ลงมติไปตามนั้น แต่ถ้าสมาชิกไม่เห็นด้วยจะให้เพิ่มเติมก็มีสิทธิที่จะเพิ่มเติมได้ หรือไม่เห็นด้วยทั้งหมดก็ยังได้ ไม่ใช่เป็นอำนาจเด็ดขาดของ

คณะกรรมาธิการ ท่านประธานก็เข้าใจนะครับว่าสิ่งเหล่านี้ ที่สำคัญก็คือว่าที่ท่านพูดถึงว่าครอบคลุมใน ๓ ข้อนี้ไม่มีข้อใดเลยครับ ท่านประธานลองอ่านดูนะครับ ถ้าท่านประธานเห็นว่าครอบคลุมแล้วผมยินดีถอนครับ ขอบพระคุณมากครับ

- ๗๙/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการว่าอย่างไร เดี๋ยวท่านเจตน์ใจเย็นนิดหนึ่ง ท่านจะตอบในสิ่งที่สมาชิกถาม หรือท่านจะเสนออย่างอื่น ผมอยากจะให้ตอบในสิ่งที่สมาชิกอภิปรายนะ คืออย่างนี้ ในประเด็นของท่านสมัครนั้นก็ใกล้เคียงกับ ข้อ ๖.๑ ของท่านอยู่แล้วนะ ที่ท่านตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับคำว่า “บริการ” ว่ายังไม่ครอบคลุมไปถึงเรื่องของบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข เพียงแต่ท่านสมัครบอกว่า ณ บัดนี้ มีคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์วินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้แล้วว่า คำว่า “บริการ” นั้น ให้หมายความรวมถึงบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ท่านก็ปรับถ้อยคำให้ชัดเจน คือข้อเท็จจริงตรงนี้มีแล้วจริงหรือไม่ กรรมาธิการทราบไหมครับว่ามีคำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์จริงหรือไม่ ถ้าจริงผมว่าไม่น่าที่จะเป็นปัญหาในการที่จะปรับแก้ถ้อยคำ

อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือประเด็นของท่านวิชาญ ที่พูดถึงเรื่องโทษ ผมก็มีประเด็นว่า ทำไมสมาคมหรือมูลนิธิไม่มีโทษ มีแต่โทษของผู้ใช้ จ้าง วาน ซึ่งสิ่งที่ท่านชี้แจงก็คือท่านชี้แจงว่ามีอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ถูกไหมครับ คือเหตุผลนะครับ ถ้าจะรับเป็นข้อสังเกตให้ไปพิจารณาในรายละเอียดตรงนั้นดูอีกหนึ่งว่า ที่มีอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาแล้วนั้นครอบคลุมหรือไม่ครอบคลุม เพื่อความรอบคอบของกฎหมาย แล้วเขาก็ไม่ได้เรียกร้องว่าต้องแก้หรือเพิ่มเติม เพียงแต่บอกว่าในคราวต่อไปถ้าจะมีการเพิ่มเติมขอให้ท่านรับประเด็นนี้ไปดูหน่อย ให้มีความรอบคอบ ก็ไม่น่าจะมีอะไรเสียหาย เวลาจะได้เร็วขึ้น ท่านเจตน์ เชิญครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมคิดว่าในเรื่องข้อสังเกตนี้เป็นสิ่งที่ทางคณะกรรมาธิการนี้เสนอเข้ามา หลังจากที่ผ่านการพิจารณาของกรรมาธิการเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ผมคิดว่าถ้าจะเปลี่ยนแปลงก็ต้องถามคณะกรรมาธิการทั้งหมด ซึ่งผมคงตอบแทนกรรมาธิการไม่ได้ ผมพูดส่วนตัว ในกรณีนี้ต้องประชุมแล้วก็ต้องคุยกันว่า ตกลงว่าจะเอาอย่างไร จะเพิ่มหรือไม่เพิ่มอย่างไร แต่กรณีของท่านวิชาญเป็นกรณีของเพื่อนสมาชิกที่แปรญัตติแล้วก็สงวนคำแปรญัตติ

เข้ามา เพราะฉะนั้นเขามีสิทธิที่จะเสนอว่า ส่วนที่เขาแปรญัตติเข้ามานี้จะรับเป็นข้อสังเกตของทางสภาเราไหม ก็ต้องให้ที่ประชุมใหญ่ตัดสิน ผมเข้าใจว่าเป็นอย่างนั้นนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการปรึกษาหารือกันไหมครับ จะจบอยู่แล้วนะครับ ผมว่า ไปสร้างปัญหาขึ้นมา

นายคำนูณ สิทธิสมาน : ท่านประธานครับ ผม คำนูณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านคำนูณครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธาน ผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา โดยปกติข้อสังเกตก็มักจะไม่ค่อยมีปัญหาอะไร ในกรณีที่เพื่อนสมาชิกแปรญัตติบางครั้งก็จะมีการพูดคุยกันตั้งแต่ก่อนที่จะสงวนคำแปรญัตติไว้ โดยกรรมาธิการรับไปใส่ไว้ในข้อสังเกตสำหรับในการพิจารณาแก้ไขครั้งต่อไป โดยสมาชิกก็จะถอนคำสงวนของท่านเองไว้ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้กรรมาธิการก็ปรึกษากัน ถ้ารับข้อเสนอของเพื่อนสมาชิกเป็นข้อสังเกตไว้ ก็เพิ่มเติมเข้าไป แต่ผมว่าประเด็นที่กรรมาธิการจะต้องคุยกันให้หนักก็คือประเด็นของท่านสมัคร ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ เพราะว่าตกลงอย่างไรกันแน่ครับ มีคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่เป็นที่สุดแล้วหรือไม่ เพราะว่าในข้อ แม้ว่าจะดูเหมือนคล้ายกันแต่ไม่เหมือนกันนะครับท่านประธาน คือข้อ ๖.๑ เขียนไว้ว่า นิยามคำว่า “บริการ” ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ในปัจจุบันยังไม่มีความชัดเจน แต่ท่านสมัครบอกว่ามีความชัดเจนแล้วจากคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ถ้ามีอยู่จริงท่านก็ต้องเพิ่มเติมเข้าไปซิครับว่า แม้ในตัวบทกฎหมายจะยังไม่ชัดเจนตามความเห็นของกรรมาธิการ แต่บัดนี้หรือเมื่อไรได้มีคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ระบุไว้ว่า คำว่า “บริการ” มีความหมายว่าอย่างไร ----------

ถ้าท่านตกลงกันได้แล้วเติมกันไว้ได้ พวกกระผมเวลาลงมติก็จะได้ชัดเจน เพราะไม่อย่างนั้นจะอย่างไรครับ ถ้ากรรมาธิการไม่รับความเห็นของเพื่อนสมาชิกก็แปลว่าอย่างไร เราจะต้องลงมติไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของกรรมาธิการทั้งหมดอย่างนั้นหรือ ท่านประธานช่วยกรุณาวินิจฉัย แล้วก็กรรมาธิการช่วยกรุณาตกลงกันด้วยนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวันชัยครับ

นายวันชัย สอนศิริ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมวันชัย สอนศิริ กรรมาธิการ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้นั่งหารือกับท่านสมัครอยู่ใกล้ ๆ สิ่งที่ท่านเรียนต่อที่ประชุมนี้ไม่ได้หวังจะเป็นประเด็นหรือตั้งเป็นข้อสังเกตเพิ่มแต่ท่านให้เป็นความรู้ที่ท่านค้นคว้ามา แล้วบอกว่าในข้อ ๖.๑ มีบรรทัดฐานอย่างนี้ และท่านหาได้ประสงค์จะตั้งเป็นข้อสังเกตแต่ประการใด เพียงแต่เรียนให้ที่ประชุมทราบเท่านั้นเองว่ามีประเด็นอย่างนี้เกิดขึ้นแล้ว แล้วผมก็กราบเรียนต่อท่านประธานว่า เมื่อเป็นคำพิพากษาก็คือคำพิพากษา ซึ่งสามารถที่จะค้นคว้าตรวจสอบได้ผมว่าก็สอดรับกัน เพราะฉะนั้นกราบเรียนด้วยความเคารพว่าประเด็นของท่านสมัครนี้ไม่มีอะไร ตกไปด้วยความเคารพ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือประเด็นของท่านวิชาญ กรรมาธิการก็ยังไม่ได้ประชุมกันทั้งหมดนะครับ แต่เมื่อสักครู่นี้ได้คุยกันบางส่วนในเบื้องต้น ผมว่าข้อ ๖.๓ นี้ครอบคลุมและเติมของท่านไปเสียบางส่วนตามที่ท่านประธานให้คำแนะนำ อันนี้ยังไม่ได้คุยกันกรรมาธิการทั้งหมดนะครับ แต่เมื่อสักครู่นี้ได้คุยกันบางส่วนประมาณสัก ๓ - ๔ ท่าน เห็นว่าเมื่อยังไม่มีการลงโทษสมาคมหรือมูลนิธิก็เติมไปในข้อ ๖.๓ บางบรรทัดแค่นั้นก็น่าจะครบถ้วน แล้วก็ถือว่าเป็นการประนีประนอม แล้วก็ตรง แล้วก็เป็นประโยชน์ร่วมกันทุกฝ่าย อันนี้เป็นเรื่องที่กราบเรียนต่อท่านประธานจากการหารือกันครับ แต่เดี๋ยวกรรมาธิการคงอาจจะต้องขอประชุมกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นกรรมาธิการรีบประชุมเลยครับ แล้วก็ร่างถ้อยคำมาเลย

นะครับ เพราะข้อสังเกตที่จะให้ที่ประชุมลงมติท่านต้องมีถ้อยคำออกมาเสนอที่ประชุมด้วย เชิญกรรมาธิการหารือกันเลย แล้วส่วนของท่านสมัคร ท่านสมัครยืนยันนะครับ เป็นไปอย่างท่านวันชัยแถลงว่าท่านไม่ได้ติดใจนะครับ นิ่ง ถือว่าไม่ปฏิเสธนะครับ เหลือแต่เฉพาะของท่านวิชาญ ท่านประธานสมชาย เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญนะครับ เพื่อให้การประชุมเดินต่อไปได้ก็เอาถ้อยความที่สมาชิกเสนอ ในการเสนอในที่ประชุมมาเติมเป็นข้อ ๖.๔ ในเฉพาะประเด็นเรื่องกรรมการ สมาคมหรือมูลนิธิ เพื่อให้มีการเร่งรัดตรงนี้ด้วย ก็ขอเรียนท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จบแล้วนะครับ ท่านที่ยกมือไว้ขอความกรุณาไม่ต้องอภิปรายแล้ว นี่ล่ะครับคือสิ่งที่ผมกำลังจะกราบเรียนที่ประชุมว่าข้อสังเกตของกรรมาธิการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๙๖ นั้นต้องเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพราะฉะนั้น ถ้าท่านแปลความว่าสมาชิกทุกคนมาขอเพิ่มเติมข้อสังเกตในห้องประชุมได้เราจะเห็นสภาพการประชุมว่า สุดท้ายพอเข้าสู่วาระ ๓ ทุกอย่างจบหมดแล้วเรากำลังจะไปติดกันเรื่องข้อสังเกต ทั้ง ๆ ที่เนื้อหาสาระจบกันหมดแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมถึงมีความเห็นว่ามาตรา ๙๖ เป็นมาตราที่ให้อำนาจเป็นของคณะกรรมาธิการในการตั้งข้อสังเกตนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมลงมติเกี่ยวกับข้อสังเกตของกรรมาธิการ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนุรักษ์ผมไม่อนุญาตแล้วครับ เพราะว่าที่ประชุมจบแล้ว กรรมาธิการเขายอมรับแล้วครับ

(นายอนุรักษ์ นิยมเวช ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ท่านประธานผมประท้วงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมทราบว่าท่านจะเห็นต่าง ไม่เป็นไรครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ผมต้องบันทึกไว้ครับ ท่านประธานต้องให้บันทึกว่าสิ่งที่ผมเห็นนี้ ผมเห็นว่าในส่วนตรงนี้ .....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านได้อภิปรายไปแล้ว

- ๘๑/๑

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ผมไม่เห็นด้วยกับท่านประธานแล้วกันนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวสุดท้ายผมจะวินิจฉัย ท่านอภิปรายไปหมดแล้ว ท่านสมาชิกกรุณากดปุ่มแสดงตนด้วยครับ จะขอมติจากท่านเกี่ยวกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ ท่านสมาชิกท่านใดยังไม่แสดงตนมีไหมครับ ทุกท่านแสดงตนเรียบร้อย เจ้าหน้าที่รายงานผลได้ครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๙๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าประชุมขณะนี้ ๙๘ ท่าน ครบเป็นองค์ประชุม ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ถ้าที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อสังเกตของกรรมาธิการที่ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ทั้งหมด ๓ ข้อ คือ ข้อ ๖.๑ ข้อ ๖.๒ ข้อ ๖.๓ โดย ข้อ ๖.๓ จะมีข้อความเพิ่มเติมในประเด็นที่ท่านวิชาญได้ขอไว้ ซึ่งคณะกรรมาธิการเห็นด้วยแล้วกรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตทั้ง ๓ ประการของคณะกรรมาธิการกรุณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านวิชาญมีอะไรอีกครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญได้เพิ่มเป็น ข้อ ๖.๔ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะแยกเป็นคนละข้อหรือครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สิ่งที่ท่านวิชาญขอเป็นข้อ ๖.๔ ไม่รวมอยู่ในข้อ ๖.๓ ได้ครับ ไม่มีอะไรต่างนะครับ ถ้าเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ รวมถึงข้อเพิ่มเติมที่กรรมาธิการยอมรับสิ่งที่ท่านวิชาญขอนะครับ เห็นด้วยกดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยกรุณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ คณะกรรมาธิการจะอ่านข้อ ๖.๔ ที่เพิ่มเติมให้เขาบอกร่างเสร็จแล้วครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ คณะกรรมาธิการเห็นด้วยที่จะเติมข้อความดังนี้ข้อ ๖.๔ ควรเร่งรัดให้มีการเสนอกฎหมายกำหนดบทลงโทษสมาคมหรือมูลนิธิ รวมถึงกรรมการที่ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิชาญข้อความอย่างนี้รับได้ไหมครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ กราบขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญเป็นอย่างยิ่ง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เจ้าหน้าที่ล้างข้อมูลใหม่ ผมจะถามใหม่ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตที่คณะกรรมาธิการตั้งไว้ทั้ง ๔ ข้อ กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วยกรุณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิไหมครับ ไม่มีนะครับ ทุกท่านใช้สิทธิครบ ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รายงานผลได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๙๙ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติเห็นด้วย ๙๙ ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนน ไม่มี เป็นมติที่สมานฉันท์มากเลยครับ เป็นอันจบการพิจารณาในวาระเรื่องด่วนที่ ๕

ต่อไปจะเป็นการพิจาณาในวาระเรื่องด่วนที่ ๖ เป็นร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรียนท่านสมาชิกครับว่า ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และมีมติมอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นผู้พิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้นำเสนอรายงานต่อประธานวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แจกให้กับท่านสมาชิกทุกท่านแล้ว และโดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติให้ขยายเวลาการพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งจะสิ้นสุดกำหนดสมัยประชุมสามัญทั่วไป ในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จึงยังเหลือเวลาการพิจารณาอีก ๑๐ วัน ขอเชิญประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญแถลงครับ

- ๘๒/๑

นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ในนามของคณะกรรมาธิการได้รับมอบหมายให้ชี้แจงต่อที่ประชุมดังนี้นะครับ ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่) .. พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณาและมอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.. .... พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว สรุปได้ดังนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีจำนวน ๓ มาตรา คณะกรรมาธิการวิสามัญมีการแก้ไขจำนวน ๑ มาตรา คือมาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๑๙ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีกรรมาธิการสงวนความเห็นจำนวน ๗ ท่าน และมีสมาชิกวุฒิสภาสงวนคำแปรญัตติจำนวน ๖ ท่าน รายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมาธิการได้นำเรียนเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาแล้ว จึงกราบเรียนท่านประธานวุฒิภาและสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านได้โปรดพิจารณารายงานของกรรมาธิการ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ในวันนี้จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๖ กำหนดไว้ว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ ให้เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่าง และโดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และมีท่านสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติด้วย ดังนั้นสมาชิกทุกท่านจะสามารถอภิปรายได้ในมาตราที่กรรมาธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่กรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติม และหากในมาตรานั้นมีกรรมาธิการสงวนความเห็น หรือมีสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติ ผู้สงวนความเห็น หรือผู้สงวนคำแปรญัตติจะมีสิทธิ

ได้อภิปรายก่อน ส่วนในมาตราใดที่กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข แต่มีกรรมาธิการสงวนความเห็นหรือมีสมาชิกสงวนคำแปรญัตติเท่านั้นที่จะมีสิทธิอภิปรายนะครับ ต่อไปเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปีจุ : (รองเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คำปรารภมีท่านสมาชิก ๑ ท่าน สงวนคำแปรญัตติไว้ คือท่านอนุรักษ์ นิยมเวช เชิญท่านอนุรักษ์ ครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา จะสอบถามกรรมาธิการดังต่อไปนี้ ก็คือว่าผมได้ดูตัวพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคปี ๒๕๕๑ ก็เข้าใจตรงกันในตัวกฎหมายดังกล่าว มีบทบัญญัติจำกัดสิทธิรัฐธรรมนูญ คือเป็นกฎหมายออกมาปี ๒๕๕๑ สอดคล้องกับตัวรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติจำกัดมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ ซึ่งผมเข้าใจได้ว่า ตัวนั้นเป็นตัวกฎหมายหลัก ในขณะเดียวกันตัวกฎหมายลูกก็คือตัวกฎหมายแก้ไขฉบับนี้ ซึ่งถ้าดูจากกฎหมายฉบับนี้โดยเฉพาะมีการแก้ไขมาตราเดียวคือมาตรา ๑๙ ขออนุญาตนะครับอ่านท่านประธาน ก็คือว่า "ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมหรือมูลนิธิ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องดำเนินคดีผู้บริโภคแทนผู้บริโภคได้ โดยให้ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้บริโภคให้ชัดเจน และให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟ้องการดำเนินคดีแทนตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้โดยอนุโลม" ซึ่งผมมองว่าการดำเนินการตรงนี้ในการที่ดึงกฎหมายในเรื่องของการดำเนินการฟ้องดำเนินคดีมาน่าจะมีบทบัญญัติในเรื่องของการจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญด้วย ----------

แต่คราวนี้ผมเห็นกฎหมายฉบับนี้ไม่มีบทบัญญัติในแง่ของการจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญเลย เลยสอบถามทางคณะกรรมาธิการว่า น่าจะมีบัญญัติจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ก็คือมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ก็คือเรื่องบุคคลย่อมมีสิทธิเสรีภาพในชีวิตร่างกายหรือเปล่า เพราะมีเรื่องของการดำเนินการฟ้องคดี ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ มาตรา ๓๒ คือบุคคลย่อมมีสิทธิเสรีภาพในชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน มาตรา ๔๑ ก็คือเรื่องสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับการคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นนั้นย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือว่ามาตรา ๔๓ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการ ประกอบอาชีพ การแข่งขัน เพราะผมมองว่ามีการดำเนินการในเรื่องการดำเนินการฟ้องคดีไปด้วย ขออนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธานให้คณะกรรมาธิการช่วยชี้แจงประเด็นดังกล่าวนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการท่านใด ผู้แทนกฤษฎีกา คำปรารภที่จะขอเพิ่มเติมเชิญครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีกา กรณีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับเรื่องการฟ้องคดี ก็พูดถึงแต่เรื่องว่าวิธีการฟ้อง ฟ้องอย่างไร ใครเป็นผู้มีอำนาจฟ้อง ยังไม่ได้เข้าไปสู่ในกระบวนการในการใช้สิทธิในเรื่องการดำเนินการฟ้องคดี ซึ่งวิธีพิจารณาคดีคุ้มครองผู้บริโภคจะมีกระบวนการเกี่ยวกับเรื่องการยึดทรัพย์ การคุ้มครองขอชั่วคราว การให้ระงับจำหน่าย จ่าย โอนทรัพย์สินอะไรพวกนี้ เพราะบทบัญญัติเหล่านั้นจะเป็นเรื่องบทบัญญัติที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพโดยตรง เพราะฉะนั้นตรงส่วนนี้จะเห็นได้ว่าในตรงส่วนที่สิทธิในการฟ้องคดีแค่นั้นเองว่าใครเป็นผู้มีอำนาจฟ้องคดี ก็เลยเป็นบทบัญญัติที่ไม่ได้มีผลกระทบโดยตรงต่อเรื่องการจำกัดสิทธิแต่อย่างใด คือไม่ได้ไปมองถึงว่าผลของการหลังฟ้องคดีแล้ว กระบวนการฟ้องคดีแล้วจะไปกระทบสิทธิ แต่ว่าบทบัญญัติเนื้อหาจริง ๆ คือส่วนนี้เกี่ยวกับเรื่องผู้มีอำนาจฟ้องเท่านั้น ก็เลยไม่ได้เขียนบทจำกัดสิทธิเอาไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนุรักษ์ เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช ก็คือขอคำยืนยันใน ๒ ส่วน ก็คือส่วนที่ ๑ เรื่องการที่มีอำนาจฟ้องและการดำเนินคดีผู้บริโภคแทนผู้บริโภค ประการที่ ๑ รวมตลอดถึงเรื่องการฟ้องการดำเนินคดีแทน รวมตลอดถึงการถอนฟ้องการประนีประนอมตรงนี้ ท่านคิดว่าไม่เข้าบทบัญญัติในเรื่องของการจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญเลย ถ้าในกรณีที่ไม่มีผลกระทบในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของบุคคลเลย ใช่หรือไม่ แล้วก็สิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินตามที่จำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านยืนยันว่าไม่มีผลกระทบก็ไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวรรณชัย เชิญอีกทีครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีกา อันนี้ก็ขอเรียนยืนยันว่าบทบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบในเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สิน เป็นเรื่องกำหนดสิทธิอำนาจฟ้องเท่านั้นเองครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนคำแปรญัตติ ท่านอนุรักษ์ เขายืนยันแล้ว ไม่ติดใจนะครับ ผ่านคำปรารภ เชิญเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการต่อครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปิจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น และมีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๓ ผมเรียนท่านสมาชิกอย่างนี้ครับ มาตรา ๓ เป็นมาตราที่แก้ไขความในมาตรา ๑๙ เดิม กรรมาธิการมีการแก้ไขความในมาตรา ๑๙ วรรคสามกับมาตรา ๑๙ วรรคท้าย ส่วนกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็นไว้ มีท่านนายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ ท่านพลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม ท่านนายแพทย์อนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ สงวนความเห็นไว้โดยขอเพิ่มเติมข้อความเป็นมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง/๑

มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง/๒ ถูกไหมครับ ในกลุ่มนี้ท่านจะมอบใครเป็นคนอภิปราย หรือทุกท่านจะใช้สิทธิอภิปราย เพราะข้อความอย่างเดียวกันหมด เชิญคุณหมอเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ ผมสงวนคำแปรญัตติแก้ไขในร่างมาตรา ๓ เพิ่มเติมข้อความหลังวรรคแรกของมาตรา ๑๙ โดยเขียนเพิ่มว่า ความตามวรรคหนึ่ง มิให้หมายความรวมถึงคดีแพ่งที่เกี่ยวเนื่องกับการบริการสาธารณสุข ----------

และเพื่อประโยชน์ตามมาตรานี้ “บริการสาธารณสุข” หมายความว่า บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุข อันได้แก่ การประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม และการประกอบวิชาชีพอื่นทางสาธารณสุขที่มีกฎหมายเฉพาะแต่ละสาขารับรอง ท่านประธานครับ ตั้งแต่ พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค บังคับใช้ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ผ่านการพิจารณาในสภาในสมัย สนช. ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้ใน ๑๘๐ วัน เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ นับถึงวันนี้เป็นเวลาประมาณ ๓ ปี เป็นกฎหมายที่เจตนาดีที่จะให้ผู้บริโภคและผู้เสียหายสามารถเข้าถึงความยุติธรรมจากศาลได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว ประหยัดและเที่ยงธรรม เช่น ผู้ฟ้องไม่ต้องวางเงินค่าธรรมเนียมในการฟ้องศาล ไม่ต้องจ้างทนาย แค่เดินมาแจ้งแล้วเล่าคำร้องกับเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ก็จะเขียนคำร้องให้ ศาลอาจแก้คำตัดสินได้ใหม่ภายใน ๑๐ ปี และถ้าไม่ทำตามคำสั่งศาลอาจถูกศาลสั่งจับกุมและกักขัง การโฆษณาแม้ไม่มีหนังสือสัญญาก็ใช้ฟ้องได้ กฎหมายอายุความยาวถึง ๑๐ ปี ที่สำคัญคือภาระการพิสูจน์จะเป็นของผู้ถูกฟ้อง ทำให้การใช้สิทธิของผู้เสียหายเพิ่มขึ้น และผู้เสียหายยังมีอำนาจฟ้องหรือร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีอาญาควบคู่ไปด้วย แล้วก็ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ จนถึงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ มีคดีผู้บริโภคเกิดขึ้นทั้งสิ้น ๘๒ คดี ไกล่เกลี่ยได้แล้ว ๕๒ คดี คงเหลือ ๓๐ คดี ทุนทรัพย์ที่ฟ้องรวม ๒๒๓.๘ ล้านบาท ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้สร้างปัญหาให้กับแพทย์และเจ้าหน้าที่ค่อนข้างมาก เนื่องจากเจตนาของกฎหมายดี ต้องการคุ้มครองประชาชนผู้บริโภค ซึ่งได้รับผลกระทบจากการซื้อสินค้า และบริการที่ไม่ปลอดภัย ถูกเอาเปรียบจากเจ้าของกิจการที่มุ่งหวังกำไรในการขายทรัพย์สิน เช่น รถยนต์ บ้าน เครื่องมือ อุปกรณ์ อาหาร รวมถึงการขายบริการ เช่น ในรูปการซื้อบริการจากสมาชิกต่าง ๆ ของสถานที่ออกกำลังกายแล้วถูกฉ้อโกง นับเป็นความมุ่งหวังที่ดีในการคุ้มครองประชาชน แต่กลับนำบริการสาธารณสุขมารวมอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งในการบริการสาธารณสุขดูแลโดยภาครัฐจากโรงพยาบาล ๘๐๐ กว่าแห่งทั่วประเทศ เป็นการดูแลและให้บริการประชาชนโดยไม่คิดมูลค่า ไม่ได้เป็นการค้าหรือหากำไร และไม่ได้หลอกลวงให้มาใช้บริการ ดังเช่นสินค้าในตลาดทั่วไป บริการทางการแพทย์เป็นภารกิจต้องกระทำด้วยมุทิตาจิต ตามจรรยาบรรณวิชาชีพแพทย์

ไม่ได้มีเป้าหมายทางการค้าหรือหากำไรเหมือนบริการทางการค้าอื่น ๆ ถ้าผมพูดทางเพื่อนสมาชิกอาจจะไม่เชื่อถือ เพราะว่าผมเองเป็นแพทย์ แต่ว่ามีคำพูดของ (Paul Cookman) พอล คุกแมน เป็นนักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบลไพรซ์ (Nobel price) ในปี ๒๕๕๑ เขาเป็นนักเศรษฐศาสตร์ชื่อก้องโลกให้สัมภาษณ์ในนิตยสารนิวยอร์กไทมส์ (New York Times) เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ เขาระบุว่าผู้ป่วยไม่ใช่ผู้บริโภค เพราะการบริการสุขภาพเป็นการตัดสินความเป็นความตายจึงต้องการความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นความยกย่องนับถือและให้เกียรติซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการตัดสินใจภายใต้เงื่อนไขเวลาที่จำกัดและตึงเครียดทางอารมณ์ ผิดกับการซื้อรถยนต์ บ้านจัดสรร หรือซื้อสินค้าอื่น ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ป่วยจึงไม่ใช่ผู้บริโภค และการบริการทางการแพทย์จึงไม่ใช่เพียงการทำธุรกรรมทางการเงิน เพราะมีจริยธรรมทางการแพทย์เป็นตัวควบคุม แนวความคิดที่ว่าแพทย์เป็นเพียงผู้ขายบริการหรือผู้ให้บริการการรักษาพยาบาลหรือโปรไวเดอร์ (Provider) ให้กับผู้ป่วยที่เป็นผู้บริโภค เป็นความคิดที่แสนจะแย่และพิกลพิการ ซึ่งชี้ให้เห็นว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ผิดพลาดอย่างร้ายแรงเกิดขึ้นในสังคม การบริการหรือการรักษาทางการแพทย์ย่อมต้องหวังผลการรักษาแม้จะไม่มีสัญญาว่าจะต้องหาย แต่ผลการรักษาไม่ได้ขึ้นกับแพทย์เท่านั้น แต่ยังต้องขึ้นกับตัวผู้ป่วยนะครับ พฤติกรรมการดูแลสุขภาพ แพทย์ไม่สามารถเลือกผู้ป่วยที่ทำการรักษาให้ผลการรักษาออกมาดีได้ เปรียบเหมือนกรณีรถยนต์เราสามารถเปลี่ยนเครื่องยนต์ได้ให้เหมือนกัน แต่คน เราทำไม่ได้ คน ๑๐ คนเป็นโรคเดียวกัน ใช้ยาเหมือนกัน ขนาดเท่ากัน บางคนดีขึ้น บางคนหายเร็ว บางคนหายช้า บางคนแพ้ยา สิ่งมีชีวิตเอาไปเปรียบเทียบกับสิ่งไม่มีชีวิตไม่ได้----------

ในปัจจุบันนี้นโยบายของรัฐบาลรักษาฟรี แล้วก็มีประกันสังคมกับสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการแทบไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่กลับต้องทำการรักษาที่มีคุณภาพ เรียกร้องสิทธิการตรวจรักษาโดยไม่มีข้อจำกัด ทำให้ประชาชนหลั่งไหลมาใช้บริการเพิ่มขึ้นอย่างมาก ในขณะที่แพทย์และบุคลากรสาธารณสุข ทำให้เกิดปัญหาขาดแพทย์และพยาบาล มีโรงพยาบาลชุมชนต่างจังหวัดหลายแห่งไม่มีแพทย์ หรือมีแพทย์เพียงคนเดียว สภาพผู้ป่วยล้นโรงพยาบาล เป็นสภาพที่รอการแก้ไขจากรัฐมาเนิ่นนาน การรักษาย่อมมีความผิดพลาดเป็นธรรมดา เพราะฉะนั้นการรักษา การมีผู้ป่วยมาก ทำให้แพทย์แต่ละคนนี้มีเวลาในการตรวจผู้ป่วยน้อยลง จึงมีผลให้มาตรฐานในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยลดน้อยลงไปด้วย พลอยทำให้ข้อบกพร่องผิดพลาดที่เกิดจากการรักษาพยาบาลทวีจำนวนครั้งมากขึ้นอย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และปริมาณงานทำให้เสียความสัมพันธ์ของแพทย์และผู้ป่วย และทำให้เกิดการแพทย์เชิงป้องกันหรือดีเฟนซีฟ เมดิซีน (Defensive medicine) เช่น ส่งตรวจแล็บ (Lab) เอกซเรย์คอมพิวเตอร์สมองเกินความจำเป็น เพื่อต้องการนิติพยาน นอกจากเปลืองต้นทุนและใช้ทรัพยากรของชาติไปโดยไม่คุ้มค่าแล้ว ยังทำให้สูญเสียโกลเด้น พีเรียด (Golden Period) หรือเวลาทองไปโดยไม่จำเป็น เพราะว่าส่งผู้ป่วยไปถึงมือผู้เชี่ยวชาญโดยไม่เกิดประโยชน์ และเผลอ ๆ เสียชีวิตโดยไม่จำเป็นด้วย เช่นกรณีไส้ติ่งอักเสบ อาจจะต้องรอนิติพยานหรือการตรวจให้ชัดเจนก่อนผ่าตัด ผู้ป่วยถูกส่งมากระจุกที่ส่วนกลางเป็นอันมาก การแปรญัตติตัด การบริการทางสาธารณสุข ออกนี้ เจตนารมณ์ของผมนี้ไม่ได้เป็นการตัดโอกาสของประชาชน เพราะประชาชนสามารถฟ้องแพทย์ได้อยู่แล้ว ตามลักษณะคดี ทั้งจากพระราชบัญญัติสภาวิชาชีพทุกสาขา พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พระราชบัญญัติยา และพระราชบัญญัติเครื่องมือต่าง ๆ กว่า ๒๐ ฉบับ รวมทั้งตามกฎหมายแพ่ง การตัดออกจากกฎหมายผู้บริโภค แต่ก็เสนอให้มีร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข แพทย์ไม่ได้ต่อต้านกฎหมายคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข แต่ประเด็นปัญหาก็คือว่า ถ้าพิจารณาไปตามร่างที่เสนอข้าสภาแล้วนี้ก็ไม่ได้รับการยอมรับจากแพทย์ เพราะว่าเราต้องการให้ลดการฟ้องคดีลงแต่เราเชื่อว่าถ้าหากว่าร่างเดิมที่เสนอเข้าสภานี้ แล้วก็เป็นไปตามร่างที่ปรากฏ กลับจะทำให้การฟ้องแพทย์นี้เพิ่มขึ้น แทนที่จะลดลง เพราะว่าประชาชน

หรือว่าผู้ที่มีเจตนาต้องการเงินชดเชยหรือค่าเสียหาย จะใช้ช่องว่างตรงนี้ไปฟ้องแพทย์ เพราะฉะนั้นกรณีถ้าหากว่ามีกฎหมายคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข ผ่านการประชาพิจารณ์ของแพทย์หรือผ่านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าประชาชนหรือว่าผู้ป่วยแล้วนี้ เราเชื่อว่ากฎหมายฉบับนั้นจะได้รับการยอมรับ เพราะว่าโดยเจตนารมณ์ของกฎหมายเป็นผลประโยชน์ต่อประชาชนการทำประชาพิจารณ์ให้แพทย์มีส่วนร่วมในการออกกฎหมาย เราเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์และจะลดการฟ้องร้องได้จริง ไม่ใช่ให้ประชาชนเพียงบางกลุ่มเท่านั้นได้รับผลประโยชน์จากความผิดพลาดของแพทย์ แล้วก็ที่เป็นอยู่ในขณะนี้มีแพทย์จำนวนหนึ่งที่ถูกคนใช้กฎหมายนี้มาข่มขู่ จากกฎหมายที่มีอยู่ในลักษณะข่มขู่กรรโชกทรัพย์ว่าจะฟ้อง ซึ่งแพทย์หลายรายก็ต้องยอมจ่ายไป การแปรญัตติในร่างมาตรานี้จะสอดคล้องกับการแก้ไขของสภาผู้แทนราษฎร และการรวบรวมรายชื่อประชาชน ๒๑,๐๐๐ คน เพื่อจะยื่นต่อประธานรัฐสภาเพื่อแก้ไขกฎหมายดังกล่าวต่อไป ขณะนี้รวบรวมรายชื่อได้ครบแล้ว แล้วก็จะรอยื่นสภาภายในสัปดาห์นี้ โดยตัวแทนของแพทย์ แต่ผมแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติด้วยความเชื่อว่า ถ้าเราสามารถที่จะแก้ไขตรงนี้ แล้วก็ใช้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุขเป็นช่องทางที่เข้ามาช่วยแล้ว ผมเชื่อว่าการสาธารณสุขของเราจะดีขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมอเฉลิมชัยจะถือตามของคุณหมอเจตน์หรือเปล่า เชิญครับ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขอพูดนิดเดียวท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม กรรมาธิการแล้วก็เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ต้องขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังสมาชิกว่าการที่แพทย์เสียงข้างน้อยรวมพลังกันเพื่อที่จะขออธิบาย ขอบรรยายความเพื่อที่จะให้สมาชิกได้รับทราบปัญหาทั้งหมด ท่าน ส.ว. เจตน์ท่านได้อภิปรายไปแล้ว ผมคงจะไม่อภิปรายซ้ำ ---

เพราะฉะนั้นผมจะใช้เวลาอีกนิดเดียว เจตนานั้นเพียงเพื่อได้อภิปรายเพื่อบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์หน้าหนึ่ง ของการพยายามที่จะแก้ปัญหา พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค เมื่อสักครู่เราได้อภิปรายในเรื่องของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค ได้มีคำถามมากมายในเรื่องของคำจำกัดความคำว่า “บริการ” และพยายามที่จะอภิปรายให้เข้าใจว่า เราพยายามที่จะไม่ให้บริการทางการแพทย์ ทางสาธารณสุขนั้นอยู่ในบทบัญญัติของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งจะมีผลไปถึง พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค แต่บังเอิญว่าบทบัญญัติใน พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคนั้น ท่าน ส.ว. สมัครท่านได้อภิปรายไปแล้วว่ามีคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ในคดี วิ. ผู้บริโภคแล้วว่า ท่านเอาบริการทางการแพทย์และทางสาธารณสุขนั้น เป็นคำจำกัดความส่วนหนึ่งของบริการด้วย แต่ใน พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภคนะครับ ผมไม่แน่ใจว่าเคยมีคำพิพากษาเรื่องนี้หรือไม่ และเคยมีใครฟ้องหรือถูกฟ้องในเรื่องนี้ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภคอย่างไรหรือไม่ อย่างไรก็ตาม คำจำกัดความใน พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค คำว่า “บริการ” นั้น ผมต้องขอกราบเรียนและยืนยันในที่นี้ว่าก็ยังไม่ชัดเจนว่าได้ครอบคลุมถึงบริการทางการแพทย์หรือทางสาธารณสุขหรือไม่ เพราะฉะนั้นจึงเป็นเจตนาร่วมกันของแพทย์ที่อยู่ในวุฒิสภาที่เราจะพยายามผลักดันร่วมกันเพื่อที่จะให้มีการแก้ไขในส่วนของ พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค ซึ่งท่าน ส.ว. สมัครได้อภิปรายไปแล้วว่า ได้มีคำพิพากษาไปแล้ว แต่ต้องขอกราบเรียนว่าคำพิพากษานั้นก็เป็นไปตาม พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคนะครับ เพราะฉะนั้นจึงมีความพยายามของพวกเราเพื่อที่จะให้มีการแก้ไขในคำจำกัดความของคำว่า “บริการ” แต่ไม่มีอยู่ในเรื่องของคำจำกัดความของบริการทางการแพทย์อยู่ในกฎหมายที่เรากำลังแก้อยู่ในเวลานี้ ทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อย จึงขออภิปรายเพื่อแก้ไขในมาตรา ๑๕ โดยเพิ่มบทบัญญัติในวรรคสองเข้าไป แทรกเข้าไปในวรรคสองเพิ่มเติมขึ้นมาว่า มิให้หมายรวมถึงบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข ดังรายละเอียดที่ท่าน ส.ว. เจตน์ได้อภิปรายไปแล้วอย่างน้อยที่สุดขอกรุณาได้บันทึก แล้วก็เพื่อคนต่อไปข้างหน้าที่เขาจะดำเนินการในเรื่องนี้ ซึ่งมี แล้วก็ท่าน ส.ว. เจตน์ได้อภิปรายแล้วว่ามีภาคประชาชน ทั้งแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่บุคลากรทางสาธารณสุขทั่วประเทศ ไม่เพียง ๒๐,๐๐๐ กว่าคน เชื่อว่ามีจำนวนนับแสนคนที่จะขอแก้ไขในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมใช้เวลาตรงนี้ไม่มาก เพื่อให้บันทึกไว้

แล้วเราได้ทำหน้าที่ของเราแล้วอย่างเต็มภาคภูมิ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะเกิดขึ้นในข้างหน้าก็คือ ถ้ามีกฎหมายนี้เข้ามาก็เพียงแต่ขอความกรุณาสมาชิกทุกท่านได้ช่วยกรุณาสนับสนุนตรงนี้ด้วย อันนี้ก็ขอความกรุณาไว้ตรงนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมออนันต์ ติดใจอภิปรายหรือเปล่าครับ ไม่ติดใจนะครับ เชิญกรรมาธิการเสียงข้างมากชี้แจง ใครจะเป็นผู้ชี้แจง ท่านสมัครหรือท่านชาญณรงค์ เห็นยกมือ ๒ ท่าน เอาสักท่านเดียวพอกระมัง เชิญท่านสมัครครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขอสงวนสุดท้าย ผมจะชี้แจงสนับสนุน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมัครจะชี้แจงหรือท่าน ของท่านสงวนนี้อยู่วรรคถัดไปไม่ใช่หรือ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ใช่ครับ อันนี้เป็นเรื่องกรรมาธิการขอแก้ไข ผมจะอภิปรายว่าในส่วนของกรรมการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อันนี้คือกรรมาธิการเสียงข้างน้อยเขาจะขอเพิ่มเติม แต่กรรมาธิการเสียงข้างมากไม่เห็นด้วย

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ผมไม่ข้างมาก ไม่ข้างน้อยผมคนกลาง ผมจะอภิปรายมาตรานี้ให้ดูว่าที่แก้มานี้ไม่ถูกต้องอย่างไร อยากจะแก้ให้ถูกต้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : วรรคที่เขาขอเพิ่มเติมนี้ กรรมาธิการยังไม่มีการแก้ไขนะครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ใช่ครับ ยังไม่มีการแก้ไข แต่ทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อยขอแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจะชี้แจงใช่ไหมว่าไม่เห็นด้วย ไม่อนุญาตให้เพิ่มเติมเพราะอะไรใช่ไหมครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ใช่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร เชาวภานันท์ กรรมาธิการ คืออย่างนี้ครับว่า ผมก็เห็นด้วยกับความเห็นของนายแพทย์ทั้งสองท่านนะครับ ที่ว่าแพทย์นี้ถ้าหากว่าถูกฟ้องแล้ว ไม่ว่าคดีแพ่ง คดีอาญาจะหมดกำลังใจ ซึ่งผมก็เป็นทนายให้แพทย์หลายคนที่แก้ต่างให้ แต่อย่างนี้ครับว่า ผมเห็นว่าคณะกรรมาธิการ ท่านนายแพทย์เจตน์กับพวกได้แก้ไข ----------

- ๘๗/๑

ท่านบอกว่าตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง/๑ ท่านบอกว่า ความตามวรรคหนึ่งมิให้รวมถึงคดีแพ่งที่เกี่ยวเนื่องกับการบริการทางสาธารณสุข ท่านมิให้หมายความถึงคดีแพ่งเท่านั้น แต่คดีอาญายังรวมอยู่ เพราะว่าสมาคมหรือมูลนิธิที่เราแก้ไขไปตามมาตรา ๑๙ เขาให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมหรือมูลนิธิฟ้องทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาได้ท่านไป ..... มิให้รวมถึงเฉพาะคดีแพ่งเท่านั้น ผมตั้งเป็นข้อสังเกตให้ท่าน ท่านยังแก้ไม่ตกนะครับ

ทีนี้ปัญหาต่อมาว่าในคดีนี้ มาตรา ๑๙ เขาบอกว่า ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคหรือสมาคมที่คณะกรรมการอะไรนี้มีอำนาจฟ้อง แต่ท่านบอกว่าอันนี้มิให้รวมถึงแล้ว นี่ก็แสดงว่าคดีอาญา สมาคม มูลนิธิ กรรมการสามารถฟ้องได้ตามมาตรา ๑๙ นะครับ แล้วก็ไม่รวมไปถึงผู้บริโภคด้วย ผู้บริโภคก็ยังมีสิทธิที่จะฟ้องทั้งคดีแพ่ง คดีอาญา เพราะในมาตรา ๑๙ หัวข้อใหญ่เขาบอกว่า เฉพาะคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคท่านยังแก้ไม่หมด อันนี้ก็เลยอยากจะชี้แจงให้ท่านนะครับ

สำหรับเรื่องการบริการถ้าหากท่านบอกว่า บริการสาธารณสุข หมายความอย่างนี้ ถ้าเผื่อท่านจะไม่ให้ฟ้องคดีแพ่งและคดีอาญาตามนี้ ท่านต้องบอกเลยว่า บริการทางด้านแพทย์สาธารณสุขนี้ ไม่ใช่บริการตามกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ หรือไม่ได้ขึ้นกับกฎหมาย ๒ ฉบับนี้ถึงจะสมบูรณ์แบบตามที่ท่านเจตนา ผมไม่ทราบว่าท่านจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ผมก็ชี้แจงให้ท่านฟังนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชาญณรงค์

นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ ในฐานะผู้ชี้แจง คืออยากจะให้เห็นข้อเท็จจริงอีกด้านหนึ่ง คือจริง ๆ แล้วสิ่งที่ท่านสมาชิกที่อภิปรายในเรื่องของสิ่งที่เกิดขึ้นกับวงการแพทย์ในระยะหลัง ๆ เป็นข้อเท็จจริง แต่ว่าที่มาที่ไปนี้ผมอยากจะเรียนให้เห็นภาพว่า ถ้าเราย้อนกลับไป ๑๐ กว่าปีก่อน ประมาณ ๑๕ ปี เราจะเห็นว่าการเผชิญหน้าระหว่างแพทย์กับคนไข้นี้ พูดกันตรง ๆ อย่างนี้ ในศาลเข้มข้นมาเรื่อย ๆ ถ้ายังจำกันได้มีคดีหนึ่งที่เรียกว่าเป็นคดีที่ค่อนข้างสร้างความตื่นตระหนกและก็เป็นที่กังวลใจมาก ๆ ถ้าผมจำไม่ผิดก็คือคดีเกิดที่ร่อนพิบูลย์

ซึ่งคดีนั้นศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกแพทย์ที่ตกเป็นจำเลย แต่ในที่สุดศาลอุทธรณ์ยกฟ้อง ตรงนั้นบังเอิญประจวบเหมาะกับเรื่อง วิ. คุ้มครองผู้บริโภคออกมาในช่วงปีนั้นพอดี ก็เลยกลายเป็นอะไรที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลค่อนข้างมาก แต่ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่า เรื่องของข้อพิพาท เรื่องของความขัดแย้งเป็นเรื่องที่เปลี่ยนไปตามสถานการณ์ปัจจุบันของสังคมไทย เราไม่สามารถที่จะไประงับยับยั้งเรื่องเหล่านี้ได้ เพียงแต่ว่าจะต้องหากลไกอะไรที่เหมาะสมมาแก้ปัญหาสิ่งเหล่านี้ ซึ่งที่ผ่านมาอย่างที่เรียนว่า กลไกในเรื่องของการดำเนินคดีทางแพ่งค่อนข้างจะเป็นปัญหามาก อย่างน้อย ๆ การไปฟ้องคดีต้องวางเงินค่าธรรมเนียม ค่าอะไรต่าง ๆ นานา ในที่สุดเขาก็เลือกไปใช้วิธีการดำเนินคดีทางอาญา การดำเนินคดีทางอาญากับแพทย์เป็นสิ่งที่ผมเข้าใจว่าคนในกระบวนการยุติธรรมที่ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องท่านค่อนข้างหนักใจ แต่ว่าเป็นช่องทางเดียวที่เหลืออยู่ก่อนหน้านี้สำหรับผู้เสียหาย แล้วเรียนว่าที่เขาไปฟ้องคดีอาญานี้ ก็เพราะว่ากระบวนการทางคดีอาญานี้ง่ายสำหรับผู้เสียหาย ก็คือว่าเพียงแต่เดินไปบนโรงพักแล้วแจ้งความ แค่นั้นก็จบแล้ว แต่ว่าสร้างภาระให้กับทั้งหน่วยงาน ให้กับผู้ที่ตกเป็นผู้ต้องหา คนที่เป็นผู้ต้องหาจะต้องทำประวัติอาชญากรรม เวลาไปศาลก็ต้องไปศาลทุกนัดอะไรต่าง ๆ นานา และในที่สุดผลพวงสุดท้ายนี้ก็มีความเสี่ยงภัยต่อโทษทางอาญา เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า ถ้าเรายังไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งได้ หรือไม่มีกลไกอย่างอื่นที่เหมาะสม อย่างเช่น กรณีที่คุณหมอเจตน์ท่านยก ขออนุญาตที่เอ่ยนาม----------

ถ้ามีกระบวนการในเรื่องของกฎหมายกองทุนขึ้นมาเพื่อดำเนินการไกล่เกลี่ยและแก้ปัญหาเยียวยาในระยะเบื้องต้นได้อย่างนี้ ก็จะแก้ปัญหาข้อขัดแย้งไปได้ ก็จะไม่มีปัญหาไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา แต่ถ้ากลไกเหล่านั้นยังไม่ทำงานหรือไม่มีกลไกอื่นแล้ว หลีกเลี่ยงไม่ได้หรอกครับว่าเขาจะต้องฟ้องคดีต่อศาล ทีนี้อย่างที่กราบเรียนว่าคล้าย ๆ กับเรื่องระหว่างของคนที่เป็นผู้ให้บริการสาธารณสุขก็คือเรื่องระหว่างของไม่ดีมาก กับไม่ดีน้อย อย่างที่ผมกราบเรียนว่าเรื่องทางอาญานี้เป็นเรื่องที่ค่อนข้างสาหัสสากรรจ์มีผลกระทบมาก ๆ ต่อคนที่ตกเป็นผู้ต้องหา และข้อสังเกตผมก็พยายามติดตาม ทางสำนักงานศาลยุติธรรมก็ไม่ได้นิ่งนอนใจว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องที่เราต้องให้ความสำคัญ ก็ติดตามข้อมูลคดีอาญาในช่วงหลัง ๆ ก็ปรากฏว่าก็แทบจะไม่มีการฟ้องคดีอาญาเข้ามาแล้ว เพราะว่ามีช่องทางที่เขาสามารถไปดำเนินการได้ โดยไม่เป็นภาระมาก คือช่องทางในเรื่องของคดีผู้บริโภค ซึ่งเราก็ไม่ได้บอกว่านี่คือสิ่งที่ดีที่สุด ก็กราบเรียนว่าสิ่งเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์เป็นช่องของการเปลี่ยนผ่าน คงไม่ใช่จุดสุดท้าย ถ้าเราสามารถหามาตรการหรือวิธีการอะไรที่มีความเหมาะสมได้ดีกว่านี้ผมก็คิดว่าทางสำนักงานศาลยุติธรรมก็พร้อมที่จะสนับสนุนและก็ดำเนินการ แต่ก็เรียนเพื่อความสบายใจว่า การดำเนินคดีไม่ว่าจะเป็นคดีผู้บริโภคซึ่งเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาทางศาลเองก็มีความตระหนักในปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมขณะนี้ก็ดำเนินการหลาย ๆ รูปแบบ ก็กราบเรียนว่าการประสานงานในเรื่องของข้อมูลต่าง ๆ นี้กับทางแพทยสมาคม แพทยสภาก็ทำมาโดยตลอด ก็เรียนเพื่อให้ข้อมูลอีกด้านหนึ่งว่าสถานการณ์นี้อาจจะไม่ได้หนักหนามากนัก แต่ว่าเราก็ต้องหาวิธีการในการที่จะหาทางออกในเรื่องนี้ที่ดีกว่านี้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนความเห็น กรรมาธิการวิสามัญข้างมากยังยืนยันไม่เพิ่มเติมให้ท่านอยู่ จบไหมครับ ท่านประธานคณะกรรมาธิการจะชี้แจงเพิ่มเติม ท่านเจตน์ฟังอีกนิดหนึ่ง

นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ก็คงเรียนว่าข้อสังเกตหรือการสงวนความเห็นของกรรมาธิการที่เป็นนายแพทย์ทั้ง ๓ ท่านนั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ตระหนักดี

และก็หารือกันในที่ประชุมมาก และก็อย่างที่ท่านชาญณรงค์ได้เรียนต่อที่ประชุมแล้ว อย่างไรก็ตาม ในการปรึกษาหารือกันเราดูว่าหลักการที่เสนอกฎหมายเข้ามานั้น ในเรื่องนี้ยังไม่มี เพราะฉะนั้นกรรมาธิการวิสามัญก็ทำการเกินกว่ากฎหมายไม่ได้ และก็ทราบว่ามีภาคประชาชนหรือคณะแพทย์ก็จะเสนอกฎหมายอยู่แล้ว อันนั้นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมคิดว่าบันทึกไว้ในข้อสังเกตของการประชุมก็ได้ แต่ว่ากรรมาธิการวิสามัญก็คงต้องยืนยันว่าไม่สามารถแก้เกินหลักการของกฎหมายได้ กราบเรียนท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมอเจตน์ เชิญครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขอบคุณท่านประธานครับ นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภาและก็กรรมาธิการวิสามัญเสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ ผมเป็นคนที่เคารพในกติกาแล้วก็ยอมรับในความคิดเห็นของกลุ่มคณะส่วนใหญ่นะครับ อันนี้ผมก็ต้องขอขอบคุณทางท่านประธานและก็กรรมาธิการวิสามัญที่ยอมให้ตั้งเป็นข้อสังเกตของนิยามคำว่า “บริการ” เอาไว้ ซึ่งก็คงไม่ต้องอ่านในรายละเอียดคำว่า “บริการ” ตรงนี้ก็ยังเป็นที่ข้องใจว่า ตรงนี้นำบริการทางการแพทย์มาอยู่ในบริการในกฎหมายคดีผู้บริโภคตรงนี้ก็มีปัญหา เพราะว่าไม่มีความชัดเจน ซึ่งตรงนั้นก็ต้องว่ากันต่อไป ทีนี้ผมอยากจะตอบทางท่านชาญณรงค์ ขออภัยที่เอ่ยนาม ทางกรรมาธิการวิสามัญท่านเป็นกรรมาธิการด้วยนะครับ ท่านบอกว่าอยากให้สบายใจ ผมจะบอกว่าผมไม่สบายใจแล้วก็ทางแพทย์เราก็ไม่สบายใจ เพราะเราดูจากคดีที่มีมากขึ้นแล้ว ๘๒ คดี ตั้งแต่มีกฎหมายนี้ออกมา ซึ่งตรงนี้ ๘๒ คดีทำให้แพทย์ที่อยู่ในคดีที่ถูกฟ้องในคดีผู้บริโภคเขามีความไม่สบายใจ แล้วก็ปฏิบัติงานด้วยความตึงเครียด คือพูดง่าย ๆ ว่าก็มีกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีกฎหมายอาญาอยู่แล้ว ----------

แต่ว่ายังมีความผิดตามกฎหมายผู้บริโภคอีก ซึ่งเท่าที่ทราบกระผมไม่ทราบว่าจะฟังมาผิดหรือเปล่า ประเทศไทยเป็นประเทศเดียวที่มีนำบริการทางการแพทย์รวมอยู่ในกฎหมายคดีผู้บริโภค ผมคิดว่าตรงนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แต่เมื่อเราเห็นว่าไม่ถูกต้อง แล้วก็ทำให้พวกเราต้องทำงานภายใต้สภาวะตึงเครียด แล้วส่งผลกระทบถึงประชาชนทางอ้อม เพราะว่าผู้ให้บริการนี้ทำงานด้วยความไม่สบายใจ เพราะฉะนั้นในการทำงาน การให้บริการก็จะส่งผลกระทบไปอย่างมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เพราะฉะนั้นประชาชนที่ควรจะได้รับบริการดูแลที่ดีอย่างฉันท์มิตร หรือว่าถ้อยทีถ้อยอาศัย หรือให้มีบุญคุณเหมือนกับในอดีตมันเปลี่ยนไปมันก็ต้องทำการแพทย์เชิงป้องกันตัว แล้วก็ต้องอาศัยการสร้างนิติพยานตามที่ผมกล่าวมาแล้ว ตรงนี้เป็นส่วนที่ทางพวกแพทย์เรานี้ ก็ถือว่าเราทำงานหนัก เราก็เห็นว่าเราควรจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมาย เพราะว่าจะได้เกิดประโยชน์กับพวกแพทย์ แล้วก็ส่งผลถึงประชาชนโดยทางอ้อม เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็ต้องขอขอบคุณทางกรรมาธิการอีกครั้งหนึ่งเพราะผมคิดว่าในเรื่องของคำว่า “บริการ” นี้ที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ ก็จะเป็นส่วนที่เป็นข้อสังเกตแล้วจะได้นำไปใช้ต่อในกรณีที่เสนอขอแก้ไขหลักการและเหตุผลของกฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคต่อไปครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : รวมความแล้วท่านเจตน์กับคณะไม่ติดใจใช่ไหม ขอบคุณครับ เป็นอันผ่านมาตรา ๑๙ ที่กลุ่มคุณหมอเจตน์ได้ขอสงวนความเห็น โดยจะขอเพิ่มเติมเป็นวรรคหนึ่ง/๑ และวรรคหนึ่ง/๒ ไว้ เมื่อไม่ติดใจ ผมขอผ่านครับ ต่อไปมาตรา ๑๙ วรรคสองไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ วรรคสาม กรรมาธิการมีการแก้ไขบางส่วน ขณะเดียวกันก็มีท่านกรรมาธิการที่ไม่เห็นด้วยกับข้อแก้ไข ก็ขอสงวนความเห็นไว้ คือให้คงร่างเดิม ประกอบด้วยท่านสมัคร เชาวภานันท์ ท่านพลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ท่าน นพปฎล เมฆเมฆา แล้วท่านสุทธิศักดิ์ ภัทรมานะวงศ์ นอกจากนี้ยังมีท่านสมาชิกที่ขอสงวนคำแปรญัตติไว้อีกคณะหนึ่ง คือคณะของท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ซึ่งประกอบด้วยท่านกอบกุล พันธ์เจริญวรกุล ท่านจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา ท่านสุอำภา คชไกร แล้วก็ท่านสมพร จูมั่น ได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๙ วรรคสาม ผมจะเริ่มอย่างนี้ก่อนให้คณะของท่านสมัครชี้แจงก่อน เนื่องจากท่านสมัครในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้

สงวนความเห็นไว้ว่า ไม่เห็นด้วยกับข้อแก้ไขของกรรมาธิการเสียงข้างมาก เพราะอะไร แล้วมีเหตุผลอะไรที่เห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างเดิม เชิญท่านสมัครครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร เชาวภานันท์ กรรมาธิการ ผมเพียงแต่ถามคณะกรรมาธิการเท่านั้นเองที่แก้ไขในวรรคสาม ที่ว่า “หรือไม่สามารถดำเนินคดีต่อไปได้เพราะเหตุอื่นใด” นี้ เหตุอื่นใดหมายความว่าอย่างไร ถ้าหากว่าสมมุติว่าไม่สามารถดำเนินคดีต่อไปได้ เพราะเห็นว่าคดีจะแพ้ ผู้พิพากษาเห็นว่าคดีจะแพ้แล้วก็ให้ผู้ที่บริโภคที่เกี่ยวข้องเข้ามาดำเนินคดี หรือว่าสมาคมหรือมูลนิธิดำเนินคดีผิดพลาดแล้ว ก็ให้เพิกถอนและให้ผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องเข้าดำเนินคดีต่อไปได้ ตรงนี้ผมยังไม่ได้ความชัดเจนว่าไม่สามารถดำเนินคดีต่อไปได้เพราะเหตุอื่นใด มีคำจำกัดความหมายถึงอะไรได้บ้าง หรือเช่น ยกตัวอย่างอันหนึ่ง สมาคมหรือมูลนิธิลืมยื่นบัญชีพยาน หรือไม่ได้ส่งสำเนาเอกสารล่วงหน้าอย่างนี้ ศาลบอกว่าให้เปลี่ยนใหม่ อย่างนี้ทำได้หรือไม่ ผมก็เลยอยากจะขอคำชี้แจงตรงนี้ เพราะวันนั้นผมไม่ได้ฟังอยู่ในคณะกรรมาธิการ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านที่ร่วมคณะของท่านสมัครมีท่านอื่นอีกไหมที่จะใช้สิทธิอภิปราย มีไหมครับ เชิญท่านพลอากาศเอก วีรวิทครับ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมเห็นด้วยในการที่จะขยายขอบเขตไปในเรื่องของการดำเนินคดีเพราะเหตุอื่นใด แต่ข้อความในวรรคนี้เป็นวรรคที่ออกแบบมาเพื่อให้เป็นการดำเนินการของศาล ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดข้อง ในกรณีที่สมาคมหรือมูลนิธิผู้ยื่นฟ้องถูกเพิกถอนการรับรองตามกฎหมาย ทีนี้ถ้าเราไปเพิ่มความในเรื่องของ “หรือไม่สามารถดำเนินคดีต่อไปได้เพราะเหตุอื่นใด” ในกรณีนี้ประการแรก ก็คือศาลท่านอาจจะไม่ทราบว่ากรณีที่มีปัญหาข้อขัดข้องในการไม่สามารถดำเนินคดีนั้นจะมีลักษณะอย่างไร อาจจะเป็นปัญหาข้อขัดข้องภายในของสมาคมหรือมูลนิธิเองซึ่งไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ เพราะฉะนั้นข้อความอันนี้ก็เลยอาจจะทำให้เมื่อนำไปใช้ปฏิบัติอาจจะมีข้อสับสน เพราะว่าโดยเจตนาแล้วลักษณะของถ้อยคำจะอยู่ในลักษณะที่สมาคมหรือมูลนิธินั้นถูกเพิกถอนการรับรองตามกฎหมาย ซึ่งทางคณะกรรมการก็จะต้องแจ้งให้กับศาลทราบว่าขณะนี้สมาคมหรือมูลนิธิที่ผู้ยื่นยื่นฟ้องนั้นได้หมดสภาวะตามกฎหมายแล้ว ศาลก็จะรับทราบแล้วก็แจ้งให้กับผู้บริโภคได้ แล้วก็ดำเนินการตามความในวรรคสาม แต่ถ้าเป็นข้อขัดข้องประเด็นอื่นเพราะเหตุอื่นใด ซึ่งก็ไม่ทราบว่าเหตุอื่นใดนั้นมีกรอบกว้างขนาดไหน แต่ผมมองดูว่าในลักษณะนั้นศาลอาจจะไม่ทราบว่ากระบวนการตรงนี้มีปัญหาข้อขัดข้อง สมมุติว่าในการดำเนินคดีไปสมาคมหรือมูลนิธินั้น หรือทนายที่ดำเนินคดีไปไม่มาเบิกความหรือขอผลัดผ่อนไปด้วยเหตุผลกลใดก็ตาม ศาลเองก็ไม่ทราบปัญหาข้อขัดข้อง ผู้บริโภคที่เป็นเจ้าของคดีที่ได้รับการฟ้องแทนก็จะไม่ทราบเหมือนกัน กระบวนการที่จะออกมาตามข้อความที่ว่า “ศาลเห็นว่าผู้บริโภคนั้นอาจไม่ไม่ทราบถึงการถูกเพิกถอนการรับรองดังกล่าว” ก็จะไม่สามารถดำเนินการได้ ความที่เป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายในวรรคสามนั้นก็ไม่สามารถจะทำได้ เพราะฉะนั้นผมเลยคิดว่าในทางที่ถูกต้องแล้วเราน่าจะคงไว้ตามเดิม

เพราะเจตนาของกฎหมายตรงนี้ เขามีเจตนาเพื่อให้เป็นกรณีของการที่ถูกเพิกถอนการรับรองตามกฎหมายเท่านั้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนพปฎลอยู่หรือเปล่าครับ ท่านติดใจอภิปรายไหม เชิญครับ

นายนพปฎล เมฆเมฆา (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม นพปฎล ครับ ผมเห็นว่าที่ให้คงวรรคสามไว้อย่างเดิม เพราะว่าความเดิมก็ชัดเจนอยู่แล้ว ว่าถ้าถูกเพิกถอนแล้วผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องก็สามารถดำเนินการต่อไปได้ ถ้าศาลเห็นว่าผู้บริโภคไม่ทราบถึงการถูกเพิกถอนศาลก็มีคำสั่งแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบอันนี้ก็ชัดเจน ก็คิดว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุทธิศักดิ์อยู่ไหม ไม่อยู่นะครับ ถือว่าไม่ติดใจอภิปรายนะครับ เป็นอันว่าในส่วนของคณะท่านสมัคร เชาวภานันท์ ซึ่งประกอบด้วยท่านพลอากาศเอกวีรวิท คงศักดิ์ ท่านนพปฎล เมฆเมฆา ท่านสุทธิศักดิ์ ภัทรมานะวงศ์ ไม่เห็นด้วยกับข้อแก้ไขของกรรมาธิการ เห็นว่าควรให้คงร่างเดิม ทั้ง ๒ ฝ่ายยังเห็นต่างกันอยู่นะครับ ผมจะขออนุญาตพักไว้ก่อน เดี๋ยวจะลงมติรายวรรคนะครับ

อีกกลุ่มหนึ่งที่มีการแก้ไขเหมือนกัน ผมดูแล้วถ้อยคำใกล้เคียงกัน เพียงแต่ต่างกันเรื่องการจัดเรียงถ้อยคำเท่านั้นเอง คือคณะของท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ก็อย่างที่ท่านประธานเข้าใจว่ามีการแก้ไขอยู่ ผมได้ปรึกษากับสมาชิกในกลุ่มเรียบร้อยแล้วก็เห็นว่า เมื่อกรรมาธิการได้มีการแก้ไขบางส่วนซึ่งสอดคล้องกับที่เราเสนอแปรญัตติไว้ ก็ขออนุญาตขอถอนครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทางกรรมาธิการมีอะไรจะชี้แจงหรือไม่ครับ เชิญท่านชาญณรงค์ครับ

นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ ในฐานะผู้ชี้แจง กราบเรียนเหตุผลที่จำเป็นจะต้องแก้ไขในวรรคสามนี้ โดยเพิ่มเติมข้อความว่า “หรือไม่สามารถดำเนินคดีต่อไปได้เพราะเหตุอื่นใด” นี้ก็เนื่องมาจากว่ากฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคที่เพิ่งพิจารณาเสร็จไป ไปเพิ่มหลักการที่แตกต่างจากกฎหมายปัจจุบันก็คือว่าไปกำหนดอายุของการรับรองไว้ว่า ๒ ปีต้องมาขอรับรองใหม่ นั่นข้อหนึ่ง อีกเรื่องหนึ่งก็คือไปกำหนดว่า คดีที่ทางสมาคม มูลนิธิจะไปฟ้องร้องได้ต้องเป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการเท่านั้น ซึ่งหลักการทั้ง ๒ ประการนี้ไม่มีอยู่ในกฎหมายปัจจุบัน ทีนี้เราลองมาสมมุติ ถ้าสมมุติว่าสมาคมมูลนิธิเขาฟ้องคดีไปแล้ว แล้วจู่ ๆ อายุการรับรองหมดลงในระหว่างที่คดีนั้นยังอยู่ในศาล ถามว่าสมาคมมูลนิธินั้นจะดำเนินคดีต่อไปได้อย่างไร เพราะว่าขาดการรับรองแล้ว นี่คือประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการแก้ไขกฎหมาย

อีกประการหนึ่ง กรณีที่มีประกาศว่าคดีประเภทนี้ ๆ ทางสมาคม มูลนิธิฟ้องได้ แต่ต่อมาระหว่างที่คดีเขาฟ้องไปแล้ว ปรากฏว่ามีการแก้ไขประกาศทำให้คดีนั้นฟ้องต่อไปไม่ได้แล้ว อย่างนี้เป็นกรณีที่สมาคม มูลนิธิคล้าย ๆ หมดอำนาจกลางอากาศ คือทำคดีอยู่ คดีค้างอยู่จะทำอย่างไร ซึ่งลักษณะของการหมดอำนาจอย่างนี้ไม่แตกต่างจากกรณีที่สมาคม มูลนิธินั้นถูกเพิกถอนการรับรอง ก็คือหมดอำนาจ แล้วยังมีอีกบางกรณีคือลักษณะที่ไม่ใช่การหมดอำนาจ เป็นลักษณะที่สมาคม มูลนิธิอาจจะหมดสภาพไปเลย คือตกเป็นบุคคลล้มละลาย หรืออาจจะเลิกสมาคม มูลนิธินั้นไป อย่างนี้คดีที่ดำเนินการมาก็จะเสียหาย ถึงกราบเรียนว่าเลยต้องใช้คำว่า ไม่สามารถดำเนินคดีต่อไปได้ ด้วยเหตุผลอย่างที่กราบเรียนว่าเป็นกรณีที่หมดอำนาจไปตามกฎหมาย หรือเป็นกรณีที่สมาคม มูลนิธินั้นหมดสภาพ อย่างเช่นล้มละลายหรือเลิกสมาคม มูลนิธิไป ถ้าไม่มีการแก้ไขในประเด็นนี้จะทำให้เกิดปัญหาข้อกฎหมายยืดยาวเลย แล้วใครจะดำเนินการต่อไป สมาคม มูลนิธิพวกนี้ก็จะไม่ดำเนินการแล้ว เพราะว่าดำเนินการไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขและก็ให้ผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องเขาเข้ามาดำเนินการแทน กราบเรียนว่าที่มาที่ไปก็เป็นเหตุผล

ความจำเป็น เนื่องจากมีการแก้ไขกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคในครั้งนี้ รวมตลอดไปถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในกรณีที่มูลนิธิหรือสมาคมนั้นล้มละลาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมัครครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม สมัคร เชาวภานันท์ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ที่ผมฟังจากท่านได้อภิปรายมานี่ว่าไม่สามารถดำเนินคดีได้ เพราะ ๑. ขาดคุณสมบัติ ขาดต่อใบอนุญาต ขาดการรับรอง ล้มละลาย ลักษณะเหล่านี้ไม่ต้องระบุไว้ก็ดำเนินการต่อไปได้ อย่างเช่นพวกผมทนายความ ผมกำลังว่าความอยู่ ใบอนุญาตจะขาดผมก็ต้องไปต่อ แต่ถ้าหากว่าผมว่าความไปโดยลืมต่อกฎหมายเขาก็ว่าไป แต่ถ้าเผื่อจับได้เมื่อไรว่าผู้นี้ว่าความโดยใบอนุญาตขาด ท่านทราบหรือไม่ครับถูกจำคุกเป็นรายวันรายคดีที่ไปว่าความเลย อันนี้ไม่ต้องเขียนไว้ ถึงแม้ล้มละลายขาดคุณสมบัติเขาก็รู้อยู่แล้วว่าเขาไม่มีสิทธิที่จะว่าความ ก็ไม่ต้องไปเขียนเอาไว้ เพราะว่าถ้าหากเขาล้มละลายแล้วยังมาว่าความอีก ขาดใบอนุญาตแล้วยังมาว่าความอีก ลักษณะเหล่านี้ หรือขาดคุณสมบัติอย่างอื่นก็แล้วแต่ มาว่าความอีก ถูกละเมิดอำนาจศาลครับ ผลของการที่ดำเนินการที่แล้วไปก็ต้องถูกยกเลิก ก็เป็นไปตามอัตโนมัติของมัน ----------

- ๙๒/๑

ซึ่งทีแรกผมก็เข้าใจว่าเป็นเหตุอย่างอื่นที่นอกเหนือจากอันนี้ ทีนี้ถ้าเกิดว่าเป็นเหตุอื่นอันเกี่ยวกับคุณสมบัติการล้มละลาย คุณสมบัติเหล่านี้หรือการขาดต่อใบอนุญาตอย่างนี้ ไม่จำเป็นต้องเขียนครับ ก็มีผลบังคับตามกฎหมายทั่วไปอยู่แล้วหรือการดำเนินการวิธีพิจารณาความอยู่แล้วครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็ยังเห็นต่างกันอยู่นะครับ อาจารย์กอบกุล ในส่วนของอาจารย์กอบกุลติดใจอะไรไหมครับที่มีชื่อสงวนคำแปรญัตติร่วมกับท่านวิชาญไว้ มีอะไรจะอภิปรายเพิ่มเติมไหมครับ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : กราบเรียนท่านประธานไม่เพิ่มเติมค่ะ เป็นไปตามนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ทราบในกลุ่มเดียวกับของอาจารย์กอบกุล มีท่านจิตร์ธนา ท่านสุอำภา ท่านสมพร จูมั่น มอบท่านวิชาญหมดแล้วนะครับ ท่านพลอากาศเอก วีรวิท มีอะไรครับ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยคือผมฟังกรรมาธิการเสียงข้างมากชี้แจงแล้ว ผมก็ยังคิดว่าถ้อยคำอันนี้ อย่างที่ผมได้กราบเรียนว่าวรรคนี้มีเจตนาในกรณีที่สมาคมและมูลนิธินั้นหมดสภาพตามกฎหมายและในวรรคสี่นั้นเขาก็ได้กำหนดวิธีการอยู่แล้วนะครับว่าผู้บริโภคขอให้คณะกรรมการผู้บริโภคหรือสมาคมนั้นหาสมาคมหรือมูลนิธิใหม่ขึ้นมา ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องปกติ ทีนี้ประเด็นที่เราไปใส่ความเข้าไป “หรือไม่สามารถดำเนินคดีต่อไปได้เพราะเหตุอื่นใด” ประเด็นที่ตามมาก็คือว่าถ้อยคำที่ตามหลังมาว่า “ถ้าศาลเห็นว่าผู้บริโภคนั้นอาจไม่ทราบถึง” ซึ่งศาลเองก็อาจจะไม่ทราบว่าปัญหาข้อขัดข้องในการฟ้องคดีหรือดำเนินคดีนั้นเป็นอย่างไรเพราะฉะนั้นถ้าจะให้มีการเพิ่มถ้อยคำเพื่อจะให้มีกรณีอื่น ๆ เหตุอื่นใดนั้นน่าจะมีการปรับถ้อยคำในส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง เพราะว่าพอออกมาแล้วทุกคนก็งงว่าเรื่องนี้ศาลจะรับรู้ได้อย่างไรว่าสมาคมหรือมูลนิธินั้นมีปัญหาข้อขัดข้องในการฟ้อง นอกจากมีการ

รับทราบจากคณะกรรมการเท่านั้นเองว่าขณะนี้สมาคมหรือมูลนิธินั้นหมดสภาพตามกฎหมายแล้วเพราะฉะนั้นผมคิดว่าการที่เราเพิ่มข้อความเข้าไปกับถ้อยคำที่อยู่ในวรรคเดิมนั้นอาจจะไม่สอดรับกัน อันนี้ก็ขอให้กรรมาธิการเสียงข้างมากช่วยพิจารณาด้วยนะครับ ถ้าใช้แล้วแก้แล้ว แปรญัตติแล้วมีปัญหาในการปฏิบัติทำให้คนเกิดความสับสน เพราะว่าเราใส่ถ้อยคำที่ไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของอันเดิมที่จะให้ศาลเป็นผู้ปฏิบัติในการแจ้งผู้บริโภคนั้น ก็เลยทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการท่านช่วยคิดตามไปนะครับ ผมจะผ่านวรรคนี้ไปก่อนนะครับ ท่านจะได้มีเวลาทบทวนว่าต่างฝ่ายต่างยกเหตุผลขึ้นมาแล้ว ช่วยกรุณาเอาเหตุผลของแต่ละฝ่ายไปชั่งน้ำหนักดูนะครับ วรรคสี่ ไม่มีการแก้ไข มีมาตรา ๑๙ วรรคห้า กรรมาธิการมีการเพิ่มเติมข้อความวรรคห้าขึ้นมา ขณะเดียวกันก็มีท่านสมาชิกสงวนคำแปรญัตติไว้ ก็คือคณะของท่านเจริญ ภักดีวานิช ท่านสุริยา ปันจอร์ ผู้แปรญัตติพอใจคงมีแต่กรรมาธิการที่สงวนความเห็นว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม ก็คือประกอบด้วยท่านสมัคร เชาวภานันท์ พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ท่านนพปฎล เมฆเมฆา และท่านสุทธิศักดิ์ ภัทรมานะวงศ์ เชิญครับ ท่านสมัครยังติดใจอยู่หรือเปล่า วรรคห้า เชิญท่านอภิปรายเลยครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร เชาวภานันท์ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ในวรรคห้า ซึ่งคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากได้เพิ่มเติมในวรรคห้า ว่า “หลักเกณฑ์และวิธีการฟ้องและการดำเนินคดีเพื่อประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา” ผมขอชี้แจงเป็นประการแรกนะครับว่า ตามปกติแล้วหลักเกณฑ์ในการดำเนินคดีไม่ควรที่จะให้ออกมาเป็นข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ด้วยความเคารพเป็นอย่างนี้ครับว่า การที่จะพิจารณาคดีใดที่จะเป็นประโยชน์ ----------

ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวม หรือคดีผู้บริโภคใดที่จะเป็นประโยชน์โดยส่วนรวมควรจะให้ผู้พิพากษาที่พิจารณาในศาลนั้น ๆ เป็นผู้พิจารณาได้ใช้ความเป็นอิสระในการพิจารณาพิพากษา และก็ถ้าหากว่าพิพากษาไปแล้ว เราก็ยังมีศาลอุทธรณ์ได้มีการพิพากษาด้วย เราไม่ต้องการที่จะให้เห็นว่าไปออกข้อกำหนดให้ศาลได้ปฏิบัติตาม ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิในการพิจารณาคดีโดยอิสระ ประการแรก

ประการที่ ๒ หลักเกณฑ์และวิธีการฟ้องและดำเนินคดีเพื่อประโยชน์แก่ผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ได้กำหนดเอาไว้แล้วว่า ตามมาตรา ๑๖ และในหมวด ๒ วิธีพิจารณาผู้บริโภคในศาลชั้นต้น ส่วนที่ ๑ เรื่องการฟ้องคดี ส่วนที่ ๒ การพิจารณาคดี และก็ส่วนที่ ๓ คำพิพากษาและคำสั่งชี้ขาดตัดสิน เป็นต้น เหล่านี้ได้มีกำหนดอยู่ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่แล้ว ไม่ควรที่จะมาเพิ่มหลักเกณฑ์และวิธีการฟ้องและวิธีการดำเนินคดีโดยให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา เพราะการฟ้องคดีคุ้มครองผู้บริโภคก่อน ๆ นี้ กับการที่จะมาเพื่อประโยชน์เพื่อส่วนรวมอันนี้ ก็ใช้หลักเกณฑ์วิธีพิจารณาฉบับเดียวกัน ก็ไม่จำเป็นต้องออกข้อกำหนด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖ ก็ได้ระบุว่าให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ต้องรักษาการตามพระราชบัญญัติที่แก้ไขใหม่นี้ด้วยเหมือนกัน และให้มีอำนาจออกข้อกำหนดเพื่อให้การดำเนินกระบวนพิจารณาคดีผู้บริโภคเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีของคู่ความลดน้อยลง และโดยเฉพาะวรรคสอง ข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่ว่าพอประธานศาลฎีกาออกมาแล้วใช้ได้เลยยังมีบัญญัติต่อไปว่า เมื่อได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกายังต้องไปได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกา และประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ใช้บังคับได้ และมาตรา ๗ กระบวนพิจารณาคดีผู้บริโภคให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาตามมาตรา ๖ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลมในตัวบทกฎหมายพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีคุ้มครอง

ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ นี้ได้กำหนดวิธีการต่าง ๆ ในการฟ้อง ในการพิจารณาต่าง ๆ ไว้ครบถ้วนเรียบร้อยแล้วครับเมื่อเป็นอย่างนั้นผมก็เลยเห็นว่า การที่มาเติมในวรรคห้าขึ้นอีก ผมจึงไม่เห็นชอบด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการเสียงข้างน้อยมีใครจะอภิปรายไหมครับ มีท่านใดจะอภิปรายไหมครับ เชิญท่านพลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ เดี๋ยวผมค่อยให้กรรมาธิการชี้แจงทีเดียว ให้ผู้สงวนอภิปรายก่อน เชิญครับ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกว่า กฎหมายฉบับนี้มีหลักการในการที่จะให้มูลนิธิฟ้องแทนผู้บริโภคได้ในกรณีสิ่งที่เป็นเรื่องส่วนรวม โดยส่วนรวม ซึ่งแสดงว่ากระบวนการในการปฏิบัตินั้นสมาคมได้ทำหน้าที่อยู่แล้ว เราได้มีการเพิ่มเฉพาะมูลนิธิเท่านั้น เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์และวิธีการฟ้องและการดำเนินการต่าง ๆ นั้น ก็ได้มีหลักปฏิบัติกันมาโดยถูกต้อง และก็มีการดำเนินการอย่างชอบธรรมมา ยังไม่มีปัญหาข้อขัดข้องประการใด จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมาใส่ความเป็นวรรคท้ายเข้าไปตามเรื่องนี้ ซึ่งผมอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกว่า ถ้าเราไม่มีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมในสิ่งที่ไม่จำเป็นแล้ว กระบวนการตรากฎหมายอันนี้จะง่ายขึ้น คือถ้าเรามีความจำเป็นจะต้องเพิ่มเติมข้อความที่มีความจำเป็นแล้ว เราก็ต้องไปขอความเห็นชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็จะต้องมีการตั้งกรรมาธิการร่วม ทำให้กระบวนการในการตรากฎหมายล่าช้า ----------

ถ้าท่านเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งยวดนั้นผมเห็นว่าก็สามารถจะทำได้ แต่ถ้ามองในการแก้ไขตามวรรคสามกับวรรคห้านั้นมองดูแล้วไม่ได้มีความจำเป็นเมื่อเทียบกับหลักการที่เคยปฏิบัติกันมาแล้ว เราเพิ่มมูลนิธิเข้าไปเพื่อให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับสมาคม เมื่อสมาคมปฏิบัติได้มูลนิธิก็ปฏิบัติได้ แล้วกระบวนการต่าง ๆ ถึงแม้จะเป็นรายละเอียดว่าจะมีจำกัดเวลาหรือการดำเนินการต่าง ๆ ความในวรรคสามและวรรคสี่ก็ได้อธิบายไว้แล้วว่า สามารถจะมีการหาสมาคมหรือมูลนิธิอื่นทดแทนได้อยู่แล้ว เพื่อให้กฎหมายอันนี้สามารถจะนำไปสู่การปฏิบัติและบังคับใช้ได้เร็วสมเจตนารมณ์ที่จะเป็นการช่วยเหลือพี่น้องประชาชนผู้บริโภค โดยเฉพาะในเรื่องที่เป็นประโยชน์ส่วนรวมนั้น เราน่าจะไม่แก้ไขในสิ่งที่ไม่จำเป็นแล้วปล่อยให้กระบวนการตรากฎหมายนั้นกลับไปสู่สภาผู้แทนราษฎร แล้วก็สามารถที่จะนำทูลเกล้าฯ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ ได้เลย แต่ถ้าเผื่อเรามีการขอแก้แล้วทางสภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นในลักษณะที่ไม่จำเป็นต้องแก้ หรือมีประเด็นอื่นที่จะต้องแก้ไขแล้วจะทำให้กฎหมายฉบับนี้ล่าช้า และผลประโยชน์ของประชาชนก็จะเกิดไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนว่า อยากให้กรรมาธิการเสียงข้างมากช่วยกรุณาพิจารณาว่า ๒ ประเด็นนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งยวดไหม ถ้าไม่มี ขอความกรุณากลับไปอยู่ร่างเดิมทั้ง ๒ ส่วนจะทำให้กระบวนการตรากฎหมายของเรา เพื่อเป็นประโยชน์ของประชาชนนั้นทำได้ง่าย เพราะว่าทั้ง ๒ ประเด็นที่ใส่มานั้น ผมคิดว่าไม่ได้มีความจำเป็นเลย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนพปฎลจะอภิปรายไหมครับ

นายนพปฎล เมฆเมฆา (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนว่า ในหลักการกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมและมูลนิธิฟ้องคดีแทนผู้บริโภคเป็นส่วนรวมร่างกฎหมายในมาตรานี้ก็มีการเพิ่มเพียงมูลนิธิให้มีอำนาจดำเนินคดีเช่นเดียวกับสมาคมเท่านั้น แล้วก็ขอเรียนว่าสมาคมที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ผ่านมา ๑๐ กว่าปี ที่ผ่านมามีอยู่ ๖ สมาคม ก็ไม่เคยมีสมาคมใดฟ้องคดีให้กับผู้บริโภคแม้แต่คดีเดียว มีแต่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่พิจารณาฟ้องคดีแทนผู้บริโภคโดยส่วนรวม ซึ่งการฟ้องคดีของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ว่า คดีประเภทใดจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม คณะกรรมการก็มีแนวทาง

มีหลักเกณฑ์อยู่แล้ว ทีนี้การที่มาเพิ่มในวรรคท้ายให้การดำเนินคดีให้มีข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ผมก็เกรงว่าอาจจะเป็นข้อที่ทำให้เกิดข้อขัดแย้งกับแนวทางการพิจารณาของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคว่าหลักเกณฑ์ในการดำเนินการจะเป็นอย่างไร ซึ่งตรงนี้ก็เป็นข้อวิตก ข้อกังวลเท่านั้นเอง เราก็เห็นว่าไม่ควรเพิ่มเข้ามาในหลักการของร่างมาตรานี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการใครจะเป็นผู้ชี้แจง เชิญคุณหมอเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภาและกรรมาธิการเสียงข้างมาก ท่านประธานครับ ในร่างกฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๑๙ ที่เราเพิ่มในวรรคสุดท้ายขึ้นมาอีกบรรทัดหนึ่งว่า หลักเกณฑ์และวิธีการฟ้องและการดำเนินคดีเพื่อประโยชน์ต่อผู้บริโภค โดยส่วนรวมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ที่เขียนขึ้นมานี้ไม่ได้พิจารณาในกรรมาธิการอย่างง่าย ๆ เพราะว่าในประเด็นที่เพิ่มเข้ามานี้เป็นที่ถกเถียงของกรรมาธิการอย่างมาก แล้วก็มีการอภิปรายซ้ำแล้วซ้ำอีกถึง ๓ วัน คือพิจารณาไปแล้วก็ให้พิจารณาซ้ำจนครั้งสุดท้ายวันที่ ๓ ไม่มีทางยุติ ก็เลยต้องใช้มติเสียงข้างมากจากการโหวต ----------

- ๙๕/๑

ซึ่งโดยปกติแล้วพวกเราก็ไม่ค่อยชอบจะโหวต เราจะใช้มติคือ ยอม ถ้าหากว่าสมาชิกส่วนใหญ่หรือกรรมาธิการส่วนใหญ่เขาพูดหรือโน้มเอียงไปทางไหน ซึ่งตรงนี้ก็อยากชี้ให้เห็นว่าความยุ่งยากในการพิจารณาในวรรคสุดท้ายนี้ การอภิปรายถกเถียงกันหลายครั้งในที่ประชุม ซึ่งตรงนี้เมื่อกรรมาธิการเสียงข้างมากโหวตชนะก็จึงมีการเพิ่มวรรคท้ายนี้ขึ้นมาเหตุผลจริง ๆ แล้วก็มีการอภิปรายในกรรมาธิการแล้วว่าในกรณีนี้ถ้าไม่จำเป็นแล้วเราก็ไม่อยากจะเขียนอะไรเพิ่ม เพราะว่าก็จะมีปัญหาในการพิจารณาในชั้นของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งก็จะมีการตั้งกรรมาธิการร่วม แล้วพอตั้งกรรมาธิการร่วมก็ยุ่งยาก ก็อย่างที่เพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายไว้แล้วในกรณีที่บอกว่า จะสร้างปัญหาทำให้การพิจารณากฎหมายของเรายืดยาวขึ้น แต่ตรงนี้เราก็ได้นำมาคิดได้นำมาไตร่ตรองแล้วก็พิจารณาแต่ผลสุดท้ายเมื่อการโหวตที่มีกรรมาธิการเสียงข้างมาก ผมอยากจะเน้นว่ากรรมาธิการเสียงข้างมากนี้ก็รวมถึงตัวแทนที่เป็นที่ปรึกษาที่ท่านมาจากศาลโดยตรง แล้วก็มาจากตัวแทนของกฤษฎีกา ท่านอยู่ในกรรมาธิการเสียงข้างมาก เหตุผล เขาบอกว่าได้อภิปรายกันค่อนข้างมากว่าในกฎหมายที่เรามีอยู่นี่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ในการฟ้องเพื่อประโยชน์โดยส่วนรวม หรือในที่นี้จะพูดว่าประโยชน์สาธารณะก็ได้ ที่มีอยู่ในปัจจุบันที่ผ่านมานี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของปัจเจกเฉพาะบุคคล แต่เดิมมีเขียนไว้ว่าให้เฉพาะสมาคมฟ้องแทนผู้บริโภคที่เป็นสมาชิกของสมาคมนั้นในขณะยื่นฟ้องเท่านั้น ตรงนี้ก็ยิ่งไม่มีประโยชน์ต่อส่วนรวมใหญ่ แต่ตรงนี้ได้รับการแก้ไขแล้วเพราะว่าตัดข้อบัญญัติที่ว่าให้เป็นสมาชิกของสมาคมออกไป ซึ่งก็เป็นข้อดีข้อหนึ่งของกฎหมายฉบับนี้ เพราะจะทำให้สมาคมแล้วก็มูลนิธิที่จะเกิดขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้สามารถฟ้องให้เกิดประโยชน์สาธารณะได้กว้างขึ้น แต่ในร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่มีนิยามคำว่า ประโยชน์สาธารณะคืออะไร อะไรคือประโยชน์สาธารณะ ซึ่งถ้าหากว่าในร่างกฎหมายฉบับนี้มีการเขียนไปออกรายละเอียดของลักษณะประเภทคดี ในร่างกฎหมายฉบับนี้นะครับว่าคดีไหนเข้าข่าย คดีไม่เข้าข่ายก็จะเป็นการง่ายของเพื่อนสมาชิกที่จะเพิ่มเข้าไป หรือตัดออก แต่ว่าไม่มี เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เลยเกิดความไม่ชัดเจน ก็มีปัญหาหลาย ๆ อย่าง เช่นผมจะยกตัวอย่างเป็นเรื่องของกรณีที่เป็นคอนโดมิเนียม ซึ่งผู้บริโภคก็ไปซื้อ ๑ ยูนิต (Unit) แต่ก็ปรากฏว่ายูนิตนั้นมีปัญหา เช่น ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบน้ำประปา หรือไฟฟ้ามีปัญหา เขาก็ฟ้องเฉพาะตัวของบุคคล

นั้น ยูนิตนั้น แต่ว่าจริง ๆ แล้วมีผลทั้งทุกยูนิต อันนี้จึงจะเป็นประโยชน์สาธารณะ ตรงนี้ กรอบก็จะไม่ชัดเจนว่าอะไรคือประโยชน์สาธารณะ อะไรไม่ใช่ประโยชน์สาธารณะ ซึ่งตรงนี้มีหลาย ๆ เรื่อง เช่น บ้านจัดสรร รถยนต์ การห้ามนำสินค้าเข้าบางประเภท เช่น พลาสติกหรือฟันปลอม กรณีนี้จึงมีการเขียนขึ้นมาใหม่ว่า ให้หลักเกณฑ์และวิธีการฟ้องและการดำเนินคดีให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ประธานศาลฎีกาในที่นี้ก็หมายถึงว่าศาล แล้วก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นกฎหมายฉบับแรกที่ออกข้อกำหนดโดยศาล เราเชื่อในความยุติธรรม เราเชื่อในความเป็นกลางของศาล เพราะฉะนั้นเราก็จะเชื่อในการที่ศาลจะออกข้อกำหนด เพราะฉะนั้นท่านที่มาจากศาลก็คงจะบอกเราได้ว่าในกรณีนี้เคยออกข้อกำหนดอย่างไรบ้าง การเพิ่มให้มีความชัดเจนและเป็นประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริงจะดีกว่าปล่อยให้คณะกรรมการซึ่งเป็นฝ่ายบริหารมากำหนดรายละเอียดและลักษณะ ซึ่งอาจเอื้อประโยชน์ต่อฝ่ายบริหาร ในที่นี้คือ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) และที่ผ่านมาผมขอเน้นนะครับ ขีดเส้นใต้ ที่ผ่านมาเรื่องที่กระทบต่อผลประโยชน์สาธารณะมาก ๆ ผมขออภัยที่จะพูดว่า สคบ. จะไม่ทำ การเขียนให้ สคบ. ออกรายละเอียดและลักษณะก็จะเป็นไปได้ยากในทางที่จะปฏิบัติ ----------

ถ้าจุดมุ่งหมายเราเพื่อประโยชน์สาธารณะเราต้องมีการเขียนให้ชัดเจน แต่เมื่อไม่มีการกำหนดรายละเอียดไว้ก็ต้องกำหนดให้ศาลเป็นผู้กำหนด เป็นผู้ออกในรายละเอียดนะครับ ตรงนี้ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นความจำเป็น เพราะว่าผลประโยชน์ที่กระทบต่อรัฐและบริษัทยักษ์ใหญ่ที่มีอิทธิพลสูงผมว่าเป็นสิ่งที่เราไม่เคยมีการฟ้องในกรณีที่กระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ผมเห็นว่าถึงเวลาแล้วนะครับ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งสุดท้ายก็คือเป็นข้อเสนอของผู้ปฏิบัติที่เห็นปัญหาจริงว่าที่ผ่านมาไม่เคยได้ใช้ประโยชน์เพื่อประโยชน์สาธารณะเลย อันนี้ไม่ใช่ข้อเสนอจากนักวิชาการแน่นอนครับ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิก เหลืออีก ๒ ท่าน ก็คือท่านอาจารย์ตวงกับท่านรสนา แล้วผมก็จะให้กรรมาธิการชี้แจงแล้วก็จะขอมติ ท่านสมาชิกครับ เพื่อไม่ต้องเพิ่มประชุมวันศุกร์ผมก็จะพยายามให้จบภายใน ๒ ทุ่ม เพราะเหลืออีก ๒ ร่างนี้ซึ่งไม่ยาว อาจารย์ตวงเชิญครับ

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ความจริงในฐานะกรรมาธิการ แต่ว่าผมใช้สิทธิในฐานะที่กรรมาธิการแก้ไข ผมฟังกรรมาธิการอธิบายเจตนา ถ้าพูดอย่างนี้ไม่ได้ ท่านประธานดูครับ ต้องเริ่มโจทย์เบื้องต้นก่อนว่าถ้าไม่เขียนแบบนี้ศาลมีอำนาจไหม มี ไม่ต้องเขียนแบบนี้ท่านก็มีอำนาจของท่านอยู่แล้ว ยิ่งมาเขียนบอกว่า ให้ศาลนั้นมีอำนาจในการไปกำหนดคำนิยาม คำว่า “ประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม” ยิ่งไปให้อำนาจศาล ไปจำกัดสิทธิมูลนิธิ ไปจำกัดสิทธิสมาคม จะฟ้องได้อีก ความจริงไม่เขียนวรรคท้ายนี้ท่านก็มีอำนาจอยู่แล้ว

ประการที่ ๒ ผมไม่เห็นด้วยกับวิธีการเขียนที่จะต้องไปเขียนให้อำนาจศาลท่านเข้ามาจนกระทั่งมาเขียนบอกว่า “หลักเกณฑ์และวิธีการฟ้องและการดำเนินคดีเพื่อประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา” ไม่เขียนอย่างนี้ศาลก็มีอำนาจ ท่านประธานครับ จะไปเขียนทำไม ยิ่งถ้าชี้แจงเจตนาแบบนี้ ถูกบันทึกไว้ในสภาว่า ศาลจะเป็นคนกำหนดว่า คำว่า “ประโยชน์โดยส่วนรวม” นั้นหมายถึงอะไร

ที่สมาคมมูลนิธิจะฟ้องได้ ยิ่งไปกันใหญ่ท่านประธานครับ เป็นคนละเรื่องนะครับ เพราะในนี้เราไม่ได้กำหนดคำนิยามไว้ ถ้าเขียนถ้าอธิบายอย่างนี้ไม่ต้องเขียน อย่างไรก็อย่าไปเขียน เขียนไปก็อายเขา

ประการสุดท้าย ผมเรียนท่านประธาน เรียนกรรมาธิการเสียงข้างมากว่าถ้าไม่เขียนนี้เสียหายอะไรหรือไม่ ถ้าเขียนไปแล้วยิ่งเป็นประเด็น ยิ่งเป็นปัญหาซ้ำซ้อนขึ้นมาอีก ยิ่งจะไปสกัดสิทธิของสมาคมหรือมูลนิธิที่เขาจะฟ้อง ยิ่งลำบากอีกครับ แล้วไปเขียนทำไม จึงกราบเรียนท่านประธานว่าผมค่อนข้างไม่เห็นด้วย พอฟังคำชี้แจงแบบนี้แล้วไปตอกย้ำซ้ำเติม ไปสร้างกระบวนการ ไปมัดตราสังข์ภาคประชาชนไปอีก ได้โปรดพิจารณาด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรสนาจะอภิปรายไหม ไม่นะครับ กรรมาธิการชี้แจงผมจะได้ขอมตินะครับ ท่านหมอเฉลิมชัยหรือว่าใคร เชิญชี้แจงครับ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตท่านประธาน พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ มาตรานี้เป็นอีกมาตราหนึ่งที่ในชั้นกรรมาธิการมีการอภิปรายพูดคุยกันค่อนข้างยาวหลายรอบอย่างที่ได้กราบเรียนแล้ว เรามีการพิจารณาให้รอบด้าน ต้องขอเรียนว่าองค์ความรู้ในเรื่องการพิจารณาคดีวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคนั้น องค์ความรู้ส่วนมากได้จากทางท่านผู้พิพากษาที่ท่านมีประสบการณ์ แล้วก็ต้องเรียนว่าร่าง พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคนี้ศาลเป็นผู้ร่าง แล้วก็ในที่สุดการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ เราพยายามยืนอยู่บนหลักการในปรัชญาที่ว่า ประโยชน์สาธารณะที่ประชาชนจะได้รับนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ พ.ร.บ. ฉบับนี้จะต้องดำเนินการ ประโยชน์สาธารณะที่จะได้ที่ประชาชนจะไปฟ้อง ประชาชนไม่มีความสามารถที่จะไปฟ้อง----------

กฎหมายฉบับนี้จึงเพิ่มมูลนิธิเข้าไปนอกเหนือจากสมาคม เพราะฉะนั้นสมาคมและมูลนิธิจะเป็นผู้ใช้อำนาจฟ้องแทนผู้เสียหายหรือผู้บริโภค และในคดีสาธารณะนั้นย่อมหมายความว่าผู้เสียหายนั้นมีกระจายอยู่หลายแห่งทั่วประเทศ เราได้พูดคุยกันถึงขนาดว่าสมาคมหรือมูลนิธิที่จะจดทะเบียน ที่จะได้รับการรับรองในอนาคต มีความเป็นไปได้ที่จะมีความหลากหลายของทั้งศักยภาพ ของทั้งขีดความสามารถ ของทั้งประสบการณ์ของทั้งที่ตั้ง คดีผู้บริโภคที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ อาจจะเกิดขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ หาดใหญ่ จังหวัดยะลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสกลนคร จังหวัดอุดรธานี จังหวัดกาญจนบุรีต่าง ๆ เหล่านี้ได้คุยกับท่านผู้พิพากษาแล้วว่า เมื่อสมาคมหรือมูลนิธิต่าง ๆ ไปฟ้องนั้นศาลในพื้นที่ต่าง ๆ นั้นท่านมีสิทธิที่จะใช้ดุลยพินิจในสิ่งที่เรียกว่าอำนาจรับฟ้อง ฝ่ายผู้ฟ้องมีอำนาจฟ้อง แต่ฝ่ายผู้รับฟ้องคือศาล เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีประกาศ ไม่มีหลักเกณฑ์ ไม่มีกฎเกณฑ์เป็นกฎเกณฑ์กลางในการให้ศาลท่านใช้ดุลยพินิจที่เหมือนกันทั้งประเทศที่เข้ากับหลักเกณฑ์ที่ควรจะเป็น ศาลจังหวัดสตูล จังหวัดปัตตานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดอุดรธานี จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย แต่ละที่อาจจะรับฟ้อง บางที่รับฟ้อง บางที่ไม่รับฟ้อง ท่านใช้ดุลยพินิจได้ต่างกัน ท่านอย่ามองที่ประสบการณ์ของมูลนิธินั้นของสมาคมนั้น ท่านอย่ามองที่ที่ตั้ง คดีผู้เสียหายผู้บริโภคอยู่ที่จังหวัดเชียงราย อยู่ดี ๆ สมาคมบิลเลียดที่จังหวัดสงขลาจะไปฟ้องแทนผู้เสียหาย แทนผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์สาธารณะที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย ได้หรือไม่ ศาลท่านเป็นผู้พิจารณา ศาลท่านจะใช้ดุลยพินิจ ประโยชน์อยู่ที่ไหนล่ะครับ ประโยชน์ย่อมอยู่ที่ผู้เสียหายหรือคือผู้บริโภค เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีหลักเกณฑ์กลาง ดุลยพินิจที่หลากหลาย ดุลยพินิจที่แตกต่างนั้นผู้เสียหายคือผู้บริโภคมีสิทธิที่ศาลท่านจะไม่รับฟ้อง เพราะฉะนั้นอำนาจรับฟ้องเป็นอำนาจของศาล ในร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคนี้มีบทบัญญัติหลายมาตราที่ว่าด้วยประกาศของผู้พิพากษาศาลฎีกา ประธานศาลฎีกา เพราะฉะนั้นการที่เพิ่มบรรทัดสุดท้ายขึ้นมาเพื่อประโยชน์สาธารณะจริง ๆ เพื่อประโยชน์ที่ประชาชนในฐานะผู้บริโภคจะได้รับจากดุลยพินิจที่มีความเป็นมาตรฐาน ที่มีความเป็นกลาง ที่มีความเป็นสากล และเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตในช่วงท้ายนี้ให้ทางท่านผู้พิพากษาชาญณรงค์ ที่ท่านจะเป็น

ผู้ให้คำตอบแก่ท่านผู้มีเกียรติว่า การใช้ดุลยพินิจหรืออำนาจรับฟ้องนั้นศาลท่านจะทำอย่างไรในวิธีการปฏิบัติ ขออนุญาตท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ ในฐานะผู้ชี้แจง กราบเรียนอย่างนี้ครับว่า วรรคท้ายเจตนาไม่ได้คิดจะไปเขียนว่าคดีเพื่อประโยชน์สาธารณะนี้คือคดีอย่างไร เพราะว่ามาตรา ๔๑ ที่เราผ่านกันไปในกฎหมายฉบับก่อน เราให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นคนเขียนว่าคดีประเภทไหนที่สมาคม มูลนิธิไปฟ้องได้ แต่ประเด็นที่จะเขียนเนื่องจากวรรคนี้ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ก็คือเรื่องของอำนาจฟ้อง กราบเรียนอธิบายง่าย ๆ ก็คืออำนาจฟ้องหมายถึงว่าเมื่อใดที่บุคคลคนหนึ่งจะฟ้องคดีต่อศาลได้ ซึ่งกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ในขณะนี้ ในวิธีพิจารณาความผู้บริโภคกับวิธีพิจารณาความแพ่ง เขาเขียนเฉพาะกฎเกณฑ์สำหรับคนธรรมดาที่จะไปฟ้องร้อง ก็คือบอกว่าคุณต้องถูกโต้แย้งสิทธิหรือเป็นผู้เสียหายถึงจะฟ้องได้ แต่สำหรับสมาคมมูลนิธิท่านไม่ใช่เป็นผู้เสียหายโดยตรง เป็นผู้บริโภค เพราะฉะนั้นถามว่ามีหลักเกณฑ์อะไรที่จะไปบอกได้ไหมว่าเมื่อไรที่ท่านฟ้องได้ จริงอยู่ท่านได้รับการรับรองมาจากทางคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคว่ามีคุณสมบัติเบื้องต้นเรียบร้อยดี ไม่มีพฤติการณ์อะไรที่ไม่เหมาะสม แต่ว่าเมื่อไรที่ท่านจะฟ้องได้ ซึ่งอย่างที่ผมกราบเรียนในกฎหมายฉบับก่อนหน้านี้ว่า ต่างประเทศเขาใช้หลักเกณฑ์ว่า ให้ดูว่าสมาคมหรือมูลนิธินั้นเขามีส่วนได้เสียในเรื่องนั้น ๆ อย่างเพียงพอหรือไม่ในการที่จะฟ้องร้อง รวมไปถึงว่าเขามีความสุจริตแค่ไหนเพียงใด ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็เพื่อคุ้มครองทั้งผู้ประกอบการ ทั้งผู้บริโภค ----------

คือการที่ดูว่าเขามีส่วนได้เสียอย่างเพียงพอก็คือดูว่าเขามีศักยภาพเพียงพอไหมที่ไปดำเนินการ เพราะถ้าไปฟ้องคดีสุ่มสี่สุ่มห้าแล้วทำให้เกิดแพ้คดีขึ้นมาผู้บริโภคก็เสียหาย หรือถ้าฟ้องไม่สุจริตผู้ประกอบการก็ได้รับความเสียหาย เพราะฉะนั้นกราบเรียนว่าเรื่องของอำนาจฟ้องขณะนี้ไม่มีการเขียนอยู่ในกฎหมายสำหรับคดีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะไม่ได้เขียนเอาไว้ เพราะฉะนั้นเป็นประเด็นหนึ่งที่จำเป็นจะต้องทำให้เกิดความชัดเจนในการที่ทางสมาคมตรงนี้ที่จะฟ้อง

อีกประเด็นหนึ่งก็คือเรื่องวิธีการ คือ วิธีการตามที่คิดกันว่าจะไปเขียนในหลักเกณฑ์ที่จะออกก็คือว่าควรจะมีการไต่สวน เวลาฟ้องร้องไต่สวนเสียก่อนว่าเขาเข้าหลักเกณฑ์อย่างที่ผมกราบเรียนหรือไม่ว่ามีส่วนได้เสียอย่างเพียงพอไหม สุจริตเพียงพอไหม เพราะมิฉะนั้นแล้วตามระบบการพิจารณาคดีปัจจุบัน พอเขายื่นฟ้องมาศาลรับฟ้องปุ๊บก็เข้าสู่กระบวนการสืบพยาน ๓ ปี ๕ ปีกว่าจะเสร็จผู้ประกอบการก็เสียหาย ถ้าเกิดไม่สุจริตศาลไปยกฟ้องทีหลังเสียหายไปแล้ว เพราะฉะนั้นกราบเรียนว่าวิธีการก็คือว่าควรจะมีการสกรีน (Screen) ก่อนในเบื้องต้นว่าเขามีส่วนได้เสียอย่างเพียงพอไหม มีความสุจริตไหมในการที่จะฟ้องร้องคดี ซึ่งก่อให้เกิดอำนาจฟ้องแล้วก็ถ้าศาลรับคำฟ้องก็ถึงจะดำเนินการต่อไป ก็กราบเรียนว่าเรื่องข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาเป็นปกติในกฎหมาย วิ. ผู้บริโภคซึ่งมีอยู่ประมาณ ๒๐ กว่ามาตรา ที่บอกว่าให้ไปออกข้อกำหนดซึ่งข้อกำหนดที่ออกจะต้องผ่านที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาตามมาตรา ๖ ก็กราบเรียนว่าเป็นวัตถุประสงค์ที่จะไปเขียนให้เกิดความชัดเจนในเรื่องของอำนาจฟ้องเท่านั้นเอง ไม่ได้ไปจำกัดในเรื่องของความหมายของประโยชน์สาธารณะว่ามีอะไรบ้าง

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมัคร กรรมาธิการเสียงข้างน้อยนะครับ เชิญชี้แจง ผมจะได้ขอมติครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร เชาวภานันท์ กรรมาธิการ ก็ขอขอบคุณครับที่ไม่ได้ไปเขียนข้อกำหนดว่าสาธารณประโยชน์ ประโยชน์สาธารณะหมายถึงว่าอะไร ก็ปล่อยเป็นความอิสระของผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ที่จะพิจารณาเองว่า เป็นไปอย่างไร มีความอิสระ แต่ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ ด้วยตามหลักกฎหมายแล้วผมก็ไม่อยากให้ทางศาลมาเป็น

ผู้ออกกำหนดกฎหมาย เพราะท่านเป็นผู้พิจารณาพิพากษาตีความตามกฎหมายอยู่แล้ว ท่านไม่ควรที่จะมาออกกฎหมายแล้วก็มาพิจารณาพิพากษาเองหรือมาตีความเอง เป็นอำนาจของนิติบัญญัติก็ควรให้ทางฝ่ายนิติบัญญัติเขาออกกฎหมายออกมา แล้วท่านก็จะต้องมาตีความเองว่าเป็นอย่างไร จะได้เป็นการสมดุลกัน ตรวจสอบกันได้ ประการแรก

ประการที่ ๒ ที่ท่านได้บอกว่าคดีเกี่ยวกับเรื่องอำนาจฟ้อง อำนาจฟ้องก็ในตัวบทกฎหมายของวิธีพิจารณาคุ้มครองผู้บริโภคก็ระบุไว้ชัดแล้วว่า ใครจะเป็นผู้เสียหายได้บ้าง ก็เป็นอยู่แล้ว ผู้กระทบสิทธิหรือว่าผู้ถูกโต้แย้งสิทธิก็เป็นไปตามกฎหมายอยู่แล้ว แต่ว่าจะเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือไม่ อันนี้ก็ปล่อยเป็นอิสระ ซึ่งทุกคนที่จะฟ้องเขารู้อยู่แล้วครับว่า เรื่องไหนที่จะเป็นประโยชน์สาธารณะหรือไม่ หรือฟ้องไปแล้วศาลอาจจะเป็นผู้พิจารณาเองก็ได้ว่า สิ่งนี้ที่เขาฟ้องมา เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือไม่ ไม่ใช่ไปกำหนดเขียนโดยข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ด้วยความเคารพนะครับ ไม่ใช่ไปเขียนแล้วมาบล็อก (Block) เอาไว้อย่างเดียวว่า ตรงนี้ต้องเป็นอย่างนี้ ๆ ความเป็นอิสระในการพิจารณาของศาลจะไม่มีเลยครับ ต้องกราบเรียนนะครับ ผมได้พูดความจริงแล้วเรื่องนี้ผมก็เป็นผู้ปฏิบัติ กฎหมายฉบับนี้มาผมก็เป็นผู้แปรญัตติ แล้วผมก็แปรญัตติทุกจุดที่ผมแปรญัตติไป แต่ปรากฏว่าตอนนั้น สนช. จะออกกฎหมายวันศุกร์ วันรุ่งขึ้นวันจันทร์จะเข้าแล้วก็เลยไม่รับพิจารณาของผม แต่ปรากฏว่าคำแปรญัตติของผมที่เสนอไปปรากฏว่าปัจจุบันนี้มีข้อบกพร่องอยู่ครับ สมควรที่ตรงนั้นจะไปแก้ไข ผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีก็ต่อว่ามา อย่างเช่นผมยกตัวอย่างให้เห็นผู้บริโภคที่เป็นบัตรเครดิตถูกฟ้อง ปรากฏว่าไม่รู้เรื่องเลย ไปถึงศาลมีกำหนดยื่นคำให้การภายใน ๑๕ วัน พอเวลาไปถึงวันสุดท้ายบอกว่าถูกฟ้องจะทำอย่างไร ศาลบอก ช่วยไม่ได้ ๑๕ วันศาลไม่มีสิทธิอำนาจที่จะขยายเวลาให้คุณได้ คุณต้องยื่นคณะกรรมการ หรือไม่วันนี้คุณไม่ยื่นคณะกรรมการคุณก็ต้องเจรจาเป็นการมัดมือชก ----------

ปรากฏว่าอันนี้เป็นกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคไหม ไม่ กลับเป็นกฎหมายคุ้มครองผู้ประกอบการซึ่งขณะนี้เจอกันเยอะ ท่านผู้พิพากษาก็บอกว่ากฎหมายได้ระบุระยะเวลาไว้อย่างนี้ ผมเลื่อนให้คุณไม่ได้ ผมไปผมก็ผิดกฎหมาย อันนี้ผมก็แปรญัตติอีกหลาย ๆ เรื่อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการจะต้องไปทำการไต่สวนโดยเขียนข้อกำหนดอย่างไร การพิจารณาคดีอะไร ถ้าเผื่อยื่นฟ้องต่อศาลจะมีการไต่สวน ท่านต้องเขียนในตัวบทกฎหมายในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ คุณต้องแก้ไขในนี้ จะแก้ไขก็แก้ไขตรงนี้ ไม่ใช่ไปเขียนข้อกำหนดมาใหม่ ผมเห็นว่าในทางปฏิบัติไม่ได้เสียหายอะไร ทนายทุกคน สมาคมทุกคน หรือท่านทุกคนก็ย่อมรู้ว่าสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะแล้วก็ให้เขาพิจารณาไปทุกศาลปล่อยเป็นอิสระไป แต่จะมาจบกันอยู่ที่ศาลอุทธรณ์ครับว่าแนวอย่างนั้นจะมาจบกันที่ศาลอุทธรณ์ และคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ก็เทียบเท่ากับคำพิพากษาของศาลฎีกา ก็จะเป็นบรรทัดฐานให้ทุกคนยึดถือไป เพราะเหตุการณ์ต่าง ๆ ในโลกเรานี้ เราจะไปจำกัดกำหนดให้แน่นอนตายตัวเป็นไปไม่ได้ จะเป็นไปตามเวลาโอกาส และสถานที่ต่าง ๆ เมื่อเป็นอย่างนั้นต้องให้พิจารณาเป็นอิสระตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค ไม่ต้องไปในตัวบทพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคุ้มครองคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ดำเนินการได้ทุกจุด ทุกประเด็น ทุกเงื่อนไขได้อยู่แล้วครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปนี้ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ เนื่องจากว่าในมาตรา ๑๙ ก็คืออำนาจฟ้องและการดำเนินคดีแทนผู้บริโภค ซึ่งมีทั้งหมด ๔ วรรค ผมจะดำเนินการขอมติที่ประชุม แต่ก่อนที่จะดำเนินการขอมติที่ประชุม เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมด้วยครับ ท่านสมาชิกครับ ท่านเข้ามาแล้ว ขอท่านแสดงตนก่อน ก่อนที่จะลงมตินะครับ เชิญท่านแสดงตนครับ เชิญท่านสมาชิกครับ วันนี้เราจะเอาให้จบ ๒ ร่าง มีร่าง ๗ มาตราเล็กน้อยนะครับ ถ้าไม่จบวันนี้ผมต้องเปิดประชุมใหม่วันศุกร์ที่ ๑๖ แต่ถ้าจบวันนี้ผมไม่ต้องเปิดวันที่ ๑๖ นะครับ ผมไม่ได้ขู่นะครับ ผมพูดความจริงว่ากฎหมายยังค้างอยู่อีกเยอะมากนะครับ ท่านได้กรุณาแสดงตนนะครับ แสดงตนทุกท่านเรียบร้อยนะครับ ส่งผลการแสดงตนครับ

(มีสมาชิกแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๕๑ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิก ๕๑ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ ผมจะขอไปทีละวรรคเลยนะครับ ท่านตามช้า ๆ เนื่องจากว่าในมาตรา ๓ มีการแก้ไขเพิ่มเติมเพิ่มความขึ้นใหม่เป็นวรรคห้าของมาตรา ๑๕ ที่เพิ่มมานั้นในวรรคหนึ่งและวรรคสอง กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนความเห็นก็คือกลุ่มคุณหมอเจตน์นะครับ เป็นการเพิ่มข้อความขึ้นใหม่ในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๕ ในมาตรา ๓ เพราะฉะนั้น ผมจะถามอย่างนี้นะครับว่า ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงไว้ตามร่างเดิม ไม่มีการแก้ไขนะครับ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มข้อความขึ้นใหม่เป็นวรรคหนึ่งและวรรคสองของผู้สงวนความเห็นก็คือ กลุ่มของคุณหมอเจตน์นะครับ เชิญครับ

- ๑๐๐/๑

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ ท่านประธานครับ ในวรรคนี้ที่เพิ่มเติมขึ้นมาในท้ายวรรคหนึ่งอันนี้เราขอถอนเรียบร้อยแล้ว เพราะว่ามีข้อสังเกตอยู่ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอถอนผมก็ไม่ต้องถามนะครับ ไม่ติดใจนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ไปที่วรรคสาม มีถอนไหมครับ วรรคสามก็คือท่านสมัครบอกว่าให้คงไว้ร่างเดิมวรรคสาม ก็มีท่านวิชาญและกรรมาธิการนั้นก็จะเพิ่มข้อความเป็น หรือไม่สามารถดำเนินคดีต่อไปได้เพราะเหตุอื่นใด ถอนนะครับ เพราะฉะนั้นท่านสมัครถอนไหมครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ผมไม่ได้ถอนคนเดียว ยังมีท่านพลอากาศเอก วีรวิท อะไรพวกนี้อีกหลายท่าน

ประธานวุฒิสภา : ไม่ถอนนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็จะถามเลยว่า ถ้าท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการ เพราะว่ากรรมาธิการมีการเพิ่มเติม ท่านกดปุ่มเห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านสมัครก็คือให้คงไว้ร่างเดิมท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ทุกท่านลงมติเรียบร้อยนะครับ ท่านใดที่ยังไม่ลงประสงค์จะลง ท่านชรินทร์ไม่มีบัตรหรือครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : ไม่มีบัตรครับ แต่ผมหาบัตรไม่เจอครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านประสงค์จะลง หาบัตรไม่เจอนะครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : ขอลงคะแนนเห็นด้วยกับกรรมาธิการ

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ ปิดการลงมติ บวกของท่านชรินทร์ไปด้วยเห็นด้วยกับกรรมาธิการ เชิญส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๔๙ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๔ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกทั้งหมด ๙๖ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๔๘ ท่าน บวกของท่านชรินทร์ไปอีก ๑ เป็น ๔๙ ท่าน ไม่เห็นด้วยคือให้คงไว้ร่างเดิมของท่านสมัครนั้น ๔๔ ท่าน งดออกเสียง ๓ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๑ ท่าน เพราะฉะนั้น มีการเพิ่มเติมในวรรคสามเป็นเพิ่มว่า หรือไม่สามารถดำเนินคดีต่อไปได้เพราะเหตุอื่นใด ต่อไปจะเป็นวรรคท้าย จะถามวรรคท้ายที่กรรมาธิการได้เพิ่มขึ้น ที่เพิ่มก็คือ หลักเกณฑ์และวิธีการฟ้องและการดำเนินคดีเพื่อประโยชน์ต่อผู้บริโภค ผมจะถามอย่างนี้ว่า ถ้าท่าน

เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านสมัครก็คือให้คงไว้ร่างเดิมท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ลงมติทุกท่านหรือยังครับ ท่านชรินทร์หาบัตรเจอหรือยังครับ หาเจอนะครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : ยังไม่เจอครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่เจอท่านว่าอย่างไรครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : ไม่รู้วางไว้ตรงไหนครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านจะลงมติว่าอย่างไรครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : เห็นชอบกับกรรมาธิการครับ

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือมีการเพิ่มเติม เมื่อทุกท่านลงมติเรียบร้อย ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๓๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๔ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกทั้งหมด ๙๖ ท่าน เห็นด้วย ๓๔ ท่าน บวกกับท่านชรินทร์อีก ๑ เป็น ๓๕ ท่าน แล้วก็ไม่เห็นด้วย ๕๔ ท่าน งดออกเสียง ๓ ท่าน หมายความว่าเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิกก็คือให้คงไว้ตามร่างเดิม เรียบร้อยนะครับ เมื่อพิจารณาจบครบถ้วน ผมก็จะให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความไม่ได้ นอกจากว่าเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ สมาชิกจะขอแก้ไขไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีสมาชิกท่านใดขอแก้ไข ต่อไปจะเป็นการขอมติในวาระที่ ๓ ท่านสมาชิกครับ ต้องแสดงตนไหมครับ แสดงอีกทีแล้วกันจะได้ไม่ง่วง เชิญท่านแสดงตนก่อนลงมติในวาระที่ ๓ เชิญครับ เมื่อท่านอยู่พร้อมกดปุ่มแสดงตนอีกครั้งหนึ่งนะครับ แสดงตนเรียบร้อยส่งผลได้ครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๙๑ คน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกทั้งหมด ๙๑ ท่านนะครับ เป็นอันครบองค์ประชุม ท่านสมาชิกครับ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นคำถามผมก็จะถามอย่างนี้ว่า ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม

ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ลงมติครับ ท่านชรินทร์ลงหรือยังครับ เชิญครับ ท่านชรินทร์จะลงมติไหมครับ

5

- ๑๐๑/๑

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : เห็นด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อทุกท่านลงมติเสร็จเรียบร้อย ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๙๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกทั้งหมด ๙๗ ท่าน บวกท่านชรินทร์เป็น ๙๘ เห็นด้วย ๙๐ บวกท่านชรินทร์อีก ๑ เป็น ๙๑ ไม่เห็นด้วย ๕ งดออกเสียง ๒ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบในวาระที่ ๓ นะครับ เป็นอันว่ากฎหมายฉบับนี้ผ่านการพิจารณาของวุฒิสภาทั้ง ๓ วาระเรียบร้อยนะครับ ขอบคุณกรรมาธิการทุกท่านครับ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๖

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนเรื่องที่ ๗ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานวุฒิสภา : ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ รับร่าง พ.ร.บ. สถานพยาบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเสร็จแล้ว และมีมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เสร็จแล้ว และได้นำเสนอต่อที่ประชุม ซึ่งรายละเอียดได้จัดส่งให้ท่านสมาชิก ท่านสมาชิกครับ โดยที่ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติให้ขยายการพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งจะสิ้นสุดการประชุมสมัยสามัญทั่วไป ในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แล้ว เพราะฉะนั้นยังเหลือเวลาพิจารณาอีกเพียงแค่ ๓ วัน ก็ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่เสร็จแล้ว เชิญประธานคณะกรรมาธิการได้แถลงผลการพิจารณานะครับ

นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์อนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่ภาคประชาชนได้เสนอกฎหมายวิชาชีพการแพทย์แผนไทยออกจากพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ โดยที่ไม่ได้เสนอกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง คือพระราชบัญญัติสถานพยาบาลและพระราชบัญญัติประกอบโรคศิลปะ หรือที่เรียกกันว่าเป็นกฎหมายพวง คณะรัฐมนตรีจึงได้เสนอพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องทั้ง ๒ ฉบับเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา ดังนั้นในที่ประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา และที่ประชุมเมื่อครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไปเป็นกรณีพิเศษ

อีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว สรุปได้ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งหมด ๗ มาตรา คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่มีการแก้ไข มีสมาชิกวุฒิสภาสงวนคำแปรญัตติ ๑ คน รายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญที่ได้นำเรียนเสนอสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านแล้ว ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกครับ วันนี้จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ เพราะฉะนั้นในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๖ เราจะเริ่มจากชื่อร่างนะครับ คำปรารภ แล้วก็จะพิจารณาเรียงลำดับรายมาตราตั้งแต่มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๗ ---------

ท่านสมาชิกจะอภิปรายได้เมื่อท่านกรรมาธิการได้มีการแก้ไข หรือท่านที่สงวนความเห็นหรือว่าสงวนคำแปรญัตติไว้ ท่านมีสิทธิทั้งนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะดำเนินการเชิญท่านเลขาธิการได้เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปิจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : คำปรารภ กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข มีท่านสมาชิกคือท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ท่านอยู่ไหมครับ ถ้าท่านไม่อยู่แสดงว่าท่านไม่ประสงค์จะขอแปรญัตติ เพราะฉะนั้นคำปรารภผ่านนะครับ เชิญมาตราต่อไปครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปิจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๗ ว่าด้วยการยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๓๔ แห่ง พ.ร.บ. สถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ กรรมาธิการไม่ได้มีการแก้ไข ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ เวลานี้ท่านอนุรักษ์ไม่อยู่ เพราะฉะนั้นท่านไม่ประสงค์ที่จะขอแปรญัตตินะครับ คงเป็นไปตามร่าง จบการพิจารณานะครับ

ท่านสมาชิกครับ ถ้าท่านอยู่ ท่านไม่ได้ออกไปไหน ผมก็ไม่ต้องตรวจสอบองค์ประชุมนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมได้พิจารณาเรียงลำดับมาตราจบนะครับ เพราะต่อไปนี้ผมก็จะให้สมาชิกได้พิจารณาทั้งร่างอีกครั้งว่าสมาชิกอาจจะขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดมิได้นอกเหนือจากเนื้อความที่ยังเห็นว่าขัดหรือแย้งกันอยู่นะครับ จะมีสมาชิกท่านใดประสงค์จะแก้ไขไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒

ต่อไปจะเป็นการลงมติวาระที่ ๓ ก่อนลงมติผมขอตรวจสอบองค์ประชุมครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติวาระที่ ๓ นะครับ เมื่อท่านอยู่ในห้องประชุมขอให้ท่านได้แสดงตนก่อนลงมติ เชิญท่านสมาชิกแสดงตนก่อนที่จะลงมตินะครับ

แสดงตนเรียบร้อยก็จะบันทึกเอาไว้ในรายการแสดงตน เมื่อแสดงตนเรียบร้อยส่งผลการแสดงตนครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๒ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกได้แสดงตนทั้งหมด ๘๒ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ ผมก็จะดำเนินการลงมติในวาระที่ ๓ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นคำถามของผมก็จะไม่เหมือนคำถามที่แล้วนะครับ ผมจะถามที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ถ้าเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ทุกท่านลงมติเรียบร้อยนะครับ ท่านใดยังไม่ลงมติและประสงค์จะลงมติไหมครับ ท่านชรินทร์เรียบร้อยนะครับ ถ้าเรียบร้อยแล้วปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๙ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิก ๙๑ ท่าน เห็นด้วย ๘๙ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๒ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมผ่านวาระที่ ๓ ของร่าง พ.ร.บ. สถานพยาบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีข้อสังเกตไหมครับ มีข้อสังเกต ผมก็จะถามมติต่อไปเลย ถ้าท่านเห็นด้วยกับข้อสังเกตของกรรมาธิการท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ เมื่อทุกท่านใช้สิทธิเรียบร้อยนะครับ ปิดการลงมติ เชิญส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุม ๘๘ ท่าน เห็นด้วยกับข้อสังเกต ๘๕ คะแนน งดออกเสียง ๓ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เป็นอันจบ ขอบคุณคณะกรรมาธิการนะครับ ท่านนั่งต่อไป อย่าไปไหนนะครับ

ต่อไปจะเป็นเรื่องด่วนเรื่องที่ ๘ ร่าง พ.ร.บ. การประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานวุฒิสภา : ซึ่งในคราวประชุมในวาระที่ ๑ ของสภาผู้แทนราษฎร เราก็ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ ซึ่งขณะนี้ คณะกรรมาธิการได้ทำหน้าที่และได้ขอขยายเวลาต่อที่ประชุมออกไปอีก ๓๐ วัน ซึ่งก็จะเหลืออีก ๓ วันจะครบกำหนด ๖๐ วัน เชิญคณะกรรมาธิการได้แถลงผลการพิจารณาครับ

นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์อนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา แล้วก็มอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นผู้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น บัดนี้คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้วสรุปได้ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งหมด ๑๖ มาตรา คณะกรรมาธิการวิสามัญมีการแก้ไข ๒ มาตรา คือมาตรา ๑๒ ซึ่งแก้ไขตามมาตรา ๑๙ และแก้ไขมาตรา ๒๒

๒. มาตรา ๑๖ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีคณะกรรมาธิการวิสามัญสงวนความเห็น ๑ คน มีวุฒิสมาชิกสภาสงวนคำแปรญัตติ ๑ คน รายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญ ที่ได้นำเรียนต่อสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านแล้ว ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ วันนี้ก็จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๖ ผมก็จะเริ่มพิจารณาตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ แล้วก็พิจารณาเรียงลำดับรายมาตรา ๑ ถึงมาตรา ๑๖ ท่านสมาชิกจะอภิปรายได้เฉพาะ

ประเด็นที่คณะกรรมาธิการแก้ไข หรือผู้ที่สงวนความเห็น หรือสงวนคำแปรญัตติเท่านั้น ที่จะอภิปรายได้ และผมจะดำเนินการโดยให้เลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปีจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "ร่างพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

ประธานวุฒิสภา : คำปรารภ ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ได้ขอสงวนคำแปรญัตตินะครับ ท่านไม่อยู่ ท่านไม่ประสงค์จะแปรญัตตินะครับ เชิญต่อไปครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปีจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

ประธานวุฒิสภา : มีท่านมณเฑียร บุญตัน ขอสงวนคำแปรญัตติไว้นะครับ ท่านมณเฑียรอยู่ไหมครับ ถ้าท่านไม่อยู่ก็ไม่ประสงค์จะแปรญัตติ เชิญต่อไปครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปีจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๖ ว่าด้วยการยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. การประกอบโรคศิลปะ ซึ่งคณะกรรมาธิการไม่ได้แก้ไข มีท่านวันชัย สอนศิริ ได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้โดยการเพิ่มข้อความในมาตรา ๘ (๒) ของมาตรา ๖ นะครับ เชิญท่านวันชัยครับ

นายวันชัย สอนศิริ : ท่านประธานที่เคารพ ผม วันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา เมื่อพิจารณาใคร่ครวญโดยรอบคอบแล้วครับ ท่านประธาน ผมไม่ติดใจต่อประเด็นนี้ ท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากท่านวันชัยครับ ต่อไปมาตรา ๗ ครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปีจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๘ คณะกรรมาธิการไม่ได้แก้ไข

ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช สงวนคำแปรญัตติไว้ ท่านไม่อยู่ก็แสดงว่าไม่ประสงค์จะขอแปรญัตติ เชิญต่อไปครับ

- ๑๐๔/๑

นายสมศักดิ์ มนุญปีจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๙ ถึงมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมาธิการได้ไปแก้ไขโดยเพิ่มข้อความและลักษณะต้องห้ามในมาตรา ๑๙ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกก็มีผู้สงวนความเห็นและคำแปรญัตติไว้หลายท่าน ท่านแรก ผมจะเริ่มจากมาตรา ๑๙ ว่าด้วยองค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ ซึ่งท่านวิชาญได้ขอสงวนความเห็น ท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตกราบเรียนว่า ในมาตรา ๑๙ นั้นก็เป็นการกำหนดองค์ประกอบอำนาจหน้าที่และการดำเนินงานของคณะกรรมการวิชาชีพอื่น ๆ ตามมาตรา ๑๔ (๘) นะครับ ซึ่งรวมทั้งการกำหนดคุณสมบัติต่าง ๆ ในข้อความเดิมให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๕ (๘) ถ้าท่านประธานไปดูในมาตรา ๕ (๘) นี้ จะเห็นว่าในมาตรา ๕ นี้เขียนไว้เพียงว่า การประกอบโรคศิลปะตามพระราชบัญญัตินี้ แบ่งเป็นสาขาต่าง ๆ ดังนี้ (๘) คือ สาขาอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ท่านประธานจะเห็นว่าในมาตรา ๕ (๘) นี้ไม่มีข้อความใดที่ระบุว่าให้สามารถกำหนดองค์ประกอบอำนาจหน้าที่และการดำเนินงานของคณะกรรมการวิชาชีพสาขาอื่นได้เลย คือถ้ากำหนดไว้ตามเดิมนี้ ท่านประธานครับ ให้เป็นไปตามที่กำหนดหมายความว่าควรจะต้องกำหนดอยู่ในมาตรา ๕ (๘) ด้วย ผมจึงขออนุญาตแปรญัตติให้ตัดคำว่า เป็นไปตามที่ ออก เหลือเพียง ให้กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๕ (๘) นั่นหมายความว่า คือเท่ากับไปให้อำนาจในมาตรา ๕ (๘) เวลากำหนดสาขาอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกานั้น สามารถที่จะออกรายละเอียดเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบอำนาจหน้าที่และการดำเนินงานต่าง ๆ จะเป็นอย่างไร แต่ถ้าเขียนตามเดิม มาตรา ๕ (๘) ไม่ได้กำหนดไว้ที่จะสามารถไปเขียนอะไรนอกจากกำหนดสาขาอย่างเดียว จึงขออนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านกรรมาธิการเสียงข้างมาก แล้วก็ท่านสมาชิกได้โปรดพิจารณาด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิชาญขอให้ตัดนะครับ ท่านอนุรักษ์ก็ไม่อยู่ ไม่พิจารณานะครับ ท่านสมาชิกครับ มีกรรมาธิการได้ขอแก้ไขในมาตรา ๑๒ โดยเพิ่มข้อความในมาตรา ๑๙ และลักษณะต้องห้าม มีท่านใดจะอภิปรายไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายนะครับ ผมจะให้ท่านชี้แจงของท่านวิชาญ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายวราสิทธิ์ กาญจนสูตร (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม วราสิทธิ์ กาญจนสูตร กรรมาธิการ ต้องขอกราบเรียนในบทบัญญัติมาตรา ๑๙ ซึ่งได้บัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบ อำนาจหน้าที่และการดำเนินงานของคณะกรรมการวิชาชีพสาขาอื่น ตามมาตรา ๑๔ (๘) นั้น ต้องกราบเรียนครับ ในมาตรา ๑๙ นั้น บทบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่เดิมได้บัญญัติถ้อยคำในลักษณะเดียวกันว่า เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๕ (๕) เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนะครับ ในกฎหมายฉบับแก้ไขเพิ่มเติมนี้เป็นไปตามมาตรา ๕ (๘) เนื่องจากได้มีสาขาต่าง ๆ ตามร่างมาตรา ๕ เพิ่มขึ้นเป็น ๗ สาขา รวมทั้งสาขาที่จะเพิ่มขึ้นตาม (๘) เป็นเพียงการใช้ถ้อยคำที่เป็นการอธิบายว่า ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ด้วยความเคารพท่านผู้สงวนคำแปรญัตติว่า ในความมุ่งหมายนั้น มีความมุ่งหมายให้พูดถึงองค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงาน รวมทั้งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ซึ่งในบทบัญญัติของกฎหมายหรือว่าความเข้าใจในการตรากฎหมายนั้นมีความครอบคลุมครบถ้วนแล้วครับ

- ๑๐๕/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิชาญพอฟังแล้วท่านเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการไหมครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา คืออยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเข้าใจว่าสิ่งซึ่งคณะกรรมาธิการได้พิจารณาคือไปอิงพระราชกฤษฎีกาเดิมที่เคยออก ถามว่าในที่ผ่านมาเคยมีการออกพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๕ (๘) หรือเปล่า ก็เคยมีการออกอย่างนั้น ประเด็นก็คือว่าที่ผ่านมาเป็นการออกโดยเข้าใจไปว่าคำว่าเป็นไปตามที่กำหนด ได้ให้อำนาจไว้ ถ้าท่านประธานลองพิจารณาดู ท่านประธานที่เคารพ ถ้ากำหนดว่า ให้เป็นไปตามที่กำหนด นั่นหมายความว่าในมาตรา ๕ (๘) จะต้องกำหนด แต่ถ้าบอกว่า ให้กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๕ (๘) ความหมายจะต่างกัน จะเห็นชัดเจนว่า ให้อำนาจมาตรา ๕ (๘) สามารถกำหนดได้ด้วย แต่บอก ให้เป็นไปตามนั้น หมายความว่าในมาตรานั้นควรจะมีกำหนดอยู่แล้ว ท่านประธานครับ ผมคิดว่าในประเด็นนี้มีความชัดเจนในข้อกฎหมายมากกว่า ฉะนั้นเมื่อเราแก้กฎหมายแล้วก็น่าจะแก้ความชัดเจนของกฎหมายด้วย ให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องกับกฎหมายที่จะบัญญัติ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ทางกรรมาธิการจะชี้แจงไหมครับ เอาอย่างนี้ครับ เดี๋ยวผมโหวตเพราะว่าเดี๋ยวระหว่างคณะกรรมาธิการกับท่านวิชาญ เพิ่มข้อความในมาตรา ๑๙ ยังมีเพิ่มในมาตรา ๒๒ อีก ซึ่งคณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขไปเพิ่มลักษณะต้องห้าม แล้วก็ไปเพิ่มใน (๔) และมีลักษณะต้องห้าม ซึ่งท่านอนุรักษ์ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ เมื่อท่านไม่อยู่ถือว่าคำแปรญัตติของท่านตกไป มีสมาชิกท่านใดจะอภิปรายหรือไม่ ที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มในมาตรา ๒๒ ถ้าไม่มี แสดงว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะถามอันเดียว ก็คือถามของท่านวิชาญกับของคณะกรรมาธิการ ท่านสมาชิกครับ ถึงเวลาโหวตอีกแล้วครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุม เมื่อท่านเข้าแล้ว ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติ เชิญท่านแสดงตนครับ เจ้าหน้าที่ประมวลผลแสดงตนด้วยครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๒ คน)

ประธานวุฒิสภา : แสดงตน ๘๒ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ ผมจะถามท่านสมาชิกอย่างนี้ เนื่องจากว่าในมาตรา ๑๒ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๑๙ คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม แล้วก็ท่านวิชาญได้มีการขอแปรญัตติตัดออก เพราะฉะนั้นผมจะถามอย่างนี้ว่า ถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ ท่านวิชาญว่าอย่างไรครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานครับ ผมไม่ได้เสนอให้ตัดออก ผมมีการแก้ไขครับ

ประธานวุฒิสภา : ให้แก้ไขครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขของท่านวิชาญท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ลงมติเรียบร้อย ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุม ๘๗ ท่าน เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๑ คะแนน งดออกเสียง ๓ คะแนน เป็นอันว่าในมาตรา ๑๒ นั้น ไปแก้ไขมาตรา ๑๙ มีการเพิ่มว่า และลักษณะต้องห้ามเป็นไปตามคณะกรรมาธิการนะครับ แล้วในการแก้ไขมาตรา ๒๒ คณะกรรมาธิการได้มีการเพิ่มเติมข้อความ ท่านสมาชิกไม่มีใครขอไว้ให้คงร่างเดิมครับ เพราะฉะนั้นผมจะไม่ถามมติ ก็เป็นไปตามคณะกรรมาธิการเชิญมาตราต่อไปครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปิจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๔ ท่านอนุรักษ์ได้สงวนคำแปรญัตติไว้นะครับ ท่านไม่อยู่ ถือว่าคำแปรญัตติของท่านตกไป ไปมาตราต่อไปครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปิจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๖ ซึ่งเป็นมาตราสุดท้ายนะครับ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไข โดยเพิ่มข้อความขึ้นใหม่เป็นวรรคสองและวรรคสาม ไม่มีผู้สงวนคำแปรญัตติ ท่านสมาชิกท่านอภิปรายได้นะครับ ตามที่คณะกรรมาธิการได้มีการเพิ่มเป็นวรรคสองและวรรคสาม มีท่านใดประสงค์จะอภิปรายไหมครับ ผมนับ ๑ นับ ๒ นับ ๓ ไม่มีท่านใดอภิปราย เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการนะครับ ท่านสมาชิกครับ เป็นอันจบการพิจารณา ผมก็จะให้ที่ประชุมนั้นได้พิจารณาทั้งร่างอีกครั้ง ซึ่งสมาชิกจะขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเนื้อความหรือเพิ่มเติมเนื้อความมิได้ นอกจากเนื้อความนั้นที่ยังเห็นว่าขัดหรือแย้งกันอยู่ มีสมาชิกท่านใดที่ประสงค์จะแก้ไขไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะเป็นขอมติในวาระที่ ๓ ก่อนขอมติผมขอตรวจสอบองค์ประชุมนะครับ เชิญท่านแสดงตนก่อนจะลงมติครับ แสดงตนครับ ส่งผลแสดงตนครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๖ คน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกดำเนินการแสดงตนทั้งหมดจำนวน ๘๖ คน ครบองค์ประชุมนะครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็คือร่าง พ.ร.บ. การประกอบโรคศิลปะ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นคำถามผมก็จะไม่เหมือนครั้งที่แล้วครับ ก็คือผมจะถามว่าท่านเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ ถ้าท่านเห็นชอบด้วยท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ลงมติเรียบร้อยนะครับ มีท่านใดจะลงมติอีกไหมครับ ถ้าไม่มีปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุมทั้งหมดจำนวน ๙๐ คน เห็นด้วย ๘๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน งดออกเสียง ๒ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบในวาระที่ ๓ เพราะฉะนั้นร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ผ่านทั้งวาระ ๑ วาระ ๒ วาระ ๓ เรียบร้อยครับ ขอบคุณคณะกรรมาธิการมากครับ เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องด่วนเรื่องที่ ๘ ครับ เอาอีกสักเรื่องไหมครับ เรื่องง่าย ๆ ผมขอนิดเดียวครับคือไม่ต้องมีผู้เสนอ ผมขอเลื่อนขึ้นไปเองได้ไหมครับ ได้นะครับ ผมขอเลื่อนนะครับ

ผมจะเอาเรื่องด่วนที่ ๑๐ ก็คือ พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ประธานวุฒิสภา : ซึ่งที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้ลงมติให้งดใช้ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๐๑ และ ข้อ ๑๐๒ เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณีแต่งตั้งกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของนายณรงค์ รัฐอมฤต ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตลอดจนรวบรวมข้อเท็จจริงพยานหลักฐานเสร็จเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามส่วนที่ ๑ ซึ่งได้จัดส่งให้สมาชิกนะครับ ----------

กรรมาธิการอยู่ไหมครับ ถ้ากรรมาธิการอยู่ เชิญครับ สงสัยกรรมาธิการไม่อยู่ ถ้าไม่อยู่ ผมก็จะได้เลื่อนไป กรรมาธิการไปไหน ใครเป็นกรรมาธิการ เชิญท่านคำนูณครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธาน คุณหมออนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ เป็นประธานคณะกรรมาธิการครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมเห็นใจประธานคณะกรรมาธิการนะครับ มาแล้ว รายงาน ผลการตรวจสอบ พิจารณากฎหมายมา ๒ ฉบับด้วยความรวดเร็ว เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการที่ได้ตรวจสอบประวัติของผู้จะเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ ป.ป.ช. ท่านณรงค์ รัฐอมฤต เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการได้แถลงครับ

นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์อนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาเมื่อวันจันทร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมาธิการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญ โดยให้มีกำหนดเวลาดำเนินการภายใน ๓๐ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คือ นายณรงค์ รัฐอมฤต เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยคณะกรรมาธิการได้เสนอเอกสารประกอบการพิจารณาให้ท่านสมาชิกใช้ประกอบการพิจารณาศึกษาล่วงหน้าแล้ว โดยขอสรุปผลการดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้มีมติตั้งกรรมาธิการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๕ ประกอบข้อ ๑๑๐ ดังนี้ ๑. นายอนันต์

อริยะชัยพาณิชย์ เป็นประธานคณะกรรมาธิการ เพื่อประหยัดเวลานะครับ ขออนุญาตดูในเอกสารในตำแหน่งต่าง ๆ

ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ท่านนิรันดร์ ประดิษฐกุล ได้มีหนังสือขอลาออกจากการเป็นกรรมาธิการและเลขานุการของคณะกรรมาธิการ และในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมคณะกรรมาธิการสามัญได้มีมติตั้งท่านเดชอุดม ไกรฤทธิ์ ดำรงตำแหน่งเลขานุการคณะกรรมาธิการแทน

๒. คณะกรรมาธิการได้กำหนดกรอบและแนวทางการดำเนินงานตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๑ ประกอบข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๕ ในการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมาธิการสามัญทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็น ----------

โดยการดำเนินงานของคณะกรรมาธิการสามัญได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานที่ผู้ได้รับการเสนอชื่อเคยดำรงตำแหน่ง รวมทั้งสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ พร้อมทั้งส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อให้ช่วยประชาสัมพันธ์เรื่องการตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไปยังประชาชนทั่วไปให้ได้รับทราบ และให้แสดงความคิดเห็น หรือส่งข้อมูล หรือข้อเท็จจริงมายังคณะกรรมาธิการเพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งได้เปิดรับฟังความคิดเห็นทางตู้ ปณ. ๔๕ ปณฝ. รัฐสภา กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๕ และได้เปิดรับแจ้งข้อมูลผ่านข้อมูลทางเว็บไซต์ (Website) ของวุฒิสภา ตลอดจนมีหนังสือขอความร่วมมือไปยังสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือในการแจ้งข้อมูล ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์มายังคณะกรรมาธิการสามัญ ทั้งนี้ โดยกำหนดให้ส่งข้อมูลกลับมาภายในวันอังคารที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ รวมทั้งคณะกรรมาธิการสามัญได้มีมติขอข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอน และกระบวนการได้มาซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาด้วย นอกจากนี้คณะกรรมาธิการสามัญยังได้พิจารณาเห็นว่า บุคคลที่จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำเป็นต้องมีจริยธรรมอันดีงามและเหมาะสมด้วย ดังนั้น คณะกรรมาธิการสามัญจึงมีมติให้มีการตรวจสอบพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้ได้รับการเสนอชื่อ โดยการจัดทำเอกสารตรวจสอบพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ โดยนำมาตรฐานจริยธรรมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติสำหรับข้าราชการและลูกจ้างสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๕๑ มากำหนดเป็นรายการตรวจสอบ โดยได้สอบถามไปยังอดีตผู้บังคับบัญชาของบุคคลดังกล่าว เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้ได้รับการเสนอชื่อเพื่อประกอบการพิจารณา โดยกำหนดส่งข้อมูลกลับมาภายในวันอังคารที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

๓. คณะกรรมาธิการสามัญได้เชิญนายณรงค์ รัฐอมฤต ผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมาธิการสามัญ เพื่อแสดงวิสัยทัศน์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

กับคณะกรรมาธิการในวันพุธที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ณ ห้องรับรอง ๑ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ โดยกำหนดคำถามกลางสำหรับการแสดงวิสัยทัศน์ไว้จำนวน ๒ ข้อ ระยะเวลาในการแสดงวิสัยทัศน์ไม่เกิน ๑๕ นาที ปรากฏตามเอกสารหน้า ๑๐ – ๑๓ ที่ได้ส่งให้สมาชิกทุกท่านล่วงหน้าแล้ว สำหรับรายงานในส่วนประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของคณะกรรมาธิการ ได้จัดทำเป็นรายงานลับตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญจะได้เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป อนึ่ง การพิจารณารายงานลับตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๐๘ กำหนดให้คณะกรรมาธิการนำเสนอรายงานของคณะกรรมาธิการต่อที่ประชุมวุฒิสภา และก่อนนำเสนอรายงานของคณะกรรมาธิการต่อวุฒิสภา ให้คณะกรรมาธิการร้องขอต่อที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อดำเนินการประชุมลับ โดยหากที่ประชุมได้ผ่านการพิจารณาในส่วนที่ ๑ แล้ว คณะกรรมาธิการจะได้ขอให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาและเพื่อให้บังเกิดผลดีแก่การพิจารณาที่เป็นอิสระของสมาชิกวุฒิสภา โดยคณะกรรมาธิการได้ประสานงานเพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาเท่าที่มีอยู่ลงลายมือชื่อเสนอต่อท่านประธานวุฒิสภา ตามมาตรา ๑๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เป็นอันจบการพิจารณาในส่วนที่ ๑ ของคณะกรรมาธิการ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาในส่วนที่ ๒ ซึ่งเป็นรายงานลับตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง และคณะกรรมาธิการได้ร้องขอให้มีการประชุมลับตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๐๘ โดยมีสมาชิกวุฒิสภาลงลายมือชื่อ

ร้องขอให้ประชุมลับจำนวน ๔๐ คน ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๓ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓

- ๑๐๙/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปจะเป็นการประชุมโดยเปิดเผย เรียนท่านสมาชิกครับ เมื่อการพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการแล้วเสร็จทั้ง ๒ ส่วน ลำดับต่อไปผมจะเปิดให้มีการออกเสียงลงคะแนนในการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๖ วรรคห้า บัญญัติให้การออกเสียงลงคะแนนเลือกหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดก็ตามให้กระทำเป็นการลับ ดังนั้นในการลงมติให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงจะต้องใช้วิธีลงคะแนนลับนะครับ สำหรับวิธีการออกเสียงลงคะแนนลับนั้นผมขอกำหนดให้ออกเสียงลงคะแนนลับโดยใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนนตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๖๘ (๑) ซึ่งจะไม่ปรากฏผลการออกเสียงลงคะแนนเป็นรายบุคคลว่า สมาชิกท่านใดออกเสียงลงคะแนนอย่างไร แต่จะปรากฏแต่เพียงผลการลงมติอย่างเดียว มีท่านสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ลงคะแนนลับผ่านเครื่องลงคะแนนตามข้อ ๖๘ (๑) เพื่อความรวดเร็วที่ประชุมเห็นชอบ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะลงคะแนนลับ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ ท่านสมาชิกครับ ต่อไปเป็นการตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงคะแนนให้ความเห็นชอบผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ท่านที่อยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณากดปุ่มแสดงตน เพื่อนสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมกรุณากลับเข้ามาในห้องประชุมก่อน เข้ามาแล้ว กรุณาเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มแสดงตนด้วยครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่แสดงตนไหมครับ แสดงตนครบทุกท่านแล้วเจ้าหน้าที่รายงานผลได้ครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมขณะนี้ ๘๘ ท่าน ครบเป็น

องค์ประชุมนะครับ ต่อไปผมจะถามมติจากที่ประชุมว่า ที่ประชุมแห่งนี้จะเห็นชอบให้นายณรงค์ รัฐอมฤต ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือไม่ ท่านใดเห็นชอบให้นายณรงค์ รัฐอมฤต ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรให้นายณรงค์ รัฐอมฤต ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิไหมครับ ใช้สิทธิครบถ้วนทุกท่านแล้ว ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รายงานผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๙๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

- ๑๑๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติเห็นด้วย ๙๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๓ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ นายณรงค์ รัฐอมฤต ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๐ นะครับ ท่านกอบกุลมีอะไร เชิญครับ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะรองประธานคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ คนที่สอง ขออนุญาตที่จะตั้งกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภาแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยที่จากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๗ ตามความละเอียดทราบแล้วนั้น บัดนี้ ได้มีกรรมาธิการบางท่านได้ขอลาออกจากคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ทำให้มีตำแหน่งที่ว่าง ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพประสิทธิผลอันสูงสุดแก่การทำหน้าที่ของคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ ประกอบกับเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๐๐ คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์จึงเห็นสมควรเสนอเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง นายสุพจน์ เลียดประถม เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์แทนตำแหน่งที่ว่าง จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาค่ะ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ขอเสนอแต่งตั้ง นายสุพจน์ เลียดประถม เป็นกรรมาธิการในคณะดังกล่าวแทนตำแหน่งที่ว่าง มีท่านสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้เวลา ๑๙.๓๐ น. เราใช้เวลาประชุมกันตั้งแต่เช้า ๙ ชั่วโมงเศษแล้ว ทุกคนรู้สึกเหนื่อยล้าแล้ว เพราะฉะนั้นวาระที่เหลือผมขอเลื่อนไปในการประชุมคราวถัดไป สำหรับวันนี้ ขอปิดประชุมครับ ขอบพระคุณทุกท่านครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกา